

ÉVKÖNYV

**AZ ÉV MINDEN NAPJÁRA VÁLASZTOTT
BIBLIAIDÉZETEK ÉS RÖVID ELMÉLKEDÉSEK**

Írta: J.F. Rutherford.

Kiadta 1929-ben

A Watch Tower Bible and Tract Society

Brooklyn, N. Y., Magdeburg, Bern, Brno, stb.

Angol kiadás 1928-ban.

Magyar kiadás 1929-ben.

Újra kiadva 2019-ben.

Előszó

A jelen évkönyv újrakiadásának célja az, hogy szellemi táplálékul szolgáljon Jehova minden egyes szolgájának aki e világ végén él, illetve bátorítást nyújtson számukra a Királyság szolgálatának rájuk háruló részének elvégzésében. Teljes ismeretében kell legyünk annak, hogy „az igazság ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz, a teljes délig”. (Példabeszédek 4:18) Ezért a jelen évkönyv nem minden magyarázatában felel meg azon pontos értelemnek, melyben Jehova, az igazság világossága növekedésének későbbi éveiben részesítette a „hű és bölcs szolgáló osztályt”. A következőkben szeretnénk néhány pontosítást közölni ezekkel a pontosabban megértett igazságokkal kapcsolatban.

„Sok értekezést írtak már a rómaiakhoz írott levél tizenharmadik fejezetéről annak kimutatására, hogy «amely hatalmasságok vannak» tulajdonképpen nem mások, mint ennek a világnak nemzetei vagy kormányzatai és hogy ezek a kormányzatok hatalmukat Jehovától kapták. ... Isten ezt mondja az ő felkent fiainak: «Ne ölj!». (Máté 5:21, 22) Aki öl, az gyilkos. Továbbá meg van írva: «Aki gyűlöli az ő atyjafiát, mind embergyilkos az: és tudjátok, hogy az embergyilkosnak nincs örökélete, ami megmaradhatna őbenne.» (1. János 3:15) A világ minden nemzete arra kényszeríti alattvalóit vagy polgárait, hogy háború idején hadba vonuljanak és öljenek. Felruházta-e Isten ezeket azzal a hatalommal, hogy az embereknek megparancsolják, hogy egymást öldököljék, és kötelesek-e Isten fiai az ország ezen törvényének engedelmeskedni, amikor Isten törvénye ugyanakkor megparancsolja, hogy ne öljenek? Hogyha Isten gyermeke háborúba megy és szándékosan öl, akkor Isten törvénye szerint önmagát zárja ki a királyságba való bejutástól. ... Nem világos tehát, hogy az apostol szavait egész határozottan helytelenül magyarázták, amikor azokat e világ kormányzataira alkalmazták? Amikor Pál mondja: «amely hatalmasságok vannak, az Istentől rendeltettek», a föld (keresztyén)

nemzeteire utal-e valamiképpen? Nem ésszerűbb feltennünk, hogy szavai kizárólag az Isten szervezetében levő és működő felsőbb hatalmasságokra (felsőbbiségekre) vonatkoznak, nem pedig Sátán szervezetében levő hatalmasságokra?” - *Mindazok folyóiratja akik Krisztus vérében hisznek* 14/1929, *A felső hatalmasságok* 1. rész, 5, 8, 11 paragrafusok (Angolban *Az Órtorony* 11/1929)

„A «számtalan sokaságról» (nagy sokaság) elterjedt nézet, amit még egyesek most is vallanak, a következőkben foglalható össze: A nagy sokaság Istennek szentelt és szellemtől született osztály; tehát Isten fiai és az egyháznak részei; de nem teljesítették hűségesen szövetségüket és elmulasztották Isten törvényének megtartását; a látszatkereszténység között maradtak és nem vettek részt a Királyság hirdetésében. Mivel tehát szövetségüket nem tartották meg teljes erejükből s nem voltak teljesen hűségesek Istenhez, nagy nyomorúságon kell átmenniük, ami az ő megpróbáltatásukat célozza; végül azonban Isten befogadja őket a mennyországba és szolgálai helyet jelöl ki részükre a királyi szék előtt.” - *Az Órtorony* 1935/11, *A számtalan sokaság*, 5. paragrafus (Angolban 1935. augusztus. 1.)

„Most látunk egy osztályt, amelyre teljesen ráillik a Jelenések 7 leírása a nagy sokaságot illetőleg. A múlt években, mégpedig mialatt a Királyság ezen evangéliuma bizonyosságul hirdettetett, sokan jöttek és még mindig jönnek, akik az Úr Jézus üdvözítőjükkül és Jehovát Istenükül megvallják; lélekben és igazságban imádják és örömmel szolgálják. Ezeket jonadáboknak is nevezzük. Jelképesen megkeresztelkedtek, ezzel bizonyítván Isten akaratának cselekvésére való felszentelődésüket és azt, hogy Jehova mellé álltak és neki és az ő királyának szolgálnak. Így tisztult meg és így öltöztek most «fehér ruhákba». Ez tehát a nagy sokaságot teljesen úgy mutatja, mint amely nincs szellemtől születve, és nem a mennyországba törekszik, hanem az Úrban bízik és örök életet remél Isten adománya képen a mi Urunk Jézus Krisztus útján.” - *Az Órtorony* 1935/12, *A számtalan sokaság II. rész*, 22. paragrafus (Angolban 1935. augusztus. 15.)

„A jelenlegi Zsidók Palesztinába való visszatérésében és az Izraeli köztársaság felállításában semmi nincs, amely összhangban volna a bibliai próféciákkal a Jehova népének az ő kegyébe és szervezetébe való helyreállításával. Nincsen összhangban a hűség megteremtésével a Zsidó maradványok visszaállításával, akik elhagyták Babilont és visszatértek Jüda földjére Kr.e. 537-ben. Az ő visszatérésük egy történelmi példát mutatott, hogy a fő és végső beteljesedése a próféciának a helyreállításra most fog végbemenni, e világ idejének végén. A régi zsidó maradványok visszatért egy földre, amely hetven évig romokban volt és az ő visszatérésük fő célja volt felépíteni Jehova templomát Jeruzsálemben és visszaállítani a tiszta Isten imádást ott az ő felkent főpapja alatt. De a jelenlegi Izrael nem úgy tett. ... Ezért a természetes hitetlen Zsidók újra összegyűjtése és visszatérése Palesztinába nem mondható egy beteljesült próféciának.” - „*Az Isten Legyen Igaz*” című könyv, 1955, XVIII. fejezet, 21. paragrafus

„A Biblia tanulmányozásának megkönnyítése céljából közöljük a következő rövid ismertetést: Az Isten törvénye útján elrendelt menedékvárosok olyanoknak nyújtottak védelmet, akik véletlenül vagy akaratlanul szegték meg az örök szövetséget emberi élet kiontása által. Ama körülmény, hogy Jehova a hűség szövetségének létesítésekor intézkedett erről a kegyről, arra mutat, hogy a menedékvárosok új táj Isten jósága van példázva a jó szándékú emberek részére Armageddon idejére vonatkozólag. ... A város, szervezetet példáz; a hat elkülönített város, Jehova felkentjeinek szervezetét példázza, akik még a földön tartózkodnak és Siont, a szent várost képviselik, felépülése óta. Ama körülmény, hogy ez hat város volt, nem arra mutat, hogy a menedékvárosok tökéletlenek voltak, hanem inkább arra, hogy ez Isten intézkedése volt a menedéket illetőleg, még mialatt tökéletlen viszonyok uralkodnak a földön.”

„1925-ben a folyóirat egyik cikkében azt olvastuk: «Úgy látszik mintha Sátán lenne a vérbosszuló.» Ez az állítás azonban nem lehet helyes, s azért most ezt az állítást vissza is vonjuk. Igaz, hogy Sátán még mindig rendelkezik halálhatalom felett, amit akkor

nyert mikor a Teremtő az ember felügyelőjéül kinevezte, és sok ember halálát is okozza, sőt Jézus Krisztus egyes hű követőinek is halálát okozta; de ez semmi esetre sem azt jelenti, hogy ő Jehova hivatalos ítéletvégrehajtója, különösen ha a menedékvárosokat vesszük tekintetbe. Sátán soha sem volt az ember rokona s így a vérbosszuló tisztségét nem is gyakorolhatta sohasem vérrokonság kapcsán. ... Az emberi faj nagy rokonsága Jézus, mégpedig Máriától való születése útján. ... Ő Jehova nagy ítéletvégrehajtó tisztviselője, igazságot gyakorol, amennyiben a vérontásban bűnöst hasonlóval bünteti.” - *Az Őrtorony 1934/10, Az Ő jósága* 1. rész, 4, 9, 18 paragrafusok (Angolban 1934. augusztus. 1.)

Áldott legyen Jehova neve, mindazon jóságáért és gondviseléséért melyet népe iránt tanúsít a jelen világrendszer utolsó napjaiban. Neki tartozunk hálával a következőkben olvasható vigasztaló és bátorító szavakért, melyeknek értékén semmit sem csökkent az, hogy néhány pontban pontosításra szorulnak.

Január 1.

„Én az Úr, az első és utolsókkal is az vagyok én.” - Ésaías 41: 4.

Jehova van és mindig volt. Öröktől fogva mindörökké Ő az Úr Isten. Ezt ő maga tanúsítja mondván: „Elöttem Isten nem alkottatott, és utánam nem lesz!” (Ésaías 43:10) Ő az első, mivel minden teremtett dolog előtt létezett. Mily felfoghatatlanok nekünk azon gondolatai, amelyekkel bírt, amikor az idő és tér mérhetetlen örökkévalóságában egymagában volt! Ő a nagy Jellem. Ami Ő akkor volt, az ma és mindörökké; Ő nem változik. Ő az az Isten, aki a szeretet, és Ő ilyen volt első teremtményével szemben, aki a Logosz volt. Ő ugyanaz a szerető Isten marad az újteremtés utolsó tagjaival szemben is. Hogyha elgondolható lenne, hogy Isten valaha felhagy a teremtési munkájával, akkor az utolsó teremtésénél is ugyanannak, azaz isteni szeretetnek bizonyulna.

Január 2.

*„Isten teremtésének kezdete. – Minden teremtménynek előtte született (angol szerint: minden teremtmény között az elsőszülött).”
Jelenések 3:14; Kolossé 1:15.*

A teremtés kezdete előtt Isten egyedül volt. Majd tetszett a Teremtőnek, hogy Logoszt, az Ő szeretett fiát létrehozza. Isten teremtésének kezdete mindenkor az Ő legnagyobb öröme volt és marad. Logosz címeinek egyike: „A fénylő hajnalcsillag.” Atyjának dicsőségét mindig ragyogva tükröztette vissza. Jehovával mindig bizalmas viszonyban volt. Az ember megváltásának nagy feladatával bízott meg. A legnehezebb próbák dacára is mindig teljes odaadást tanúsított Atyja iránt, amiért a „hű és igaz”- jelzõt kapta. Isten nagy Papjává tétetett, akinek hivatalát Melkhisédek árnyékolta elő, és Ő azóta és mindörökké Jehova nagy végrehajtó tisztje. Ő van az Atya után a legmagasabb állásban.

Január 3.

Isten „mindeneket teremtett a Jézus Krisztus által.” - Efézus 3:9.

Jehovának első és egyetlen közvetlen teremtménye a Logosz volt, aki később az ember Jézus Krisztussá lett. Logosz mint a nagy Teremtő művezetője minden dolog teremtésében, ami azután teremtett, részt vett. Azután kellő rendben következett a gyönyörű szellemi lények, mint amilyenek a kérubok, szeráfok és az angyali seregek, teremtése, akik mindegyike a neki megfelelő feladatra rendeltetett. Ezen teremtmények közé tartozott Lucifer is, aki eredetileg Isten szent szervezetének része volt. Ő, mint Jehova alkotásának egyike, minden útjában tökéletes volt és maradt, míg álnokság nem találtatott benne. Majd eljött az ideje annak, hogy a teremtés anyagi alkotásai létrejőjenek, és számtalan égi test jött létre, a nap, a hold és csillagok. Azután az ember otthonának megteremtésére került a sor. „Önélküle (Logosz nélkül) semmisen teremtett, ami teremtett.”

Január 4.

„Féldjed e dicsőséges és rettenetes nevet, Jehováét, a te Istenedét.”

5. Mózes 28:58.

Jehova az Ő népe iránt való szándékát az Ő nevével mutatta meg. Amíg az Izraeliták Egyiptomban voltak, nekik e név által nyilatkoztatta ki magát, azon szándékát jelentvén ki, hogy őket kiszabadítja, és hogy Ő lesz az Uruk mindörökké. Kormányzatuk megszervezésénél ezt mondta: „Én vagyok Jehova, a te Istened.” Ezen két név az Ő személyét, az Ő célját és az Ő dicső hatalmát jelzi. Ez a kinyilatkoztatás az Ő népének érdekében tétetett és az Ő parancsainak való engedelmségre hívta fel őket. Az Ő népének való további kinyilatkoztatás kiváltságokat és felelősségeket hozott nekik. Isten ezen utolsó napokban népének világosabban kinyilatkoztatta azon célját, hogy egyházát kiszabadítsa, az ellenség szervezetét letörje, az embereket belőle kiszabadítsa és hogy az emberek részére a földön egy igazságos kormányzatot állítson fel. Ő megparancsolja népének, hogy a föld uralkodóinak és népeinek adják tudtára az őreájuk vonatkozó szándékát. Mindenki, aki szereti Őt, az Ő nevének dicsőségét fogja hirdetni.

Január 5.

„Kezdetben teremté Isten az eget és a földet.” - 1. Mózés 1:1.

Jehova tanúskodik arról, hogy a teremtésnek Ő a szerzője, amikor ezt mondja: „Én alkotám a földet és az embert rajta én teremtém, én terjesztém ki kezeimmel az egeket és minden seregüket én állatám elő.” (Ésaiás 45:12) Mély alázattal hajlunk meg előtte, elismervén Őt a nagy Első Oknak. Őt, mint az igaz Istent, mint minden dolog kieszelőjét és megalkotóját, de különösen, mint mindannak Teremtőjét tiszteljük, amit érzékeink észrevesznek, nevezetesen a földnek és a látható egeknek, amelyek szépségei és dicsőségei nappal és éjjel gyönyörködtetnek bennünket. Az ilyen Istentisztelet juttat el bennünket az örökélet elnyeréséhez. (Példabeszéd 19:23) Ez az isteni bölcsesség kezdete, amely által mi Jehova változatos munkáinak örvendeni, azokat kellőképpen szemlélni tudjuk, és azok komoly vizsgálatából áldást tudunk nyerni. Jehova bölcsességgel alkotta minden művét, amelyek tanulmányozásából mi is bölcsességet meríthetünk.

Január 6.

„Teremté tehát az Isten az embert az ő képére, Isten képére teremté őt: férfiuvá és asszonnyá teremté őket.” - 1. Mózés 1:27.

Jehova kétségtelenül az Ő hű Fiához, a Logoszhoz szólva mondotta: „Teremtsünk embert!” Ennek megfelelően az Atya az első ember megformálásának részletes tervét megadta, amely még azt is megszabta, hogy hány hajszálra van szüksége egy tökéletes teremtménynek; a Logosz pedig ezt a legpontosabban végrehajtotta, és Ő attól az időtől kezdve mind ez ideig az ember jóléte iránt érdeklődött. Mily megható pillanat lehetett reánézve az, amikor ez a tökéletes alkotás, amely az Ő mesteri kezéből kikerült, először vett lélegzetet, szemeit felnyitotta és megkezdette azon hatalom gyakorlását, amely a Teremtő képmását egykor az egész föld uralkodójává tette és ismét azzá teszi. Jehovának tetszett, hogy Logosz milyen hűséggel használta fel a neki adott hatalmat és a teremtményt, az embert, nagyon jónak nyilvánította ki. Szerette ezen földi fiát.

Január 7.

„Aki beborítja az eget felhővel, esőt készít a föld számára és füvet sarjaszt a hegyeken; aki megadja táplálékát a baromnak, a hollófiaknak, amelyek kárognak.” - 147. Zsoltár 8, 9.

A szent próféta arra mutat rá, hogy Isten hogyan gondoskodott még az alacsonyabb rendű teremtetésekről is a földön, miáltal arra érzi indíttatva magát, hogy ezért Jehova dicséretét énekelje. Ne tegyük-e mi is ugyanezt? Jézus is ezt tette. Hallgassuk csak e szavait: „Nemde, két verebecskét meg lehet venni egy kis fillérért? És egy sem esik azok közül a földre a ti atyátok tudta nélkül.” Ügyeljünk csak Istennek Jóbhoz intézett saját szavaira: „Ki gondoskodik a holló számára eledelről, amikor kicsinyei Istenhez kiáltanak, étel nélkül bolyonganak?” Jehova táplálékról gondoskodott a hollók számára is, ámbár azok tisztátalanoknak lettek a zsidók számára megjelölve. Valóban, Isten szeretete nagy; és mi, minden élő teremtménye számára való szerető gondoskodásának szemlélete által csak áldást nyerhetünk.

Január 8.

„És nevele az Úr Isten a földből mindenféle fát, tekintetre kedveset és eledelre jót, az élet fáját is, a kertnek közepette, és a jó és gonosz tudásának fáját.” - 1. Mózes 2:9.

Jehova volt Ádám jótevője és barátja. Mielőtt megteremtett, Jehova egy szülőhöz hasonlóan, boldogságára előre gondolva, gyönyörűség paradicsomáról gondoskodott, hogy az legyen az ő otthona. Nemcsak arra volt gondja, hogy tekintetre kedves, és az ember mindennapi eledelére jó gyümölcsöket termő fákat neveljen: Őneki arra is volt gondja, hogy az embernek örökélete legyen, hogy örökké gyönyörködhesen az Úrban és dicsőítse Őt a földön. Ezért növesztette az élet fáját a kert közepén. Így akarta azt, hogy Ádám, miután megpróbáltatott és az örökéletre méltónak bizonyult, egyen róla és ezáltal Isten biztosítékát bírja, hogy mindörökké fogja az élet teljességét élvezni. Alkalmas időben minden értelmes teremtménynek lesz arra alkalma, hogy teljes és kedvező körülmények között Jehova igazságos parancsait kövesse és megkapja az élet fájáról való ehetés jutalmát.

Január 9.

„Nincs olyan, mint a Jesurun Istene! Az egeken száguld segítségedre, és fenségében a felhőkön.” – „Aki az egek egein száguld, amelyek kezdettől fogva voltak.”

5. Mózes 33:26; 68. Zsoltár 34 - angol szerint.

Az ég, vagy menny alatt valami olyan magas vagy fenséges dolgot értünk, amelyre feltekintünk. Az embereknek a menny dolgai láthatatlanok. Az emberekre a menny láthatatlan erői hatnak, befolyásolván és uralván őket. A Jézus Krisztusban való létel folytán igaz ember felett, az Úr Isten uralkodik. A mennyei szervezetben rangfokozatok vannak, amelyek Jehovával összhangban állnak, de Jehova Isten van mindenikük felett, és az ő egész szervezete viseli és hordja Őt. (angol szerint) Ezért száguld Ő a szervezeten vagy az egeken. Ő az egeknek, minden igaz teremtmény láthatatlan szervezetének Istene; és Ő az Istene Jesurunnak, a föld igazainak is. Az ő mennyei szervezetén száguld az ő segítségükre.

Január 10.

„Dicsekedjétek az ő szent nevével; örvendezzen azoknak szívök, akik keresik az Urat!” - 105. Zsoltár 3.

Ezen, hajdan a Krisztus lábtágjainak vigasztalására előre megírt zsoltár bizonyítja nekik, hogy eljött az ideje annak, hogy Jehova neve a föld népeinek tudtul adassék. Jehova az ő beléje vetett bizalmukkal dicsekszik. Szolgái mindazzal dicsekszenek, amit felőle tudnak. Olyan erőre van szükségük, amilyent csak Ő adhat nekik. Az, amit az Úr tesz most a földön, azt mutatja a Szolgaosztálynak, hogy most van ezen prófécia beteljesedésének ideje. Ezért hívják fel egymást, hogy az Ő szent nevében dicsekedjenek. Minden szent kötelessége és kiváltsága lett, hogy testvéreit az Úr keresésére és a szolgálatban való részvételre buzdítsa. A Királyság minden érdeke a földön most a hű szolgálóosztályra van bízva, amint azt Jézus megjövendölte. Ezek komolyan keresik az Úr orcáját, hogy megtudhassák, hogy mit kíván tőlük. Az Ő neve magasztalására, amit tudnak, mindent megtesznek.

Január 11.

„Én Jehova vagyok, ez az én nevem; és az én dicsőségemet nem fogom másnak adni, sem pedig dicséretemet a faragott képeknek.”

Ésaiás 42:8 - az angol A.R.V. fordítás szerint.

Jehova volt Izráel Megmentője. Ő a Megmentője mindenkinek, aki meg lesz mentve. A gonoszat ideiglenesen engedte meg. Nem akarja, hogy a gonosz fennmaradjon. Ő sem embereknek, sem angyaloknak vagy Sátánnak nem engedi meg, hogy az ember megmentésének szerzői legyenek. Sátán, mint a világ megmentője szerepelt. Az ő közegei által az Úr nevében felajánlott reformterveknek csődöt kell mondaniuk. Jehova az egyedüli, aki megment. Dicsőségét nem adja másoknak. Az emberek vallásos intézményeknek nevezett „faragott képeket” csináltak, és azt állították, hogy az üdvösséget ezen „faragott képek” hozzák meg. Isten le fogja a „faragott képeket” rombolni, kimutatván, hogy azok hamis rendszerek és hogy alkotójuk és működtetőik hamis istenek. Amikor az emberek vaksága el lesz véve, meg fogják látni, hogy Jehova az ember Megmentője, és dicsőíteni fogják az Ő nevét. Erről kell most tanúságot tenni a nemzeteknek!

Január 12.

„Nem tudjátok-é, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten lelke (szelleme) lakik bennetek?” - 1. Korinthus 3:16.

Mindenki, aki Krisztus testének tagja, és aki a templomosztályban tartózkodik, Isten szent szellemének hajléka. Noha újteremtény, az ő szervezete érzéki test, amelynek természetes hajlandósága földi. Hogyha elméjét ezen hajlam vezérlete alá engedi, a szent szellem megoltódik, és a testnek kedvező dolgokon fogja azt járítani. Azok, akik ezt a hajlamot követik, nem a szellem szerint járnak, hanem abban a veszélyben forognak, hogy megszeplősítik Isten templomát és az Úr meg fogja őket semmisíteni. Mivel Jehova lakik bennünk az ő szelleme által, ne legyünk testes gondolkodásúak. Véssük elménkbe, hogy Isten szelleme bizonyos cél végett lakik bennünk. Ez nemcsak olyan megszentelő befolyásként van bennünk, amely a közönséges dolgok világától távol tart minket, hanem mint megelevenítő és olyan erő, amely arra indít bennünket, hogy azt tegyük, amit Jehova Igéje, mint az Ő akaratát nyilatkoztat ki.

Január 13.

*„Mert ami a törvénynek lehetetlen vala, mivelhogy erőtelen vala a test miatt, az Isten az ő Fiát elbocsátván bűn testének hasonlatosságában és a bűnért kárhoztatá a bűnt a testben.”
Róma 8:3.*

Isten törvénye jó, tökéletes. Szelleme szeretet; „a parancsolat vége a tiszta szívből való szeretet.” De habár ezen törvény szelleme szívünkben van, mégis testünk, e tökéletes törvény megtartására nézve erőtlen. Testünkben semmi jó nem lakik, úgyhogy nem tudjuk azon dolgokat megtenni, amiket szeretnénk. Következésképpen a zsidóknak adott törvény önmagában nem tehetta a zsidókat valóban tökéletesekké, mivel testükben a bűn és halál törvénye működött, a „Törvény” betöltésére vonatkozó kísérleteik nem teheték őket az isteni szempontból való igazolásra méltókká. De hála Istennek, amit a törvény a jelenlegi körülmények alatt nem tehetett meg, megtette Jehova. Elküldte az Ő igaz Fiát, hogy meghaljon és így az igazvoltáságnak részünkre való beszámításáról gondoskodjon.

Január 14.

„Az Úr uralkodik, reszkessenek a népek; a kérubok között ül, induljon meg a föld.” - 99. Zsoltár 1. (angol fordítás szerint)

Jehova mostan az Ő követe által, aki 1918-ban templomába jött, dicsőségben a kérubok között trónol. A látnok János, Jehovát az Ő trónján négy állat között látta, amelyek az igazságot, hatalmat, szeretetet és bölcsességet ábrázolták. Ezelőtt úgy tüntették fel a dolgot, hogy Isten igazságtalan, mivel olyan sok jogtalanság volt az emberek között, akik ezért Istent teszik felelőssé. Úgy állították be a dolgot, hogy Istennek hatalma a gonosz meggátlására elégtelen; hogy Ő nem eléggé bölcs egy más helyzet teremtésére; és hogy Ő nem a szeretet Istene, mert különben nem engedett volna meg oly sok szenvedést. Most jött el az ideje annak, hogy a négy isteni főtulajdonság világosan ki legyen fejezve. Sion, az ő szervezete, az az eszköz, amelyet arra használ fel, hogy ezen négy főtulajdonságának összhangban való működését hirdesse.

Január 15.

„Aki szent szellemét is adta nekünk.”

1. Thessalonika 4:8. (Angol ford. szerint.)

Isten szellemének gyümölcse, szeretet, mivel Isten – szeretet. Ő mindig mindenkivel jót tenni kész. A mi Atyánk és a mi Urunk minden tettét a szeretet indítja. Hogyha a szent szellemtől születünk és felkenettünk, az Úr szellemét kapjuk; ezért a szellemet mint adományt kapjuk tőle. „Amint Ő van, úgy vagyunk mi is ezen a világon.” „Azért aki azt megveti, nem embert vet meg, hanem Istent.” Amikor a világbeliek elé állunk és közöljük velük az ország üzenetét, minket kigúnyolhatnak és bántalmazhatnak. De arra emlékezvén, hogy Istentől az ő szellemét vettük, sajnáljuk azokat, akik üldöznek minket. Nekünk keresnünk kell az alkalmakat, hogy jót tegyünk velük, különösen azzal, hogy amikor szívüket a baj lesújtja, és Isten vigasztalására szorúlnak, az evangélium balzsamát nyújtjuk nekik.

Január 16.

„Mert az Úr szava egyenes; és minden tettei igazságban történnek.”

33. Zsoltár 4. (angol ford.)

Jehova tettei nem olyanok, mint Sátán képmutató, álnok és utánzó hamisítványai. Oly igazi művek azok, amelyek a legtüzesebb vizsgálatot is kiállják. Azért az ő helyeslését bírják. A Biblia, amelyet hajdan szent emberek, akiket az Ő szelleme ihletett, írtak, az Ő igéje; amiért az egyenes és igaz és mindörökre meg fog állani. Isten az utóbbi években jelentette ki az Ő egyházának tetteit és cselekedeteit. Ezek nem képzelt tettek, amint azt azok, akik közülünk kimentek, velünk is el szeretnék hitetni. Azok Jehovának igazi tettei, amelyek nem tévesztik el azon dicső céljukat, amelyet szolgálnak. Ezért van az, hogy ezen tettek sikeresen kiállották a sötétség és hamisság minden erőinek egyesített támadásait. Azok a most kezdődő megrázkódtatási időszakon át is meg fognak állani, mert igazak.

Január 17.

„Aki az ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem őt mindnyájunkért odaadta, mi módon ne ajándékozná vele együtt mindent minékünk?”

Róma 8:32.

Jehova az Ő határtalan szeretetében nem rettent vissza attól sem, hogy az Ő első és egyszülöttjét, a saját Fiát el ne küldje, hogy a bűnös fajért meghaljon. Felülmúlhatja-e valami, az emberek érdekében adott ezen adományt? Nem! Mert az mindent magába foglal, melynek alapján úgy az egyház, mint az emberiség életet és boldogságot remélhet. Ez volt Jehova legnagyobb áldozatja. Ezért minden adomány, amit Ő ezután adhat, Jehova szívének nem lehet olyan becses, mint az Ő drága Fiának odaadása. Ezen nagy adományokból fakad számunkra minden más ajándék, és így „nekünk csak egy Istenünk van, az Atya, akitől minden, ... és egy Urunk, Jézus Krisztus, aki által van minden, és mi is őáltala.” Mily biztosítékot nyújt ez nekünk arra, hogy „semmi jó nem tartatik vissza azoktól, akik őszinteségből járnak”, amíg a királyságot egész biztosan el nem érik.

Január 18.

„Ami Megváltónk, seregeknek Ura az ő neve, Izráel Szentje.”

Ésaiás 47:4.

A „seregeknek Ura”- név mindig a királysággal kapcsolatos, akár az előképes, akár az igazi királyságról van szó. Ő Izráel kiszabadításakor erőit latba vetette. Most eljött az ideje annak, amikor az Ő választott népét és az emberi nem azon tagjait fogja kiszabadítani, akik igazságot óhajtanak. Céljának végrehajtása végett minden erőit egybegyűjti. Népeinek, mint a „seregek Ura” nyilatkoztatja ki magát, és hittel látják, mint vezeteli seregeit teljes győzelemre. Nemcsak az ő kiváló nagy és becses ígéreteit adja az ő választott népének, hanem hadseregébe is hívja, és seregeinek részévé teszi őket. A földön levő csapatoknak, az ő felkentjeinek, most az a feladatuk hogy az ő szent nevének dicséretét és tisztességét zengjék az ő fenségének, céljának, szeretetének és hatalmának hirdetése által. Az Ő hatalmas seregének más tagjai fogják az ellenséges erők megsemmisítésének munkáját elvégezni.

Január 19.

„Imé, az én szolgám, akit gyámolítok, az én választottam, akit szívem kedvel; lelkemet (szellememet) adtam őbelé” - Ésaías 42:1.

Az a Szolga, akit Jehova támaszt, és akiben mint választottjában és felkentjében gyönyörködik, világosan azokból látszik állani, akik Jehovának, az Úrnak szentelték magukat és hűségesen Őneki szolgálnak. Ezen osztálynak Jézus Krisztus a Feje. Szolgálatában mindig hű volt, amiért a Hű és Igaz-jelzőt kapta. Jehova az Ő szellemét adta neki, hogy Atyjának akaratát megtehesse. Azokhoz, akik Jézus Krisztusban vannak, ugyanez a szentszellem jött el a Fő, Jézus Krisztus által. Ezeknek kétségkívül Jehova szándékát kell szolgálniuk, amint az alkalom kívánja. Jehova tudtukra adja nekik, hogy milyen formában szolgálják jelenleg, amikor ezt mondja: „Ti vagytok az én tanúim!” Amíg Sátán minden erejét Isten becsületének lejáratására fordítja, a szolgálóosztálynak az a kívánsága, hogy Isten jóságáról és nagyságáról tanúskodjék.

Január 20.

*„Kiválasztott minket Őbenne a világ megalapítása előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk előtte – szeretetben.”
Efézus 1:4. (angol ford. szerint)*

Jehova a Logoszt választotta mint a nagy Melkhisedek-papot céljainak végrehajtására és arra, hogy a nagy munkában Ővele való társulásra a szentek egy csapatját válassza. Jehova ezen választását még akkor tette meg, mielőtt Sátán az ő gonosz világszervezetét megszervezte volna. És ugyan mit akart Jehova már akkor a Jézus Krisztusban levő ezen szentekkel? Azt, hogy ez az osztály az Úrnak való szentelődés, az igazság ügyének való osztatlan hódolás, a Jehovának nem részben való, hanem teljes átadás az ő isteni akaratának és tervének nem ideiglenes vagy szabott ideig való, de örökké tartó szolgálata által tűnjön ki. Az ő szívállapotuk, amint azt Jehova előrelátta, szeretetben feddhetetlen lesz; mindenekfelett Őt fogják szeretni és önzetlenségük kifejezése őszinte és valódi lesz. Ilyeneknek akarja adni Jehova a Királyságot.

Január 21.

„Azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk Őbenne.” -2 Korinthus 5:21.

Mily ritka és felülmúlhatatlan bemutatása ez Jehova szeretetének! Az ő Fia, Jézus, sohasem szennyezte be magát bűnnel, mégis Jehovát szeretete arra indította, hogy ama Szentet olyanná tegye, mintha Ő volna a bűn megszemélyesítője, hogy a bűn ne számíttathassék be többet az embereknek. Igaz, hogy az isteni tervnek megváltási része szükségessé tette, hogy Jézus a bűnös helyett meghaljon, mégis mily mérhetetlenül magasra kellett Jehova miérettünk való szeretetének emelkednie, hogy kész volt a bűnt egy olyan tiszta, ártatlan és ragaszkodó valakire reárakni, mint az Ő hű Fia, Jézus. Mégis mennyire örvendetesnek kell az eredményeknek Jehova részére lenniük! Mert az ő Fia egész a kereszthalálig hűnek bizonyult; és mi, akiket az Ő vére minden bűntől tisztára mosott, most Jehova előtt, mint a Jézus Krisztusban való igazság megtestesülése tűnünk fel.

Január 22.

„Köváram lőn énnekem az Úr, és az én Istenem az én oltalmamnak kősziklája.” - 94. Zsoltár 22.

A jelen bonyodalom minden korszak legnagyobb harca. Ez az az idő, amikor az ellenség megtámadja Jehova hű képviselőit a földön. Az új Nemzet megszületett; a Sárkány pedig, azaz az Ördög és az ő szervezete, azok ellen hadakozik, akik megtartják Isten parancsolatait és Jézus Krisztus bizonyosságát bírják. „Egybegyülekeznek az igaznak lelke ellen.” (21. vers) Csak azok igazak, akik Krisztusban vannak és azért igazak, mert Krisztusban vannak. Nincs mit félniük a jelen válságban. Jehova az ő menedékük, oltalmazó kősziklájuk. Mivel ezen nagy Szikla árnyékában vannak, a Legfelségesebb rejtekében maradnak. Az Őbenne való biztonságuk tudatában bátran hirdethetik az ő dicséretét, úgyhogy éppen az ellenség is meghallja bizonyágtévő hangjukat.

Január 23.

„Különbség van a cselekedetben (angol szerint: működésben), de ugyanaz az Isten, aki cselekszi mindezt mindenkiben.”

1. Korinthus 12:6.

Sohasem szabad elfelejtenünk, hogy az egyház Jehova szervezete és hogy Ő ügyel fel annak működésére, mivel neki adta át magát. Ő az, aki a munkát valójában végzi, ezért Ővé az érdem és dicséret. Ő ugyanegy szellemet tölt ki az egész egyházra, hogy az Ővele és Jézus Krisztussal, a Fővel egyé lehessen és hogy tagjai egymással egyek lehessenek. Isten szelleme vagy hatalma természetesen az egyház különböző tagjainál különféleképpen működik, aminthogy feladataik és kötelességeik is különbözhetnek. Mindazonáltal egy testvér se kedvetlenedjék el, ha egy másik testvért fontos szolgálatban oly dolog elvégzésében lát, ami soknak látszik, amíg ő maga egy olyan kisebb szolgálatban tevékenykedik, amely nem hoz oly jelentékeny eredményeket. Ő mégis ugyanazzal a szellemmel bír és ugyanaz az Isten használja őt, mint jelentékenyebb testvéreit.

Január 24.

„Isten nem mérték szerint adja a lelket (szellemet). Az Atya szereti a Fiút, és az ő kezébe adott mindent.” - János 3:34, 35.

Jehova Jézusra bízta minden érdekét. Bizonytal Jézus nagyobb képességgel bírt, mint bárki más a földön. Az Ő képessége nem fizikai erőből és magas iskolai képzettségből állott, mert Ő sohasem használta fizikai erejét különösképpen, sem pedig nem járt hittudományi iskolát. Miben állott hát akkor Jézus képessége? Az Ő Atyja akaratának való feltétlen, teljes hűségében. Ezt ezen szavai fejezik ki: „Íme jövök a könyvtekercsben meg van rólam írva: A te akaratodnak cselekvése az én gyönyörűségem, ó Istenem: igen, a te törvényed az én szívemben van.” Az ő képessége teljes volt; ezért töltötte be Őt Jehova az Ő szellemével teljesen, nem korlátolt mértékben, és Ő Jehova iránt való hűségét a legvégsőig ki is mutatta. Hadd alakuljunk mi is Jehova szelleme által Jézus képmására!

Január 25.

„Én az Úr leszek az egész földnek királya: e napon egy Úr lesz, és a neve is egy.” - Zakariás 14:9.

Az e szövegben használt „e napon” egy olyan időt jelent, amikor Isten neve minden engedelmes teremtményének elméjében fel fog magasztaltatni. Mindezek örömmel fogják Őt az egyedül igaz Istennek elfogadni. Ma sok úr és sok isten van. „Ama napon” az igazság minden ellenszegülője el lesz pusztítva. Akkor minden dicséret és tisztesség Jehováé lesz, és az ő neve az emberek elméjében meg fog dicsőíttetni. Jehova neve, személye, hatalma és dicsősége az összes teremtmények között az Őt jogosan megillető helyre fog felmagasztaltatni. Minden ember akkor meg fogja tudni, hogy Jehova, Izráel Istene az egész föld uralkodója és hogy uralkodását az ő szeretett Krisztusa, a Király által gyakorolja. Az emberek fel fogják ismerni, hogy Jehova minden dolog Teremtője és az Ő nevét fogják imádni. Most az Ő földön levő népének azt parancsolja, hogy kezdjék el az örömeiket, mivel „eljött az Úr napja.”

Január 26.

„Ímé, bizonyágul adtam őt a népeknek, fejedelmük és parancsolóul népeknek.” - Ésaías 55:4.

Jézus tanúbizonyágot tett földre jövetelének és Sátán világának közepette való nyilvános fellépésének céljáról. „Én azért születtem és azért jöttem e világra, hogy bizonyágot tegyek az igazságról.” (János 18:37) Amit Jézus az Atyától hallott és látott, arról tanúskodott. (János 3:32) Következésképpen Jehova Őt mint olyant küldhette el, Aki az embereket az igazságban vezetheti és az Úr útjaira oktathatja. Amint Jehova Mózeszt a Fáraó és Egyiptom előtt való tanúskodásra, majd Izráelnek Egyiptomból való kivezetésére és az Úr minden igéjének közlésére használta fel, úgy fogja Ő a Krisztust, a Mózeshez „hasonló” prófétát felhasználni. Kifejthette és szemléltethette-e nekünk világosabban az Ő küldetését? Bizonyval a mi jelenlegi kiváltságos osztályrésziünk az, hogy az emberek előtt tanúskodjunk, a kapukon átmenjünk és így vezessük őket.

Január 27.

„Megnyilatkozáék (angol szerint: megnyittaték) az Isten temploma a mennyben, és megláttaték az ő szövetségének ládája az ő templomában; és lőnek villámlások.” - Jelenések 11:19.

Jehova-Isten temploma azon élő tagokból áll, akik szentek és akiket az Úr hűeknek talál, amikor eljön, hogy számadásra vonja őket. 1914-ben Jehova helyettese, Jézus, uralkodását elkezdette, azután pedig 1918 kezdetén a tények azt mutatták, hogy az egész földön egy nagy próba jött az egész egyházra. Ez jelezte azt az időt, amikor Jehova templomát megnyitotta a mennyben; most pedig a hűségesek megvilágosított szemei látják „a szövetség követét”, a templomban, dicsőségben trónolva. Ezen nevezetes eseménnyel egyidejűleg és azt követve Isten igazságára villámokhoz hasonló fénykévék vetődnek. Amint 1918 óta a fénykévék a templomosztályhoz jöttek, világosabb, tisztább értelmet nyertek és örvendeznek.

Január 28.

„És lőn, mikor megjött az ország vétele után, parancsolá, hogy az ő szolgálait, akiknek a pénzt adta, hívják Őhöz, hogy megtudja, ki mint kereskedett.” - Lukács 19:15.

1914-ben Jehova a föld királyságát az Ő „nemes” Fiának, Jézusnak adta. Az új Királynak szolgálai vannak a földön. Ezekre bízta királyságának a példabeszédekben a girákkal ábrázolt érdekeit. E Szolga-osztály elvállalta, hogy majd utánanéz az Ő érdekeinek a földön. Az Úr megfelelő alkalmakat nyújt nekik, hogy Őt híven képviseljék, vagyis hogy a Királyt és királyságát, melynek ők követei, hirdessék. Azzal, hogy ezen alkalmakat, amelyek ma oly sokfélék és számosak, megragadják, a szolgálak az Úr iránt való hűségük tanújelét adják. Azok, akik a legfényesebben fognak a királyságban ragyogni, nem szükségképpen azok lesznek, akik a függöny innenső oldalán a legfontosabb állásokban vannak. A hűség az, amiért az Úr bárkit a királyság valamely állásába felemel.

Január 29.

„És a holdnak fénye olyan lesz, mint a napnak fénye, és a napnak fénye hétszer nagyobb lesz, olyan, mint hét napnak napfénye, ama napon, amelyen az Úr beköti népe romlását.” - Ésaías 30:26.

Ez az a nap, amikor Jehova beköti népe romlását, ezért laknak most Sionban és szemeik látják az Ő tanítóikat. A múltban a keresztyéneknek nehéz volt eldönteniük, hogy mi Jehovának reájuk vonatkozó akarata. Most a hold által jelképezett akarátát sokkal tisztábban látják, mint azelőtt valaha. Tudják, hogy az Isten akarata az, hogy bátran hirdessék a királyság üzenetét. E királyság világosságát a nap ábrázolja. Az igazság napja felkelőben van: Isten világossága az Ő Szervezete, Sion körül és különösen annak Fején ragyog. Ezen növekvő világosságot az Úr Jézus, Sion Feje, azokra árasztja, akik Sionhoz tartoznak és a világosság ösvényén járnak.

Január 30.

„Mint hozza vissza az Úr Siont.” - Ésaías 52:8.

1874 előtt az Úr népe legnagyobb részben a felekezetiességben, Babilonban sínylődött, Sion pedig olyan volt, mintegy fogoly leány. Ezután Jehova ezt a parancsot adta ki: „Gyűjtsétek hozzám az én szenteimet; azokat, akik szövetséget kötöttek velem áldozat által!” Jehova Siont, az ezen parancsolatot végrehajtó, és fejük, Jézus Krisztus alatt álló Illés-osztály által hozta vissza, fogságából kiszabadítván Őt, az Ő elrendezésében megfelelő helyet és az Ő szolgálatában való tevékenység szabadságát adván neki. Az ismét egybegyűjtött szentek különösképpen azóta értették meg ezt a nagy szabadulást és helyreállítást, mióta az Úr eljött az Ő templomába. Ezért emelik fel most Sion őrszemei hangjukat, az egész földön szemtől-szembe látván.

Január 31.

„Gyalázatot zúdított a fejedelmekre és bujdosatta őket út nélkül való kietlenben.” - 107. Zsoltár 40.

A fejedelmek a föld királyi udvaraiban kiváltságos személyek; nem a legmagasabb hatalmat gyakorolják, hanem csak kisebb állást foglalnak el a kormányzatban. Sátán szervezetének egyházas szárnyát ábrázolhatják. Ezen fejedelmek lázadók voltak. Amíg Jehova hűségesei az Ő igéjét tisztelték, ezen fejedelmek minden ok nélkül üldözték őket. Ítéletre ültek össze és ellenük szólottak. (119. Zsoltár 23,161) Most eljött meglátogatásuk ideje. Jehova az Ő rosszallását figyelmeztetések, vádak és kemény tanúságtételek alakjában már kifejezte velük szemben. Azáltal zúdított reájuk gyalázatot, hogy a Királyságot elvette tőlük, és egy olyan nemzetnek adta, amely annak gyümölcsöt terem. Abban a kietlenben, amit Sátán szerzett a földön, út nélkül bujdosnak, hogy az Armageddontól elmeneküljenek, vagy azt kikerüljék. - Jeremiás 25:35.

Február 1.

Lásd az előszót!

„Nem hagyja el az Úr az ő népét az ő nagy nevéért; mert tetszett az Úrnak, hogy titeket a maga népévé válasszon.” - 1. Sámuel 12:22.

Jehova az Ő igéjének és nevének méltóságát fenn fogja tartani. Ő az izraelitákat a maga céljára választotta. Mivel ezt tette, nem akarta elhagyni őket. Hogyha ellenségeik megtámadták, megsegítette őket. Balgán elpártoltak tőle, de Ő mégsem akarta elhagyni népét. Noha azáltal, hogy az Ő szeretett Fiát elvetették, nyakasságot és dacot tanúsítottak, mégis Isten ezt a népet vissza fogja magához vezetni. Ezt azért teszi, mert az Ő nagy nevééről és mindarról van szó, amit az tartalmaz. Népét az Ő nevéért fogja megmenteni. E napon Isten egy Szolga-osztályt támasztott az Ő nevének tisztelésére, akiknek ezt mondja: „Ti vagytok az én tanúim, hogy én Isten vagyok!” Ez azt jelenti, hogy nekik elő kell állaniuk és az Ő nevének dicsőségéről tanúbizonyságot tenniük. Nagy vigasztalás az Ő szentjeinek az a tudat, hogy Isten nem fogja elhagyni őket.

Február 2.

„Íme ti mind, akik tüzet gyújtotok, akik szikrákkal veszitek magatokat körül, ... Ezt fogjátok kezemből kapni, bánatban fogtok feküdni.” - Ésaías 50:11 (angol fordítás szerint).

Az igazi keresztyének sohasem tekintenek emberre vagy emberekre mint a világosság forrására, akik csak úgy gyújtogatják kápráztató szikrákat szóró tüzeiket. A névleges keresztyénség, amint azt most látjuk is, igazán ebbe a törbe esett. A felekezeti vezetők Isten ígését, amelyet Jehova a keresztyén ösvényének megvilágítására szövétnek gyanánt gyújtott félretolták és a néppel együtt a maguk bölcsességük szerint jártak. Ezen vezetők közül egyesek jobban kitűntek, mint a többiek és nagyobb hírnévre tettek szert. Az ő természetes kiválóságuk és szerénységük szerencsétlenségükké lett. Jehova az ő tündöklésüket a szikrához hasonlítja, amely kipattan és csakhamar a sötétségbe hull. Az emberek ezen egyházas tűz és kápráztató szikráinak fényében jártak. Most pedig bánatban feküdnék. Árasszuk reájuk Isten országának vigasztaló világosságát!

Február 3.

„Az Isten, aki szólt: Sötétségből világosság ragyogjon! Ő gyújtott világosságot a mi szívünkben az Isten dicsősége ismeretének a Jézus Krisztus arcán való világotatása végett.” - 2. Korinthus 4:6.

Amikor Jehova a földet teremtette, sűrű köddel pólyálta körül azt. (Jób 38:9, régi Károli fordítás) Parancsára ez a homályos köd eloszlott. Ezt a csodát Jehova egy sokkal magasabb értelemben megismételte azoknál, akik az igazak, a keresztyén korszak alatt igazoltak ösvényén járnak. Szíveikben világosságot gyújtott, mivel érzelmeik fészkeiben igazság és világosság szeretetét találta. Az Úrnak, a lelki sötétség ezen világában ragyogó világossága nem azoké, akik nem akarnak abban járni. Nem azoké, akik a hamisságot szeretik. Azoké az, akik igazságot cselekszenek, akik a fénylő világossághoz jönnek, és akik azzal a tökéletességig előrehaladnak. Mindenki, aki Isten dicsősége ismeretének világosságát kapja, kincseket nyer.

Február 4.

*„Elrendeli a csillagok számát, és mindnyájukat nevéről nevezi.”
147. Zsoltár 4.*

Isten világegyetemének nagyságát az ember elmeereje nem tudja felérni. Ábrahám, aki Isten parancsára szemeit az égre emelte, nem tudta az éjszaka világító csillagait megszámlálni. Hogyha ma mi nagy távcsövekbe pillantunk, a fényesen ragyogó csillagok számtalan milliárdjai tűnnek fel, amelyeket Ábrahám szabad szemmel nem is vehetett észre. A látókörünkbe vonható eget térképekre fektető csillagászok kiszámították, hogy világegyetemünkben harmincezer millió csillag van. Jehova, a Teremtő azokban pontosan tudja az égi világítótestek számát és emlékezetében tartja azoknak eredetileg adott neveit. Mily biztosítékot ad ez szentjeinek arról, hogy az Úr ismeri azokat, akik igazán az övéi és neveiket végtelen emlékezetében őrzi!

Február 5.

„A jókedvű adakozót szereti az Isten.” - 2. Korinthus 9:7.

Jehova a legnagyobb Adakozó, aki bőséggel és jókedvvel ad. Ezért Ő is szereti a jókedvű adakozót, nem mintha az adomány tenne valamit neki vagy gazdagítaná Őt, hanem mivel az az Ő szeretetének hasonlatosságát és illatját sugározza vissza. Nem maga az adomány az, amit Jehova oly sokra becsül, hanem az az öröm, amellyel az adakozás történik s az a szellem, amely azért hálás, hogy jót tehet és az Urat dicsőítheti. Mi nem adhatunk mindig nagy, bőkezű adományokat, de amit adunk, azt az Úr szellemében jókedvvel adhatjuk. Lévi ellenjelképes fiainak most olyan alkalmuk van, mint soha azelőtt, hogy a legnagyobb ügynek adakozói lehessenek. Az Úr most királyi hatalmának birtokában van, és ők most „az ő hatalmának napján készséggel” betölthetik a prófétai képet azáltal, hogy mindenüket odaadják az Ő ügyére. Ő, az Ő templomában van, megtisztítván őket, hogy minden képességetek „igazságnak áldozata” gyanánt jókedvvel az Úrnak áldozzák.

Február 6.

„Én pedig, szól az Úr, tűz-fal leszek körülötte és megdicsőítem magamat őbenne.” - Zakariás 2:5.

Az Úrnak itten említett dicsősége a tisztesség azon látható áldása, amelyet Ő hű tanúira áraszt. Dicsőség tisztességet jelent. Az Úrtól való kiszemelés és az Ő kegye által való kitüntetés annyi, mint az Úrtól való magas megtiszteltetés. Hát nincs-e az Úr dicsősége az Ő népe között máma, amennyiben kiszemelte őket és azt a magasztos tisztességet adta nekik, hogy a királyság dicsó híreit hirdessék? Nincsenek-e oltalmazva ezen tiszteletreméltó szolgálatban? Mindenesetre! Igaz, hogy a Sionban levők sorai megritkultak azáltal, hogy az Úr a királyság osztályától különválasztotta azokat, akik annak kárára és ártalmára voltak. Az Úr azonban másokat, sőt még többeket is adott, úgyhogy „kerítetlenül fogják lakni Jeruzsálemet a benne levő emberek és barmok sokasága miatt.” (4. v.) Ha Sion körül nincsenek is látható falak, Jehova veszi körül azt tűzfal gyanánt.

Február 7.

„Ha pedig gyermekek, örökösök is; örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak; ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg.” - Róma 8:17.

Jehova az Ő szellemével nemzett és felkent és így gyermekeivé tett minket. Ezáltal örököseivé is lettünk, hogy a győzedelmes Jézussal, „akit minden dolog örökösévé tett” az isteni örökségben részesedjünk. Pál apostol eredeti levelében ez áll: „Ha ugyan együtt szenvedünk.” Ez azt a gondolatot fejezi ki, hogy a szenvedésben éppúgy részt vesz a mennyei Atya, mint a Fiú és az egyház; mind a három együtt. Ez azon határtalanul szerető Szívvel való közösség, aki a szenteket elhívta és nemzte, Azzal való közösség, akit a gonosz angyalok és emberek évezredek óta ócsároltak, akit nem értettek meg, akinek jóakarató szándékait keresztezni akarták és ezért neki szomorúságot okoztak. Vegyünk hát részt az Ő szenvedéseiben és így méltó örököseinek bizonyuljunk!

Február 8.

„Az Úrnak, a te Istenednek nevét hiába fel ne vedd.”

2. Mózes 20:7.

Az Úr nem azért adta az Ő nevét Izraelnek, hogy azt kényük-kedvük szerint önzésük kielégítésére használják, hanem mivel neki ezzel határozott célja volt. Krisztus egyházának sem kényelem vagy tetszelgés végett adta az Ő nevét. Aki nevét önző célra használja, Isten nevét hiába veszi. Nincs találóbb példa ezen meghagyás megszegésére, mint a szervezett keresztyénség eljárása. Ezen rendszer az Ő nevét önző öntetszelgés végett vette fel. Különösen a papság hibás ebben. Ugyanez áll egyes vénekre és másokra, akik a jelen igazságban levőknek vallják magukat. Minden keresztyénnek meg kell tanulnia ezt a leckét. Az Úr az Ő nevét azért adta az Ő népének, hogy mint az Ő igazi és hű tanúi az Ő dicséretét zengjék. Az Ő nevének bármily más célra való felvevése vagy használata nem más, mint az Ő nevének hiába való felvétele.

Február 9.

„Mindez pedig Istentől van, aki minket magával megbékéltetett a Jézus Krisztus által és aki nekünk adta a békéltetés szolgálatát.”

2. Korinthus 5:18.

Jehova az újteremtésnek egy szolgálatot adott, azaz bizonyos dolgok elvégzését bízta reá; ez a megbízatás egy csodálatos kincs, egy becses dolog, mégpedig a legfontosabb, amivel az újteremtés most bírhat. Még a földön levő újteremtménynek földi szervezete (teste) van; ezért ez a kincsünk, megbízatásunk, azaz a kiengesztelés szolgálata cserépedényben van. Pál apostol megmondja nekünk, hogy miért van ez a kincsünk cserépedényben. Ezt mondja ugyanis: „Hogy amaz erőnek nagy volta Istené legyen, és nem magunktól való.” Jehova ezt úgy rendezte, hogy egy ember se kérkedhessék, hanem, hogy az újteremtmény Jehova nevének dicsőítésére használhassa az ő szolgálatát, megmondva az embereknek, hogy az a mindent felülmúló eszköz, amely nekik életet fog hozni, Istentől való.

Február 10.

„Mert a világ kezdete óta az emberek nem hallottak, sem füllel nem fogtak fel, sem szem nem látott más Istent rajtad kívül, aki így cselekszik azzal, aki Őt várja.” - Ésaías 64:3. (angol ford. szerint).

Jehova a keresztyén korszak alatt az Ő mély dolgait csak az Ő családtagjainak jelenti meg. Ezek családi viszonya Jézus kiontott véérébe vetett hit gyakorlása, teljes felszentelődés, igazolás, szellemtől való születés és felkenetés által van elérve. Akkor kezdenek a keresztyén értelmének szemei megnyílni, amikor a tökéletes tükörbe (Isten igéjébe) belenéz és arra törekszik, hogy a benne levő dicső dolgokhoz formálódjék vagy azokat visszatükröztesse, a kinyilatkoztatás a „teljes napig” mindig világosabb és világosabb lesz. Isten igéje mélyebb dolgainak kinyilatkoztatása nem a felfogás természetes élessége, sem pedig az emberi észbeli képesség, hanem Isten szelleme által van. Boldogok, akik Őreá vártak, és akiknek szemei most látják Istennek a mennyben megnyitott templomát, és akik az Ő igazsága villámlásának tanúi.

Február 11.

„Íme, Sionban vetek... egy próbakövet.” - Ésaías 28:16.

Sion Isten szervezete. Főcéljainak egyike az emberiség helyreállítása és az igazságos világ felállítása és kormányzása. A Kő Isten felkent királya, az, aki az isteni terv végrehajtására van rendelve és felkenve. Az Ő felkenetése a Jordánban való keresztsége idején ment végbe. Ezután három és fél éven keresztül szigorú próbáknak lett alávetve. Végül Izráelnek, mint Király lett felajánlva, de elvetették. Ezzel párhuzamos módon kezdte el Jézus 1914-ben Sátánnak a mennyből való kivettetését. Három és fél év múlva templomába jött. Abban a tájban ajánlotta fel őt Jehova, mint Királyt minden keresztyénnek. A névleges keresztyénség elvetette. Egyes, magukat keresztyéneknek vallók a Kőre estek, míg másokra viszont a Kő esett reá és porrá zúzta őket. Ő most a Főszegletkő, amiről az igaz templomosztály tesz tanúságot az egész világnak.

Február 12.

„Ő fiának menyegzőt szerze.” - Máté 22:2.

Jehova a nagy király, aki az Ő fiának menyegzőt készített. Hogy az egyház tagjai a menyegzőre elkészüljenek, Jehova az Ő fia által, akinek ők jegyesei, menyegzői köntöst nyújt. A menyegzői köntös annak ismertető jele, hogy viselői a menyegzőre készek. Azoknak kell ezt hordaniuk, akik a menyasszonyi osztály tagjai akarnak lenni. Ez a menyegzői köntös nem a megigazulást ábrázolja, mivel az újteremtény veszi fel azt, már pedig úgy lehet valaki újteremténnyé, ha előbb igazoltatott. Ez azt a valamit jelképezi, amivel az újteremténynek bírnia kell, hogy a király helyeslését elnyerhesse. Ilyenformán ennek bizonyítással Isten akarátának cselekvését, parancsainak az általa megszabott módon való megtartását kell ábrázolnia. Vigyázzatok hát! A Király megjött!

Február 13.

„Eljegyezlek téged magamnak örökre, ... Bizony, hittet jegyeztelek el téged magamnak. és megismered az Urat.” - Hóseás 2:18, 19.

Sionhoz szólva, aki a királyság osztályának anyja, ezt mondja Jehova Ésaiás próféta által: „A te Alkotód a te férjed: seregek Jehovája az ő neve.” Ezért szövegünk szavai a Sion által jelképezett, földön levő egyházra vonatkoznak. Jehova az egyházat, mint nemes szőlőt, egészen igaz magot ültette; az egyháziasság azonban egy elfajult palánta idegen hajtásává tette azt. Ezt a hamis szőlőt az Úr 1919-ben nyíltan elvetette és nemsokára össze lesz taposva a borsajtóban. Sion maradéka azonban most gyűjtetik Jehovához. Ő most megismerteti magát velük. A hozzája való hűségüket próbálja. Tudja, hogy ez a kipróbált osztály örökké hű lesz hozzája. Azért szeretettel arról biztosítja őket, hogy sohasem fognak elidegenedni tőle, hanem vele és dicső Fiával örökre egyesülni fognak.

Február 14.

„Te vagy oltalmam, te mentesz meg veszedelemtől; végy körül engem a szabadulás örömevel!” - 32. Zsoltár 7.

Szorongatás környezi az egyházat, de Isten az ő oltalma, rejteke. A nyomorúság árjai másokat elnyelnek, de azok nem jönnek az Úr választottjainak közelébe. Azok, akik a templomosztályhoz tartoznak, és akik ezért az igazság palástja alatt vannak, megértik azt a tényt, hogy az igazság palástja alatt vannak, megértik azt a tényt, hogy az idők veszedelmesek és sohasem volt ilyen nagy a veszély; mégis ugyanakkor az Úr erejében teljes biztonságban érzik magukat. Érzik, hogy Jehova a szabadulás énekeivel vette őket körül, és örömben énekelnek. Bizonyára ez a templomosztály boldog állapota a mostani időben. Ők tudják, hogy a szabadulás ideje elérkezett, éppúgy, amint azt Jézus régen megmondta nekik. Ezért felemelik fejüket és ajkaik visszahangozzák a szabadulás énekeit, hogy mások is hallhassák azokat.

Február 15.

*„Az Urat, a te Istenedet féljed, ... és az ő nevére esküdjél.”
5. Mózes 10:20.*

Ezen vers szavai semmiképpen sem mondhatnak ellent Jézus szavainak. (Máté 5:33-37) Isten a maga nevére esküszik. (Ésaiás 45:23) Azok, akik Krisztus nevében őszintén szövetséget kötnek Isten akaratának cselekvésére, Jehova nevére esküsznek. Ez teljes felszentelődés. Az ilyen „kárára esküszik, és meg nem változtatja.” (15. Zsoltár 4) Ez igaz, mivel felszentelődésük megállása halálba visz. Ezek szövetséget kötnek és azt mindenáron megtartják. Istennek és Krisztusnak teljes engedelmességet fogadnak és teljesen az Úrban bíznak. Ez a „hű és bölcs szolga”-osztály megesküdött Isten nevére, hogy az Úr akaratát fogja tenni. Ezért Istent félik és félnek, nehogy eltérjenek ezen szövetségtől. Az Úrban való bizodalmuk teljes és nem támaszkodnak semmiféle testi karra. Mivel az Úrban bíznak, az Ő akaratának cselekvését végzik.

Február 16.

„Mert az emberek haragja megdicsőít téged, miután felővezed végső haragodat.” - 76. Zsoltár 11.

„Isten erőtelensége erősebb, mint az emberek.” Jehova tervei és elrendezései az emberek előtt erőtlenné, gyengéknek látszanak, mivel az ember haragjának teret engedtek és megengedték, hogy a gazság és a gonosz fondorlatok látszólag felülkerekedjenek. Jehova azonban mindezekben az Ő erejét fogja megnyilvánítani azáltal, hogy Ő az ellenség szándékát teljesen meg fogja hiúsítani és annak tevékenységét az Ő jó céljainak szolgálatába fogja állítani. Ő mindent azok javára működtet közre, akik szeretik Őt, és így az Ő dicsérete meg fog gyarapodni. Mint Fáraó esetében is, ellenségeinek haragját a csúcspontig engedi. Akkor aztán felővezi haragját, hogy az gyámolítsa őt (Ésaiás 63:5), miközben megmutatja az ellenség felett való hatalmát és nevet szerez magának.

Február 17.

„És te embernek fia, őrállóul adtalak téged Izráel házának, hogyha szót hallasz számból, megintsed őket az én nevemben.”

Ezékiel 33:7.

Az őrálló-szó, ha helyesen magyarázzuk, az avégett való előrehajlásnak és a messzeség fürkészésének gondolatát fejezi ki, hogy megfigyeljünk, utasításokra ügyeljünk és aszerint tegyünk. Jehova az Ő kedves Fia, a nagy Őrálló által, az Ő vagyona érdekeinek őrizetére felkentjeit állította, mint öröket, hogy a messiási királyság érdekeire vigyázzanak és az Ő tervének időről-időre való kibontakozásáról tanúskodjanak. Ezek nem a maguk érdekeit lesik, sem pedig nem azon fáradoznak, hogy valami kényelmes helyhez jussanak a mennyei királyságban. Nem gondolnak magukra; testvéreiket és másokat, akik veszélyben vannak, figyelmeztetik; Jehova szájának beszédére ügyelnek és mindig az Ő nevének dicsőítésére és a neki való szolgálatra törekszenek. Szíveikben énekelnek. Jehova Istennek és az Ő nagy Fiának, Jézusnak dicséretét zengvén.

Február 18.

„Igazságod, mint Isten hegyei; ítéleteid, mint a nagy mélységek; az embert és barmot te tartod meg, Uram!” - 36.Zsoltár 7.

Jehova minden tettét és művét igazságosság jellemzi, és „Isten hegyei”-ként mindörökké ki fog magaslani. Az Ő ítéletei az Ő bölcsességének elérhetetlen mélységein nyugosznak és ezért sohasem fognak meghiúsulni vagy célt téveszteni. Modern tudósok azzal ijesztgetik az embereket, hogy idővel ez a föld kihalt bolygó lesz és a teremtmények élete meg fog szűnni rajta; időközben pedig a katonai hatalmak a legközelebbi háborúra készülődnek, amely minden emberi lény életét veszélyeztetni fogja. Jehova igazságosságában ítéletet tart. Az Ő végzése szerint a csata nagy napját milliók fogják átélni és Krisztus királyságában, a feltámadásban Ádám családjának halott tagjai újból előhozatnak.

Február 19.

„Az Úr é a föld s annak teljessége; a föld kerekése és annak lakosai. Mert Ő alapította azt a tengereken, és a folyókon megerősítette.” - 24. Zsoltár 1, 2.

Amikor Isten a betűszerinti földet az ember lakóhelyévé készítette elő, medencékbe gyűjtötte a mélység vizeit, amelyek bolygónk felszínét fedték, miáltal a szárazföld megtetszett. A régi világot elpusztító szörnyű vízözönben a vizek még a magas hegyeket is befedték; Jehova azonban a vizeket lefolyatta, és a szárazföld megtetszett, és más világ alapult azon. „A folyamatok is ismét felhangzottak; az áradatok megint felzúdultak.” Most azonban a hitetlenség és lelkiismeretlenség özöneiről van szó, amelyek az egész emberiséget akarják elárasztani. De megint csak be fog bizonyulni, hogy „a magasban levő Úr hatalmasabb, mint sok vizek zúgása, sőt mint a tenger hatalmas hullámai.” Meg fogja azokat feddeni és a háborgó tengerek és özönök közepette vagy dacára az új világot fel fogja állítani.

Február 20.

„Az ő angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged minden utadban.” - 91. Zsoltár 11.

A nagy Jehova, a Szolga-osztálynak egy elvégzendő munkát adott, és angyalaira bízta őrizetüket és azt, hogy az ellenség támadásaival szemben megvédjék őket. Az angyaloknak szent feladatuk van a Szolga-osztállyal kapcsolatban. Ezen osztály tagjai, akik most a Legfelségesebb rejtekében lakoznak, azon feltétlen meggyőződéssel folytatják, mint tanúk, szent megbízatásuk teljesítését, hogy a menny hatalmas angyalai, akiknek mindenkor bemenetelük van Isten színe elé, mindenkor résen állnak, hogy azokat, akik Jehovához hívek, megoltalmazzák. Isten azt akarja, hogy most bizonyág tétessék az Ő nevéről. Szolgaosztályának adta ezen bizonyágtevés nagy kiváltságát és nekik mondja: „Angyalaimnak parancsoltam felőled, hogy őrizzenek téged minden utadban.”

Február 21.

„Szerez a seregek Ura minden népeknek e hegyen lakodalmat kövér eledelekből, lakodalmat erős borból; velős, kövér eledelekből, megtisztított erős borból.” - Ésaías 25:6.

Úgy a világháború alatt, mint azóta a föld nagy nélkülözést szenvedett; és emiatt sokkal több ember pusztult el, mint a háborúban. De nemsokára be lesz iktatva az új-szövetség, és Jehova meg fogja az emberek házait, termését, borát, gyümölcsét és nyájait áldani. Az uzsorásoktól meg fogja őket menteni. Az igazság pontos ismeretébe fogja őket hozni és egészséggel, boldogsággal, és étellel bőven meg fogja áldani őket. Valóban kövér dolgok lakomája lesz az. Minden nép pedig, mivel szívükben meg fognak vigasztalódni, Jehova dicséretének éneklését fogja megtanulni. Az egyház áldott kiváltsága most, hogy a nyögő teremtésnek tudtára adja azokat a csodálatos áldásokat, amelyek nemsokára eljönnek.

Február 22.

„Tiszteljék a te nagy és rettenetes nevedet,- szent az!”

99. Zsoltár 3.

Isten Jehova név alatt érintkezett Fáraóval és semmisítette meg Sátán képviselőjét Egyiptomban. Az egyiptomiaknak akkor ez a név rettenetes volt. De az mindazok részére is rettenetes lesz, akik most Istennek ellenszegülnek, mivel az Ő kifejezet célja az, hogy az ellenség bástyáit lerontsa. Ez az íráshely mindenkit felhív arra, hogy Jehovát Istennek ismerje el. Ezt mindenkinek meg kell tennie, mielőtt az élet áldásait megkaphatná. Őt kell dicsőíteniük, mielőtt ezen áldások élvezetébe léphetnének. Jehova neve szent. Az embereknek el kell ismerniük, hogy Ő tökéletesen igazságos, hogy Ő az igazságosság tökéletes kifejezése, és Őt, mint ilyet kell elismerniük. Ezért mondja Isten felkentjeinek mostan: „Ti vagytok az én tanúim, hogy én Isten vagyok.” A felkent kiváltsága és kötelessége most, hogy az Ő nevének dicsőítését zengje.

Február 23.

„Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.”

1. Péter 5:5.

Kevély az, aki kiválóságait túlbecsüli és az Úrral szemben kihívóvá és ezért törvénytelené válik. Az ilyen nem veti magát az Úr útjainak alája. Az alázatos nem gondol maga felől nagyzólan. Teljes hite és bizalma van abban, hogy Jehova van a kormánynál, aki minden ügyét el tudja intézni; hogy az Ő munkáját a maga jónak látott módja szerint végezteti, és hogy neki csak egy útja van. A kevélyek nem tartanak lépést az isteni tervre áradó világossággal, hanem előbb-utóbb elveszítik az Úr és az igazság szellemét, mivel Isten ellenük áll. Az alázatosak kapják állandóan Istennek kegyét. Az ő gyönyörűségük az, hogy Őt, mint minden igazság szerzőjét dicsőítsék.

Február 24.

„Ha annak a lelke (szelleme) lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeteket is az ő tibennetek lakozó lelke (szelleme) által.” - Róma 8:11.

Az itt használt „megeleveníti” szó, éltetést, felvillanyozást, fürge mozgásra való képesítést jelent. Isten dicsőségére való tevékenységet jelent és azt, hogy nem maradunk tunyaságban. Istennek a testtel is való dicsőítését jelenti, amely az övé. A szentszellem, Jehova szelleme oly hatalmas, hogy Jézust a halálból feltámasztotta. Ez tehát arra is képes, hogy az emberi testet az igazság szolgálatában való tevékenységben elevenné tegye, noha az a test egykor a bűnnek volt átadva. Az újteremtmény most felelős a halandó testért. Jehovának benne lakó Szelleme arra kell, hogy vezesse, hogy erejét, idejét, befolyását, pénzét és mindenét az Úr dicsőségére fordítsa. Az, aki földi életének végéig híven ezt teszi, Isten szelleme által isteni testben fog feltámadni.

Február 25.

„Ímé, sötétség borítja a földet és éjszaka a népeket, de rajtad feltámad az Úr, és dicsősége rajtad megláttatik.” - Ésaías 60:2.

Mint Egyiptomban a kilencedik csapás idején közvetlenül azelőtt, hogy Izrael szabadulása eljött, nagy sötétség borítja a földet, amely érezhető és az emberek sokat szenvednek miatta. Az uralkodók szíveit félelem fogja el. De „az igaznak világosság támad a sötétben”, mert Jehova Sion felett, mint egy nagy Nap kelt fel, és Sion mintegy a nap csillagának arany sugaraiba öltözött áll. A királyság evangéliumának teljes világosságát bírja. Jehovának az Ő szerető kegyében és soha el nem maradó oltalmában megnyilatkozó dicsősége is látható rajta. Isten prófétája, előrelátván a templomosztálynak ebben az időben való páratlan helyzetét, ezen kiáltással serkenti őket tette: „Kelj fel, világoskodjál, mert eljött világosságod!”

Február 26.

„Jertek Atyámnak áldottai, örököljétek ez országot, amely számotokra készítettett a világ megalapítása óta.” - Máté 25:34.

Ma millió és millió ember van a földön, akik jót akarnak és úgy a maguk, mint mások részére őszinte szívvel jobb állapotokat kívánnak, de nem ismerik fel Jehova útját. Sokan közülük látják Isten tanúinak azon törekvéseit, hogy a királyság örömhíreit hirdessék, és amennyire csak tehetik, nekik segíteni és jót tenni igyekeznek, mivel látják, hogy ezek a tanúk Istennek szolgálói. Ezt azon jó folytán teszik, ami még bennük van. Ezen báránytermészetű, ártatlan jellemek számára készítette Jehova a világ megalapítása óta az Ő országát. Ezen igazságszerető osztály tagjai közül sokan át fognak jutni a nagy nyomorúságon és az elsők lesznek, akik arra nézve fognak megpróbáltatni, hogy a helyreállításra érdemesek-e. Ha ezek igazságos voltak akkor, amikor Istennek ítéletei a földet illetni fogják, beigazolják, Jehova Krisztus által meg fogja őket áldani és örökéletre fogja őket hívni.

Február 27.

„Én vagyok az Úr, ... ki a hazugok jeleit megrontja és a varázslókat megbolondítja, ... aki szolgálja beszédét beteljesíti és véghezviszi követei tanácsát.” - Ésaías 44:24-26.

A keresztyénség hazug prófétái, akiket Jehova nem küldött és akiknek nem szólt, a háborút szentesítették és az Úr áldásának látható jeleit ígérték a hadra kelt nemzeteknek. Azt jósolták, hogy a háború elő fogja a szellemi javakat segíteni és e nagy próba a világot meg fogja tisztítani és azt „a demokrácia számára biztossá” fogja tenni. Nyilatkozatukat és szavazatukat, mint annak jeleit adták oda, hogy a Nemzetek Szövetsége „Isten országának politikai kifejezése a földön.” A máig lefolyt események beigazolták, hogy hamis varázslataik balgák és esztelenek voltak, mert az Úr minden jeleiket meghíúsítja és őket hamis prófétáknak mutatja be. De az Ő Szolgaosztályának beszédét, akiket igazán, mint követeit küldte el, szilárdan megerősíti és beteljesíti.

Február 28.

„Az Úr pedig monda Mózesnek: Lásd, Istenévé teszlek téged a Faraónak, Áron pedig a te atyádfia, szószólód leszen.”

2. Mózes 7:1.

Jehova Áront Mózesrel Egyiptomba küldötte, hogy mint Mózes szócsöve szerepeljen. Áron dolga volt a beszéd. Nemsokára azután, Egyiptom le lett törve, hogy Jehova nevet szerezzen magának. Most a világ végén Isten Sátánt és szervezetét le fogja verni. Ezeknek Fáraó és Egyiptom voltak az előképei. Ő Jézust, akit Mózes ábrázolt, „hatalmas istenné” (Ésaiás 9:6) tette, hogy ezt a csodálatos munkát elvégezze. Jézus testvéreit, az ő testének tagjait, akik a földön vannak Áron ábrázolta. Jehova ezeket tette meg ama Láthatatlan szócsöveivé, hogy hirdessék a föld népeinek az Úr üzenetét. Jehova teljes hűséget kíván ezen szócsövektől.

Február 29.

„A hiúságot és hazugságokat távolítsd el tőlem; ne adj sem szegénységet, sem gazdagságot, táplálj engem hozzám illő eledellel; nehogy ... hiába vegyem az én Istenem nevét!”

Példabeszédek 30:8, 9. (angol fordítás szerint)

Ez azon bölcs könyörgése, aki azt óhajtja, hogy az ő útja Isten szemében helyes legyen. Az embert az ő ismeretének Isten akarata szerint való alkalmazása teszi bölccsé. A hiúság és a hazugságok Isten rosszállásához és romláshoz vezetnek. A nagy gazdagság éppúgy, mint a nagy szegénység, az embert egyensúlyából kizökkenti. A nagy anyagi jólét az Isten iránti kötelességről való megfeledkezésre vezet. A nagy szegénység viszont sokszor elkedvetlenít és elcsüggeszt. A keresztyén Isten helyeslésére vágyódván, azért imádkozik, hogy megfelelő eledellel táplálkozhasson. Ez nem bármily, hanem olyan eledelt jelent, amely a keresztyén táplálására és épülésére alkalmas, megfelelő és szükséges. Mivel mind egy testben vannak, mind egy forrásból és egyféle eledelt kívánnak. Az Úr bőven gondoskodott ilyen táplálékról. A „bölcs és hű Szolga”-osztály azon a táplálékon él, amelyről az Úr kegyesen gondoskodott és örvend, hogy az Úr nevének dicsőítését együttesen végezhetik.

Március 1.

„Annak okáért felkent téged az Isten, a te Istened, örömmel olajával a te társaid felett.” - Zsidók 1:9.

A Logosz kezdettől fogva mindig összhangban volt az ő Atyjával és mindenkor az Ő gyönyörűségére volt. A másik hajnalcsillag ellenben törvénytelené lett, a hú Fiú azonban gyűlölte a törvénytelenséget és az igazságot szerette. Ezért kente fel őt Jehova a legmagasabb állásra, minden más teremtménye fölé. Ezzel van bebizonyítva Istennek azon szabálya, hogy Ő mindenkit, aki teljesen Őt szolgálja, megjutalmaz. Jehova részéről ez nem önzés, hanem tiszta és teljes szeretet. Isten igaz. Ezért mindenkinek, aki Istent szolgálja, igazságra kell törekednie. Ez Isten törvénye. A jutalom mindazoké, akik örömmel engedelmeskednek Istennek. Az engedmesség az ő parancsolatainak megtartását és készörömet való megtevését jelenti.

Március 2.

„Asztalt terítesz nékem az én ellenségeim előtt; elárasztod (angol szerint: megkened) fejem olajjal, csordultig van a poharam.”

23. Zsoltár 5.

Izráel fiai hitetlenkedve így kiáltottak fel: „Tud-e Isten asztalt szerezni a vadonban?” Jehova nem hagyta el őket, amint sohasem is hagyta el az ő népét. A papok részére a sátorban kenyérről gondoskodott, mikor a szentélyben a szent kenyerek asztalát rendelte. Az ellenségnek nincs megengedve, hogy Jehova népének táplálkozását megakadályozza. A nagy ellenség, Sátán, a Sárkány, ki lett a mennyből űzve és most különösképpen közel van hozzánk. Ellenségei az egyházra akarnak rontani és fel akarják falni, azonban megbotlanak és elesnek. Amíg pedig a gonosz Sárkány leselkedik, Jehova az Ő földi szervezete részére szellemi táplálékról gondoskodik: „Teríts asztalt, vigyázz az Őrtoronyban, egyél, igyál!” (Ésaiás 21:5 - angol fordítás) Sohasem mondhatjuk, amint Malakiás napjaiban egyes oktalanok mondták: „Az Úrnak asztala megvetni való.” Inkább adjunk hálát azért hittell, amit az Úr nyújt.

Március 3.

„Lásd, én e mai napon népek és országok fölé rendellek téged, hogy gyomlálj, irts, pusztíts, rombolj, építs és plántálj!” - Jeremiás 1:10.

Jeremiás megbízatása az Isten felkentjeinek adott megbízást ábrázolja. Jehova a nemzetek fölé helyezte őket, hogy hirdessék nekik a föld jogtalan rendszereinek kiirtását, letörését és megsemmisítését, és az új egek és új föld mozdíthatatlan felépítését és megplántálását. Jehova ezen tervét sok nép, nemzet és király előtt kell hirdetni (Jelenések 10:11); ezt pedig a felkenteknek kell Jehova iránt való buzgósággal és félelem nélkül megtenniük. Kezeiknek most nem szabad ellankadniuk. Nagy tisztességben van részük. Jézus Krisztussal és testének a függöny túlsó oldalán levő tagjaival együtt részt vesznek a nagy armageddoni csatában, amely „a föld” nemzetközi „szőlőjét” és annak gyümölcsét szét fogja taposni. Senki másnak nem lesz része e munkában. A hűség mennyei jutalomban fogja őket részesíteni.

Március 4.

*„Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örökélete legyen.”
János 3:16.*

Isten szereti a világ elnyomottjait. Oly nagy az Ő szeretete, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy az emberek el ne vesszenek, hanem hogy azok, akik hallgatni és engedelmeskedni fognak, élhessenek. Jehova az Ő nevéhez méltóan mindent elő fog készíteni, hogy Őt a kellő időben hallgathassák. Több mint hatezer éven át, az ember Istentől elidegenedett. Isten a száműzöttek Őhöz való boldog visszatérésének idejét előrelátva az Ő prófétája által meghagyja Szolgaosztályának, hogy mutassák meg nekik az élethez vezető utat. Megmondja nekik, hogy készítsenek a nép számára utat; építsék a pályát; hányják félre a köveket; azután pedig emeljenek zászlót, hogy a nép ahhoz gyűlhessen.

Március 5.

Lásd az előszót!

„Megemlékezik az ő szövetségéről mindörökké: az ő rendeletéről, amelyet megszabott ezer nemzetségiglen, amelyet kötött Ábrahámmal, és az ő, Izsáknak tett esküvéséről.” - 105. Zsoltár 8, 9.

Az Ábrahám hitéből valók, látván Jehova munkáját a zsidók között a történelem ezen mozgalmas időszakában, bizonytalannal tanúskodhatnak arról, hogy megemlékezik szövetségéről. Jehova megerősítette Izraelnek a szövetséget, mondván: „Neked adom Kánaán földjét, a te örökségedet.” A jelenlegi események erősen bizonyítják, hogy Ő nem feledkezett meg az ezer vagy még több nemzetségen át, amelyek a szövetség megkötése óta születtek, Izraelnek adott ígéretéről. Ő ma szövetségének szavát igen szemmel látható módon váltja be, mert Ábrahám természet szerint való fiait és leányait ezer meg ezernyi számban téríti vissza az ígéret földjére. Eljött tehát az idő, hogy Ábrahám (szellemi) magva Júda városainak ezt mondja: „Ő ti Ábrahámnak, az ő szolgájának magva, ti Jákobnak, az ő választottjának fiai!” „Keressétek Jehovát!”

Március 6

„Hűséget mutatsz Jákobnak, irgalmasságot Ábrahámnak, amint megesküdöttél atyáinknak még az ősidőkben.” - Mikeás 7:20.

Jehova „az igazság Istene”, Ő megtartja a szövetséget és irgalmasságot tatusit. Jákob így imádkozott: „Én nem vagyok méltó mindazon irgalmasságok és mindazon igazságok legkisebbikére sem, amiket szolgádnak mutattál.” Az igazság, amit Jákobnak kinyilatkoztatott, az Ábrahám iránt való irgalmasságából fakadt. Megmutatta Ábrahámnak az Ő szövetségét, amely a föld minden családjának áldásokat ígért. Isten mindezen igazságot és az ábrahámi szövetségben foglalt irgalmasságnak minden pontját valóra fogja váltani, aminek maga Ábrahám és Jákob is tanúi lesznek amikor a messiási királyság életre fogja őket kelteni. Jehova szavát adta, sőt a maga nevére is megesküdött. Pál apostol szerint ezt azért tette, hogy nekünk Isten ígérete örököseinek, vigasztalásunk lehessen.

Március 7.

*„Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a te neved.”
Lukács 11:2.*

Jehova, Izráel Szentje, a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja. Azért a mi Atyánk a mennyekben, mivel Krisztus által életet ad nekünk. Azok részére, akik az Istennel való eme bensőséges viszonynak örvendenek, az Ő neve meg van szentelve, tiszta és szent az. Isten gyermeke csodálja és tiszteli Atyjának nevét. Az Ővele való tiszteletlen bizalmaskodás nem megengedett dolog. Az imádság nagy kegy. Isten azért engedi meg gyermekeinek az imádságot, hogy a maguk javáért és az Ő igaz ügyének előmeneteléért könyörögjenek, nem pedig azért, hogy bizalmaskodjanak vele. Isten szolgálja ezt a kiváltságot nem használhatja a maga önző érdekeinek céljára. Mielőtt a keresztyén kérését Istenhez terjesztené, az utasítás szerint ezt kell mondania: „Szenteltessék meg a te neved!”, azután lehet az Isten akaratával egyező kérésének helye. Az ilyen imádság Isten nevének tisztelése.

Március 8.

*„Mert kedveli az Úr az ő népét, a szenvedőket szabadulással
dicsőíti meg.” - 149. Zsoltár 4.*

Az itt említett Úr-népe azok, akik teljesen Őneki szentelték magukat. Ők az igazság útján nem önző okokból, hanem azért járnak, mivel gyönyörűségük telik az Istennek való szolgálatban. Szerények, mivel magukat csupán a Legfelségesebb kegyelmébe fogadott szolgálóknak tekintik. Kedvük az ő nevének dicsőítésében telik, tudva, hogy az a jutalom, amit nekik adni fog, sokkal nagyobb, semhogy azt most elképzelhetnék. Semmit sem félnek, mivel szeretetük tökéletes. Az Úr gyönyörködik bennük. Ezt a tetszését abban nyilvánítja ki, hogy oltalmába veszi és a gonosz szervezete ellen való haragjának napján mint övéit teljesen megvédi és megtartja őket. Számukra Ő dicsőség koronája és ékesség fejdíszje lesz. Az igazság palástjába és az üdvösség ruháiba öltözteti őket.

Március 9.

*„Megállítja a szélvést, és megcsendesednek a habok.”
107. Zsoltár 29. (régí Károli-ford.)*

A szélvész, a vihar Jehovának az Ördög gonosz uralma ellen az armageddoni csatában való harcát ábrázolja. Jehova elrendeli a harc elkezdését. Dávid próféta pedig leírja a Jehova által támasztott szélvihar nyomán támadt szorongató nyomorúság háborgó hullámain. A nemzetek az őket sújtó nagy ínségben fel fogják ismerni az Urat: vagyis, ők a zavaros eseményekben az ő hatalmának megnyilatkozását fogják meglátni. „Az ő lelkük a nagy félelem miatt elolvad. Hányattatnak és tántorognak, mint a részeg, és minden tudományuknak esze vész.” (26, 27 v.) Ez a nagy nyomorúság annyira meg fogja az emberek szívét alázni, hogy az Úrhoz fognak felkiáltani; Ő pedig fel fogja őket emelni és békét, tartós békét fog szerezni a földön. Ő az óhajtott kikötőbe, Isten királyságába fogja őket hozni, ahol „nemzet nemzet ellen nem emel fegyvert, sem pedig hadakozást nem fognak tanulni többé.”

Március 10.

„Ő jelenti meg a mély és elrejtett dolgokat, tudja, mi van a sötétségben; és világosság lakozik vele.” - Dániel 2:22.

Jehova Isten tudása elől semmi sincsen elrejtve. „A sötétség sem borít el előtted, és fénylik az éjszaka, mint a nappal; a sötétség olyan (nálad), mint a világosság.” (139. Zsoltár 12) Az emberek titkai ismeretesekek előtte, mivel eljön a nap, amikor meg fogja őket ítélni az Ő Fia, Jézus Krisztus által. Jehovának azonban mélységes titkai vannak, amelyek az Ő szentjeire és az emberi családra vonatkozó céljait tartalmazzák. Az emberi értelem nem tud ezen titkos dolgokba behatolni: azok az emberi elme számára homályos beszédek. „Az Úrnak titka azoknak adatik, akik Őtet félik; és az ő frigyét megjelenti nekik.” (25. Zsoltár 14) Nekik mélységes titkait az Ő szellemének ereje által jelenti ki, mihelyt elérkezik annak az ideje, hogy azokat szolgálói megértsék.

Március 11.

*„Bocsátá azért az angyal az ő éles sarlóját a földre, és a földnek szőleleit megszedé, és veté az Isten haragjának nagy borsajtójába.”
Jelenések 14:19.*

A föld szőlője az a gonosz szervezet, amelynek az Ördög a feje. Ez termi meg a föld szőlőfürtjeit, a gonoszság gyümölcseit. A borsajtó Jehováé. Ez az az eszköz, amelyet Ő a föld szőlőfürtjei életnedvének, vérének kipréselésére használ. Ezen préselésre az Ő szeretett Fiát használja fel, akit az Ő hű testtagjai készséggel és örömmel támogatnak. A függöny innenső részén nem mindenki láthatja Isten szőlőpréses működésének minden részletét. Isten templomának komoly őre persze jól látja, hogy ez az az eszköz, amelyet Jehova azon gonosz rendszer megsemmisítésére alkalmaz, amely régóta gyalázza az Ő nevét és nyomja el az emberi fajt. Azon csodálatos eredményeket látva, amelyek a föld szőlőjének az armageddoni csatában való megtaposásából származnak, ezen örök ujjonganak az örömtől.

Március 12.

Lásd az előszót!

„Válasszatok magatoknak menekülésre való városokat, amelyekről szóltam néktek Mózes által.” - Józsué 20:2.

Jehovának a Mózes által adott, törvényben elrendelt hat menedék-városnak valamit elő kellett árnyékolnia. Alkalmasint Sátán, akié a halál hatalma, a vérbosszuló. A felszentelt keresztyén az, aki a menedékvárosba fut, mert azért, hogy felszentelte magát, és az Úr őt mint áldozatot elfogadta, emberi mivolta megöletésének, az óember halálra adásának tényébe beleegyeznek. Jézus Krisztus a menedékváros, melyet Jehova rendelt, és Ő ahhoz egy utat készített, a melyen Sátán bosszújától meg lehet menekülni. Amint az egykori nem szándékos gyilkos megmaradása a menedék városban a főpap haláláig való hű tartózkodásától függött, éppen úgy a Szenteknek megmaradása a Krisztusban addig való hű lakozásától függ, amíg a főpapi osztály teljessé nem lesz.

Március 13.

„Mint férfit, akit anyja vigasztal, akként vigasztallak titeket én, és Jeruzsálemben vesztek vigasztalást.” - Ésaiás 66:13.

Az ellenség az Úr szolgálóinak elbátortalanítására, megfélemlítésére és ezáltal, elerőtlenítésükre, elszomorításukra és arra törekszik, hogy kezüket tétlenül lelógassák. Másrészt az Úr mindazokat, akik az Ő szervezetében, Jeruzsálemben vannak, mindazon gyöngédséggel vigasztalja, amellyel az anya gyermekét szokta vigasztalni. A vigasztalás, erősítés, biztatást, bátorítást, kedvszerzést és reménységnyújtást jelent. Próbák idején van vigasztalásra szükség. Úgy látszik a Krisztus teste ezen utolsó tagjainak is kijut a próbáltatásokból; amíg azonban ők tüzes próbáikon keresztülmennek, az irgalmasságok Atyja és minden vigasztalás Istene nem fogja övéit vigasztalás nélkül hagyni. Mert ami csak meg van írva az Ő igéjében, az ő bátorításukra és vigasztalásukra íratott, hogy türelmesen kitarthassanak.

Március 14.

„Mi Urunk Istenünk, mily felséges a te neved az egész földön, aki az egekre (angol szerint: az egek fölé) helyezed dicsőséged.”

8. Zsoltár 2.

A próféta Isten népének magasztalásáról szól, amint ők az Ő nevének a földön való felmagasztalását látják. A felhők, amelyek a napot a szem elől eltakarják, Sátán és az ő szervezetének dolgait, amelyek Isten nevét elfedték, jelképezik. Jehova a maga idejében az Ő nevét és dicsőségét minden látható és láthatatlan dolog fölé fogja helyezni. Hű „szolga”-osztályát arra hívja fel, hogy ennek elkezdődésével Isten nevének és céljának dicsőségét az emberiség előtt hirdessék. „Az Úr nevében dicsekednek”, ami azt jelenti, hogy az Ő akaratát kívánják cselekedni. Az Ő szolgálatával bízta meg őket, aminek elvégzésében örömük is telik. Ezt nem tehetik meg pusztán csak azzal; hogy az Úrról beszélnek, hanem hogy az Ő akaratát teszik. Azok a helyzetek, amelyek között az Ő szolgálói működnek, gyakran próbákkal teljesek és felemésztők, de nagy öröm is járul hozzájuk.

Március 15.

*„A nép, amelyet magamnak alkoték, hirdesse dicséretemet!”
Ésaiás 43:21.*

Jehova a szellemi Izráelt nem önző kedvtelés, hanem önzetlen célok végett formálta vagy szervezte. Nem azért hívta az egyházat, hogy néhányan a mennybe jussanak. Igaz ugyan, hogy a hűségesek nagy jutalma a mennyei dicsőség lesz. Természetesen ennek a hűség az előfeltétele, amit be kell bizonyítania előbb annak, aki a mennyei dicsőségbe jut. Péter világosan kijelenti, hogy Isten azért hívta ki az Ő egyházát a sötétségből a csodálatos világosságra, hogy tagjai az Ő dicséretét hirdessék. Következik tehát, hogy a hűségnek az Ő dicséretének hirdetésében kell megnyilvánulnia, aminek legalábbis részben a függöny innenső oldalán kell megtörténnie.

Március 16.

*„Méltó vagy Uram, hogy végy dicsőséget és tisztességet és erőt;
mert te teremtettél mindent, és a te akaratodért vannak és
teremtettek.” - Jelenések 4:11.*

A mindenség minden teremtményét, a Logoszt, az isteni családot, az angyalokat, a Kérubokat, a szeráfokat, az embert, a mező vadait, a levegő madarait és mindazt, ami csak a tengerek mélységeiben van, Jehova teremtette. Az ezen létező világmindenség élettelen dolgai: a nap, a hold, a csillagok, a látható és láthatatlan dolgok, a leírhatatlan nagyság, mind az Ő teremtő erőiből származnak. Isten mindezen csodákat önző kedvtelésből alkotta? Hogy öröme telik bennük, az még nem bizonyítja, hogy Ő önző. Jehova gyönyörűséget és kedvet talál a teremtő tevékenységben és munkában. Öröme telik abban, ha teremtményeit boldogan és áldásban látja. Ő szeretet. Hogyha a szeretet az önzetlenség tökéletes kifejezése, hogyan nyilatkozhatott meg az bárkivel vagy bármivel szemben is, ha Ő, aki eredetileg egyedül volt, nem fogott volna a teremtéshez? Valóban Ő imádatra méltó, nemcsak mint Teremtő, hanem mint a megszemélyesített Szeretet.

Március 17.

„Vétkezel; azért levetélek téged az Isten hegyéről, és elvesztélek, te oltalmazó kérub, a tüzes kövek közül.” - Ezékiel 28:16.

Hogy Sátánnak vége pusztulás, afelől nem lehet kétség. Az is bizonyos, hogy elpusztulása gonosz alkotásainak lerombolásáig el van halasztva. (Zsidók 2:14; 1. János 3:8) A bűn főszerzője és az igazság kérlelhetetlen ellensége nem fog örökké élni mint Jehova teremtésének szennyfoltja. Ez azt jelenti, hogy a földön, éppúgy, mint most a mennyben, igazi béke fog uralkodni és hogy Jehova akarata a földön éppúgy meglesz, mint az Ő hivatalos udvarában megvan. A királyságnak 1914-ben való eljövetele és az azt a mennyben követő harc óta ez az egykor oltalmazó Kérub, Isten hegyéről mint egy javíthatatlanul romlott teremtés levettetett. Senki se ámíttassa magát azzal, hogy Ő tisztaságba és Jehova szent birodalmába vissza lesz helyezve. Az ő tényleges elpusztulásában Isten utjainak igazságossága fog megnyilvánulni.

Március 18.

„Bizony, ez az Isten a mi Istenünk mindörökké; Ő vezet minket mindhalálig.” -48. Zsoltár 15.

Miért félnénk hát a jövőtől? A felkentek az igazság üzenetével felszerelve, amely szájukból éles kard módjára jön ki, Jehova kezének árnyékában és úgy oltalmazva, mint ahogy a vadász oltalmazza tegzében nyilait, mennek a harcba, Jehova dicséretét zengvén. Félelmüket bocsássák szélnek! Az Úr iránt való égő buzgóságtól sarkalva vonuljanak a szentek Jehova vezetése alatt a győzelem és Isten országa felé! Ébresszük fel a nagysokaság-osztályt! Mondjuk meg nekik, hogy sötét börtöneiket hagyják el és foglaljanak állást az Úr oldalán. Emeljük magasra az Úrnak a nép részére adott zászlaját! Mutassuk meg nekik az országutat! Nagy a ti mostani munkátok, felkentek! Boldogok mind, akik ebben részt vesznek.

Március 19.

„Mielőtt az anyaméhben megalkottalak, már ismertelek, és mielőtt az anyaméhből kijövéél, megszenteltelek; prófétának rendeltelek a népek közé.” - Jeremiás 1:5.

Jeremiás, Jeruzsálem első pusztulása előtt negyven évvel erről és a nemzetekről prófétált. Péter arról biztosít minket, hogy Jeremiás nem értette meg Isten hozzáintézett szavainak teljes jelentését, hanem hogy azok különösképpen reánk vonatkoznak, akikhez a korszakok vége elérkezett. Jehova előre ismerte a korszak ezen végén élő maradék-osztályt, mielőtt még ez a maradék az Ő mostani nagy munkájába állott volna. Előretudván, hogy micsoda munkát fognak végezni, Jézust ezen jövődülésre ihlette: „Az ország ezen evangéliuma az egész világon prédikáltatik minden nemzetnek bizonyosságul.” Erre szentelte meg vagy különítette el a maradék-osztályt, amelyet az Ő munkájának elvégzésére formált vagy készített. Amikor az Úr az Ő templomába jött és a szent szellem minden testre kiöntetett, akkor Jehova előhozta a maradékot, hogy mint az Ő szócsöve a nemzeteknek tanúskodjék. Mily erőt ad nekünk Jehova gondoskodásának tudata.

Március 20.

„Mert így szól az Úr Isten: Ímé én magam keresem meg nyájamat, és magam tudakozódom utána”. - Ezékiel 34:11.

„Jehova az én pásztorom. Mi pedig az ő legelőjének népei és az ő kezének juhái vagyunk.” (95. Zsoltár 7.) Az Ő hű Fia az a nagy pásztor, aki életét adta a juhokért. Évszázadokon át „a nyáj pásztorait és nagyjait” alkotó béresek, Jehova juhait kizsákmányolták. Most eljött a szabadulás napja és Jehova, maga Jehova kutatja ki és keresi elő az ő juhait. Azokat, akik az Ő üzenetére hallgatnak, jó legelőre vezeti és zöld mezőkön pihenteti. Amióta az Úr Jézus az ő dicsőséges trónjára ül, hogy a nemzeteket megítélje, Jehova arra használja őt, hogy azon bárány-természetű embereket megáldja, akik az Ő juhaival, a szentekkel jót tesznek.

Március 21.

„Neved közel van, hirdetik csodatetteid”. - 75 Zsoltár 2.

Jehova most munkáit végzi a földön. Ezek a dolgok, amelyeket az Ő felkent Szolgái látnak, bizonyítékok számukra, hogy Isten maga közel van és a föld ügyeit kezébe vette. Egyes dolgait más erői végzik el, nem az Ő népe a földön. Az a munka, amit főként a felkentek végeznek, az Ő neve tisztességének hirdetése. Az Ő neve hirdetésének szolgálatában számukra most adódó alkalmak bizonyítékok a felkentek részére, hogy Isten használja őket és, hogy ezért az Ő helyeslését bírják. Ez annak további bizonyítéka, hogy most jött el Isten kellő ideje, hogy az Ő neve hirdettessék a földön. A felkentek Isten reájuk vonatkozó céljai világosabb meglátásával, teljes bizalommal léphetnek az Ő munkájába. Nem törődnek azzal, hogy még mennyi ideig kell működniük a földön, sem azzal, hogy mily nagy most az ellenség támadásának veszélye. Inkább a szövetségükhöz való hűségre van gondjuk. Vidáman zengik az Ő nevének dicsőségét.

Március 22.

„Megáldá Isten a hetedik napot, és megszentelé azt; mivelhogy azon szűnt vala meg minden munkájától, melyet teremtve szerzett vala Isten”. – 1. Mózes 2:3.

Amikor Jehova az embert az Ő képére megteremtette, akkor minden munkájától megnyugodott. Természetesen ezt úgy kell érteni, hogy Ő annyiban nyugodott meg minden munkájától, amennyiben azok a földet illető dolgokra vonatkoznak. Miután az embert a földnek az ő hatalmába való vételére képességekkel és erővel felruházta, az emberre bízta, hogy a Paradicsomot az egész föld színére kiterjessze. Amikor az ember a bűnbe és a halálba süllyedt Jehova ezt a munkát az Ő tervének nagy végrehajtójára bízta, miközben megnyugvásában megmaradt. Hétezer éves nyugalmi napját megáldotta elrendelvé, hogy annak kimenetele minden érdekeltre nézve áldott lesz. Az ember az ő engedetlenségével a napot gyásszal töltötte be; mégis Jehova ezt a napot eltökélten irgalmassággal és jósággal akarja jellemezni.

Március 23.

„Az Úr beírván, feljegyezi a népet: ez ott született.” - 87. Zsoltár 6.

Jehova előre meghatározta, hogy Krisztus dicsőséges teste száznegyvennégyezer tagból fog állni. Minden tag Sionban, Isten mennyei városában kell hogy az első feltámadásban megszülessék. Az Úr a legnagyobb érdeklődést az ő kiválasztott serege iránt tanúsítja, és úgy számlálja őket, amint Sionban megszületnek. Ő mindaddig fogja ezeket számlálni, amíg az utolsó tag is meg nem születik, hogy a választottak számát betöltse. Egy tag sem fog kimaradni, sem pedig nem lesz elfelejtve, mivel Jehova még a csillagok számát is meg tudja mondani. Jehova nem szégyelli őket, mivel ők sem szégyellték Őt Istenüknek megvallani a földön. Mivel az Ő nevének dicséretét mindvégig éneklik, az ő „mennyekben felírt” nevük nem lesz az élet könyvéből kitorülve, hanem Isten minden teremtménynek tudtára fogja adni, hogy ezek fent, Sionban születtek.

Március 24.

„Megőrzi az Úr mindazokat, akik Őt szeretik; de a gonoszokat mind megsemmisíti.” - 145. Zsoltár 20.

Az ellenség erős és hatalmas. Krisztus testtagjainak elpusztítására törekszik. Minden erőit az ígélet magva ellen sorakoztatja. Ez utóbbi persze azokat a szabályokat vagy törvényeket, amelyeket az Úr lefektetett, figyelembe veszi és így minden ártalomtól mentes. Jehova megőrzi őket. Az ő maradandó biztonságuk az Úrnak és az Ő ügyének való hű és szerető odaadásuktól függ. Ezért mondja az Úr nekik az Ő prófétája által: „Szeressétek az Urat mind ti szentjei: mert az Úr megőrzi a híveket!” Amint az ellenség támadásba fog, egy testtag se felejtse el, hogy a harc nem az övé, hanem Jehováé. Az Úr vezeti azt, és Ő biztos a győzelemben. Ügyelj a Vezér utasításaira, menj lelkesen előre a harcban és bízzál az Úr megtartásában!

Március 25.

*„Leküldi parancsolatát a földre, nagy hirtelen lefut az ő rendelete.”
147. Zsoltár 15.*

Amit Jehova elrendelt vagy megparancsolt, biztosan meg fog történni. Az öntudatlan teremtés és a világmindenség természeti erői az Ő parancsolatainak engednek. Az Ő különös teremtményei azonban a szentek abban különböznek, hogy öntudatosan engedelmeskednek parancsainak. A nagy világháború óta Jehovának a szentekhez intézett parancsa ez: „Az ország evangéliumának az egész föld kerek ség én hirdettetnie kell minden nemzetnek bizony s águl!” Ennek a parancsnak a szentek készségesen és örömmel engedelmeskednek. Készségességük és az Ő áldása folytán az Ő rendelete igen gyorsan szalad a föld kerek ség ének nemzeteihez bizony s águl. Igen, a rádió hullámok által másodpercenként 300,000 kilométeres sebességgel is száguld, áthatol a házak falain és az örömhírt az emberekhez juttatja.

Március 26.

„Mert ő szabadít meg téged a madarásznak töréből, a veszedelmes dögvész től.” - 91. Zsoltár 3.

Bizonyosnak látszik, hogy az itt említett: „madarász” az Ördög; és hogy az ő töre az általa alkalmazott módszerekből és az ő szervezetéből áll, amely különböző és számos megtévesztő úton-módon azok elragadásán dolgozik, akik a Legfelségesebb Isten szolgálóinak vallják magukat. Erről beszél Pál apostol is, amikor „az Ördög töre”-ről tesz említést; az ezzel összefüggő szöveg azt mutatja, hogy azok, akiket Sátán foglyul ejt, az Urral szemben való hamisságtól és törvénytelen ségtől nem igyekeztek szorgalmasan elszakadni. A hamis próféta rendszere kétségtelenül szintén egyike az ördögi madarász töreinek, mert Hóseás próféta mondja (9:8): „A próféta minden utjaiban madarásznak töre, és ellenségeskedés van” Istennek házában (angol ford). Azt, aki a Legfelségesebb rejtekében van, és aki folyton ott tartózkodik, nem érintheti az ellenség töre, sem pedig a gög, a nagy ravágyás és önzés veszedelmes dögvésze.

Március 27.

„Az én Istenem elbocsátá az ő angyalát, és bezárá az oroszlánok száját és nem árthattak nékem; mert ártatlannak találtattam Őelőtte.”

Dániel 6:22.

Dániel, mint azon „bizonyosságok fellegének” egyik tagja, akikre nem volt a világ méltó, az Úr előtt ártatlan volt, és Jehova ezért zárta be az oroszlánok száját. Visszatekintve az Úr népének azon ellenségeire, akik az egyházat elevenen akarták elnyelni, mi is mondhatjuk: „Áldott az Úr, aki nem adott minket az ő fogaik zsákmányául.” Ma a testvérek fővádolója, a mennyből levette, mint egy ordító oroszlán jár körül, lesván, hogy kit is nyeljen el; de mi tudjuk, hogy a mi ártatlanságunk erősen áll Jehova előtt, mivel mi az igazság palástja alatt vagyunk. Mindaddig, amíg mi hűen részt veszünk a szolgálatban, az oroszlán száját becsukva tartja.

Március 28.

„Segítségül hívá ott Ábrahám az Úrnak nevét.” - 1. Mózes 13:4.

Az a tény, hogy a Jehova név az atyák előtt ismeretes volt, nem mond ellent a Mózes által feljegyzett azon állításnak, hogy azelőtt Ő nem volt ismeretes ezen név alatt. Ábrahám és fiai Jehovát imádták személyes Istenük gyanánt, aki őket, az Ő céljára hívta el, ők azonban nem ismerték az Ő nevének jelentését. Ábrahámnak ez a név közösséget jelentett, mivel Őt ezen a néven szólította. Ábrahám részére Ő az Önmagában létező, a Mindenható Isten volt. Közvetlenül az Ő Jehova nevének tudtul adása után, Mózesnek megmagyarázta, hogy az Ő Jehova neve az Ő népére vonatkozó szándékát jelzi. Manapság Jehova felkentjei jobban megértik a velük való tervét, célját, mint egykor. Most látják, hogy szándékainak egyike az, hogy a nemzetek között az Ő nevének tisztessége hirdettessék, mivel eljött az idő, amikor Ő az Ő nevének dicsővé fogja tenni a földön. Ők, az Ő nevének hívják és öntudatos értelemmel meg örömmel zengik az Ő dicséretét.

Március 29.

„Aki alkalmatosokká tett minket arra, hogy újszövetség szolgálói legyünk, nem betűé, hanem léleké (szellemé); mert a betű megöl, a lélek (szellem) pedig megelevenít.” - 2. Korinthus 3:6.

Krisztus testének tagjai nem kötik az újszövetséget, hanem ők e szövetség szellemének szolgálói. Mi ezen újszövetség szelleme? Az emberi fajnak Jehovával való kiengesztelése. Az újteremtés tagjai ezen munka szolgálóivá tettek. Az újszövetség szolgáltatása élet; mivel az az emberi faj engedelmeinek Krisztus érdeme és az Úr Jézus Krisztus tökéletes szolgálata révén életet fog hozni. Jelenleg az újszövetségről szóló bizonyágtétevés előzetes munkája van soron, később pedig a tanítás munkája következik. Azoknak, akik az újszövetség szellemében szolgálnak, az a kiváltságuk, hogy fedetlen arccal szemléljék az Úr dicsőségét, hogy így az Ő képmására nevedjenek.

Március 30.

„Az Úr páschájának áldozatja ez, aki elvonult Izráel fiainak házai előtt ... amikor az egyiptomiakat sújtotta, a mi házainkat pedig megszabadította.” - 2. Mózes 12:27.

A páscha emlékének a zsidók által való megünneplése nem a bárány dicsőítését, hanem Jehova felmagasztalását célozta, aki a szabadulás eszközéről gondoskodott, és aki értük hatalmas erejének kifejtésével közbelépett. Ezért a páschának és Jehovának az azzal kapcsolatban megnyilvánított hatalmának, Isten dicsőítése és az volt a célja, hogy a népet arról győzze meg, hogy Jehova a mindenható Isten, hogy nincsen rajta kívül más, és hogy mindenki, aki az Ő üdvözítési eszközét elfogadja és neki engedelmeskedik, teljesen bizonyos lehet abban, hogy az általa megígért áldásokat meg fogja kapni. Hasonlóképpen a mi páscha bárányunk, Jézus Krisztus áldozatának emlékünnepe, minékünk mindenekelőtt Jehova magasztalására és dicsőítésére kell törekednünk, hálát adván neki azért, hogy úgy a mi, mint az emberiség üdvözítése és megszabadítása végett egy Bárányról gondoskodott.

Március 31.

„És légyen ez a nap néktek emlékezetül; ... mert azon a napon hoztam ki a ti seregeiteket Egyiptom földéről; tartsátok meg hát e napot.”

2. Mózes 12:14. 17.

Miért parancsolta meg Jehova Izráelnek, hogy minden évben tartsa meg a páska emlékét? Nyilván azért, hogy el ne felejtsek, hogy Jehova a Mindenható Isten, az ő barátjuk, jótevőjük és az élet egyetlen forrása. Ezért Jézus is az Ő mennyei Atyjának eljárását követte, amikor tanítványait arra hívta fel, hogy az ő halálának emlékezetét megüljék. Ő tudta, hogy minden követőjének biztonsága Jehovához és Őhöz való hűségétől függ. Ezért Ő tudta, hogyha tanítványai mindig eszükben tartják, hogy Ő, Isten Báránya, miért halt meg, és hogy ez azért volt, hogy Sátántól megszabadulhassanak és éljenek, akkor jobban fognak tudni az Ördögnek ellent állani és Jehova s az Ő ügye mellett szilárdabban fognak tudni megállani. Jézus halála emlékezeti ünnepének igazi célja az ő tanítványainak biztonsága és java.

Április 1.

„Monda azért Jézus Péternek: Tedd hüvelyébe a te szablyádat; avagy nem kell-é kiinnom a pohárt, a melyet az Atya adott nekem?”

János 18:11.

Jehovának értünk tett jótéteményére való tekintettel hadd ürítsük hálaadással azt a poharat, amelyet az ő fia, Jézus nyújt nekünk. Azáltal, hogy Jézus meghív bennünket az emlékvacsora borának kiivására, Ő nem csupán az Ő vérének, mint az érettünk és az egész emberi nem számára rendelt váltságdíjnak elfogadására és az abban való hitre szólít fel bennünket. Ő nyilván a vele való meghalásra is meghívott ezzel, mivel a bor az ő vérét ábrázolta; márpedig a zsidóknál a vér megivása halállal volt büntetve. Hogy Ő erre gondolt, azt az ő következő állítása igazolja: „Hogyha nem eszitek az ember fiának testét és nem isszátok az ő vérét, nem lesz élet bennetek”. Más szavakkal: csupán azok, akik Krisztussal töretnek meg, fognak önmagukban rejlő életet, halhatatlanságot nyerni.

Április 2.

„És a vér jelül lesz néktek a házakon, a melyekben ti lesztek, s meglátom a vért és elmegyek mellettetek és nem lesz rajtatok a csapás veszedelmeitekre, mikor megverem Egyiptom földét.”

2. Mózes 12:13.

A törvényszövetség Egyiptomban egyrészt Isten, másrészt Mózes mint a nép közvetítője között kötött. Az ezt megerősítő vér, a páskhabarány vére volt, amely vér egyben egy különös védelmet foglalt magában az elsőszülöttek számára. Az újszövetség a földön egyrészt Jehova, másrészt Jézus Krisztus, mint a nép közvetítője között kötött az Úr halála előtt való éjszakán, a kenyértörés és a bor ivásának idején. Az újszövetséget megerősítő vér Jézus Krisztus vére volt (Máté 26:28), amelyben „az elsőszülöttek egyháza” számára különös oltalom rejlett az egész keresztyén korszakon át. Az Úr Jézus követői felett el fog vonulni a veszedelem és meg lesznek mentve „a második haláltól”, hogyha híven megmaradnak a vér fedezete alatt.

Április 3.

„Próbáld meg, Uram, és kísérts meg, és vizsgáld meg veséimet és szívemet.” - 26.Zsoltár 2.

Ez kell hogy legyen minden felkent szívállapota az emlék vacsora idején. Állíthatja valaki magáról, hogy Jehovának szentelte magát, és valóban felszenteltje is és látja is az Ördög és az Úr szervezetét, és mégis mindkettővel közösségben akar lenni. Nem lehet azonban hű Jehovához, hogyha befolyásával, rokonérzésével vagy szeretetével támogatja Sátán szervezetét. „Nem ihatjátok az Úr poharát és az Ördög poharát: nem lehettek az Úr asztalának és az Ördög asztalának részesei.” Vesse magát minden felszentelt Jehova ígéje világosságának vizsgálata alá és próbálja meg magát, hogy elmondhatja-e: „Én az én életemet az Úrnak szenteltem. Számomra mindenkor Isten az első, vonakodás nélkül akarom az Ő ügyét támogatni. Örömmel azonosítom magam az Ő szervezetével, amelynek Jézus Krisztus a feje.” Mindenki, aki ezt elmondhatja, részt vehet az emlékünnepen.

Április 4.

„A szabadulásért való poharat felemelem, és az Úrnak nevét hívom segítségül.” - 116 Zsoltár 13.

Istennek prófétája e szavakat adta Jézus ajkára, amikor a Getsemáné-kertben volt. Az a pohár, amelynek kiürítésére szólított fel, keserű volt. Halált jelentett számára. Ő ezt az ő Atyja iránt való engedelmesség egyedüli útjának tekintette és látta, hogy az ő létezése az ő Atyja akaratának cselekvésétől függ. A keserű pohár részére az üdvösség pohara lett. Szükségének idejében Jehova nevét hívta segítségül. Jézus követői számára hasonló pohár van töltve, amelyet ki kell inniuk. Az Úr által részükre kijelölt út mindenestre keménynek tűnhetik fel nekik, de ez a halhatatlansághoz vezető út. Jehova nevének segítségül hívása által Jézus kimutatta, hogy megértette Istennek őreá vonatkozó szándékát. Most az ő követői Jehova reájuk vonatkozó szándékának ismeretére jutottak. Ők látják, hogy a pohár a szeretteljes szolgálat útját jelzi ,és a halálba vezet és hogy ez az élethez vezető útjuk. Teljes bizalommal folyamodnak az Úr nevéhez. Gyönyörűségük az Ő nevének magasztalása.

Április 5.

*„Az én Atyám adja majd néktek az igaz mennyei kenyeret”
János 6:32, 33.*

Ha nem esszük azt a kenyeret, amelyet Jehova küldött alá a mennyből, sohasem nyerhetünk örökké tartó életet. Az ebből a kenyérből való evés az Úr Jézus Krisztusban való hitet jelenti. Az ember természeti eledelt szájával eszik. Szellemi eledelt elméjével fogad be; és hogyha érzelmeit ahhoz fűzi, amit hisz, az áll felőle, hogy „szívével hisz.” (Róma 10:10) Az emberiség világa enni fogja ezt a kenyeret, azaz Krisztus uralma alatt hinni fog Jézusban, hogy az újszövetség feltételei alatt életet nyerjen. A Krisztus testének tagjai ugyanezt a kenyeret kell hogy egyék.

Április 6.

„Te megsokasítod e népet, nagy örömet szerzesz neki, és örvendeznek előtted az aratók örömeivel, és vigadoznak, mint mikor zsákmányt osztanak.” - Ésaías 9:3.

Az első emlékvacsorán ezt mondotta Jézus tanítványainak: „Nem iszom mostantól fogva a szőlő e gyümölcséből addig a napig, amikor újból iszom abból az én Atyám királyságában.” Mit mondott ő ezzel? A pohárban levő bor nemcsak a mi Urunk Jézus Krisztusnak vérét jelzi, hanem az örömet és jókedvet is jelképezi, mint azon ital egyik részét, amit Jehova töltött az egyház részére. Ezért a bornak a királyságban az ő hű követőivel való ivása azt jelenti, hogy ő a királyság örömeit velünk meg fogja osztani. Most megszületett a nemzet, és Jézus az ő királyi hatalmának gyakorlásához fogott 1914-ben. 1918-ban az ő templomához jött. Valóban mostanra vonatkoznak az írás eme szavai: „Hadd örvendezzenek a szentek dicsőségben!”; mert most parancsolja az Úr az ő templomában, hogy lépjenek be az ő Uruk örömébe. Nem isszák-e már akkor bizonyos mértékben Jézussal az öröm poharát?

Április 7.

„Az Isten pedig az Urat is feltámasztotta, minket is feltámaszt az ő hatalma által.” - 1. Korinthus 6:14.

Áldott vigasztalás! Jehova az Ő hatalmát Jézus Krisztus iránt akkor mutatta meg, amikor a halálból feltámasztotta és a mennyekben jobbjára ültette őt. Ugyanez a hatalom fog minket a halálból kimenteni és az isteni életre feltámasztani. A hádesz kapui nem fognak erőt venni Isten egyházának a Krisztusban levő tagjain. A halállal szembeállani a legnagyobb tűzpróba. De hogyha valaki szembe tud nézni azzal, teljesen meggyőződve arról, hogy ha hű marad, Jehova őt a halálból végtelen életre fogja feltámasztani, a rém elveszti fullánkját. Hogyha megérti továbbá azt a tényt, hogy az ő halála és feltámadása Jehova Isten nevének igazolását fogja eredményezni és Isten dicsőségét fogja szolgálni, akkor örömmel és nyugodtan néz szembe a tüzes próbával.

Április 8.

„Isten pedig testet ád annak, amint akarta, és pedig mindenféle magnak az ő saját testét.” - 1. Korinthus 15:38.

Amikor az apostol ezt mondja: „Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban”, nem egyes lelket vagy lényt vagy jellemet értett ez alatt, hanem ő a Krisztusra mint egészre gondolt. A Krisztus sok tagból áll, akik mégis egy testet alkotnak. Az a krisztusi testület, amely a földön levő tagokból áll, halandó testet alkot. A megalázottság teste ez, gyenge és az emberek szemében nem tiszteletreméltó. Jézus Krisztus, a Krisztus feje, emberektől megvetve ment a halálba, és testének minden tagja ezt az utat kell, hogy kövesse. A Krisztusnak, mint emberi testnek meg kell halnia, de mint szellemi test fog a halálból feltámasztatni, mivel ez Istennek terve. Mert „nem a lelki az első, hanem az érzéki, azután a lelki (szellemi).” Ezért mindnyájunknak a mi Jézus Urunkhoz hasonlóan a halálba kell mennünk, mint ahogy Ő is meghalt, de a feltámasztásban mennyei természetben az ő képét fogjuk viselni.

Április 9.

„Emlékezz reám, Uram, népedhez való jóságodért; jöjj el hozzám szabadításoddal, hogy láthassam választottaidhoz való jóvoltodat és örvendzhessek néped örömeiben; hogy dicsekedjem a te örökségeddel!” - 106. Zsoltár 4, 5.

Jehova az Ő kiválasztottjait, noha ők még e földön vannak, szabadulással látogatta meg és megmutatta nekik az Ő jóvoltát. Jehova egy mesterfogása által született meg 1914-ben az új nemzet, a föld feletti mennyei, szellemi kormányzó hatalom. Röviddel reá a nagy Ellenkező a földre vettetett, és felhangzott a szózat a mennyen keresztül: „Örvendjetegek egek és mindnyájan, akik azokban laktok!” De nem csak az egek örvendtek, hanem „Sion (is) meghallotta és örvendett.” Ez azt jelenti, hogy Jehova Sionnak azon gyermekeit is, akiket ez 1918 óta életre hozott, az új nemzet örömeivel boldogítja. Az igazság palástjával és az üdvösség ruháival ékesítette fel őket. Hát ne dicsőítsék Őt mint örökségüket és ne dicsérjék Sionból!

Április 10.

„És megharagudtak a pogányok, és eljött a te haragod, és a halottak ideje, hogy megítéltessenek, és jutalmat adj a te szolgálóidnak, a prófétáknak és a szenteknek, és akik a te nevedet félik, kicsinyeknek és nagyoknak; és elpusztítsad azokat, akik a földet pusztítják.” - Jelenések 11:18.

Az 1914-től 1918-ig tartó világháború a nemzetek dühének időszakát jelzi. Ezt Isten haragja követte. Ő az Ő kedves Királyát trónjára ültette. Ítélik a földön e világ nemzetei ellen. Azok között, akikkel Isten attól az időtől fogva ténykedik, vannak azok, akik, az Ő nevét félik. Alapos oknak kell lennie, hogy Isten miért engedte meg különösen 1918 óta az igazság üzenetéről szóló közleményeknek oly széleskörű szétosztását. Milliósámra lehetett a könyveket a nép kezeibe juttatni csupán az Úr áldása folytán. A rádió is széles körökben hintette az igazságot. Sokan hallották és ezért félik az Úr nevét, és az Úr ezeket szemmel kezdi kísérni.

Április 11.

„Jó dolog dicsérni az Urat, és éneket mondani a te nevednek, óh Felséges!” - 92. Zsoltár 2.

Isten felkentjei örvendenek annak a nagy kiváltságnak, hogy Őt képviselhetik most a földön. Ez a vers felszólítja őket arra, hogy az Ő nevét Őhöz illően dicsőítsék, tiszteljék és magasztalják. Ők örömmel fogadják ezt a felhívást és sietnek engedelmeskedni. Nagy ellenállás közepette azon szorgoskodnak, hogy elmondják másoknak, hogy milyen szükséges a Jehovának való teljes hódolás. Isten népe számára ez nagy öröm napja. „Az Úr ad erőt népének, az Úr megáldja népét békességgel.” (11. vers) Azok, akik arra törekszenek, hogy Istennek hű tanúi legyenek, tapasztalják ezen ígéret beteljesedését. Az ellenségnek minden oldalról való támadása közepette az Úr erejét és édes békéjét érzik. A felkentek az Ő jelenlegi parancsainak engedelmeskedvén, Istennel és az Ő kedves Fiával közösségben, egy társaságban vannak. A világosságban járnak és az Ő nevének dicsőítését zengik.

Április 12.

„Kihozá őket a sötétségből és a halálnak árnyékából, köteleiket pedig elszaggatá.” - 107. Zsoltár 14.

Isten népének történelmében feljegyzett minden nagy szabadulásnál Jehova mint a nagy Szabadító, az igazi szabadság nagy Hőse tűnik ki. Nem csoda tehát ha meg van írva: „Adjanak hálát az Úrnak az ő kegyelméért és az emberek fiai iránt való csodadolgaiért!” (15. vers) A „nagy sokaság” szomorú helyzete most kezd láthatóvá válni. Szeretetüket megosztották Jehova és Sátán birodalmának vonzó dolgai között és nem figyeltek a Legfelségesebbre, aki az Úr iránt való teljes átadást és szentséget tanácsolta nekik. Ezért Babilon fogságába vitettek, ahol most sötétségben és a második halál árnyékában ülnek, a felekezeti rendszer piszkos kalitkájában minden tisztátalan madár társaságában sínylődnek. Eljött az ideje annak, hogy Jehova megszabadítsa őket.

Április 13.

„De mit mond néki az isteni felelet? Meghagytam magamnak hétezer embert, akik nem hajtottak térdet a Baálnak.” - Róma 11:4.

Abban az időben, amikor az egyház munkájának Illés által jelképezett része elmúlt és az Elizeus-munka megkezdődött, csupán egy maradék volt a Jehova iránt való lelkesedéstől annyira áthatva, hogy örömmel voltak készek a királyság érdekeit szolgálni és az erre való felhívásra így felelni: „Ímhol vagyok, küldj el engem!” Jehova azokat, akik a szolgálatra készek voltak, azon céljainak véghezvitelére őrizte meg magának, amelyeket Baál, az Ördög tiszteletének az armageddoni csatában való elpusztítása előtt akar megvalósítani. Ez a maradék nem akar szolgai módon térdet hajtani Baálnak, nem akarja a fenevad bélyegét vagy az ő nevének számát sem a homlokán, sem pedig a kezein viselni. Az igaz Isten iránt való szeretettől sarkallva, bátran, emelt fővel állnak Baál térdet hajtó imádói között és kiáltják: „Jehova az Isten!” Ki akar a maradékhoz tartozni?

Április 14.

„Amikor az ellenség eljön mint egy áradat, az Úr szelleme zászlót emel ellene.” - Ésaías 59:19. (angol ford.)

A világhatalmak, az üzleti óriások, tudósok, bölcsészek, lelkészek, mind felemelték zászlóikat. Ezek révén Sátán, az ellenség áradat módjára jött el, remélvén, hogy a népet megzavarhatja, és Jehova Istent megutáltathatja velük. A nép kiáltásai Istenhez hatottak, aki egy másik zászló kitűzését rendelte el. Ez az isteni igazság zászlaja; és Jehova szelleme, amely az Úrnak az ő templomába való jövele óta minden testre kiöntetett, azt felkentjei által árbócra tűzette. Az Úr zászlaja arra szolgál, hogy a népek gyülekező pontot mutasson és megjelölje az igazságosság és szentség útját, amelyen a népek haladnia kell, hogy azon áldások birtokába juthasson, amelyeket Jehova akar adni.

Április 15.

„Az Úr a magasságból harsog, riogatva kiált, mint a szőlőtaposók, e föld minden lakosa ellen.” - Jeremiás 25:30.

A szőlőkád taposása a Mindenható Istennek az Ördög ellen való nagy csatáját ábrázolja. Ez az ellenség egész szervezetének teljes elpusztítását jelképezi, és nem csupán a vallásos rendszerek megalázását. A szőlőtaposás Isten haragjának ideje alatt megy végbe; ez körülbelül mostan van, mivel 1918 óta eljött Isten haragjának napja. Ez oly ínséges idő lesz, amelyet az emberiség még nem látott. Jehova a szőlőtaposásra Jézust és az ő hű követőit alkalmazza. A prófécia úgy írja le az Urat, mint aki a szőlőkádba lép és lábaival tapossa ki a föld szőlőjének fürtjeit. Krisztusnak a földön levő utolsó tagjai, akik mindhalálig hívek, mint az „Ő lábai” vannak megjelölve, és így mint az ő részei, ők is részt vesznek e munkában övele. Jehova a magasból úgy dörög és harsog, hogy őket, mint tanúit az Ő bosszúállása napjának tudtul adására használja.

Április 16.

„Én megelégtettem a fáradt lelket, és én megittattam minden szomorkodó lelket. Erre felébredtem és néztem; és az én álmom édes volt nekem.” - Jeremiás 31:25, 26 - angol fordítás szerint.

Jehova (a 14. versben) megígérte: „A papok lelkét megelégitem kövérséggel, és az én népem eltelik javaimmal, azt mondja az Úr.” Mily csodálatosan juttatta Ő ezt a próféciát beteljesedéshez éppen a függöny innenső oldalán. Történetesen a világháború idején az egyház, mint Illés is megfáradott. „Vedd el életemet!” - mondotta, amikor az 1918. évi nagy próbák, lelkét szomorúvá tették. De 1919-ben az egyház az okos szüzek módjára felébredt; és Jehova megsokasította bizonyítékait és biztosítékait annak, hogy a királyság be lett iktatva és vőlegényük tényleg megjelent. Ő feltárta nekik a királyságra, az egyház jelenlegi tisztességére, kegyére és munkájára vonatkozó példabeszédek és íráshelyek értelmét. Micsoda kövérségnek, bőségnek örvendhet is most Isten papi osztálya! Mennyire megelégit ez a jóság az ő népének lelkét!

Április 17.

„Mikor még gyermek volt Izráel, megszerettem őt, és Egyiptomból hívtam ki az én fiamat.” - Hóseás 11:1.

Mily gyöngéd Jehova üzenete Izráelnek! Az, hogy Izráelt kézen fogva kivezette Egyiptomból, az iránta való szeretetének őszinte megnyilatkozása volt. Az Ő szeretete ismét felragyogott, amikor az Ő egyszülött Fiát hozta ki Egyiptomból, ahova József és Mária mint csecsemőt vitték el. Hasonlóképpen a mostani időben Jehova szintén nagy szeretettel ajándékozta meg egyházát, az Ő elsősülötteit, kiszabadítván őket Egyiptom szolgaságából. Ő az Egyiptom által jelképezett világból hívta ki és vont a Isten hegyének közelébe őket, hogy Őt imádják, szolgálják és megismerjék. Nekik mondja: „Ne féljete és ne rettegjete! Hát nem mondtam-e meg, és nem jelentém előre? Ti vagytok tanúim!” (Ésaiás 44:8) Nem arra biztatja őket, hogy ismét Egyiptomba térjenek vissza, hanem hogy szeplőtlenységüket megőrizték Őelőtte.

Április 18.

„Hogy megtudják, hogy te, akinek neve Jehova, egymagad vagy felséges Isten az egész földön.” - 83. Zsoltár 19.

Jehova prófétája itten egy imádságot ad a felkent Szolga-osztály ajkára. Ez egy kérés, hogy Jehova ne maradjon csendben, hanem nyomorúságot bocsásson azokra, akik az ember megszabadulásának útjában állnak. Isten ellenségeinek el kell pusztítaniuk az emberi nem érdekében, hogy az emberek élethez és áldásokhoz juthassanak. Az embereknek most meg kell tudniuk, hogy Izráelnek Istene, akinek Jehova a neve, a mindenható Isten, mindenek felett a Legfelségesebb, és az emberiség Szabadítója és Üdvözítője; és rajta kívül nincs más. Az a tény, hogy a felkentek értelemmel és kitartással mondják ezt az imádságot, azt jelenti, hogy munkájuk ezzel összhangban van. Imádságuk nem önző, hanem ez abból áll, hogy az Úr most szentelje meg az Ő nevét és az Ő népének adjon erőt arra, hogy az az Ő tisztességét hirdesse. Ez az imádság a Szolgaosztályt az Úrral szoros közösségben és társaságban tartja.

Április 19.

„Én az Úr, hívtalak el igazságban, és fogom kezedet, és megőrizlek, és népnek szövetségévé teszek.” - Ésaías 42:6.

Ezen szavak Krisztus testének tagjaira vonatkoznak, akik míg a földön vannak, a szolga-osztályt alkotják. Az idézet egy azok részére vészterhes időre szól, akik az Úr nevében végzik szolgálatukat. Ezért ez az íráshely a szentek földi tartózkodására és nem a megdicsőülés utánra illik. Az ellenség Isten népének maradéka ellen kél, mivel egyedül ezek helyezkednek vele szembe. Isteni segítség nélkül az ellenség elpusztítaná őket. Isten e hűségeseket tanúivá teszi és szövetségül vagy ünnepélyes biztosítéku adja őket azért, hogy a népnek alkalma legyen az igazság meghallására. Különösképpen azzal bízta meg ezeket a híveket, hogy az egyházi börtönökben levő „nagy sokaság”-nak vigyék el az üdvüzenetét.

Április 20.

„A csecsemők és csecsszopók szájával erősítetted meg hatalmadat a te ellenségeid miatt, hogy a gyűlölködőt és bosszúállót elnémítsd.”

8. Zsoltár 3.

Amikor Jézus szamárháton Jeruzsálembe lovagolt és a templomba ment, a papok és az írástudók megharagudtak azon gyermekekre, akik ezt kiáltották a templomban: „Hozsánna a Dávid fiának!” Az Úr erre megkérdezte tőlük: „Sohasem olvastátok-e: A gyermekek és csecsemők által szereztél dicsőséget.” Hasonlók a körülmények most is: A Király felajánlotta magát a keresztyénségnek és templomába jött ítélet végett. A templomi állapotban levő szentek kiáltják, mint soha azelőtt: „A királyság eljött! Üdv a Királynak!” A világ nagy uralkodó hatalmai kifogásolják az új Király örvendező üdvözlését. Jehova azonban ismét a kicsinyek szája által szerzett dicséretet; erőt adott nekik ahhoz, hogy hangjukat felemeljék és az Ő üzenetét hirdessék.

Április 21.

„Mindent teremtett az Úr az ő maga céljára; az istentelent is a büntetésnek napjára.” - Példabeszédek 16:4.

Itt az a gondolat van kifejezve, hogy Jehova mindent a maga idejére alkot és őríz. Ő az idöket és időszakokat rendíthetetlenül kezében tartja. Ő az Ördögöt bármikor bebörtönözhetette vagy elpusztíthatta volna, de az Ő igéje feltárja, hogy Jehova szándéka az, hogy a Gonosz betetőzze az Ő gonoszságát, mielőtt végítéletét végrehajtaná rajta. Eközben az Úr megengedi, hogy más értelmes teremtményei vagy az Ördög gonosz útját kövessék, vagy pedig a hamisság ellen küzdve, az igazságosságot kövessék és így az „igazak” közé soroztassanak. Az Úr népének ezért nem kell bosszankodnia azok miatt, akik gonosz utjaikon boldogulnak. A gonosz nap, amelyre az istentelent tartogatta, eljött. Ezért az Ő engedelmesi nem haboznak, hogy az „öldöklő fegyvert”, (Isten igéjét) megragadva az istentelent megbüntessék.

Április 22.

„Adtam beszédemet a te szádba, és kezem árnyékával födöztelek be, hogy újonnan plántáljam az egeket és megalapítsam a földet, és ezt mondjam Sionnak: Én népem vagy te.” - Ésaías 51:16.

Ez azt jelenti, hogy Jehova az egyház tagjait a földön azzal bízta meg, hogy az új egek és új föld üzenetét terjesszék. Ez mindegyikük igazi feladata. Hogy ne féljenek, Jehova teljes biztosítékot ad, hogy isteni hatalma minden hűségest oltalmazni és őrizni fog. Mivel mi a gonosz hatalmakat leleplezzük, biztosan tudhatjuk, hogy Sátán az egyház tagjait rögtön kiirtaná, ha Isten ezt megengedné. Azok azonban, akik Jehova kezének árnyékában el vannak rejtve, teljes biztonságban vannak. Amikor Jehova művét bevégzi és annak történelme megíratik, akkor Ő azokra, akik Sionban vannak, rá fog mutatni, úgymint a föld népei meg fogják tudni, hogy kik ők. Ezeknek a kegyelteknek mondja: „Én népem vagy te!”

Április 23.

„Legyen az Úrnak dicsőség örökké; örvendezzen az Úr az ő teremtményeiben (angol szöveg szerint: műveiben).”

104. Zsoltár 31.

„Az ő műve tökéletes.” Amikor Jehova az Ő képére megalkotta az embert és az Ő előkészítő munkáját bevégezte a földön, minden alkotását megtekintette és örvendett, mivel mindent „jó”-nak talált. Amikor a bűnázdozat befejeződik, és minden dolog a mennyben és a földön Krisztus alatt lesz egybegyűjtve, Jehova ismét örvendeni fog. Tisztesség és dicsőség fogja akkor majd az embert Jehova dicséretére koronázni. Azonban az a mű, amelyben legjobban fog gyönyörködni, az újteremtés, „Sionnak a finom aranyhoz hasonló drága fiai” lesznek. Hogy némi fogalmunk legyen arról az örömről, amit öbennük fog találni, mondja az őket képviselő Sionnak: „Miképpen a vőlegény örvend a menyasszonynak, úgy fog Isten örvendeni neked.”

Április 24.

„Hosszú élettél elégittem meg őt, és megmutatom néki az én szabadításomat.” - 91. Zsoltár 16.

Ezek a szavak határozottan mutatják, hogy Jehova annak idején teljes bizonyosságot fog adni a testben levő hű maradéknak, hogy ezek jó harcot harcoltak és győzelmet arattak, és hogy a halál számukra az örök öröm kezdetét jelenti, éppen úgy, mint ahogy Pál apostol is hasonló bizonyosságot nyert. A prófétának eme gyönyörű és vigasztaló szavai helyesen vonatkoztathatók az egyház lábtagjaira, akik a Legfelségesebb rejtekében laknak, és teljes biztosítékot adnak szabadulásuk bizonyosságáról. Mily áldott bizonyosságot adnak Jehova szavai az Ő népének! Nem csoda tehát, hogy azok, akik a rejtekhelyen vannak, minden idejüket és erejüket a Mindenható nevére szóló bizonyosságtevésre használják amint Ő azt parancsolta!

Április 25.

*„Áldott legyen az Úr neve mostantól fogva és mindörökké!”
113. Zsoltár 2.*

Ez a vers prófécia, amelynek valamikor be kell teljesednie. Az idő itt van. Ésaías próféta Izráel Istenéről ezt mondotta: „Bizony, te olyan Isten vagy, aki elrejtet magad.” (Ésaías 45:15) De eljön az idő, amikor Jehova az Ő dicső nevét ismertté teszi a világ előtt, amint azt Egyiptomban tette. Attól az időtől kezdve nem lesz bizonytalanság a Mindenható Isten kilétét illetőleg. Akkor az embereknek az Ő nevéhez illő tisztelettel kell lenniük iránta, ha élni akarnak. A Felkent lábtagjai kezdik el az Ő nevének megismertetését a földön, és attól az időtől fogva az Ő neve magasztaltatni fog az emberek között. A Szolga-osztály azt is látja, hogy ettől az időtől fogva egy határozott munkát kell elvégezni. Nagyok azok a kiváltságok, amelyeknek ettől az időtől kezdve mindörökké örvendenek a hű szentek. Ezek most az Ő dicső nevének dicséretét hirdetik, és mindvégig énekelni fogják.

Április 26.

*„És szüle fiúmagzatot, aki vasvesszővel legeltet minden nemzetet; és ragadtaték annak fia Istenhez és az ő királyi székéhez.”
Jelenések 12:5.*

Amikor Jehova Lucifert mint oltalmazó kérubot kente fel Ádám és Éva felügyeletére, az emberi nemre vonatkozó szervezetének alapítását megkezdte. Sátán azonban kísértésbe vitte az emberpárt és sárkány módjára hatalmával elnyelte őket. Majd Jehova Izráelt szervezte nemzetévé, de Sátán ezt a szervezetet kezébe kaparintotta. Még későbben Jehova az igaz egyházhoz fogott. Eretnekek támadtak az egyházban és a keresztyénség felekezeties szervezetét fejlesztették ki; Sátán pedig a nagy Sárkány elnyelte őket. 1914-ben Sion, Jehova igazi Szervezete, megszülte az új világ uralkodó tényezőjét. Dicséret Jehovának, hogy a fiúgyermeket megszabadította a Sárkánynak, Sátán falánk torkából és hatalmából és mennyei trónusára ültette.

Április 27.

*„Mert ímé, e kő az, amelyet Jósua elé helyezek; egy kövön hét szem; ímé, én faragom annak faragványait, így szól a Seregeknek Ura.”
Zakariás 3:9.*

Valójában Jehova ezt mondja a felkent osztálynak: Egy Követ helyeztem elétek, aki az én felkent Királyom. Rajta tündöklük az én tervem teljes világossága. Időről-időre fénykévék jönnek erről a Kőről azokhoz, akik a templomosztályból valók. Napról-napra nagyobb világosság jön. A templom minden kövének most e szegletkő hasonlatosságára kell kifaragva lennie. Ő az irányadó alapkö, és most van az ítélet ideje, amikor minden kőnek ezen kő szerint kell megméretnie. Ez a nagyobb világosság, amely a felkent osztályhoz érkezik, egyre fokozódó örömet okoz nekik. Olyanná lesz az, mint a dél világossága. Azok, akik elvetik a világosságot, lábukat a Kőbe ütik, de azok, akik helyes ismerettel bírnak és az Urat szeretik, minden igyekezetükkel hűségre és a megütközés elkerülésére törekednek.

Április 28.

„Általad verjük le szorongatóinkat; a te neveddel tapodjuk le támadóinkat.” - 44. Zsoltár 6.

Csupán Jehova erejében lehet valaki bátorságos. Ő az aki letapossa valójában az Ő és a mi ellenségeinket az armageddoni csatában. Az Armageddon, Isten borsajtójának „a föld szőlőjének” és a gonoszság érett szőlőszemei életnedvének kitaposására való működtetését jelenti. Hogy éppen miképpen akarja Jehova a sajtolást elvégeztetni, még nincs kijelentve, de bizonyos, hogy az Úr maga fogja a széttaposást végezni. Milyen része lesz hát akkor ebben a nagy munkában a még a földön levő maradéknak? Isten igéje világosan mondja, hogy az ő dolguk Isten bosszúállása napjának hirdetése, az Ő istenségéről való bizonyágtétevés az Ő neve dicséretének zengése, tartózkodás nélkül és teljes szívvel az Ő oldalára való állás, az Ő zászlajának kibontása, hogy az emberek tudhassák, merre menjenek. Ezt a maradék az Úr szolgálatában való állandó résztvevés által teszi.

Április 29.

„Mert az embernek, aki jó az ő szemei előtt, adott Isten bölcsességet és tudományt és örömet.” - Prédikátor 2:27.

„Csak egy jó, az Isten”, mondta Jézus. Jehova Isten a megszemélyesített jóság. Ennek megfelelően az Ő parancsainak és akaratának is jóknak kell lenniük. Ezért azok is, akik teljes szívvel Jehovának szentelték magukat és akik őszintén arra törekednek, hogy az Ő akaratát tegyék és az Ő parancsait kövessék, jók és tetszők az Úr szemeiben. A jócselekedetre igyekeznek. Természetesen tetteik tökéletlenek, de Jehova szíveiket tökéleteseknek tekinti, mivel azon fáradoznak, hogy azt tegyék, ami az Ő szemeiben jó. A többiek rajtuk kívül törvénytelen ség cselekedőinek tekintetnek, akiket Jehova nem helyesel. Azoknak, akik az Ő felállított mértéke szerint jók, Jehova három dolgot ad, amely a neki való szolgálatban szükséges. Az Ő igéje által az Ő jó és szent akaratának ismeretét adja nekik; meghallgatja azon imádságaikat, amelyekben az Ő szolgálatához való bölcsességet kérnek; örömmel üdíti fel őket, miáltal ők az ő szolgálatában megerősödnek.

Április 30.

„Tégy jót a te kegyelmedből a Sionnal, és építsd meg Jeruzsálem kőfalait.” - 51. Zsoltár 20.

Jeruzsálem falainak Nehemiás által való felépíttetése előárnyékolta az egyháznak az igazságot bizonyos célból helyreállító és hirdető munkáját. Ez különösen az egyháznak 1918 óta folyó munkáját látszik ábrázolni. Persze valójában Jehova az, aki jó tetszése szerint építi a falakat, mivel az Ő ereje, kegye és oltalma az, ami a munka elvégzését lehetővé teszi. A fal az azon belül lévők oltalmát jelenti. Azért az igazságnak, a falak újból való felépítése által előárnyékolta felemelése, az Úr Sionban levő népének oltalmára szolgál; egyben annak bizonyosságául is, hogy Istennek van egy népe a földön, hogy az Isten dicsőségét és méltóságát igazolja, hogy a jelen gonosz rend Sátáné és annak el kell buknia, hogy Jehova győzni fog és hogy királyságát fel fogja állítani.

Május 1.

„Az Úr megszabadítja az elfogottakat.” - 146. Zsoltár 7.

Az Úr szereti ezeket a foglyokat annak dacára, hogy a Legfelségesebbnek ellenszegültek és az ő igazi barátjuknak, Jehovának tanácsát megvetették, aki emiatt őket a szellemi Babilon börtöneibe engedte jutni. Szabadulásért való sóhajaikat és kiáltásaikat meghallja. Ő hatalmasan ki tudja nyitni a börtönajtókat és kiszabadítani őket. Éppen most küldi szét az igazság és szabadulás üzeneteit a börtön erős falain és kapuin is átható rádióhullámok által. Ez a közeledő szabadulás előjele. Jehova arra kente fel és őrizte meg az Ő szolgálait, az Ő kiválasztását, hogy ebben az időben hirdessék a „megkötözötteknek a börtön megnyitását.” Mutassuk ki hát Jehova iránt való engedelmisségünket és a mi bebörtönözött szellemi testvéreink iránt érzett szeretetünket, azáltal, hogy Istennek üzenetével hozzájuk sietünk, meghagyván nekik, hogy „álljanak elő” és szégyen nélkül mutassák meg, hogy az Úr oldalán vannak.

Május 2.

*„Napkelettől fogva napnyugotig dicséртessék az Úr neve!”
113. Zsoltár 3.*

Ez a vers nem azt jelenti, hogy Jehovát napkeletkor és napnyugatkor kell imádni. A nap, keleten kél és napnyugaton nyugszik, és kelettől nyugatig minden hely fellelhető a földön. A vers tehát azt jelenti, hogy mindenütt, ahol a nap süt, dicséртessék az Úr neve. Ezt a következtetést más próféták is megerősítik. Ez azt jelenti, hogy el kell jönnie az időnek, amikor a föld színén levő minden ember és élő lény Jehovát fogja imádni. A próféta itt előre meglátta Jehovának a régóta szolgátságban sínylődő minden ember szívéből fakadó dicséرتét. Ez egy szabadulási ének. Krisztus testtagjai kezdik meg a boldog éneket, mielőtt a földet elhagynák. Örömmel hirdetik egyetemben az üzenetet. Az a tény, hogy a hú Szolga-osztály ezt teszi, annak bizonyítéka, hogy beléptünk abba az időbe, amelytől kezdve a földön Isten nevének dicsőíttetnie kell.

Május 3.

*„Ímé, elküldöm én az én követemet, és megtisztítja (angol szerint: megkészíti) előttem az utat, és mindjárt eljön az ő templomába az Úr a kit ti kerestek, és a szövetségnek követe, a kit ti kívántok.”
Malakiás 3:1.*

Jehova megígérte, hogy egy követet fog küldeni, aki helyette elfog járni. Az ábrahámi szövetség követének, az „adonáj”-nak (Úrnak) a templomosztályhoz való eljövetele nem képzelt dolog; az az írások határozott és hangsúlyozott kijelentéseivel és az 1918 óta bekövetkezett tényekkel bizonyított valóság. Jehova szerint ez a követ meg fogja készíteni az „utat” Őelőtte. Az út egy követendő eljárást vagy cselekvési módot jelent; és ez itt világosan azt az „utat” látszik jelenteni, amelyet Jehova az emberek számára készített, hogy akár a szellemi, akár az emberi létfokon életet nyerhessenek. Az út megkészítésének elsősorban az egyháznak 1874 óta való előkészítésére, majd azután mindazon emberek számára szolgáló útra kell vonatkoznia, akik Istennel összhangba fognak jutni.

Május 4.

*„Ha az Úr nem építi a házat, hiába dolgoznak azon annak építői.
Ha az Úr nem őrzi a várost, hiába vigyáz az őriző.” - 127 Zsoltár 1.*

Jehova az, aki a házat építi; máskülönben mindazok fáradsága, akik az Úr ügyében dolgoznak, hiábavaló lenne. Elérkezett az idő, hogy a házat, a templomot, úgy az alvó szentek feltámasztásával, mint azon templomkövek további kikészítésével, akik még a föld kőbányáiban vannak, felépítse. A munka ahhoz a ponthoz ért, hogy a templomnak fel kell állíttatnia, ami folyamatban is van. Az Úr eljött az Ő templomosztályához, és azok, akik nem akarják az Ő munkatervéhez szabni magukat vagy akik a maguk tetszése szerint, az Ő szervezetétől függetlenül akarnak dolgozni, ki fognak tétetni. Boldogok, akik józanul gondolkodnak, mert ezek megértik, hogy ők nem nélkülözhetetlenek, hanem hogy az Úr azzal az alkalommal tüntette ki őket, hogy az Ő ügyét szolgálhassák, miáltal az iránta való hűségüket, engedelmességüket és szerető odaadásukat mutathatják ki.

Május 5.

„És megindítok minden népeket, és eljő a minden pogánynépeknek (nemzeteknek) kívánságuk, és betöltöm e házat dicsőséggel, mondja a seregek Ura.” - Aggeus 2:7 (régi Károli ford. szerint).

„Nagyobb léssen e második háznak dicsősége az elsőnél, azt mondja a Seregek Ura.” Ez egy ígéret arra, hogy az a dicsőség, amellyel Jehova a mennyei templomot fogja betölteni, messze felülmúlja az előképes templomnak dicsőségét, Salamon templomát sem véve ki, amelyről azt mondják, hogy nyolcvanhétezer millió vagy még több dollárba került. A dicsőség, tisztesség és a halhatatlanság mily nagyszerű távlatai nyílnak meg az egyház előtt! Mennyire biztatják ezek őt az Úr szolgálatában való türelmes kitartásra! A nemzetek jelenlegi megindítása, megrázása pedig szintén csak arról biztosítja őt, hogy megdicsőülése elérkezett. Éppen most kelt fel az Úr dicsősége az Ő templomosztálya felett a földön. A királyság üzenetének dicső világossága ragyogja körül, amely a sötétségben levő népek felé árad. „Boldog Sion, micsoda áldott egy osztályrészed van neked!”

Május 6.

„Ő hadd örvendezzenek a nemzetek és énekeljenek az öröm miatt; mert te igazságban fogod megítélni a népeket és kormányozni a földön a nemzeteket.” - 67. Zsoltár 5 (Angol fordítás szerint).

Jehova lesz a Kormányzó. Az uralom, a királyság kormánya vagy hatalma Őbenne fog székelni. Kormányozni nemcsak annyit jelent, hogy uralkodni, hanem elsősorban vezetni és így felügyelni. Mindezt Jehova fogja tenni. Ő meg fogja nyitni az élet magas útját és a Krisztust arra fogja felhasználni, hogy mint hű vezető az emberiség lépteit a szentség útja felé irányítsa, hogy fel tudjanak lépni a magas útra és hogy ide-oda való tévelygés nélkül elérhessék a dicső célt, az örök életet. Ezen, az élethez vezető magas úton való vándorlásuk alatt igazságos ítéletben lesz részük és annak kezeiből meg fogják tanulni az igazságosságot, akit Jehova a világnak igazságos megítélésére rendelt. Ez a nép számára határtalan örömet kell, hogy jelentsen. Hadd fakasszuk fel szíveikben ezt a reményt azáltal, hogy elmondjuk nekik az Úr üzenetét, hogy most elkezdődjék az ő örömük és örömeiket mondhassanak az Úrnak.

Május 7.

„A teljes időnek eljövésében egy testbe szerkesztetne mindeneket a Krisztusban, mind akik a mennyben vannak, mind akik a földön vannak.” - Efézus 1:10 (régí Károlí- fordítás).

Jehovának, az emberek számára kinyilatkoztatott terve szerint, Isten az Ő kedves Fiát nevezte ki királlyá; az Ő szervezetének, Sionnak, alapjává és főszegletkövévé tette őt; alkalmas időben mint a föld jogos királya fog bemutatkozni; ámbár a világ el fogja vetni, Isten teljesen fel fogja állítani az Ő szervezetét, amely igazságot hoz a földnek; amikor pedig az ember helyreállításának munkája be lesz fejezve, minden Istennek engedelmes teremtmény örökéletet fog nyerni és készörömet fog a nagy Királynak hódolni. Amikor Jehova terve teljesen végre lesz hajtva és minden a mennyben és a földön levő teremtmény egy Fő, Jézus Krisztus alatt lesz összegyűjtve és általa minden az Atyának lesz alávetve, akkor minden dolog Isten dicsőítését fogja szolgálni.

Május 8.

„Atyáid helyett fiaid lesznek, megteszed őket fejedelmekké mind az egész földön.” - 45. Zsoltár 17.

Sok évszázadon keresztül Sátán és az ő angyalai alkották a gonosz világ egét, a földet pedig az ő fennhatósága alatt különböző gazdasági, politikai és vallásos tényezők kormányozták. Noha Sátán és angyalai letétettek előbbi mennyei helyzetükből, mint mennyei erők még mindig gyakorolják befolyásukat az emberiség felett. De most gyors készülétek folynak a végső és főütközetre, amelyben az Óvilág teljesen el lesz pusztítva és új egek és új föld lesz felállítva. Az új földre vonatkozólag Jehovának rendelése az, hogy azok a vértanúk, akikre a világ nem volt méltó, az Ábeltől Keresztelő Jánosig élt hűségesek lesznek a fejedelmek. Ők a Krisztus gyermekei lesznek.

Május 9.

*„Dicsérjék az Úrnak nevét, mert az ő neve dicső egyedül; az ő dicsősége égre-földre kihat (angol szerint: a föld és ég fölött van”).
148. Zsoltár 13.*

Itt a zsoltáros minden teremtményt Jehova neve kiválóságának magasztalására hív fel. Ez az idő az, amikor Jehova minden műve dicsőíteni fogja Őt és minden szentje az Ő nevét áldani fogja. A Jehovával való összhang az isteni akarattal való egységet jelent. Az isteni ígéretek arról kezeskednek, hogy mindenkinek teljes alkalma lesz arra, hogy vele összhangba jöjjön és ezért az élet útjára lépjen. Hogyha minden ellenszegülő hatalom le lesz törve, mindenkinek alkalma lesz arra, hogy az Ő szent nevének dicsérésében részt vegyen. Az Ő dicsősége akkor valóban ég és föld fölé lesz helyezve. A felkentek Szolga-osztályának kiváltsága mostan, hogy az Ő nevének soha meg nem szűnő magasztaló éneklését megkezdje. Ezen hűségesek számára Jehova és az Ő Krisztusának szolgálata napról-napra drágább lesz. A felszenteltek mindegyikének most alkalma van, hogy ezen dicsőséges munkában részt vegyen.

Május 10.

„Nem az igazságnak cselekedeteiből, amelyeket mi cselekedtünk, hanem az ő irgalmasságából tartott meg minket az újjászületésnek fürdője és a szent lélek (szellem) megújítása által.” - Titusz 3:5.

A mi magunk igazsága nem más, mint szennyes rongy, amely nem alkalmas arra, hogy természetes gyarló állapotunkat Jehova szemei előtt befedje. A mi saját cselekedeteinkkel mi sohasem igazolhatjuk magunkat Őelőtte. Jehova ezt jól tudta, és az Ő irgalmasságában a halálból való megváltásunkról gondoskodott. Ő úgy rendezte, hogy az ő fiának vérében megfürödhessünk, hogy mint a földi élet jogra érdemes újonnan született emberek állhassunk eléje. De ezen irgalmasság felett és azt meghaladva Jehova nagyobb kegyet mutatott meg nekünk azáltal, hogy Jézussal együtt áldozatul fogadott el, szellemével nemzett és így újított meg, a Krisztusban újteremtényekké tévén minket. Hogyan hallgathatunk ily kegyelem láttára?!

Május 11.

„Titeket pedig gyarapítson az Úr és tegyen bőségessé az egymás iránt és mindenki iránt való szeretetben amilyenek vagyunk mi is tiirántatok.” - 1. Thessalonika 3:12.

Jehova szívünkbe önti szeretetét az Ő szelleme által, amelyet velünk közöl. Mennél többet bírunk ezen szellemből, annál inkább gyarapodunk a testvérek iránt való szeretetben. Ez azt jelenti, hogy testvéreink érdekeivel önzetlenül törődünk. Tudva azt, hogy ők szintén áldozati szövetséget kötöttek az Úrral, szorgalmasan arra fogunk ügyelni, hogy ők is véghezvigyék a szövetség reájuk eső részét, hogy nekik szintén bemenetelük lehessen a királyságba. Komolyan arra fogjuk kérni testvéreinket, hogy ajánlják és hozzák ésszerű szolgálatukat az Úrnak. (Róma 12:1.) Mi nem akarunk testvéreink rovására bizonyos tisztességnek örövendeni, hanem inkább társainkat többre akarjuk becsülni. Akkor leszünk igazi családdá, ha Isten háztartása tagjainak érezzük magunkat, és ha válllvetve, egymás érdekeire ügyelve, „testvéreinkért harcolva”, mindenkor Jézus Krisztus evangéliumáért küzdünk.

Május 12.

„Áldott az Úr, az én kőváram, aki hadakozásra tanítja kezemet s viadalra az én ujjaimat.” - 144. Zsoltár 1.

A kéz a cselekvőképesség szimbóluma. Jehova bizonyos erőket, kötelezettségeket és feladatokat bízott az Ő népének kezeire, amelyek miként való használatáért felelősek. Nincs megengedve, hogy a most tomboló harcban kezeiket tétlenül hevertessék vagy az ujjak által ábrázolt legkisebb erőik felhasználását is elmulasszák. Az Úr „ifjainak”, akiket „látással” szerelt fel, az Ördög szervezetébe való világos betekintést adott. Komolyan figyelmeztette őket a Sárkány, az Ördög rosszakaratuságára, aki most azok ellen visel hadat, akik Jehova parancsolatait megtartják. A Háború folyik; az Úr a csatát az ellenség kapuiig szorítja. Az Úr katonáinak harcolniuk kell: az ellenséget nem szabad kímélni. Egy felszentelt keresztyénnek sem szabad megijednie és a (szellemi) harcvonalról visszahúzódnia.

Május 13.

„A békességstűrésnek és a vigasztalásnak Istene pedig adja néktek, hogy ugyanazon indulat legyen bennetek egymás iránt Krisztus Jézus szerint.” - Róma 15:5.

Isten a türelem Istene. Mindazon évszázadok alatt, amikor Óreá és övéire gyalázások hullottak, türelemmel volt. Szent és igazságos terveit szilárdan és buzgón folytatta, elegendő időt engedvén arra, hogy összes jó szándékai megérjenek. Ő most az Ő maradékának a földön időt ad arra, hogy az Ő szolgálatában hasonló szellemet és türelmet tanúsítson. A türelem a köteleességteljesítésben való állhatatosságot jelent, jó katona módjára a viszontagságot elviselvén, mégpedig annak a tudatnak belső örömeivel, hogy egy oly igazi úton jár, amely Istennek tetsző. A hű keresztyén sohasem lesz az Úr szolgálatában türelmetlenné azáltal, hogy az Urat megelőzni próbálja, avagy hogy felhagy a szolgálattal, mivel reményei nem teljesedtek akkor, amikor kívánta. Ő bizonyos abban, hogy Jehova nem hűtlen, hogy elfelejtse az Ő cselekedeteit, hanem Ő minden ígéretét megtartja.

Május 14.

„Küldd el világosságodat és igazságodat, azok vezessenek engem; vigyenek el a te szent hegyedre és hajlékaidba.” - 43. Zsoltár 3.

Mióta az Úr az Ő templomába jött, villámlások, azaz Isten igéjének időnként való megvillanásai támadtak amelyek az Ő nagy terve igazságaiba való további bepillantásokat nyújtottak. Ezen fénykévék nem a templom-osztály valamelyik tagjától, hanem az Úrtól származnak. Jehova az, aki az Ő világosságát és igazságát kiküldi, mégpedig az egyház válságos idejében. Az egyház azt várta, hogy 1914-ben hazamegy, amikor lelke le volt sújtva és nyugtalanság támadt keblében. Majd meglepődött azon, hogy az Úr miért állította meg a háborút és miért hagyta őt még a földön. A vezetésért való könyörgését meghallgatva, Jehova csakugyan elküldte az óhajtott világosságot és igazságot annak megmutatására, hogy melyik az Ő szent hegyére Sionra, a mennyei királyságba vezető út. Most pedig Jehovát, az ő nagy örömét hárfán dicsérve készörömetest meg az Ő oltárához.

Május 15.

„Az ő kezeinek cselekedetei igazmondás és ítélet.”

111. Zsoltár 7 (régii Károli-ford.).

Jehova kezei mindig igazságot és ítéletet cselekszenek. Művei, amelyek az emberiség megváltását és az egyház szabadulását fogják eredményezni, igazság; vagyis azok teljes összhangban vannak az Ő igéjével és annak beteljesedésével, amely ige igazság. Igazságát pedig cselekedetekkel támogatja, úgyhogy igéje igaz mondás és nem tér hozzá üresen vissza. Valóban, ha minden, érettünk tett cselekedeteit mérlegeljük, tanúsíthatjuk: „Minden jó ígéletéből egy szó sem esett hiába.” Azon kívül minden cselekedete ítélet, vagyis azok Jehova elhangzott ítéletével teljesen megegyeznek és sohasem tévednek vagy térnek el a határozott igazságtól. „Az Úr ítéletei igazak és egyetemben jogosak.” Jehova cselekedeteinek határozott bizonyosságát összefoglalva ezt mondhatjuk: „Szent és rettenetes az ő neve!”

Május 16.

„Dicsérjétek az Urat, szólítsátok az ő nevét, hirdessétek az ő tetteit az emberek között, említsétek meg, hogy az ő neve felmagasztaltatott.” - Ésaías 12: 4 (angol fordítás).

„Az Úr ama napja” itt van. A felkenteknek egy különös munkát kell végezniük. E vers széljegyzete azt mutatja, hogy ezek most szólítják fel egymást Jehovának, az Ő neve hirdetése által való dicséretére. Ezt űk Jehova nevérol és dicsőségéröl szóló tanúskodás által teszik, amikor tudniillik az embereknek az Ő tervéröl és arról beszélünk, hogy az Ő nevének most kell felmagasztaltatnia. Ezek a felkentek csakis azok az emberek lehetnek, akik meg tudják mondani, hogy Jehova mit tesz most a földön. Ők az egyedüliek, akik tudják, hogy az Ő nevének most kell felmagasztaltatnia. Az Ő dicséretét azáltal zengik, hogy elmondják az embereknek, hogy Isten királysága most iktattatik be, mivel Ő az Ő királyát szent trónusára ültette. Nem látszik bizonyosnak, hogy most bárki is a felkentek közül, aki nem ragadja meg az alkalmakat az igazság üzenetének szólására, hűségeseknek bizonyuljon. Isten gondoskodott annak módjáról, hogy mindegyiküknek része lehessen ezen áldott munkában.

Május 17.

*„Nem engedi, hogy lábad inogjon; nem szunnyad a te őriződ.”
121. Zsoltár 3.*

Aki Jézus Krisztusban van és aki szorgalmasan azon igyekszik, hogy Isten szeretetében megmaradjon, aki minden erejével szívét tisztán tartja, aki teljes szívvel az Úrban bízik és aki nem a maga értelmére támaszkodik, aki minden útjában Őt ismeri el, azt Ő meg fogja tartani. A Gonosz és ügynökeinek minden ereje sem szakítja el őt Isten szeretetétől és nem ragadhatja ki az Ő kezéből. Mivel sohasem szunnyad, egy pillanatig sem hagyja övéit oltalom nélkül. Micsoda nagy Istenünk van nekünk! Micsoda egy sérthetetlen erődítmény! Itt békében lakozhatunk, abban bízván, hogy mindaddig, amíg áldozati szövetségünk megtartására és ésszerű szolgálatunk elvégzésére igyekszünk, biztosak lehetünk Jehova kegye és megtartása felől.

Május 18.

„Ez az a nap, amelyet az Úr rendelt; örvendezzünk és vigadjunk ezen!” - 118. Zsoltár 24.

Ez az a nap, amikor a Főszegletkő teljesen le van fektetve, az az idő, tudniillik amikor Isten az Ő Szeretettjét trónjára ülteti, és Őt a föld királyaként felajánlja. Ez az a nap, amikor a nagy Királyt elvetik azok, akik azt állították magukról, hogy az ő nevében járnak, azonban mégis Ő lesz a Fej és a Főszegletkő. Ez a nap az, amikor egyesek erre a Kőre estek és összetöretnek, míg másokat a reájuk eső Kő porrá zúz. Az Úr eljött az Ő templomába és a híveket az Ő örömébe való belépésre hívta meg. Ezeknek nagyobb világosságot ad és megmutatja nekik azt a csodálatos kiváltságot, hogy az Ő nevében tanúskodhatnak. Ez az a nap, amikor az igazság üzenete bátran hirdettetik, és amikor az Úr a bizonyosság befejezéséig visszatartja a gonosz hatalmokat.

Május 19.

„Ámde az Úr szemmel tartja az őt félőket, az ő kegyelmében bízókat, hogy kimentse lelküket a halálból és az éhségben is eltartsa őket.” - 33. Zsoltár 18, 19.

Ezt az igazságot Isten népének egy olyan tagja írta, akinek csak földi reményei voltak. A vigasztalásnak mily áldott szava ez részünkre, hogy azt a világ jelenlegi nyomorúságába elmerülteknek elvigyük. Gyász tölti be a földet; és sok szelíd és sok szegény aggodalmában nem tudja, hogy melyik útra térjen, mit tegyen, kiben és miért reménykedjék. Ezeknek úgy tűnik fel, hogy Isten ködbe burkolózik, hogy imádságaik hozzája ne juthassanak. A mi nemes kiváltságunk, hogy Jehova jóságosságáról biztosíthatjuk őket, hogy az Őt félőket kegyesen szemmel tartja és hogy az ilyenek a nyomorúság idején az Ő irgalmára számíthatnak. Az Armageddon pusztításai között talán meg fogja e lelkeket a haláltól szabadítani és meg fogja őket kímélni, hogy a most élő azon milliók közé kerüljenek, akik sohasem fognak meghalni.

Május 20.

„Taníts meg a te akaratod cselekvésére; mert te vagy az én Istenem; a te szellemed jó; vezess engem a becsületesség földjére!”

143. Zsoltár 10 (angol fordítás szerint).

Mindenki, akinek Jehova az Istene, és aki az Ő jó szellemét bírja, a benne lakozó szeretet szellemét, szívesen teszi Istennek akaratát és tartja meg parancsait. Azért imádkozik, hogy a mennyei Atya tanítsa meg az ő akaratára, hogy azt örömmel cselekedhesse. Az Úr az ilyen taníthatókat hitükhöz híven egyenes útra vezet; nem hagyja őket félrevezető tanítók kénye-kedvére. Nem hagyja őket kétségben vagy bizonytalanságban az Ő népének adott parancsai felől. Szándékai felől világosabb meglátást adott nekik és akaratát felismerhetőbbé tette. Eziránt való engedelmesség kívántatik meg mostan. A felkent hivatalára vonatkozó felelősséget semmiféle okoskodással vagy álbölcsekedéssel nem lehet elhárítani. Minden felkent megpróbáltatik.

Május 21.

„Az Úristen bölcs nyelvet adott én nékem, hogy tudjam erősíteni a megfáradtat beszéddel, fölserkenti minden reggel, fölserkenti fületem, hogy hallgassak, miként a tanítványok.” - Ésaías 50:4.

A mi beszélőképességünk, azon képességünk, amellyel gondolatainkat másoknak is kifejezhetjük, Jehova ajándéka. Tekintve, hogy mindnyájan Őneki szenteltük magunkat, különösen illő, hogy ezen képességünket Jehova dicsőítésre használjuk. Hogyha nyelvünket rágalmazásra vagy szidalmazásra és pletykálkodásra használjuk, ez nincs a mi felszentelődésünkkel összhangban. Ez gyalázatot hoz az Úrra és nem egyezik az Ő igéje által adott tanítással. Nyelvünk használatáért felelősséget rótt reánk, mert a nyelv képességét vagy a királyság érdekében vagy pedig ezen érdek ellenére lehet felhasználni. Füleinket a királyság üzenetének meghallására felnyitotta és a királyság dolgaira kioktatott minket. Mi végett? Azért, hogy füleinket és képességeinket minden gyászoló megvigasztalására és azon testvéreink megerősítésére használhassuk, akik el-elfáradnak.

Május 22.

„Azon a napon felemelem Dávid leomlott sátorát, és kijavítom repedezéseit, és felemelem omladékait, és megépítem azt, mint volt hajdan.” - Ámos 9:11.

Dávid sátora, Dávid uralkodó házát jelképezi. Jehova ezt arra választotta, hogy a királyi ág legyen. K.e. 606-ban, Dávid uralkodó háza elbukott; sátora akkor omlott le, amikor Jehova a királyságot ledöntötte. De Jehova megígérte, hogy Dávid trónusáról sohasem fog egy férfi hiányozni. Amikor Jézus, aki Dávid ágából való volt, eljött, és amikor Messiássá kenetett, Jehova neki adta a királyság jogát. Akkor kezdte Ő Dávid leomlott sátorát helyreállítani és felemelni. Jehova a keresztyén korszakon keresztül ezt a Krisztus testtagjainak kiválasztása által, akik Jézussal együtt fognak uralkodni, folytatta. Jehova 1914-ben irgalmasságában felállította a trónt, és a Király most Dávid sátorában azon ül és ítélkezik. - Ésaías 16:5.

Május 23.

*„Ahová feljárnak a nemzetiségek ... az Úr nevének tiszteletére.”
122. Zsoltár 4.*

Izráel törzsei évente háromszor mentek fel Jeruzsálembe. Az ő oda menetelük nem annyira azért volt, hogy kéréseket terjesszenek Jehova elé, hanem hogy az Ő dicsőségét hirdessék és irántuk való jószágát emlegessék. Isten most Siont jelölte ki azon helynek, ahol Ő hűségeseinek dicséretét el fogja fogadni, és semmi más helyen nem fogad el Ő dicséretet és szolgálatot. Isten földi szervezete, amely ama felkentek hű csoportjából áll, akik készörömost engedelmességek az Ő akaratának cselekvését elrendelő parancsainak, Sionnak egy része. Mint amilyen bizonyos, hogy Isten Jeruzsálemet tette az Ő imádásának helyévé vagy központjává, éppoly bizonyos, hogy Ő a földön látható szervezetét tette meg azon helyé, ahol népének dicséretét és szolgálatát elfogadja. Felkentjei az általunk Társulatnak nevezett alakulatba tömörülnek Jehova munkájának az Ő általa parancsolt módon való elvégzésére és ezáltal, az Ő neve dicsőítésének hirdetésére.

Május 24.

*„Erőt ad a megfáradottnak, és az erőtlen erejét megsokasítja.”
Ésaiás 40:29.*

„Jehova, a föld végeinek Alkotója, nem fárad el, sem el nem lankad.” Őbenne örökké tartó erősség van. Az Ő munkája szünet nélkül folyik. A világháború üldözései elfárasztották az egyházat és úgy látszott, hogy nem lesz többé ereje. Akkor Jehova erőt adott nekik, hogy az Ő szolgálatát folytassák és bevégezzék a nekik adott munkát. Ifjak fizikai erejük dacára elfáradhatnak és ellankadhatnak és a legkülönbek is megtántorodhatnak. Senki sem támaszkodhat karjának erejére. „De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk.” Jehova sohasem bizonyul megbízhatatlannak. Csakis őbenne lehetünk igazán erősek.

Május 25.

„Az Úr pedig egy nagy halat rendelt, hogy benyelje Jónást. ... És szóla az Úr a halnak, és kiveté Jónást a szárazra.” - Jónás 2:1, 11.

Jehova bármiről is tud gondoskodni, hogy az Ő nevéől szóló tanúbizonyság megadassék. Tanúit a legcsodálatosabb módon meg tudja őrizni, hogy a reájuk bízott munkát elvégezhessék. Ő át tudja hidalni azok engedetlenségét is, akik félőkké lesznek vagy az Úr üzenetében kételkednek, és akik megborzadnak attól, hogy mint tanuk egy ellenséges világban magukat veszélyeztessék. Még a pokol kapui sem vehetnek erőt Jehova igazi szolgálóin. Az Ellenszegülő azon mesterkedett, hogy Jézust halálba juttassa; és amikor Ő a sírban holtan feküdt, Sátán abban a hiszemben volt, hogy Jehova legfőbb tanúját örökre elhallgatatta. De hiába! Jehova Jézust harmadnap kihozta a sírból és a hű tanítványoknak megmutatta Őt. Ezen tanítványokat tanúivá tette az emberek között.

Május 26.

„A népek közül nem volt velem senki, és megtapodtam őket búsulásomban, és szétapostam őket haragomban.” - Ésaías 63:3.

Amikor Jehova ezt mondja: „A népek közül nem volt senki velem”, ez azt bizonyítja, hogy egy vallásos rendszer sem fogja támogatni Jehovát az Ördög szervezetének letörésére irányuló csatájában, mivel a vallásos rendszerek most az ellenség szervezetének részét képezik. Jézus Krisztus lesz a föld szőlője kitaposásánál Jehova fővégrehajtója. A föld mindazon népei közül, akik keresztyéneknek vallják magukat, egyik sincs tényleg övele, azokat kivéve, akiket hithűségük miatt, mint testének tagjai önmagának része gyanánt tekint. Ebből az következik, hogy ma a földön senki, tekintet nélkül arra, hogy mit tett eddig az Úr nevében, nem számíttathatik az Úrhoz, a Krisztushoz tartozónak, hacsak nincs Övele, a Sátán szervezete ellen való harcban tevékenyen támogatván Őt. Nem tartozhatik hozzája senki, aki - legyen az illető a jelen igazságban levő vagy akármilyen más magát keresztyénnek valló - valamiképpen megalkuszik az Ördög szervezetével vagy azzal rokonszenvet érez. Az Úr soraiban vagy-e?

Május 27.

„Az Úr uralkodik, örüljön a föld; örvendezzenek a temérdek szigetek!” - 97. Zsoltár 1.

Jehova uralkodik, mert Felkentjét, mint Királyt az Ő szent hegyére, Sionra ültette. Az Úr azt akarja, hogy a föld minden népei örvendjenek e rendkívüli ténynek; különösképpen pedig azt akarja, hogy a „temérdek szigetek” örüljenek, azaz a „nagy sokaság”, amelynek még meg kell mosnia és megfehérítenie ruháit a Bárány vérében. De „felhők és homály vannak körülötte”, a világ pedig minden idők legnagyobb válságának homályában van, és teljes összeomlás közeledik. Mit tegyen az a keresztyén, akinek szemei észreveszik, hogy az Úr uralkodása megkezdődött? Önmagában örvendezzen? Nem, hanem mutasson rá a nép előtt arra a tényre, hogy Mihály, a nagy Békefejedelem felkelt és elhozza a népnek az ő szívük vágyát.

Május 28.

„Pörölyöm vagy te nékem, hadi eszközöm, hogy általad megrontanék sok nemzetségeket, és általad elveszteném az országokat.” - Jeremiás 51:20 (régí Károli fordítás).

Jézus Sion feje, akit Jehova mint Melkhisédekjét, fővégrehajtóját pörölyként arra fog használni, hogy Sátán világrendszerének nemzeteit és országait darabokra törje. Az Úr követői, a függöny innenső oldalán levő maradék nem használ Jehova zászlaja alatt való hadviselésben erőszakos eszközöket; mégis az Úr bizonyos tekintélyt adott nekik a nemzetek felett. (Jelenések 2:23) Ő felhívásokkal, figyelmeztetésekkel, vádiratokkal és határozatokba foglalt bizonyoságtevésekkel szerelte fel őket, hogy azokat a nemzetek között terjesszék. Ezek jégeső módjára hullottak az uralkodókra és elnyomottakra. Noha ezek magukban nem törnek darabokra a nemzeteket és országokat, mégis remélhetjük, hogy ezek arra szolgálnak, hogy sok uralkodónak és elnyomottnak Sátán szervezetének nemzeteibe és országaiba vetett hitét és bizalmát megtörje és elpusztítsa. Amit pedig mi nem tudunk megtenni, megteszi Jehova.

Május 29.

„Jöjjetek és lássátok meg az Úrnak cselekedeteit, mely nagy pusztaságokat szerzett a földön! Ő szállítja le a hadakat mind a földnek határáig.” - 46. Zsoltár 9, 10.

Sem a Népszövetségé, sem más a nemzetközi béke előmozdítására alakult emberi szervezeté nem lesz a háborúk megszüntetésének érdeme. Ezen nagy vívmány dicsősége egyedül Jehova Úristené lesz. Előbb azonban félelmes pusztító munkáinak kell eljőnniük a földön. A Jehováén kívül semmi más hatalom nem tudja most az Armageddont elhárítani, Ő pedig nem fogja azt annak elhárítására fordítani. Az Ördög szervezetének el kell buknia, hogy az igazság királyságának utat készítson. Hadigépezetének el kell pusztulnia. Azután, amikor a Békefejedelem fog előállani, akinek vállán fog a kormányzat nyugodni, a háborúknak vége lesz, de a békének sohasem. Akkor a nép békességben lesz vezetve, és ők örvendeni fognak és vidámak lesznek. - Ésaías 55:12.

Május 30.

„És léssen, hogy mindaz, aki az Úrnak nevét segítségül hívja, megtartatik.” - Cselekedetek 2:21.

E versnek „az Úr ama nagy és fényes napjá”-ra van különös vonatkozása. Jehova nevét minden embernek tudtára kell adni, amint az Egyiptom nyomorúságának idején is tudtul adatott Mózes által. Most kezdi az Úr az Ő nevének értelmét világossá tenni. Jehovában a kegyes Istent, a bűnök megbocsátóját és az élet útját kell meglátni! Az emberek közül egyesek a nagy nyomorúság idejét át fogják élni. Nekik meg kell ismerniük Jehova nevét. „Mindaz, aki az Úrnak nevét segítségül hívja, megtartatik.” Ez az igazságról való jelenlegi nagy bizonyosságtevésnek egyik oka, amelynek mindaddig kell folynia, amíg el nem jön Istennek ideje arra, hogy valami más történjen. Azok, akik a Legfelségesebb rejtekében vannak, Jehova oltalmát élvezik mindaddig, amíg az Ő nevének dicsőségéről tanúskodnak.

Május 31.

„A tökéletes szépségű Sionból jelenik meg (angol szerint: ragyogott elő) az Isten.” - 50 Zsoltár 2 (régí Károli- fordítás).

Ez a prófécia most van teljesezőben. Isten nem ragyogott elő a névleges keresztyénségből. Éppen ellenkezőleg, a névleges keresztyénség meggyalázta az Ő szent nevét, sutba dobta és rossz színben tüntette fel Őt. Most azonban a hajnal méhéből megszületett az új kormányzat, és az ifjúság és az erő harmatával vagy frissességével állott elő, és most Isten dicsőségére fényeskedik. Az igaz Sionból ragyog elő Jehova, mivel az Ő szervezete dicsőíti az Ő szent nevét és arról tanúskodik, hogy Ő az igazi egy Isten. Sohasem volt a földi lényeknek ily kiváltságban részük. Most, mint soha azelőtt van itt az ideje annak, hogy Isten szentjei a földön világosságukat fényeltesék, hogy az emberek a tanúskodásban és Isten dicsőítésében álló jó és hűséges cselekedeteiket láthassák. - 1. Péter 2:12.

Június 1.

„Emlékezzél meg én Istenem, az én javamra!” - Nehémiás 13:31.

Isten megemlékezik. Ő nem hamis, hogy a szeretet valami cselekedetéről vagy a hitnek valamely szolgálatáról meg ne emlékezzék. Nem helytelen dolog, ha imánkban az Urat azon cselekedetekre emlékeztetjük, amelyeket, mint Nehemiás, az Ő dicsőítésére tettünk. Különösen ha az ellenség zaklat és az út nehézségekkel van tele, akkor a legjobb, amit tehetünk az, hogy ítéletünket az Úrra bízunk. Nehemiás szolgálatért imádkozott. Ő azért imádkozott, hogy arra nyerhessen kegyelmet, hogy Jeruzsálemben mehessen és megépíthesse a leomlott falakat. Az egyház tagjai most építenek és miközben a népnek az igazságot hirdetik, a szolgálat szélesebb körű alkalmiért kell imádkozniuk. Isten megemlékezik arról, hogy mi jót tettek, és hogy jól tették-e azt.

Június 2.

„Sok nemzet fog jönni és mondja: Jertek, menjünk fel az Úr hegyére és Jákob Istenének házához; és megtanít minket az ő utjaira, és járunk az ő ösvényein.” - Mikeás 4:2 (angol fordítás).

Amíg Sátán, Istennek és az igazságnak ellensége, még gyakorolja hatalmát az emberek felett, lehetetlen minden embert az igazságra oktatni. Csak azok, akik jobb és boldogabb állapotra vágyódnak, akarnak az evangéliumra figyelni. Amikor Sátán meg lesz kötözve és meg lesz fosztva azon hatalomtól, hogy az embereket elámítsa, akkor az igazság üzenete szabad folyást fog nyerni és a föld milliói szívesen fogják fogadni. Jehova az Ő nagy prófétáját és papját, akinek ajkai a tudományt őrzik, fogja felhasználni arra, hogy az embereket az Ő szent útjára kioktassa; az emberek pedig az ő szájának törvényét keresni fogják, és hamar megtanulják az igazságot és az azon ösvényeken való járást, amelyeket az élet megnyerése végett számukra megnyitott. Most a mi kívánságunk, hogy a föld taníthatóinak az Úr üzenetét elvigyük, hogy már most felismerhessék azt az utat, amelyet Jehova javukra készített.

Június 3.

*„Halljátok meg minden népek, figyelmezz föld és annak teljessége!
És az Úr Isten legyen bizonyosság ellenetek az Úr az ő szent
templomából!” - Mikeás 1:2.*

Jehova elküldte az Ő megbízottját, „a szövetség követét”, aki most az ítélet trónusán, a templomban Istennek házában ül. Azok, akik a cselekedetben épp oly hívek, mint szívükben, tudják csak a követ megjelenését elviselni, mindenki más azonban, aki az ítélet próbáiban meg nem áll, a templomból kitételek. A szentírás arra is rámutat, hogy az ítélet „Lévi fiain” kívül azokra is kiterjed, akik a névleges keresztyénséget alkotják. A tények bizonyítják, hogy a keresztyénség nem állotta meg a próbát, hanem Krisztus királyságát teljesen elutasította, amiért Jehova elvetette azt. Ebből az következik, hogy eljött az ideje annak, hogy az embereknek hallaniuk kell az Úr ítéletét. Ezért harsan ki most a templomból, azaz a templomosztály által Isten bosszúállásának kihirdetése.

Június 4.

*„A Libánon ékessége hozzád jó, ciprus, platán, sudár cédrus, mind
együtt szenthelyemnek megékesítésére, hogy lábaim helyét
megdicsőítsem.” - Ésaiás 60:13.*

A föld, a millennium alatt lesz Istennek szenthelye, mert akkor fogják mondani: „Íme, Istennek sátora az emberekkel van, és Ő velük fog lakni, és ők az ő népe lesznek, és Isten maga lesz velük és Istenük lesz.” Jehova szentélye vagy sátra az Ő nagy közvetítő teste, a Krisztus, aki által az emberiségnek Istenhez való menetele lesz és vele ki fog engesztelődni. Jehova szentélyének jelenléte a földet az Ő lábainak helyévé fogja tenni, amelyen az emberek imádni fogják Őt. Ezért a földet szépségessé fogja tenni, édeni pompával dicsőítvén meg azt. Libánon örökzöld fáinak dicsősége és pompája fog adatni neki. Az emberiség minden engedelme, mint örökké élő fa fog Jehova dicsőségére felnőni.

Június 5.

„Kicsoda olyan Isten, mint te, aki megbocsátja a bűnt és elengedi öröksége maradékának vétkeit?! Nem tartja meg haragját örökké, mert gyönyörködik az irgalmasságban!” - Mikeás 7:18.

Jehova oly pazarul árasztja teremtményeire áldásait, hogy azt lehet mondani, hogy mintegy megsokszorozva ontja azokat. Az a forrás, ahonnan ezek a megsokszorozott irgalmasságok béke teljes folyam módjára erednek, Isten irgalmának központja és csatornája Jézus. Ez, különösen a keresztyén korszak alatt, azokkal szemben nyilatkozott meg, akik övele áldozati szövetséget kötöttek és buzgón igyekeztek annak megtartására. Ezekben a napokban azonban egy különös irgalmasságot tanúsított az Ő örökségének maradéka iránt, amikor az 1918 és 1919 alatti próbák idején elkövetett minden bűneiket megbocsátotta és irgalmában az Elizeus-munkának kiváltságával áldotta meg őket. Mindenkinek, aki végül be fog a királyságba jutni, az irgalmasság tanúsításában Jehova példáját kell követnie.

Június 6.

„Az igazság ösvényein vezet engem az Ő nevéért.” - 23. Zsoltár 3.

Jehova az izraelitákat az Ő nevéért igaz ösvényen vezette. Az Ő felkent szolgálót is az igazság ösvényén fogja vezetni nevének kedvéért. Ő a nagy pásztor, aki a juhokat szerető jóságával áldja meg. Jehova megemlékezik szövetségéről és arról, hogy juhainak szeretetében, vigasztalásában és gondozásában az Ő becsülete szerepel. Megengedi ugyan az ellenségnek, hogy megtámadja és elpusztítással fenyegetse őket, de a híveket mindig az igaz úton vezeti, és teljesen ki fogja szabadítani őket. A felkentek a drága ígéretekben a nagy próba ezen órájában vigasztalást és bizodalmat találnak. Azok, akik szeretik az Ő Urat, örvendenek, hogy az Ő jóságának megbecsülését kimutathatják. Ezt az Ő parancsolatainak készörömetest való megtartásával teszik. Nem lehet most a parancsolatokat megtartanunk anélkül, hogy a szolgálatban a nyújtott alkalom szerint bizonyos részt ne vegyünk. Most mindenki, aki szereti Őt, az Ő nevének dicséretét zengi.

Június 7.

„És leszen azután, hogy kiöntöm lelkemet (szellememet) minden testre, és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat álmodnak; ifjaitok pedig látomásokat látnak.” - Jóel 2:28.

A kiöntés kiárasztást jelent. A szellem az a láthatatlan hatalom, amelyet Jehova céljainak kivitele végett szentjeiben működtet. Azt csak olyanokra árasztja ki, akik szívükben készek az Istennel való összhangra és becsületes őszinte kívánság van szívükben ahhoz, hogy Isten akaratát tegyék. Mint pünkösdkor, úgy az Úrnak az ő templomába 1918-ban való jövele óta Jehova az Ő szellemét nem csak néhánynak adja, mivel a szóban forgó utolsó napok elérkeztek. Az Elizeus-osztály nagy munkája el kell hogy végeztessék. Azok, akik szellemben és elhatározásban „ifjak”, „látásokat” (meglátásokat) kell hogy lássanak, hogy lelkesen előrehaladhassanak. Az Úr szellemének kettős mértékére van szükségük, hogy bátran és erélyesen megtegyék azt a munkát, amit el kell végezni, mielőtt a vég eljönne.

Június 8.

„Ha az Isten a természet szerint való ágaknak nem kedvezett, majd néked sem kedvez.” - Róma 11:21.

Jeremiás Izráelhez, mint Ábrahám természet szerint való magvához szólva, akinek az az alkalom adatott meg, hogy a föld minden nemzetségének megáldói lehessenek ezt mondotta: „Lombos, szép, formás gyümölcsű olajfa nevet adott néked az Úr.” (Jeremiás 11:16) Pünkösöd után a zsidóknak csak egy maradéka tartotta meg ezen olajfában való megmaradását, amely a mennyei királyság áldásait és alkalmait jelképezi. A fa természetes ágainak túlnyomó része, a zsidóknak adott kizárólagos kegyelem jelképes hetven-hetének (Dániel 9:24) végén lett letörve, azaz K.u. 36-ban. Jehova nem kímélte őket, mivel nem tanúsítottak hitet és engedelmességet. Mi is azért, akik az olajfába oltattunk, vigyázzunk utjainkra. Isten nem változik. Az Úr az Ő szent templomában van. Az ítélet elkezdődött. Hogy mit tettünk a múltban, az most nem számít.

Június 9.

*„A te nevedért Uram, bocsásd meg bűnömet, mert sok az.”
25. Zsoltár 11.*

Isten népének van egy helye, ahol bűneik számára fedezést találhatnak. Ez pedig Jézus váltságáldozatának érdeme. A zsoltárosnak ezen íráshelyben kifejezett könyörgése valójában a felkentek imádsága. Ez egy olyan segélykiáltás, amely a legmagasabb indokokból származik. Ez nem önző imádság. Mivel Isten gyermekének helytelen cselekedetei Atyja nevének gyalázatára lehetnek, a legmagasabb indok készíti, hogyha azért könyörög bocsánatért, hogy így Istennek neve cselekedetei által meg ne gyaláztassék. Istennek azon gyermeke, aki ilyenképpen imádkozik, azon bensőséges vágyódását mutatja ki, hogy Atyjának nevét dicsőítse, és inkább meghalni szeretne, mintsem az Ő szent nevére gyalázatot hozni. Ezért imádkozik bocsánatért a kegyelemnek mennyei trónusa előtt.

Június 10.

„És a Sion hegyére szabadítók mennek fel, hogy megítéljék az Ézsau hegyét, és az Uré lesz a királyság.” - Abdiás 21.

A nemzetek királyainak megvolt a maguk ideje, most pedig a föld királysága az Úré. Ézsau hegye az Ördög szervezetét ábrázolja, amely annak önző szellemével van áthatva, amit Ézsau méltatlan lelkiülete árnyékolt elő. Ez elsőszülöttségi jogát egy tál lencséért, azaz a test kívánságáért, a szem kívánságáért és az élet kérdéséért eladta. Az Ördög szervezete, különösen annak egyházi eleme, az Isten igaz népe ellen való erőszakosságáról nevezetes. Ez mindenkor, amikor az Ördög, Isten szervezete ellen támadt, az ő oldalára állt. (Abdiás 10, 11) Most történik Ézsau hegyének megítélése. Jehova az Ő felkentjét az Ő szent hegyére, Sionra helyezte. Ő az emberiség megmentője, és vele vannak a feltámasztott szentek, akik az Ő munkájában és megmentői minőségében részt vesznek. A földön levő szentek, akik az Úr hegyére akarnak feljutni, hirdetik ki Istennek Sátán szervezete ellen való ítéletét.

Június 11.

Lásd az előszót!

*„Íme, én összegyűjtöm őket mindama földekről, amelyekre kiűztem őket haragomban, felgerjedésemben, nagy bosszankodásomban, és visszahozom őket e helyre és lakni hagyom őket bátorságban.”
Jeremiás 32:37.*

Látjátok, hogyan teljesíti be most Jehova ígését, a zsidókat hónaponként ezrivel gyűjti Palesztinába! Isten ígéjének és annak elvetése miatt való bűnükért, akiről az ige bizonyosságot tett, szórta szét őket Istennek haragja minden nemzet között és tartotta őket szeretett hazájuktól távol. 1878-ban azonban nyomorúságuk véget ért és meghatározott idejük elérkezett. Izráel kegyvesztettségének ideje, az ő kétszeresük, véget ért. Most újból földjükre plántáltatnak, amelyből senki sem fogja őket megint kiszakítani, hanem biztonságban fognak ottan lakozni. Ez a tény azt bizonyítja nekünk, hogy itt van az ideje annak, amikor Jeruzsálemhez vigasztalóan kell szólni. Ezért te, aki örömhírt hozol Jeruzsálemnek, „emeld fel szód magasan ..., emeld fel, ne félj! Mondd Júda városainak: Ímhol Istenetek!”

Június 12.

*„Elvetette az Úr a te ítéletedet, kivetette ellenségedet Izráel királya, az Úr, közötted van, nem látsz többé gonoszt!”
Sofoniás 3:15 (Angol fordítás szerint).*

Jehova elvette az egyház ítéletét, tetszésének kinyilvánításul az igazság palástjába öltöztetvén őt. Nagy ellenségét, a testvérek vádolóját, a mennyből kivetette, és az Ő templomába jött követe által képviselvén Ő maga van az Ő népe között. A gonosztól való különös megoltalmazás van nekik megígérve, amíg az Ő munkájában tevékenykednek. Az ellenség, noha le van vetve ugyan, még nincs megkötözve. Elkezeredetten küzd uralmának fenntartásáért, de a győzedelmes Úr méltóságteljesen vonul ellene. Lám, a „Hű és igaz” a biztos győzelemre vezeti seregét! Ti, kereszt katonái, ne üljetek fel az Ördög félrevezető fondorlatainak, felfegyverezve és a szellem kardjával vonuljatok a biztos győzelem felé!

Június 13.

„Dicsérjétek az Urat! Dicsérjétek az Úrnak nevét!” - 135. Zsoltár 1.

A „Dicsérjétek az Urat!” kifejezés ugyanazt jelenti, mint a halleluja. Ez is Jehova jósága iránt való hálával telt szívből, az Ő ismeretének örömeiből és azért a kiváltságért támad, hogy Őt szolgálhatjuk. Ez a szöveg a templomosztály tagjainak társaikhoz való felhívása, hogy Jehova nevét imádják és magasztalják. Isten jóságából, sok megnyilatkozott népe iránt, annak a kiváltságnak megadásával, hogy munkatársai lehetnek. Istennek az egyház részére adott drága ígéretei főképpen a jövőre vonatkoznak; az Úr öröme azonban, amelybe a szolgálóosztály most el van hívva, a jelen időre szól. Sohasem voltak az Úr szolgálatának oly alkalmai, mint mostan. Azok, akik most az Ő parancsának engedelmeskedve szolgálják Őt, nem tarthatják vissza a dicséret énekét, hanem főtörekvésük az, hogy az Ő nevét dicsőítsék.

Június 14.

*„És felölté az igazságot mint páncélt, és a szabadítás sisakja van fején; felölté a bosszúállás ruháit mint köpenyt, és búsulással (angol szerint: buzgósággal) vevé magát körül mint palásttal.”
Ésaiás 59:17.*

Jehovának felszerelése, amelyben az Ellenkező és erői ellen hadat visel, azokat a tulajdonságokat ábrázolja, amelyek a csatában Jehovát jellemzik vagy megkülönböztetik. Ő mindenki előtt tiszta vagy igaz páncélban, mellvasban jelenik meg; neki igazságos okai vannak arra, hogy az Ő romboló tervét Sátán szervezete ellen kivigye. Eszében az Ő maradékának és mindazok szabadítása van, akikért az Ő Fia meghalt. Bosszúállónak öltözve jön: a bosszúállás napja van az Ő szívében. Minden tettében buzgóságáról, mint palást lehet felismerni Őt. Mindenki, aki az Úr oldalán foglal állást, ehhez kell hogy szabja magát.

Június 15.

*„Én pedig, az Úr, leszek nékik Istenök, és az én szolgálóm, Dávid, fejedelem közöttük. Én, az Úr, mondtam. És szerzek ővelük békességnek frigyét, és megszüntetem a gonosz vadakat a földről.”
Ezékiel 34:24, 25.*

Eljön az idő, amikor Jehova békét fog teremteni a föld azon emberei között, akik Őbenne bíznak. Ő a zsidókkal a Sinai-hegyen szövetséget kötött, amely szövetségben megígérte, hogy biztonságban és békességben fogja megtartani őket. Ő ezt mondta: „Békességet adok azon a földön, hogy mikor lefeküsztek, senki fel ne rettsen; és kipusztítom az ártalmas vadat arról a földről, és fegyver sem megy át a ti földetekre.” (3. Mózes 26:6) Az izraeliták megsértették e szövetséget, Isten azonban egy újszövetséget akar kötni Izráel házával, Dávid, az Ő Egyetlenje, a Békefejedelem által Izráel és minden nép Jehovához mint Istenükhöz fog térni, aki viszont meg fogja áldani őket. Ő mindent ki fog irtani a földről, ami az emberi nemet pusztította vagy kifosztotta; sőt a vadállatok is békében fognak élni egymással és az emberrel. Valóban boldog idők fognak jönni az emberekre!

Június 16.

*„A pusztában kiáltónak szava: Készítsétek az Úr útját, egyengessetek a kietlenben országutat a mi Istenünk számára.”
Ésaiás 40:3 (angol fordítás szerint.)*

A puszta vad vagy elhagyott hely, kietlent jelent. A világ vad és puszta állapotát jelzi, mert a papság és a nyáj nagyjai megengedték, hogy az igazság annyira elhomályosodjék, hogy a keresztyénség ezáltal pusztasággá lett. A kiáltó szava az evangélium jelképe. Ez Jehovának üzenete. A prófécia szerint ez a pusztában hangzik el. Amióta a világ pusztasággá lett, eljött az ideje annak, hogy azoknak, akik az Úrhoz csatlakoztak, a pusztában az igazság üzenetét kell kiáltaniuk, amelyet éppen ebből a célból kaptak. Az üzenet az emberiségnek szól, hogy a Király fogadására készülődjön.

Június 17.

*„Mert mint a Perazim hegyén, felkel az Úr, és mint Gibeon völgyében, megharagszik, hogy megtegye munkáját, amely szokatlan lesz, és hogy cselekedje dolgát, amely hallatlan lesz.”
Ésaiás 28:21.*

A Perazim hegyéről és a Gibeon völgyéről szóló emlékezések dicsérik az Urat. E helyeken Jehova dicsőséget szerzett nevének. Miáltal? Azáltal, hogy ellenségeit legyőzte, népe ügyének pártjára kelt, azt megvédelte és a harcban diadalhoz segítette, s hatalmát így kinyilatkoztatta. A feljegyzés szerint Jehova harcolt Izraelért. Ügyének és népének érdekében Jehova még egyszer fel fog kelni és szeretett fia országának ellenségei ellen jogos haragjának látható tanújelét fogja adni. Ellenségeinek seregeit meglátogatván, hű maradékát megóvja és megszabadítja és dicsőségét az egész földre terjedően ki fogja nyilatkoztatni. Akik bizodalmukat az Ördög szervezetébe vetik, azokra nézve ez mindenesetre szokatlan dolog lesz. ... „Felkel az Isten, elszélednek ellenségei ... az igazak pedig örvendeznek.” - 68. Zsoltár 1-4.

Június 18.

„Akkor a föld megadja termését, és Isten, a mi Istenünk, meg fog áldani minket.” - 67. Zsoltár 7 (angol ford. szerint).

Amikor az új egek a földön Sátán szervezetének közbeavatkozása nélkül teljesen uralni fogják a helyzetet, akkor a föld bőségesen megadja gyümölcsét és az Éden kertjéhez hasonlóan fog virágozni. Akkor az emberek az igazság ismeretével meg lesznek világosítva és eljönnek, hogy megismerjék Jehovát. Akkor felelni fognak az írás ezen felhívására: „Dicsérjenek téged minden népek, ó Isten!” Azt fogják mondani: Jehova Isten, a mi Istenünk, Jehova pedig ezt: Ez az én népem. Az új egek, a Krisztus, meg fogja hallgatni az új földet; Jehova pedig az új egeket fogja meghallgatni, amelyek által meg fogja mutatni áldásait az emberiségnek. A föld hozadéka annyira meg fog növekedni, hogy az aratás ideje a szántás ideig fog terjedni; a vetés ideje pedig el fog jönni, mielőtt a bőséges szőlőfürtök kisajtolása véget érne. - Ámos 9:13.

Június 19.

*„Vezesd ki lelkemet a börtönből, hogy magasztaljam a te nevedet!
Az igazak vegyenek engem körül, mikor jót teszel velem.”*

142. Zsoltár 8.

Ez az egyháziasság nagy fogházának felekezeti celláiban sínylődő „nagy sokaság”-nak imádságát fejezi ki. Szíveik le vannak sújtva. A fogházi ételadagok silányak és a felszenteltek és szellemtől szülöttek számára nem kielégítőek. Szabadság után áhítoznak, hogy többet megtudhassanak Jehova és az Ő terve felől, hogy így szabadon dicsérhessék az Urat. Ők engedetlen gyermekekké lettek, akik még sok könnyet fognak ejteni, mivel a Felkent, a Krisztus testének tagságát elveszítették. Jehova azonban nagylelkűen fog velük bánni, a börtönből kihozván őket, könnyeiket letörüli és az igazság vizének forrásaira vezeti őket. A Jézus Krisztusban igazak meg fogják hallani a foglyok kiáltását és Isten üzenetével segítségükre sietnek.

Június 20.

*„Segíts meg benniünket, szabadító Istenünk, a te nevednek
dicsőségéért; ments meg minket és bocsásd meg vétkeinket a te
nevedért.” - 79. Zsoltár 9.*

Azok, akik megtartják Istennek parancsolatait és megvan az a bizonyosságuk, hogy az Úr éi, most az Ellenkező támadásainak célpontjai. Néha a harc kemény, és az Úr nem jelenti ki egyszerre, hogy miként fogja népét megszabadítani. Vigasztalatlanságuk a kötelesség teljesítésében tanúsított bizonyos hanyagság, vonakodás vagy mulasztás miatt állhat elő. Ezért kéri minden vétkeik bocsánatát. Ezt nem magukért, hanem azért kéri, mert Istennek nevééről van szó. A hű szolgálókat mindig jobban érdekli Jehova nevének tisztessége, mint az, hogy a maguk részére kapjanak valamit. Ők inkább meghalni szeretnének, semmint Atyjuk nevére szégyent hozni. Ők az Ő nevének dicsőítésére szeretnének meghalni. Ezek arra törekszenek, hogy az Ő nevére dicsőséget hozzanak azáltal, hogy minden alkalmat arra akarnak felhasználni, hogy az Ő nagy és szeretetteljes tervéről tanúskodjanak.

Június 21.

„Ímé, fölemelem kezemet a népekhez, és előttük zászlómat felállatom, és elhozzák fiaidat ölükből, és leányaid vállukon hordoztatnak.” - Ésaías 49:22.

Jehova ma hatalmas kezével jelt ad a népnek. A zászló, amit felállított, az élet evangéliuma, amelyet az Ő szolgálóosztálya hoz az embereknek. Nem volt-e az utóbbi évek jelszava: „Milliók élnek most, akik sohasem fognak meghalni?” Sokan, akik ezt az üzenetet hallották, nagyon érdeklődnek iránta és nagy vágyat árultak el az iránt, hogy bárha a királyság felállítatnék. Ők helyesen nevezhetők Jehova szolgálói gyermekeinek, hiszen a szolgálóosztály feje Jézus, az örökkévalóság atyja. A függöny innenső oldalán levő szentek pedig az élet üzenetét hozzák nekik, azaz azt az evangéliumot, amely az élet megnyeréséhez fogja vezetni őket. Sokan közülük örvendenek az igazságban és ezt az örömet a maguk módján fejezik ki, amit a gyermekeknek ölben és vállon való hordozása ábrázol.

Június 22.

*„Az Úr veté meg Sion alapjait, és abban bíznak népe szegényei.”
Ésaías 14:32.*

Hogyha Siont és azt tekintjük, hogy semmilyen varázslás vagy jóslás nem juthat vele szemben érvényre, és minden fegyver, amelyet ellene kovácsolnak, hasznavehetetlennek bizonyul, nem mondhatjuk- e a próféta szavaival: „Mit is cselekedett Isten?” Jehova évszázadok előtt, amikor az Ő engedelmes Fiát, Jézust, amikor megkeresztelkedett és felkenetett mint Sion Alapkövét előhozta, és miután értékét és erősségét kipróbálta, Sionban elhelyezte. Most a szent város új nemzeti dicsőségben épül fel annak biztos alapján. Egyesek remegve kérdezhetik: „Hogyha az alapok (a keresztyénségben) elpusztulnak, mit tegyen az igaz?” Az új nemzet követői azonban így felelhetnek: Jehova fundálta Siont. A lelki szegény abban bízhat és oda menekülhet.

Június 23.

„Te magad vagy az én királyom, ó Isten! Rendelj segítséget (angol szerint: szabadulást) Jákobnak!” – 44. Zsoltár 5.

Nem áll jogukban az Úrnak előírni, hogy mikor jöjjön a szabadulás. Jehova a maga időit kijelölte az Ő tervében, és a mi időink is az Ő kezében vannak, ami rendjén is van. Vigyázzunk tehát, nehogy Jehovát megelőzzük vagy pedig az Úr elfogadható idejét tovatűnni engedjük anélkül, hogy a tanúskodás alkalmait felhasználnók. Jehova a mi királyunk, aki megparancsolja, hogy mikor jöjjön el választottjainak szabadulása. Boldog osztályrészünk, hogy ezen fenséges időben az Ő alattvalói lehetünk. Mert éppen most vagyunk a szabadulás énekeivel eltöltve, és látjuk azon prófétai jövendölésének beteljesedését, hogy szabadulásunk, vagyis a mi testünk váltsága közeledik. Jehova nem sokára segítségünkre kel és szabadulást rendel számunkra amikor minden földi bajtól örökre megszabadulva be fogunk az Ő templomába, odafenn lépni.

Június 24.

Lásd az előszót!

„A pusztában cédrust, akácot nevelek és mirtust és olajfát, plántálok a kietlenben ciprust, platánt, sudárcédrussal együtt, hogy lássák, megtudják, eszökbegyék és megértsék mindnyájan, hogy az Úrnak keze mívelte ezt, és Izráel Szentje teremtette ezt!” - Ésaías 41:19,20.

Ki olyan vak, hogy már ne látná az Úr eme prófeciája beteljesedésének elkezdődését? Vessétek tekinteteket keletre, a szent földre, és nézzétek a visszatelepített zsidóknak egy oly földön bevezetett csatornázási terveit, amely évszázadokon át parlagon és mindenféle betegségtől fertőzötten hevert! Nézzétek a lelkes cionistákat, akiknek a legsilányabb földet adták, hogyan csapolják le a mocsarakat, hogyan öntözik a homokbuckákat és hogyan változtatják azokat kertekké és virágzó gazdaságokká! Nézzétek, hogy hogyan plántálják a puszta földeken milliósámra a fákat és hogy miként kezdik fenséges erdők koronáikat felemelni! Istennek keze tette mindezeket ezen kellő időben lehetővé, hogy mindenki, akár keresztyén, akár pedig zsidó vagy pogány, megláthassa, megtudhassa, észrevehesse és megérthesse, hogy Jehova a zsidókat ismét kegyeibe kezdi fogadni.

Június 25.

„Ti is, Sionnak fiai, örvendeztetek és vigadjatok az Úrban, a ti Istenetekben, mert megadja nektek az esőt igazság szerint, és korai és kései esőt hullat néktek az első hónapban.” - Jóel 2:23.

A korai esőnek az a feladata, hogy szárba szöktesse a vetést, míg a kései esőnek pedig az, hogy a kalászban megérlelje a magot. Az Úr megjelenésének ideje óta és az előkészület korszaka alatt a korai eső ideje volt. Ez egy felüdülési idő volt, mivel Jehova orcáját az Ő népe felé fordította. Az Isten népének egybegyűjtési ideje volt, amely munka általában 1918 előtt ment végbe. Azután egy a munka beveződését váró türelmetlen várakozás időszaka következett. Majd váratlanul annak bizonyítéka adatott meg, hogy az Úr 1918-ban eljött az ő templomába. Ez a kései eső ideje volt, amely nagyon felelevenítette a szenteket. Ezen utóbbi eső alatt végeztetik el az Elizeusi-munka. Ti munkások, siessetek ezt elvégezni!

Június 26.

„Ímé eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és új szövetséget kötök az Izráel házával és a Júda házával.” - Jeremiás 31:31.

Az új törvényszövetség akkor vette kezdetét, amikor az Úr és tanítványai az Úrnak halála előtti éjszakán a kenyeret megtörték és a bort megitták. Ez az újszövetség Izráel engedelmeinek és az egész emberiségnek életet fog hozni. A szövetség alapját képező vér a földön vagy az Egyiptom által ábrázolt világban, a keresztfán lett kiontva. Ott öletett meg Istennek igazi Báránya. Az újszövetség a mennyben lesz beiktatva. Eredménye az emberiségnek a szolgaságból való kiszabadítása és mindazoknak, akik feltételeinek engedelmeskedni fognak, helyreállítása és élethez való jutása lesz. Ezen áldott intézkedés beiktatása közel van. Mindenki, aki „az újszövetség alkalmas szolgálja” akar lenni, hirdesse ezt aényt!

Június 27.

„De Ő megsegíté őket az ő nevéért, hogy megismertesse a maga erejét.” - 106. Zsoltár 8.

Az izraeliták munkaadóik elnyomása miatt felkiáltottak. Jehova meghallotta kiáltásaikat. Ő megmentette Izráelt nem mintha arra rászolgáltak volna, hanem mivel népévé tette őket. Nem nézte süket füllel népe szenvedését és nem engedte meg, hogy elpusztíttassék. A felkent szolgálosztály alkotja most Isten népét a földön. Ők nem hasonlíthatják magukat össze a teljes igazság mértékével. Becsületes törekvésük Istennek dicsőítése. A kötelesség teljesítésében hívek. Isten nem fogja megengedni, hogy azok, akik velük és ezért Ővele ellenkeznek, őket elpusztítsák. Az Ő nagy neve van kockán. Még a nagysokaságot vagy a nyomorúságbeli osztályt is ki fogja a maga hatékony módján menteni. A híveknek, akiknek az a gyönyörűségük most, hogy az Ő nevének dicsőítését zengjék, teljes biztosítékuk van, hogy Isten meg fogja oltalmazni és ki fogja szabadítani őket.

Június 28.

„Isten ... az egész emberi nemzetséget (angol szerint: az emberek minden nemzetét) egy vérből teremtette, hogy lakozzanak a földnek egész színén, meghatározván eleve rendelt idejüket és lakásuknak határait.” - Cselekedetek 17:24, 26.

Jehova, régesrégén megígérte, hogy a föld minden nemzetségét Ábrahám magvában, a Krisztusban meg fogja áldani. Amíg a nemzetek még bűnösök voltak, Isten megmutatta szeretetét irántuk, amennyiben az ő Fia, Jézus meghalt értük. Isten eleve meghatározta, hogy meddig tartson a pogányok nemzetek feletti uralmának nyomorúságos ideje. Azon elrendezésben, hogy minden nemzet egy közös vérből ered, mind az első Ádám leszármazottjai lévén, Jehovának az emberiség üdvözítési tervében való takarékos előrelátását figyelhetjük meg. Mert amint Ádámiban minden ember, aki őtőle származik, meghal, éppúgy mindezen emberek egyetlen áldozat által fognak megelevenedni. Ezen gondoskodásra való tekintettel rendelte el Jehova, hogy a királyság evangéliumát minden nemzetnek hirdessék.

Június 29.

Lásd az előszót!

„Isten a magányosokat családokba helyezi. Ő hozza ki a foglyokat, hogy boldoguljanak.” - 68. Zsoltár 7 - angol fordítás szerint.

A „nagy-sokaság” az ő beszennyezett ruháival most magányos helyre jutott. Miképpen az egykori Azazelbakja (a bűnbak), tisztátlan volt és a bűnt hordozta, 1918 óta hasonlóképpen estek ők is a papság kezébe és szellemi börtönökben bilincsekbe vannak kötve. Isten most az Ő kegyelmében ezeket a magányosokat a hit igazi háznépének társaságába hozza. Ő ezeket a szellemtől-születteket másoktól, akik a börtönrendszert alkotják, elkülönített családokba helyezi, azáltal, hogy az esedékes igazság gazdagságát, a királyság üzenetét nyújtja nekik. Így hozza a foglyokat boldogulásra, míg az egyháziasság ellenkező tagjai „puszta földön” hagyatnak, ahol az igazság vizei nem folynak.

Június 30.

Lásd az előszót!

„Mert alátekintett az ő szentségének magaslatáról, a mennyekből a földre nézett az Úr, hogy meghallja a foglyoknak nyögését és hogy feloldozza a halálnak fiait.” -102. Zsoltár 20, 21.

Jehova leereszkedik, hogy alánézve megtekintse a föld ügyeit. Egyik dolog, amelyre ebben az időben különös figyelmet szentel, a „nagy-sokaság”, szellemtől született gyermekeinek érdekei. Őket a nagy börtönőr, az Ördög gonosz szolgálói börtönözik be. Eddig az óráig a nagy foglár „foglyait nem bocsátá haza.” (Ésaiás 14:17) Mivel szövetséget kötöttek Jehovával, igazoltattak és az Ő szelleme által elfogadtattak és nemzettek, azért halálra vannak rendelve, hogy szellemük megmentethessék az Úr Jézus napján. Nyögésük felhatott Istennek, Atyjuknak füleihez, aki most felkentjeit küldi el, hogy a börtön megnyílását hirdessék.

Július 1.

„Ő fundálta a földet az ő oszlopain, nem mozdul az meg soha örökké.” - 104. Zsoltár 5.

Jehova itt alapot ad arra a reményre, hogy „a föld mindörökké megmarad.” Az örökké tartó jövendőn keresztül tengelye körül forogva, Teremtőjének hűen engedelmeskedve, fogja befutni évenként kiszabott pályáját. A helyreállított emberiségnek gyönyörűség otthonává lesz. Ezért az emberi teremtmények és minden, ami a földön él, mozog és létezik, csak örvendhetnek. „Dicsérjétek az Urat a földről, víziszörnyek és mély vizek ti mind! Tűz és jégeső, hó és köd, szélvihar, amelyek az ő rendelését cselekszik; ti hegyek, halmok mindnyájan, minden gyümölcsfa s mind ti cédrusok; vadak és minden barmok, férgek és szárnyas állatok; földi királyok és minden nemzet, fejedelmek és mind ti földi bírák; ifjak és szüzek, vének gyermekekkel, dicsérjétek az Urnak nevét, mert az ő neve dicső egyedül; az ő dicsősége égre-földre kihat!” - 148. Zsoltár 7-13.

Július 2.

„Az Úr a mennyekbe helyeztette az ő székét és az ő uralkodása mindenre kihat.” - 103. Zsoltár 19.

A trónus egy uralkodó hatalomnak szimbóluma. Azt jelzi, hogy az, aki a trón birtokosa, bíraskodási joggal és legfelsőbb hatalommal, feltétlen jogosultsággal bír, hogy nem áll fölötte senki és hogy a hatalmat és a jogot korlátozás nélkül gyakorolja. Az a hely, ahol Jehova királyi székét helyezte, a mennyei mindenség. Úgy látszik, hogy a Biblia a mennyei mindenség központjának, vagyis Jehova trónja helyének, ahonnan a legfelsőbb hatalmat gyakorolja, azt az északon fekvő csillagcsoportot jelöli meg, amely a Plejádok név alatt ismeretes. A felettünk levő égben elhelyezett legfelsőbb hatalom ezen helyéről irányítja Jehova a végtelenség minden dolgát. Alkalmas időben onnan fogja Ő a föld minden dolgát a Krisztus által irányítani.

Július 3.

„Aki füvet sarjaszt a barmoknak és növényeket az embereknek hasznára, hogy eledelt vegyenek a földből.” - 104. Zsoltár 14.

Isten minden műve az Ő sokoldalú bölcsességéről és az Ő szeretetéről beszél. Ő a földet zöld pázsittal fedi be, nem csupán a szemnek gyönyörködtetésére, hanem hogy az állatok részére legelőről gondoskodják. A növényvilág különféle fajait sarjasztja nemcsak az ember érzékeinek szórakoztatására, hanem annak szolgálatára és naponként való táplálására is. Jézus megmutatta nekünk, hogy mindezekből miképpen okulhatunk, amikor ezt mondotta: „Ha pedig a mezőnek fűvét, amely ma van és holnap kemencébe vettetik, így ruhazza az Isten, nem sokkal inkább-e titeket, ti kicsinyhitűek?” Mily szörnyű dolog az, ha egyes emberek ahhoz a tanhoz ragaszkodnak, hogy Jehova a gyűlöletnek és az örökgyötremnek Istene, miközben az Ő szeretetéről adott azon leckéit, amelyekre a természetben az ember és állat számára elhelyezett gondoskodásaival oktat, figyelembe nem veszik! Ő, hányjuk el az emberek útjából a köveket és emeljük magasra azt a zászlót, amelyre ez van írva: „Isten - szeretet!”

Július 4.

„Ekkor könyörültem szent nevemért, melyet megfertőztetett Izráel háza a pogányok közt, akikhez menének.” - Ezékiel 36:21.

Jehova Izráel népének az Ő nevét adta és ezt a népet képviselőivé tette a földön. Hűtlenségükkel és szántsándékos gonosztetteikkel, az ő maguk önző útjának követése által a körülöttük levő nemzetek között az Isten nevére szégyent hoztak. Isten ezért az Ő szent nevéért megkönyörült és eszerint cselekedett. Ez előképe annak, amit a szervezett keresztyénség tett. Ők is szégyent hoztak Jehova nevére és a keresztyénséget a becsületes emberek előtt undorítóvá tették. Isten ezért az Ő nevéért most is megkönyörült és eszerint fog cselekedni. Az Ő szolgáló-osztályát támasztotta és megparancsolta, hogy most az Ő nevének tisztességét és dicsőségét hirdessék szerteszét, és azt, hogy Isten hogyan fogja az Ő nevét a nemzetek közt igazolni. Ezt az Ő neve kedvéért teszi, ami a bukott emberi nem javát és megáldását fogja eredményezni.

Július 5.

„Aki pedig minket tiveletek egybe Krisztusban megerősít és megken minket, az Isten az.” - 2. Korinthus 1:21.

Jehova az, aki minden fölszenteltnek megadta az ő helyét Krisztusban. Mégis senkise csalja meg magát és ne gondolja, hogy az ő helyzete a krisztusi testületben oly biztos, hogy őt abból semmiféle hűtlenség és semmiféle meddőség ki nem vetheti. Mindenki, aki Krisztus testébe van keresztelve, Jehova szelleme által van felkenve. A felkenés a szolgálát és felhatalmazottság bizonyos állására való isteni kijelölést jelenti. Bizonyos dolgok megtevésére való megbízást foglal ez magában, amely megbízást Ésaiás, Isten prófétája kifejez. (Ésaiás 61:1-3) Nem szerénytelenség azt gondolni, hogy az így felkenteknek alkalom fog adatni arra, hogy megbízatásukat gyakorolják. És éppen így is van: Az az alkalom, hogy mint a királyság követei szolgáljanak, a felkenteknek e jelen időben oly mértékben megadatott, mint soha azelőtt. A felkenteknek adott ezen kegyért való hála arra indítson bennünket, hogy Jehova képviselőjében hűségesen fáradozzunk!

Július 6.

„Kicsoda vádolja az Isten választottait? Isten az, aki megigazít (igazol).” - Róma 8:33.

Vádolja-e Jehova valamivel az Ő választottait? Nem, Ő igazolja őket. Az igazolás az Isten előtt való igazzá tételt, tökéletesnek való elismerést és egésznek és szentnek való tekintést jelent. Isten azért igazolja a felszenteltet, hogy mint Jézus Krisztus testének része elfogadható áldozat lehessen. Jehova csak tökéletes áldozatot fogadhat el. A tökéletességet a felszenteltnek nem a saját igazsága miatt tulajdonítja, hanem azon oknál fogva, hogy Jézusnak érette bűnáldozatként ontott vérébe vetett hitéről tanúságot tett. A felszenteltnek, hogyha igazoltatott, joga van arra, hogy mint emberi lény éljen, mivel tökéletesnek számítatik. Minden tökéletes embernek tudniillik joga van az életre. Ezen, a Jehova által neki tulajdonított életjog tehát azon jogból áll, hogy mint emberi lény a földön élhessen. Ez a jog van feláldozva.

Július 7.

„Mert a dolgot bevégezi és rövidre metszi igazságban, mivel rövidesen végez az Úr a földön.” - Róma 9:28.

Isten az Ő maradékának öhozzá való gyűjtésében és az Ő országának a gonosz rend teljes vége előtt való hirdetésében egy gyors és rövid munkát fog végezni. Igazságosan, röviden akar végezni vele, mivel az Ő jó céljai megértek ahhoz, hogy megvalósítsanak és mivel a világ gonoszsága teljességre jutott. Az idő tehát rövid, és a maradék kiváltságai nagyobbak, semmint azt emberi szavak kifejezhetnék. A helyzet tisztán felismerhető. A csata folyamatban van, és a harc heve nő. Minden keresztyén, aki Istent szereti és akinek szívében a Krisztus buzgalma lángol, fejezze ki teljesen az ő önzetlenségét Isten dicséretével és annak neve magasztalásával, aki őt a sötétségből az Ő világosságának és igazságának csodálatos országába általvitte.

Július 8.

„Imé napok jönnek, azt mondja az Úr Isten, és éhséget bocsátok e földre; nem kenyér után való éhséget, sem víz után való szomjúságot, hanem az Úr beszédének hallgatása után.”

Ámos 8:11.

Mivel a zsidók Isten törvényének ellenére jártak, Illés napjaiban éhséggel látogatta meg őket a 3. Mózes 26:26-ban adott figyelmeztetés szerint. Hasonlóképpen a keresztyén korszak alatt a népnek „a nyáj pásztorainak és nagyjainak” vezérlete alatt való engedetlensége a földön levőkben Isten vigasztaló igéjének tiszta üzenete után éhínséget idézett elő. Az emberek szellemi éhínséget szenvednek. Ők az Úr beszédének megtudása után vándorolnak és el vannak epedve. Micsoda egy alkalom ez mostan Jehova felkentjei részére a földön, hogy az éhezőket táplálják! Isten őket bízta meg ezzel, amikor ezt mondja: „A papnak ajkai őrizik a tudományt, és az ő szájából törvényt várnak, mivel a seregek Urának követe ő.” (Malakiás 2:7) A tudomány megőrzésének legjobb módja az, hogyha az igazságot másoknak szóljuk és így tápláljuk a megéhezetteket.

Július 9.

„De hű az Isten, aki nem hágy titeket feljebb kísértetni, sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd, hogy elszenvedhessétek.” - 1. Korinthus 10:13.

Azok a kísértések, amelyekbe a világiak esnek, az egyház tagjait is környezik, azonban Jehova utat készített az egyház számára a kimenekedésre. Ez az út pedig nem más, mint a mi horgonyunknak az Urban való megerősítése, az Ő ígéreteiben való bízás és az Ő igéje parancsainak megtartása. Mióta Sátán a mennyből levettetett és az ő működése a földre lett korlátozva, elkeseredett harcot vív azok ellen, akik Isten parancsolatait tartják. A kísértés órája valóban eljött úgy a világra, mint az egyházra. A nagy ellenség a világosság angyalának tünteti fel magát és állandóan a „test kívánságával, a szemek kívánságával és az élet kérdésével” akarja megkísérteni őket. Ők csak úgy tudnak ezen kísértésekből kiszabadulni, ha azokra a dolgokra irányítják figyelmüket, amelyek fent vannak, az Urra várakoznak és önzetlenül Jehova dicsőségére az Ő munkájában foglalatosság.

Július 10.

„Most pedig az Isten elhelyezte a tagokat a testben egyenként mindeniket, amint akarta.” - 1. Korinthus 12:18.

A rend Jehova alaptörvényeinek egyike. Ő mindent rendben végez. A Krisztus Istennek újteremtése. Ez Jehova minden más teremtését felül fogja múlni. Következik, hogy mindenkinek az újteremtés közül rendet kell tanulnia; és amikor az be lesz fejezve, minden rendben is fog abban menni. Biztos, hogy az egyház minden tagjának rendet kell tanulnia. Ez sokak részére a legnehezebb lecke. Senki sem helyezi be magát Krisztus testébe. Jehova az Ő tetszése szerint tette meg a behelyezést. Akkor hát mindenki végezze az Úr elrendezésében a neki kijelölt kötelességeket és ne ártsa bele magát a másokhoz tartozó ügyekbe. A testben levő rend azt kívánja, hogy minden tag szorgalommal végezze a reábizottakat.

Július 11.

„És megszentelem az én nagy nevemet, mely megfertéztetett a pogányok között.” - Ezékiel 36:23.

Úgy a testi Izráel, mint a névleges keresztyének Jehova nevét az emberek és nemzetek között a földön megszenteltetésük. Istennek az Ő nevét az emberek előtt igazolnia és megtisztítania kell. Az emberek és a keresztyénségnek nevezett szervezett rendszer Istent hamis színben tünteti fel, és ezt a képmutatást le kell leplezni és ki kell irtani. Azt a sok szörnyű dolgot, amelyeket Istennek és az Ő kedves Fiának nevében tettek, nem szabad megrovás nélkül hagyni. Isten a maga jónak látott módján az Ő nevét igazolni fogja és ellenségeit meg fogja semmisíteni. Ő most megparancsolja az Ő szolga-osztályának, hogy tanúi legyenek és hogy mondják meg a népnek, hogy Ő Isten és hogy az Ő neve fel lesz magasztalva a földön. E bizonyoságnak most meg kell adatnia, mielőtt az Úr Istennek ama nagy és rémes napja eljönne, amikor azokat a csalárd rendszereket, amelyek az Ő nevét felvették, Őt hamis színben tüntették fel és az Ő nevét a földön meggyalázták, darabokra fogja törni.

Július 12.

„Aki el is pecsételt minket, és a léleknek zálogát adta a mi szíveinkbe.” - 2. Korinthus 1:21, 22.

Hogyha olyan valaki, aki felhatalmazással bír, hitelesítés céljából pecsétjét egy okmányra nyomja, ezáltal annak valódiságát dokumentálja. Senkinek sem lehet nagyobb tekintélytől pecsétje, mint Jehováétól, és senkinek nem lehet magasabb értékű pecsétje ennél. Ha valakit Jehova szelleme igazol, elfogad és nemz, akkor az illető újteremtémmé lesz. Isten akkor a szent szellemmel megpecsételi, amely az örökség záloga vagy biztosítéka, amely mindaddig érvényes, amíg az illető hűséges és örökségét el nem nyeri. Az olyan, aki így elnyeri a szent szellemet és a szellem azon bizonyosságát, hogy ő Istennek Fia, ezáltal a Jézus Krisztusban való újteremtés volt valódiságának hitelesítő pecsétjét bírja. Ő nincs kétségben hagyva és nem kell homályban tapogatóznia, hanem ezen biztosíték által teljes bizonyosságban van.

Július 13.

„Az Urnak, az Örökkévalónak (Jehovának) szelleme rajtam nyugszik, mivelhogy felkent engem az Örökkévaló, ... hogy felöltöztessem Sion gyászolóit, hogy dísz adjak rájuk hamu helyett.”

Ésaiás 61:1, 3. (Dr. Fényes Mór fordítása szerint)

Sion önzetlenjei megemlékeznek küldetésük ezen részéről, amely felkenetésükhöz hozzá van csatolva. A „hamu” mély megaláztatást, nagy bánatot és fájdalmat jelképez. Ezek a keresztyént az ellenség látszólagos győzelme vagy a mások által ellene elkövetett igazságtalanság miatt érhetik. Hogyha az Úr valamelyik felkentje sionbeli testvérét bármi okból támadt megalázottságban, bánatban és szenvedésben látja, Jehova azzal bízza meg őt, hogy a hamu helyébe dísz, ékességet adjon reá. A „dísz” a fej vagy elme felékesítésének vagy megszépítésének jelképe. A díszadása tehát a gyászoló figyelmének olyasvalamire való felhívását jelenti, amely elméjét felékesíti, hogy boldog és gyönyörű gondolatokra vezesse és ezáltal erőt nyerjen. Figyelmüket az Isten által adott megbízatásukra kell felhívni és arra kell biztatni őket, hogy keljenek fel és világosodjanak.

Július 14.

„Az Urnak, az Örökkévalónak szelleme rajtam nyugszik, mivel-hogy felkent engem az Örökkévaló, ... hogy ... adjak. ... Sion gyászolóira ... örömolajat bú helyett.” - Ésaiás 61:1, 3. (Dr. Fényes szerint)

Az „öröm” a jóság jelenlegi és úgy a maguk, mint más, Jehova törvényének engedelmeskedő teremtmények részére remélt áldások miatt való boldogságot, kielégülést és gyönyörűséget jelent. Jézus öröme a Jehovával való édes közösségben, társaságban és azon reményben és bizonyosságban és bizonyosságban állott, hogy Atyjának neve igazolva lesz és hogy az emberiség összes engedelmesei az Istennel való teljes összhangba fognak visszahozatni. Hogyha az Úr jóságának áldásait már most bírjuk, vagy okunk van a közel jövőben ilyen áldásokat remélnünk, ez örömet és gyönyörűséget okoz. Hogyha a felkentek sionbeli testvéreik között búslakodókat látnak, akkor Jehova megbízása szerint ezt a búslakodást azáltal kell elűzniük, hogy az örömmel olaját adják nekik.

Július 15.

„Az Uristen szelleme van rajtam, mivelhogy felkent az Úr engem, hogy ... azoknak akik Sionban gyászolnak, a csüggedt szellem helyébe a dicséret ruháját (Károli szerint: palástják) adjam.”

Ésaiás 61:1, 3. (Angol fordítás szerint).

A ruha egy olyan öltözet, amely által valaki meg van jelölve vagy különböztetve, és amely valakinek lelkiállapotát tükrözteti vissza. A dicséret Jehova tökéletes dolgainak, nagy és csodálatos kiválóságainak illő elismerését és hirdetését, nevének hangoztatását és magasztalását jelenti. Nem más ez, mint Jehova nagy tervének örömmel való emlegetése és annak elmondása, hogy az miképpen táruul fel és hogyan valósul meg. A dicséret ruhája által tehát valaki olyannak ismerhető fel aki bátran, félelem nélkül és örömmel hirdeti az igazságot, a Királyt és országát, arra a tényre mutatván rá az emberek előtt, hogy Jehova az Isten és hogy az Ő hatalma most kezd szeretetteljesen megnyilatkozni az emberiség érdekében. Jehova azzal bízza meg az ő felkentjeit, hogy „csüggedt lelkű” testvéreik segítségére legyenek.

Július 16.

„Teremtette a holdat bizonyos időknél megmutatására, és a napot, mely az ő alámenetelét tudja.” - 104. zsoltár 19.

Jehova arra rendelte a napot és a holdat, hogy az ember fizikai látása számára nappal és éjjel világosságot adjon. Sokkal inkább azonban a szellemi Izraelnek, „a világosság fiainak” az Ő akaratának ismeretét adta. Az az éj ezüst fényű holdjának módjára világítja meg ösvényüket, most pedig, Isten tervének ezen korszakában, a nap erejével világít. Az új napnak világosságát, a királyság üzenetének napfényét adta nekik, amely most hét nap fényében ragyog. Azoknak, akik hűséggel járnak a világosságban és azt másokra is visszatükröztetik, Jehova igéje ezt mondja: „Ezt mondja az Úr, aki adta a napot, hogy világítson nappal, aki törvényt szabott a holdnak és a csillagoknak, hogy világítsanak éjjel, ... Ha eltűnnek e törvények előlem, azt mondja az Úr, az Izraelnek magva is megszakad, hogy soha énelöttem nép ne legyen.” - Jeremiás 31:35, 36.

Július 17.

*„Az Uristen szelleme van énrajtam, mivel felkent engem az Úr, ...
hogy igazság fáinak, az Úr palántáinak neveztethessenek.”
Ésaiás 61:1, 3. (Angol szerint)*

A fa egy örökélettel rendelkező teremtmény jelképe. A fent említett igazság fáai az újteremtés különböző tagjait jelentik. Ezeket Jehova plántálta, akik közül azok, akik mindvégig hűek maradnak, az isteni létfokon való örökéletet fogják elnyerni. Egy 144.000 és egy tagból (ez az egy a nagy Fő, Jézus Krisztus) álló csodálatos ligetet fognak alkotni, amely a mindenható Isten dicsőségét szolgáló örök emlékmű lesz. Ő az igazság eme fáit a világ megáldásáért, békéjéért és életéért fogja odaadni. A nagy országút közepén és az igazság folyójának mindkét oldalán fogják gyümölcsüket meghozni, amelyek a föld minden engedelmesének táplálására, egészségére és megáldására fognak szolgálni.

Július 18.

*„Ha meg nem hallgatjátok és nem veszitek szívetekre, hogy
dicsőséget adjatok az én nevemnek, azt mondja a seregeknek Ura:
átkot bocsátok reátok és elátkozom a ti áldásotokat; bizony
elátkozom a ti áldásotokat.” - Malakiás 2:2.*

Malakiás próféta idejében Isten sokat tett a zsidó népnek előbbi kiváltságaiba való visszaállításáért; ők azonban hálátlanok voltak és engedetlenek maradtak. Isten tehát megmondta nekik, hogy átkot fog küldeni reájuk, amit meg is tett. Ez előárnyékolta azt, ami a szervezett keresztyénséggel vagy a keresztyén világgal fog történni. Jehova az Ő prófétája által megjövendöli, hogy hogyan fognak a gonosz rendszerek elenyészni és elpusztulni. (Jeremiás 25:29-35) A felkent szolgálóosztály most arra van kötelezve, hogy a népnek a keresztyénségre vonatkozó isteni szándékot tudtul adja. A felkentek nem nyerhetik el Istennek tetszését, ha ezt a kötelességet figyelmen kívül hagyják. Nekik most résen kell lenniük. Ne engedjék kezeiket ellankadni! A hívek mindvégig fogják Jehova nevének tisztességét hirdetni.

Július 19.

„Mennyivel inkább ád a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, akik kérnek tőle?!” - Máté 7:11.

Biztosak lehetünk abban, hogy az Atyának tetszik, ha olyan dolgokat kérünk tőle, amilyenekre szükségünk van. Mikor azonban kérünk, minden képességünket, amivel rendelkezünk, a szükséges dolgok megszerzésére kell fordítanunk. Senki se gondolja, hogy most már ölbe tett kézzel leülhet és várhatja, hogy az Úr az ölébe fogja pottyantani azokat a dolgokat, amelyekre éppen szüksége van. Jehova gondviselésének módja abban áll, hogy alkalmat nyújt nekünk a vele való együttműködésre a szükséges dolgok megszerzésében. Az Ő gyermeke tehát imádkozni és imádságával összhangban szorgalmasan cselekedni fog. A szellemi dolgokban ez a szabály: „Kérjétek, és adatik!” De ezen kéréssel összhangban cselekedni is kell. Hogyha birtokunkban van az az ismeret, amelynek alapján megtudhatjuk Istennek akaratát, akkor nekünk szorgalmasan arra kell törekednünk, hogy ezen akarathoz szabjuk magunkat. Ezen isteni szabályt követve, nem fogunk szűkölködni.

Július 20.

„Olyan főpapunk van, aki ... a szenthelynek és amaz igazi sátonak szolgálja, amelyet az Úr és nem ember épített.” - Zsidók 8:1, 2.

Jehova és nem ember állította fel azt az igazi és szellemi sátot, amelyben az Ő szelleme révén az emberiséggel együtt fog lakni a milleniumi nap alatt. Amikor eljött az ideje annak, hogy a jelképes tábor fel legyen Szin pusztájában állítva, Jehova egy személyt szólított nevének akit különösképpen jelölt ki és bízott meg a munkával, hogy segédeivel a sátorfelszereléseket készítse el. Jehova ugyanis ezt mondta Mózesnek: „Ímé, név szerint meghívtam Bésaléelt (amelynek jelentése: Isten oltalom, vagy Istennek árnyékában - azaz oltalmában), a Húr (fehér, nemes és sír is: a Nemes ugyanis harmadnapig holtan a sírban feküdt) fiának, Urinak (világosság, a világ világossága) fiát a Júda (Dicsért - az ő emberelőtti állapotában) nemzetségéből. És betöltöttem őt Istennek lelkével (szellemével).” - (2. Mózes 31:2, 3) Bésaléel Jézus Krisztust képviselte, akit Jehova a valódi sátor szolgájává tett.

Július 21.

„Akiket pedig eleve elrendelt, azokat el is hívta; és akiket elhívott, azokat meg is igazította.” - Róma 8:30.

Jehova senkit sem hív a mennyei hivatalra, aki nincs megigazulva. Senki se gondolja azt, hogy mivel hivatalunk reménységére egyszer elhívott, most már mindig az elhívottak osztályához tartozik. Isten kegyeinek határa is van. Az nincs a menyasszonyi osztályba elhívva, aki egyszer megismerte, de azután jórészt elfelejtette Őt. Az írás őket gonoszoknak nevezi, mivel - noha már hallották - mégis elfordultak az igazságtól, hogy önző akaratukat kövessék. (50. Zsoltár 16, 17) A hűségesek viszont azok, akik megmaradnak azon Istennel való szívbeli viszonyban, amelyben akkor voltak, amikor az Ő kegyes hívására feleltek. Ők mindig azon vannak, hogy azt dicsérik, aki elhívta őket. Jehova előre elrendelte, hogy a győzelem babérjai az övéik legyenek.

Július 22.

*„Senki se mondja, mikor kísértetik: Az Istentől kísértetem. Mert az Isten gonoszsággal nem kísérhető. Ő maga pedig senkit sem kísért.”
Jakab 1:13.*

Jehova mérhetetlenül felette áll minden gonoszra való kísértés ingerének. Ő szent és igazságos, és tulajdon lényének törvényét meg nem tagadhatja. Ezért az egyház jelenlegi kísértése nem Jehovától, hanem Sátántól, a világ által jön. Három úton kísértetünk meg: a test, az elme és az akarat útján. Mindenkinek, aki a királyságba akar tartozni, ezen hármas kísértést le kell győznie. Szellemi erőit nem szabad személyi előnyök megszerzésére fordítania, hanem testét naponként „égő áldozatul” kell odaszentelnie. A világ befolyásával szemben teljesen érinthetetlennek és Jehovához, Jézushoz, Isten igéjéhez és munkájához hűnek kell lennie. Nem szabad öntelten és nagyravágyóan az Úr megelőzésére törekednie, de készséggel és gondosan kell az Úr vezetését követnie és az Ő utasítása, irányítása szerint cselekednie.

Július 23.

„Az asszony pedig elfuta a pusztába, hol Istentől készített helye van, hogy ott táplálják ezerkétszázhatvan napig.” - Jelenések 12:6.

Jehova a Sion, az asszony által jelképezett, földön levő felkentjei részére alkalmas módon biztonság és táplálkozás helyéről gondoskodott. 1919 március 27.-én az Úr földön levő szervezetének tisztviselői, rögtön a börtönből való kiszabadulásuk után, terveket kezdtek kidolgozni az egyház segítésére és a bizonyágtevés folytatására. Akkor volt az, hogy az asszony, Sion, a pusztába, az Istentől kirendelt helyre menekült. Ez a hely azt az állapotot látszik jelképezni, amelyet Jehova gondviselése azok számára készített a földön, akik Sion képviselték és akiknek szájába adta az Ő ígét és akiket az Ő kezének árnyékával befedett. Abban az állapotban maradtak addig „a nap”-ig, amikor Elizeus bátorságával és a templomban trónoló Úr dicső látomásával ujjongva elhatározták: „Hirdessétek a Királyt és az Ő királyságát!”

Július 24.

„De majd nagyobb kegyelmet ad; ezért mondja: Az Isten a kevélyeknek ellenök áll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.”

Jakab 4:6

Az Isten törvénye előtt való meghajlástól vagy az attól való vonakodás, hogy az Ő cselekvési szabálya legyen a kormányzó, önzésből és büszkeségből ered; az illetet pedig Jehova eltaszítja magától. Nem tetszik a mennyei Atyának az, ha valaki a maga dicsőségét és tisztességét keresi. Amikor Jézus a földön volt, nem a maga dicsőítésére törekedett, hanem mindenkor Jehova tisztességét és dicsőségét kereste. Mindenkinek, hogy az Urnak tessék, a maga személyét illetőleg háttérbe kell húzódnia és mindig csak Jehovát és Jézust magasztalnia. Alázatosnak lenni annyit jelent, mint Isten akaratának engedelmeskedni. Az egyházra vonatkozó akarata az Ő ígében van kifejezve. Azok, akik vidáman engedelmeskednek, Jehovától Jézus Krisztus révén a kegyelem kifogyhatatlan készleteit kapják, míg a neki való szolgálás tisztessége mindenkor fenntartja őket. - Példabeszédek 29:23.

Július 25.

„Valamely helyen akarom, hogy az én nevemről megemlékezzetek, elmegyek tehozzád és megáldalak téged!” - 2. Mózes 20:24.

Izráel idejében voltak bizonyos helyek, ahova Isten az Ő nevét helyezte. Ilyen volt Jeruzsálem is, ahol a népnek Isten akarata szerint meghatározott időkből össze kellett jönnie az Ő imadására. Izráel Jehovát a neki való engedelmeskedéssel imádta. Éppoly bizonyos, hogy Isten most is kijelöli népe számára a helyet, ahol nekik imádniuk kell Őt. Csakis Isten rendeléseinek követése által várhatók áldások. Az Ő népe most azáltal imádják Őt és dicsérik s magasztalják az Ő nevét, hogy az Ő parancsainak az Ő általa megszabott módon engedelmeskedik. Isten szervezete a földön Sion, amely olyan felkentékből áll, akik összhangban dolgoznak együtt és akik az Ő nevének tisztességét zengik. A Társulat az Ő munkájára és imadására kijelölt hely. Azoknak, akik az Ő tetszését bírják, azt kell tenniük, amit Isten megparancsolt, ezt pedig akkor és ott kell megtenniük, amikor és ahova Isten annak megtevését rendeli.

Július 26.

„A tövis helyén ciprus nevedik, és bogács helyett mirtus nevedik, és lesz ez az Urnak dicsőségül és örök jegyül, amely el nem töröltetik.” - Ésaías 55:13.

Amikor a föld engedelmesei tökéletességre lesznek emelve, a föld igazi gyönyörűség helye lesz. A most kietlen és pusztasivatag meg fogja akkor az ő termését hozni. Nem fogja akkor bogács belepni a talajt, sem pedig túske nem fogja a földművelőt bántani. Ehelyett a föld gyönyörűséges fákat és növényeket fog teremni és az ember táplálására és élvezetére gyümölcsöket fog hozni. Akkor Jehova lábainak zsámolya dicsőséges lesz. A szentek mindezeket hit által látják. Ezeknek már előre örvendenek és gyönyörűségük fog telni annak láttán, hogy a föld népei miként örvendenek majd azoknak Isten alkalmas idejében. Ezen szenteknek most az a kiváltságuk, hogy az embereknek ezen eljövendő áldásokról szólhatnak és így Jehova nevének dicsőségét zenghetik.

Július 27.

„Mert nem napkelettől, sem napnyugattól s nem is a puszta felől támad a felmagasztalás, hanem Isten a bíró, aki egyet megaláz, mást felmagasztal.” - 75. Zsoltár 7, 8.

Az írással teljesen egyezőnek látszik az az állítás, hogy Jehova valakinek a Krisztus testében elfoglalt helyzetét időről-időre változtathatja. Ha valaki abban, ami reábiztatott, hűnek bizonyul, magasabb helyre kerülhet. Mivel az egyház Istennek szervezete, következik, hogyha az egyházszervezet az Isten igéjében lefektetett és előírt szabály szerint jár el, jogos az a reményünk, hogy az Úr az Ő szolgálait Krisztus testében a függöny innenső oldalán előlépteti. Hogyha ezek aztán mindhalálig hívek maradnak, akkor bizonyosak lehetnek abban, hogy Isten Krisztus által őket a függönyön túl Krisztus dicsőséges testében viszonylagosan fontosabb állásra fogja kijelölni. Mindenki tehát, aki szívből arra törekszik, hogy az Urnak tessen és szolgáljon, az Ő szolgálatában előálló változást tőle, a nagy Bírótól származónak vegye és arra törekedjék, hogy zúgolódás ne legyen.

Július 28.

„Félelemmel és rettegéssel vigyétek véghez a ti üdvösségeteket; mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a munkálást jó kedvéből.” - Filippi 2:12, 13.

Pál apostol eleve megmondta az egyháznak, hogy ne az ő testvérek között való jelenléte legyen üdvösségüknek az Isten igéjében lefektetett szabályok szerint végzett kimunkálásának rugója. Nekik nem kell emberek tetszésére látszatszolgálattal törekedniük, még ha azok az Úr jeles szolgálói is. Éppen olyan hűségre kell törekedniük nekik jelentőségteljesebb testvéreik távollétében, mint akkor, amikor ezek a testvérek látják őket, mindenkor szem előtt tartva azt, hogy nem ember vagy puszta emberi erő az, ami közöttük működik, hanem hogy Jehova Isten az, aki velük ténykedik. Az Ő hatalma van rajtuk; szemei figyelik meg az ő törekvéseiket. Ő az, akinek tetszését kell mindenekfelett keresniük. Óérette kell hűségre törekedniük.

Július 29.

„Az Atya szereti a Fiút és mindent megmutat néki, amiket Ő maga cselekszik; és ezeknél nagyobb dolgokat is mutat meg majd néki, hogy ti csodálkozzatok.” - János 5:20.

Jehovát az Ő egyszülött Fia iránt érzett mélységes szeretete arra indította, hogy az Ő Fiát szoros megbeszélésbe vonja és megmutasson neki minden munkát, amelyek elvégzése az emberiség üdvözítésére alkalmas lenne. Ezt azért tette, hogy az Ő Fia megbízható tanúja legyen neki a világon és hogy Atyjának akaratával és munkájával összhangban lehessen. Amikor Jézus a szentszellem által felkenetett, történt, hogy Jehova neki meg kezdte mutatni azt a munkát, amelyben az Ő Fiának, a nagy végrehajtó tisztnek, a Melkhisedek rendje szerint való főpapnak kellett lennie. Akkor volt az, hogy „az egek megnyilatkoztak neki” és Isten Báránya az isteni terv tekercsét, amelyet az Atyától kapott, fel kezdte nyitni.

Július 30.

*„Így szól az Úr Isten: El a süveggel, le a koronával! ... Rommá, rommá, rommá teszem azt; ez sem lesz állandó, míg el nem jő az, akié az uralkodás (angol szerint: a jog), és neki adom azt!”
Ezékiel 21:26, 27.*

Krisztus előtt hatszázhatban Jehova végrehajtotta az Ő elvetési határozatát. A Salamon ágának joga a királyságra elvétetett tőlük, amiképpen a süveg (angol szerint: fejék) is elvétetett fejükről és ők rommá lettek. A jogar azonban nem lett Júdától elvéve. A mi Urunk Jézus, Júda törzséből származott. Amikor Ő a Jordánban alá lett merítve, akkor jött el Siló, akinek Jehova a jogart és a királyi fejékre és koronára való jogot adta. Közel ezerkilencszáz évig a magasságban levő felség jobbján ült, de 1914-ig nem vette igénybe az ő jogarát, mivel akkor történt, hogy Jehova az Ő hatalmának pálcáját kinyújtotta Sionból. Ez Jézus királyi hatalmának napja. Hogyha pedig így van ez, akkor mi mint az Ő népe készséggel és örömmel álljunk az Ő szolgálatába, a Királyt és királyságát hirdetvén.

Július 31.

„És azoknak a királyoknak idejében támaszt az egek Istene birodalmat, mely soha örökké meg nem romol.” - Dániel 2:44.

A pogány idők 1914-ben teltek le. A föld jogos Királya akkor már jelen volt, azelőtt való munkája azonban (1874 óta) az Ő uralkodása megkezdésére való előkészület volt. A pogány Királyok utolsó napjaiban a menny Istene az Ő megígért királyságának felállításához fogott, most pedig Isten a népnek figyelmét erre a tényre hívja fel. A királyság tagjai most oly tiszteletbeli állást töltenek be, amelyet senki más nem kaphat a földön. Ők az Ur megtisztelt szolgálói. Ők mint földi képviselők Isten királyságának követői, akik azzal a joggal vannak felruházva, hogy az emberiségnek erről a királyságról és azokról az áldásokról szóljanak amelyeket az nekik hozni fog. Az ő küldetésük a szeretet küldetése. A menny angyalai sohasem örvendtek oly tisztességnek, mint amilyen az övék.

Augusztus 1.

„Vitéz harcos az Úr; az ő neve Jehova.” - 2. Mózes 15:3.

Jehova egykor harcos módjára harcolt, hogy az Ő népét Fáraó szolgaságából megszabadítsa. Ő vetette fel a haditervet és Ő is vitte azt keresztül. Ez azért történt, hogy Isten népének a jelenben, amikor a nagy valóságnak teljesen végre kell hajtania, előképül szolgáljon. A „hadakozó” Úr az ellenséget teljesen meg fogja semmisíteni és népét egészen meg fogja szabadítani. Ezzel kapcsolatban felkentjei részére egy munkáról gondoskodott, amely munka azonban nem testi fegyverek használatából áll. Amint egykor az énekeseknek kellett Izrael seregének előcsapatát képezniük, amikor azt Jósafát az ellenség ellen vezette, úgy szabad Isten népének most az ő nevének dicsőségét énekelnie és a föld népeinek azt hirdetni, amit Isten tenni akar, míg az ellenség szervezetének elpusztításával Isten maga foglalkozik. Isten vitéz harcosnak fog bizonyulni és az Ő nevét teljesen igazolni fogja.

Augusztus 2.

„Boldogok, akiknek megbocsáttattak az ő hamisságaik, és akiknek elfedeztettek az ő bűneik. Boldog ember az, akinek az Úr bünt nem tulajdonít.” - Róma 4:7, 8.

A mi bűneink fedezetét Jézus Krisztus érdeme képezi mely azoknak számíttatik be, akik beismerik vétkeiket és Jehovához bocsánatért könyörögnek és akiknek a kívánságuk, hogy az Ő akaratát tegyék. Ez az elfedezés nem tévesztendő össze az „igazság palástjával”. (Ésaiás 61:10) Az, hogy a bűn a keresztyének nincs beszámítva, azonos az igazságnak részére való tényleges betudásával. Más szavakkal: Akinek Jézus Krisztusban és Isten igéjében megállapodott hite és azon őszinte szívbeli vágya van, hogy a bűnöktől ment és igaz legyen, azt Jehova igaznak tekintheti, mivel Ő a szívet nézi. Ő csak azoknak számítja be az igazságtalanságot, akik gonosz-szándékúak, akár végrehajtják azt, akár nem. Éppen így tudja be Isten a keresztyének szívbeli odaadásáért az igazságot, noha természete szerint nem is igaz.

Augusztus 3.

„Én meg elsőszülöttemmé teszem Őt és feljebbvalóvá a föld királyainál.” - 89. Zsoltár 28.

Jézus, aki a Jordánban királlyá kenetett, feltámadásakor hatalommal és joggal lett felruházva. Miután Istennek kijelölt idejét, amikor neki az ellenség ellen fel kellett lépnie, bevárta, most mint király és Istennek végrehajtó tisztje hadra kel. Isten őt trónra ültette és megparancsolja, hogy mindenki engedelmeskedjék neki, mivel minden földi királynál nagyobb. A Krisztusnak egyes lábtagei még a földön vannak. Ezekre bízott, hogy az embereknek a közeli áldott időről és arról szóljanak, hogy Jehova – Isten, Krisztus - király, és hogy a szabadulás napja itten van. Ezen megbízatás úgy látszik az egyedüli oka annak, hogy miért vannak a Krisztus utolsó tagjai még a földön. A hívek el fogják a reájuk bízott munkát végezni és akkor fognak a mennyei dicsőségbe felvétetni.

Augusztus 4.

„És csodajeleket mutatok az égen és a földön; vért, tüzet és füstoszlopokat. A nap sötétséggé válik, a hold pedig vérré, minekelőtte eljő az Úrnak nagy és rettenetes napja.” - Jóel 2:30, 31.

Nem mutatott-e Jehova az Ő népének csodát az egekben azért, hogy az Ördög szervezetének, a nemzet megszületésének, Sátán kivettetésének a mennyből és a földön lezajló nagy és végső csatára való előkészületnek az eddiginél világosabb meglátását adta? A vér és tűz a halál és pusztulás szimbóluma. A földön az utolsó pár év alatt sok halál és pusztulás volt. Ahol tűz ég, füst száll fel. Márpedig most füstoszlopok vannak a keresztyénség felett, amelyek elárulják a benne égő tüzet. Vezetői a királyság üzenetének világosságát sűrű sötétséggé változtatták. Jehovának a hold által jelképezett akarata sokak részére a halál szimbóluma lett. Isten tanúi a prófécia beteljesedését látva, csak örvendhetnek.

Augusztus 5.

„És azután mintegy négyszázötven esztendeig adott bírákat mind Sámuel prófétáig.” - Ap. csel. 13:20.

A bírák korszaka - Józsuétól Sámuelig - egy olyan időszak volt, amelyet a népnek Jehova által való megszabadítása jellemezett. Az ezen időről szóló tudósítás a népnek Jehova törvényétől való ismételt elszakadásáról beszél. Mit tett Isten? Mindenkorra elvetette-e őket? Nem! Ellenségeik által fegyelmező csapásokat mért rájuk. Amikor azonban a leckét megtanulták és tetteiket megbánták és Istenhez kiáltottak, Ő megszabadította őket. „Amikor bírákat támasztott nekik, Jehova a bírakkal volt, és ellenségeik kezéből a bírák egész ideje alatt megszabadította őket.” Ebben egy nagyobb szabadulás előárnyékát látjuk; ebben nemcsak Izráelnek, hanem az egész emberiségnek a Sátán, a bűn, a halál uralma alól való megszabadulásának képét is látjuk. Az a nagy Bíró, akit Jehova Szabadító gyanánt támasztott, nem más, mint Jézus. Ő már jelen van, hogy Jehova és az emberiség ellenségeit megítélje. A szabadulás közel van!

Augusztus 6.

„Oltalmazzon meg téged a Jákob Istenének neve.” - 20. Zsoltár 2.

Jehova megoltalmazza őket! Ez a gondolat a keresztyént örömujjongásra készíti. Amikor Jehova nevéből bizonyítást tesznek, amelyet ők szeretnek, megértik azt a veszélyt, amelyben forognak, mivel tudják, hogy a gonosz most mindazok elpusztítására törekszik, akik megtartják Istennek parancsolatait. Mégis nagyobb bátorsággal hirdetik Isten országának üzenetét, mint valaha, mivel Istent szeretik. Semmit sem félnek. Jehovában bíznak, aki megígérte azok megőrzését, akik szeretik Őt és akik hívek. A fenyegető baj nem rémíti el azt, aki tudja, hogy tökéletes oltalom alatt áll. Mindaddig, amíg a keresztyén hűséges, Jehova tökéletes és teljes oltalmában van. Isten az ilyenek fölé kezét szeretettel kiterjeszti. A keresztyén öröme pedig Jehova dicséretének éneklésében árad túl.

Augusztus 7.

„Így szól a Magasságos és Felséges, aki örökkévalóságban lakozik és akinek neve Szent: Magasságban és szentségben (angol szöveg szerint: szentélyben) lakom.” - Ésaías 57:15.

Jehova szent. Ő szentélyben lakik, mert az Ő szent lakóhelyén az Ő akarata megvan és minden rendjén van. Méltatlan dolog sohasem fertőzteti meg e szentélyt. Jehova Isten, a Felséges, mindenkor igaz és tökéletes utat követett és fog követni. „Igaz az Úr minden ő utában, és minden dolgában kegyelmes.” (145. Zsoltár 17) Az Ő eljárása mindig ugyanaz; nincsen benne semmi változás. Maga mondja: „Én vagyok Jehova, én nem változom.” (Malakiás 3: 6) Az igazság útjából sohasem tér el. Az Ő törvénye, az Ő cselekvési szabálya, mindig tökéletes. Minden tette önzetlen; ezért Ő szeretet. Hogyan juthatnánk a Szent színe elé szentség nélkül? Nem csoda hát, ha Jehova az Ő apostola által arra figyelmeztet minket, hogy szentség nélkül senki sem láthatja az Urat.

Augusztus 8.

„Az fog házat építeni az én nevemnek, és megerősítem az ő királyságának trónját mindörökké.” - 2. Sámuel 7:13.

E szavak Salamonra vonatkoznak. A templom nem azért épült, hogy Dávid vagy Salamon, hanem hogy Jehova nevének emlékműve legyen. Salamon Istennek nagy Fiát, Jézust árnyékolta elő, aki alkalmas időben Jehovának, az Ő Atyjának igazi templomát építette fel. Jehova nevét viseli e templom. Isten pedig Krisztust, a királyt ültette trónjára. E dolgok ismerete Isten népének több hitet és bátorságot hozott. Nekik most ezeket az igazságokat a nemzeteknek meg kell mondaniuk és Isten országának és az Ő nevének örökre való felállításáról kell tanúskodniuk. A templomosztály tagjainak meg kell tenniük az ő részüket, mivel meg van írva: „Az ő templomában mindenki az ő dicsőségéről beszél.” Isten azt akarja, hogy mindenki, aki Krisztus követőjének gondolja magát, kérdezze meg magától: Megteszem-e Jehova neve dicsőségének hirdetésében a magam részét? Az Úr mindezeknek alkalmat adott erre.

Augusztus 9.

*„Adtál a téged félőknek zászlót, melyet felemeljenek az igazságért.”
60. Zsoltár 6.*

Itt van a nap, amikor Jehova tudtul akarja adni, hogy Ő az a Hatalmas, aki az Ő Királyát az Ő trónjára ültette. Az Ő hű maradékosztályának mondja: „Ti vagytok az én tanúim.” Ezeknek egy zászlót ad, amelyre az igazság van felírva. A zászló egy rúdra-tűzött lobogó, amelyet magasra tartanak, hogy mások vezethetessenek általa. Az Úr az Ő népének kezeibe adta az Ő országának zászlóját. Megparancsolja nekik, hogy azzal az ország felé meneteljenek és azt mások javára magasra lobogtassák. A szentek útja oly világosan van kijelölve, hogy semmi kétségük nem lehet arról, hogy mit kell tenniük. Az igazság üzenete oly formában van elkészítve, hogy annak lobogtatásában minden szent részt vehet. Áldott az, aki Jehova dicsőítésére örömmel magasra tartja ezt a zászlót!

Augusztus 10.

„Mert akiket eleve ismert, eleve el is rendelte, hogy azok az ő Fia ábrázatához hasonlatosak legyenek.” - Róma 8:29.

Az újteremtés Jehova műveinek legkimagaslóbb része. Ezen teremtés természete isteni. Jézus Krisztus a kezdete és feje. Ő mindenek fölött áll. Isten, az újteremtést előre elrendelvén, azt akarja, hogy annak minden tagja az Ő szeretett Fiának képmására alakuljon. Mindegyiknek a Főhöz kell hasonlítania. Jézus teljesen az ő Atyjának szentelte magát. Mindenkinek, aki végül a Krisztus testének tagja lesz, amíg a földön van, életét teljesen Istennek kell szentelnie. Újteremtésé való fogamzásakor habár még nem tudta világosan felismerni az isteni követelményeket, amint azonban a világosságban jár és a tökéletes naphoz közeledik, mindjobban meglátja annak szükségességét, hogy Jézushoz hasonlóvá legyen. Ez az eleve elrendelt hasonlatosság az Istennek az áldozati szövetség szerint való teljes átadást jelenti.

Augusztus 11.

„Nézzetek szét a népek között, vizsgálódjatok és csodálkozással csodálkozzatok, mert oly dolgot cselekszem a ti napjaitokban, mit el sem hinnétek, ha beszélnék!” - Habakuk 1:5.

Az Úr napjainkban a keresztyén számára szemmel láthatólag munkálkodik. E munka elvégzése minden nép és nemzet között tervezetik; a keresztyénség népei látják ezt, és csodálkoznak és meglepődnek rajta. Annak ellenére, amit emberi elme gondolna vagy hinne, Jehova e világ kicsinyeit, jelentéktelenjeit és szegényeit mégpedig csekély számban támasztotta, akikre a legdicsőbb és egyben a legmerészebb üzenetet, Sátán birodalma bukásának és Krisztus királysága dicsőséges felállításának üzenetét bízta. Ezeket Jehova képviselőivé és tanúivá tette; a keresztyénség urait és vezéreit ellenben elmellőzte, bölcsességüket pedig hiábavalóvá tette és értelmüket eltüntette. Sátán szervezete ugyanis nem hisz Isten tervében, noha az tudomásukra lett adva.

Augusztus 12.

„Amint szólott az ő szent prófétáinak szája által, kik eleitől fogva voltak, hogy a mi ellenségeinktől megszabadít és mindazoknak kezéből, akik minket gyűlölnék.” - Lukács 1:70, 71.

Isten prófétái az ókor „szent emberei” voltak. Ezért Jehova az Ő igéjét az ő szájukba adta és általuk szólott. Üzenetük szent volt, mivel Jehova szent, és minden üzenet amely tőle ered, az Ő tulajdonságait foglalja magába, azokat tükrözteti vissza és éppen annyira a sajátja, mint az Ő szervezete. A próféták mind a szabadulásról, a helyreállításról szólottak. A biblia ezen emberek felől árnyoldalakat is feljegyez; és ha azon hamis mérték szerint ítéljük meg őket, amelyet Sátán szab ki képviselői által, sohasem tekintethetnének szenteknek. Ők az Úr magas színvonalának messze alatta maradnak. Mégis Jehova szenteknek tekintette őket, nem mintha testileg tökéletesek lettek volna, vagy mivel „jellemet fejlesztettek”, hanem mivel emberi gyengeségeik dacára Istennel szemben teljesen és rendületlenül engedelmesek voltak.

Augusztus 13.

*„Isten az ő szentségében szólott.”
108. Zsoltár 8. (Angol fordítás szerint)*

Mivel Jehova szent, szentségben szól Ő, és minden ami Tőle származik, szent az. Isten apostola ezért a bibliára, Isten igéjére, méltán mint a „szent írásokra” hivatkozik. (Róma 1:2) Mily balgák is napjaink ama halandói, akik a bibliáról lekicsinylőleg nyilatkoznak! Mily oktalan mindaz, aki annyira megfélekedzik magáról, hogy Istennek igéjét elveti, különösen pedig az olyan, aki egykor hitt abban. A biblia drága igazságait nem mindenki tudja felismerni. Ezért mondotta Jézus: „Ne vessétek azt, ami szent, az ebek elé!” Jehova üzenete szent, amelyet mindenkinek, aki azt állítja magáról, hogy az Urat ismeri, szentnek kell tekintenie. El fog jönni az idő, amikor minden teremtmény, akinek az élet kiváltsága fog megadatni, fel fogja ismerni, hogy Istennek igéje szent.

Augusztus 14.

„Jóllehet nem hagyta magát tanúbizonyság nélkül, mert jótévőnk volt, adván mennyből esőket és termő időket nékiünk, és betöltvén eledellel és örömmel a mi szívünket.” - Ap. cselekedetei 14:17.

Jehova minden műve és tette az Ő jóságának vitathatatlan bizonyítéka. Az Ő jósága öröktől fogva való és mindörökké tart. Az Ő jósága a szó legigazibb értelmében mindazt jelenti, ami igaz, ami jótékony hatású, ami igazságos, ami kegyes, ami tiszta és szent, és mindazt, ami a gonosszal ellentétben van. Jehova jósága mindazoknak megnyilatkozott, akik az Ő megismerésére törekedtek. Még azon nemzetek is, akik Őt nem ismerték, és akiknek megengedte, hogy a maguk útján menjenek, a nagy, láthatatlan Isten jóságának bizonyítékát nyerték, hiszen az eső áldásait élvezhették; az évszakokat és természeti erőket; amelyeket mind Jehova működtet, adta nekik. Ez a bizonyosság nem lesz hiábavalóvá, mert a meghatározott időben arra minden nemzet visszatekinteni és emlékezni fog.

Augusztus 15.

„Jeruzsálemben, abban a városban, amelyet az Úr választott volt magának az Izráelnek minden nemzetségei közül, hogy ott helyeztesse az ő nevét.” - 1. Királyok 14:21.

Jeruzsálem volt a templom helye számára kiválasztott város. Az a hely, ahol Jehova imádásának a mennyei Jeruzsálemben összpontosulnia kell, Istennek szervezete. Csak ott lehet Őt imádni. Mindenkinek tehát, aki Isten áldásainak örvendeni akar, az Ő városát, azaz az Ő szervezetét el kell ismernie, e város vagy szervezet szabályainak alá kell magát vetnie. Aki Isten hatalmának ezen helyét el nem ismeri, Istent nem ismeri el, akármint erősítgesse is ennek ellenkezőjét. A felkent szolgáló-osztály alkotja az Ő szervezetét a földön. Ők végzik azt a munkát, amit Jehova erre az időre elrendelt. Időről időre lehet ugyan a személyekben változás, Isten azonban a szervezetet kellő rendben és a munkában meg fogja tartani.

Augusztus 16.

„A híveket megőrzi az Úr!” - 31. Zsoltár 24.

Senki sem bizonyíthatja be hűségét próbára tétel nélkül. Evégett Isten kegyesen megengedi az ellenségnek, hogy felkentjeit megkönyékezze. Jézus a legszigorúbb próbákra volt téve, amelyek mindenikében Atyjához hű volt. Az Ördöggel és az ő szervezetével való megalkuvással volt megkísértve. A próbában győzedelmeskedett. Minden követőjének hasonló próbákra kell tétetnie. A próba most nehéz, akik azonban a világosságban járnak, örömmel ragadnak meg minden alkalmat, hogy Istenről, az Ő Királyáról és országáról szóljanak. Édes békét élveznek, mivel bizalmuk teljes, hogy Isten minden gonosztól meg fogja őket őrizni. Nem félnek, mivel Isten nagyobb, mint mindazok, akik ellenük lehetnek.

Augusztus 17.

„Zaj hangja a városból, hang a templomból, az Úr hangja, aki megfizet ellenségeinek.” - Ésaías 66:6. (angol ford.)

A városból, vagyis azoktól, akik azt vallják magukról, hogy Isten szervezetéből valók, zajos hang, éktelen láрма jön, amely nincs összhangban azzal, amit Jehova tesz. A templom felől ellenben az Úr hangja jön. Ez egy gyönyörű és harmonikus hang, mivel az Urral tökéletes összhangban van. Ez a hang az Elizeusosztály üzenete, mert az az igazság üzenetének szimbóluma. Ezt azok hirdetik, akik a Krisztus lábtagei és akiket Isten őrállókká tett. Róluk mondja a próféta: „Halld őrállóidat! Felemelik szavokat (angol szerint. hangjukat), ujjonganak egyetemben.” (Ésaías 52:8) Ők a királyság örömeit zengik szerte az Úr templomából, miközben Jehova bosszút áll ellenségein.

Augusztus 18.

*„Az Úr ... megjelenti az ő titkát az ő szolgálóinak, a prófétáknak.”
Ámos 3:7.*

Az újteremtmény a Krisztusban Jehova prófétájává lesz, ha megragadja az alkalmat az Úr királyságáról szóló üzenet hirdetésére. Csakis azok a Szolga-osztály tagjai, akik magukat Istentől arra érzik megbízva, hogy Jehova istenségét és azt hirdessék, hogy felkent Királyát az Ő trónjára ültette. Amióta az Úr az Ő templomába jött, fénycsóvák nyilatkoztatják meg Isten csodálatos munkáinak titkait. Azok, akik szeretik az Urat, engednek parancsainak, aki mindjobban bevezeti őket a világosságba. Azok, akik hanyagok vagy közönyösek és akik elmulasztják vagy vonakodnak attól, hogy az Úr szolgálatában részt vegyenek, csakhamar vakokká lesznek; ellenben azoknak, akik szövetségüket az Úr szolgálata által betöltik, igényük van azon ígéretre, hogy Istennek titkait bírják.

Augusztus 19.

„És azon a napon lesz, hogy nyomtatókövé tesztem Jeruzsálemet minden népnek; aki emelni akarja azt, mind szakadva-szakad meg, noha összegyűl ellene a föld minden pogánya.” - Zakariás 12:3.

Jeruzsálem ezen versben nyilván az összes szellemtől fogantak szervezete. E napokban ezek sok ellenmondásra számíthatnak, mivel Sátán arra törekszik, hogy e világ istene maradjon, és ezért természetesen mindazokat, akik Jehova mellé állnak, legyőzni igyekeznek. Ha a felkentek az Úrról bizonyosságot tesznek és a Királyt és királyságát hirdetik, természetesen azok részére, akik a Sátán szervezetének, az ő királyainak és országainak kegyeiben vannak, - nyomtatókövek. Elvárható, hogy ezek Jeruzsálem, Isten földi szervezete ellen gyülekezzenek, megszabadulni igyekezvén ezen kellemetlen nyomtatóköttől. A Maradéknak azonban mégsem kell elbátortalanodnia: aki őket bántja, Jehova szeme fényét bántja. Tulajdonát meg fogja oltalmazni és őrizni; ezeket megszabadítja, míg nyomorgatóikat elpusztítja.

Augusztus 20.

„Próbáljátok meg engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom meg néktek az eget csatornáit és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen, annyira, hogy nem lesz elég hely annak befogadására.” - Malakiás 3:10.

Noha meg van írva: „Ne kísértsd a te Uradat Istenedet!”, Jehova mégis arra hívja fel szentjeit, hogy Őt ígéreteihez való hűségére nézve próbálják meg azáltal, hogy az ígéreteinek beváltását kiérdemlő hűséget fejtsék ki. Az Úr az Ő templomában most megtisztítja „Lévi fiait”, hogy igaz áldozatot mutassanak be. Ez a parancs szól nekik mostan: „Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba!” A tíz földi értelemben mindenüket szimbolizálja. (4. Mózes 18:25-28) A hajdani léviták Isten helyett a főpapnak adták a tizedet. „Lévi fiaira”, akik most tizedüket, vagyis a földön mindenüket, odaadják, micsoda áldásokat is áraszt Jehova!

Augusztus 21.

„És lőn, mikor az Úr Illést fel akará vinni a szélvész által mennyekbe.” - 2. Királyok 2:1.

Illés és társa, Elizeus próféta a keresztyének ugyanazon osztályát, de az egyház történelmének más-más időszakában és ezért ugyanezen nép által elvégzendő két különböző munkát jelképezték. Egy tüzes szekér választotta el, Illést és Elizeust, és Jehova Illést egy szélvészben égbe ragadta. 1918 tavaszán a szélvész által jelképezett világháború csúcspontjára hágott. Ezen dühöngő szélvész alatt tüzes tapasztalatok támadtak a szekérben, a járműben, Az *Órtorony Biblia és Traktátus Társulat* kebelében az egész földön, és az Illés és Elizeus-osztály által végzendő munka határvonala világosan felismerhetővé lett. A munka hirtelen félbeszakadt. Azok a tüzes tapasztalatok, amelyek a Társulat és munkája ellen intézett támadás eredményeképpen jöttek, jelzik a munka két részének választóvonalát. Az egyház munkájának illési része megszűnt, hogy az Elizeus-munka kövesse azt.

Augusztus 22.

„A cselekedetek, amelyeket én cselekszem az én Atyám nevében, azok tesznek bizonyosságot rólam.” - János 10:25.

Jézus sok csodát tett. Ezen csodák Őreá terelték a figyelmet: Jézus azonban mindig meg akarta értetni, hogy azokat Istennek az Ő Atyjának hatalma által vitte véghez. Itt egy biztos irányvonal van azok részére megadva, akik ezekben a napokban szolgálják az Urat. A szolgák munkájukat az Úr erejében végzik. Munkáik arról tesznek bizonyosságot azoknak, akik hallgatják őket, hogy ők Istennek szolgálói és hogy ezzel Isten közel van és meg van dicsőítve. Jézus mondotta: „Ha én magamról teszek bizonyosságot, az én bizonyosságom nem igaz.” Azok a munkák, amelyeket tett, tettek bizonyosságot arról, hogy Ő az Atyától jött. Az a munka, amelyet a Szolga-osztály most végez, arról tanúskodik, hogy Isten hatalma által végeztetik az és hogy ezért ők az Ő szolgálói. Az ő munkájuk nem a maguk, hanem annak dicsőségét szolgálja, aki őket erővel és a szolgálat alkalmával felruházta. Rendkívül fontos ezt a leckét megtanulni és Jézus Krisztus példáját követni!

Augusztus 23.

*„Felöltöztétek amaz új embert, melynek újulása vagyon annak ábrázatjához illendő ismeretben, aki teremtette azt.”
Kolossé 3:10. - (régí Károli-ford.)*

Az újteremtés tagjai nem „kettős” teremtmények. Az „Ó-ember” a gonosz hajlandóság és az az eljárás, amit testének és testi vágyainak kielégítése végett követ a meg nem újult teremtmény. Az „új ember”, akit Jehova teremtett, az újteremtmény a Krisztusban, az Urnak szentelt elmével, akarattal, szívvel és szervezettel együtt. A „külső ember” az, amit mások látnak; ellenben a „belső ember” az, amire Jehova tekint, nevezetesen az áldozati szövetség szerint nekiszentelt elme, akarat és szív. A külső ember, amit mások látnak, mulandó; míg ellenben a belső ember, nevezetesen az elme, az akarat és a szív, ha az Istennel való szövetség pontjaival összhangban használtatik, napról-napra az Úr hasonlatosságára fejlődik és ismeretében megújul.

Augusztus 24.

„Szélvészben és viharban van az Úrnak útja, és lábainak pora a felhő.” - Náhúm 1:3.

„Jehova uralkodik.” 1914-ben Ő királyi fiát mint a királyok Királyát és urak Urát trónra ültette. Az Ő uralma megkezdődött, miközben ellenségei még hatalmat gyakorolnak a földön, ezért kísérik azt viharfelhők és ínséges zavarok. „Felhő és homály van körülötte.” A felhők pedig nem mások, mint az Ő lábai által felvert por, a győzelem felé haladó kemény lépteinek jelei. A kellő időben nagy szélvészt fog támasztani a föld határaitól, és ama napon az Úr öldöklése a föld egyik végétől a másik végéig fog terjedni. Ez lesz az az út, amit Jehova Úristen Sátán hadainak az Ő hatalmával való meghódoltatására, nevének mindenek fölé való magasztalására és a leigázott és haldokló emberiség megszabadítására fel fog használni. Amiértis „erősítetek a lankadt kezeket és szilárdítsátok a tántorgó térdeket! Mondjátok a remegő szívűeknek: Legyetek erősek!” - Ésaiás 35:3, 4.

Augusztus 25.

„Isten ..., aki a holtakat megeleveníti, és azokat, amelyek nincsenek, előszólítja mint meglevőket.” - Róma 4:17.

Jehova Ábrahámot „sok nemzetség atyjá”-nak nevezte amikor még nem volt az. Az égő csipkebokorban, amelyet Mózes Isten hegyénél látott meg, Jehova önmagát Ábrahám, Izsák és Jákob Istenének nevezte, amikor ezek a pátriárkák ténylegesen nem léteztek, hanem halottak voltak. Ez Jehovának az Ő terveinek sikerülésében való nagy bizalmát nyilatkoztatja meg. Ez azt mutatja, hogy Ő az Ő ígéreteinek megvalósulásában biztos. Azon változhatatlan szándékát fejezi ki ez, hogy sohasem fog az Ő ígéjében kijelölt úttól eltérni; egy betű vagy pont sem marad betöltetlen. Annak előretudását bizonyítja ez, hogy mi fog az Ő tökéletes és igazságos tervei szerint történni. Ebből mindenki vigasztalást meríthet, tudván azt, hogy amennyiben Jehova a mennyei királyságba hívta el őket, bizonyos, hogy helyet fog adni abban, ha hűek lesznek.

Augusztus 26.

*„Az Úr angyala tábort jár az öt félők körül és kiszabadítja őket.”
34. Zsoltár 8.*

Amikor Elizeus az Isten által reábízott kötelességek elvégzése végett Dothánban volt, egy nagy sereg ellenség vette körül. Elizeus nem félt, mivel tudta, hogy Isten ővele van. Ugyanakkor Elizeus körül az ő oltalmára egy, másoknak láthatatlan, mennyei sereg volt. Most az egyház Jehova parancsára az Elizeus-munkát végzi. Az ellenség nagy erőket vont össze az azok ellen való hadakozásra, akik megtartják Isten parancsait, azáltal, hogy az Ő nevéől tanúskodnak. Az Elizeus-osztálynak azonban nincs oka a félelemre, mivel Isten az Ő oltalmával vette körül. Ez Jehova Isten harca és nem a mi harcunk. Igaz, kiváltságunk a harcban részt venni, a mi feladatunk azonban az, hogy Isten dicséretét bátran és örömmel énekeljük; Istennek pedig gondja lesz arra, hogy angyalai őrizzenek minket.

Augusztus 27.

„Megadatik néktek abban az órában, mit mondjatok. Mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem a ti Atyátoknak lelke (szelleme) az, amely szól tibennetek.” - Máté 10:19, 20.

Amikor csak bizonyosságot kell tenni, és bárhova is viszi Jehova az Ő tanúit, hogy az Ő nevéől tanúskodjanak, biztosak lehetünk abban, hogy az Úr szelleme jelen lesz tanúinak erőssé tételére. Nem hogy Jehova szelleme az Ő szolgálóinak nyelvét és ajkait gépiesen működtesse és hogy velük oly dolgokat mondasson, amelyekért semmi erkölcsi felelősséggel nem bírhatnak; hanem ha valaki az Úr szellemével teljes, vagyis ha valaki kész arra, hogy Jehováról rendkívüli körülmények között tanúságot tegyen és ha tökéletes az Úr iránt való szeretete és minden emberfélelmet, amely tört vet, kivet magából, akkor Jehova az Ő szellemének hatalmát az Ő szolgálóiban ki fogja fejteni. Ők nem a maguk üzenetét, hanem azokat a dolgokat fogják szólani, amelyeket Jehova az Ő igéjében mond és amelyeket megértés végett nekik az Ő szellemének erejével tudtul adott. Ő meg fogja elméiket áldani.

Augusztus 28.

„Amikor az Úr fel fogja építeni Siont, meg fog jelenni az ő dicsőségében.” - 102. Zsoltár 17. (angol ford. sz.)

Jehova, miután az Ő szeretett Fiát megpróbálta a földön, Őt mint kipróbált és becses követ Sionba helyezte biztos alap gyanánt. Pünkösdkor Jehova más élőkövek kiválasztását kezdte meg, hogy az Ő szent templomának, Isten családja hivatalos székhelyének alkatrészeit képezzék. Sion felépítése kétségtelenül az Urnak 1918-ban az Ő templomába való jövetelét jelenti; mert Ő templomába volt jövendő, mielőtt a Jehova neve dicsőségéről szóló nagy bizonyág megadatnék. Ésszerűen következik, és ezt úgy látszik az írások is erősen támogatják, hogy Isten temploma 1918-ban lett egybehozva, ami az alvó szentek felébredésének idejét jelzi. Mindez „a nagy Isten dicsőséges megjelenését” teszi felismerhetővé. Ezért örvendjetez mind ti, akik szeretitek az Úr megjelenését! Zengjétek az Ő nevének tisztességét!

Augusztus 29.

„Például vegyétek, atyámfiai, a szenvedésben és béketúrásban a prófétákat, akik az Úr nevében szólottak.” - Jakab 5:10.

Jehova szolgálói, akik az Ő nevének dicsőítésében hűek voltak, szenvedtek. Istennek meg tetszett, hogy ezt béketúrásuk megpróbálása végett megengedje. A hű próféták Isten jelenlegi szolgáló-osztálya elé példakul vannak adva. Isten szolgálót napjainkban félreértik és sok igaztalan dolgot állítanak felőlük. Amiképpen Jézust gyalázták, gyalázzák őket is. A mai Szolgáló-osztály Jehova nagyobb ismeretével van megáldva, mint a hajdani szolgálók, mivel ez Istennek alkalmas ideje arra, hogy ez az ismeret megnövekedjék. Ennek a Szolgáló-osztályt nagyobb hűségre és arra kell képesítenie, hogy türelmesen elviselje azt az üldözést, amely az Úrnak való odaadás eredményeképpen éri. Hűség és bátorság szükség az Úr állandó szolgálatához. Akik az Ő nevét tisztelik, Ő szintén megtiszteli azokat.

Augusztus 30.

„Azért várjatok rám, azt mondja az Úr, addig a napig, amikor tanúságtételre kelek (Rotherham és a Szeptuaginta - fordítás szerint); ... mert az én féltékeny haragom tüze fogja mind az egész földet megemészteni.” - Sofoniás 3:8. - (angol fordítás szerint).

A keresztyénség uralkodó tényezői nem akarták az Úr figyelmeztetéseit megfogadni: ezért akar Jehova az Ő haragjában az Ő nevének igazolására kelni. Az armageddoni csatában hatalmát ki fogja fejteni és az Ő istenségéről és fölényéről igen kézzelfogható tanúbizonyságot fog adni. De előbb, az Ő rendszerint követett eljárásához híven, úgy az uralkodó osztályokat, mint az alattvalók tömegeit a Sátán szervezete ellen hozott ítéletére és végzésére figyelmezteti. Időközben a maradék Őreá várakozik, amíg Ő hatalmában fel nem kel. Ők azonban nem tétlenül várakoznak, hanem az időt mint az Úr tanúi szolgálatára váltják meg, amennyiben az embereket Jehova céljaira figyelmeztetik. Az Úr megállította a világháborút, hogy ők a tanúbizonyságot megtehessek.

Augusztus 31.

„Én az én Atyám nevében jöttem.” - János 5:43.

Atyja nevében jött. Megjegyzendő, hogy közötté és Atyja között szövetség volt, mint ahogy a Sinai hegyen Jehova és Izráél között is szövetség kötött. Ő Atyja felhatalmazásával és képviselőként jött, hogy a zsidóknak Atyjának céljait tudtára adja. Akkor történt először, hogy Isten az Atya név alatt lett bemutatva. Az atya szövetséget kötött Fiával a királyságra vonatkozólag. Jézus az Ő Atyjától nyert feljogosítás alapján azokat, akik őbenne hittek, a szövetségben való részességre hívta meg azáltal, hogy Istenfiaivá lesznek. Mindazok, akik a Jehovával való szövetségre lépés révén fiakká lettek, alkalomadtán az Atya nevének dicsőségéről tanúskodni kötelesek. Ezt tette Jézus, amikor a földön volt. Most a földön levő testtagok kiváltsága, hogy az Atya nevében és az Ő felhatalmazása által tanúskodjanak. Az Ő nevének dicsőítése az ő céljuk a földön.

Szeptember 1.

*„És az atyák szívét a fiakhoz fordítja, a fiak szívét pedig az atyákhoz, hogy el ne jöjjenek és meg ne verjem e földet átokkal.”
Malakiás 4:6.*

Illés cselekedetei az egyháznak az ő Feje, Jézus Krisztus felügyelete alatt végzett egy különös munkáját ábrázolták. Ebből pedig az következik, hogy e munkának az Úr jelenlétének kezdetétől a föld átokkal való sujtásának napjáig kell elvégeztetnie. Az volt a törekvés, hogy a keresztyénséget alázatos, gyermeki állapotba térítsék, gyermekmódra taníthatókká tegyék és szívüket a tévedéstől, a büntől és a hűtlenségtől elfordítsák, a nagy mennyei Atyával és a hajdani szent emberek írásaival hozva őket összhangba. A munka ezt nem érte el, de elvégezte Jehovának eme parancsát: „Gyűjtsétek elémbé szenteimet, akik szövetséget kötöttek velem áldozat által!” Mivel az Illés-munka nem tudta a keresztyénséget az Úrhoz fordítani, a földet most átok veri.

Szeptember 2.

„Aki felhossa az ő napját mind a gonoszokra, mind a jókra, és esőt ad mind az igazaknak, mind a hamisaknak.” - Máté 5:45.

A millenniumról meg van írva, hogy aki akkor nem jön alázatosan Isten szervezetéhez, Jeruzsálembe, hogy az Urat imádja és neki szolgáljon, az olyanra nem lesz eső. Más természeti áldások is meg lesznek vonva a makacsoktól akkor; a mostani időben azonban Isten még a természeti áldások adásánál is elnézést és kegyelmet gyakorol. Isten irgalmas. Irgalmasság alatt azt érthetjük, ha valaki, akinek hatalma volna bajt okozni, ezt elnézésből akkor sem teszi, ha arra valaki rászolgált. Ez a másokkal együtt érző bánásmódnak, a sajnálatnak gyakorlása. Pál apostol a keresztyéneket így inti az irgalmasságra: „Legyetek mind drága gyermekek Isten utánzóí”, „egymásnak megbocsátván, amiképpen Isten is megbocsátott nektek Krisztusért!”

Szeptember 3.

*„Szolgáljatok: a ti papságotoknak tisztét adtam néktek ajándékul.”
4. Mózes 18:7.*

Jehova a papság hivatalát adta úgy Jézusnak, mint az Ő testének, az egyháznak. Izráel engesztelési napján végezte a főpap az áldozást. A főpappal együttszolgáló alpapoknak kellett a főpap elé hozniuk az áldozatot. Jézus Krisztus az igazi nagy Főpap, aki az Ő testtagjait mint az Ő saját áldozatának részeit feláldozza. Ő testtagjait a maga áldozatának részeként tekinti. Egyik testtag sincs arra képesítve, hogy amíg a földön van, valamit is áldozzon Istennek. Az áldozat bemutatásának tisztje Jézus Krisztusé. Testtagjai majd amikor teljessékké és dicsőségesekké lesznek, a Főpap részeivé lesznek; és csakis akkor fognak a testtagok a bűnáldozat munkájában részt venni, addig azonban nem. Ők azon tény erejénél fogva vesznek részt abban, hogy a testnek tagjai. Amíg azonban a földön vannak, valamit tenniük kell, hogy Jehovával kötött szövetségüket betöltsék.

Szeptember 4.

„Isten nem személyválogató.” - Cselekedetek 10:34.

Minden felszentelt mint ember feladja azt a jógát, hogy mint tökéletes ember éljen a földön. Világos ebből, hogy minden igazoltnak pontosan ugyanaz az áldozata. Senki se becsülje magát tehát túl, azt gondolván, hogy nagyobb áldozatot hozott, mint gyengébb és műveletlenebb testvére. Ne kedvtelenedjék el egy szegény, tanulatlan vagy arra képtelen testvér sem, hogy magának jó hírnevet szerezzen vagy valami sokat tegyen, azt hívén, hogy emberi áldozata kevesebbet ér, mint képesebb testvéréé. Erre nézve, tudniillik az áldozatot tekintve, Jehova őt is ugyanannyinak tekinti. Ők mind ugyanolyan szövetséget kötöttek vele. A kérdés most már csak az, hogy mindenki hűen tölti-e be az ő szövetségét. Az, aki az ő szövetségét híven fogja betölteni, fog nyerni a királyságba bőségben bemenetelt.

Szeptember 5.

„Az Úr nevét hirdetem: magasztaljátok Istenünket!”

5. Mózes 32:3.

Mózes e szavakat akkor mondta, amikor Izráel népének az ígéret földjére kellett lépnie. Ezek Jehovának a jelen időben élő szolgálói számára jegyeztettek fel, amikor népét örökségébe vezeti. A felkenteknek most Jehova nevét kell hirdetniük, nagyságát és fenségét magasztalniuk. Aki ezt igaz szívvvel teszi, Isten gazdag áldásában fog részesülni. Az indító ok persze ne az legyen, hogy a teremtmény az ő Alkotójától bizonyos gazdag áldást nyerhet: Jehova neve felmagasztalásának önzetlen vágya kell, hogy készítse őt. Mózes szerint Jehova minden műve tökéletes. A teljes újteremtmény lesz az Ő műveinek legnagyobbika. Ő azokat, akik az Ő szent nevét most készörömet hirdetik, hogy mások is megtudhassák, hogy Ő a legfelségesebb Isten, bevégzett templomába fogja illeszteni.

Szeptember 6.

„Véres áldozatot és ételáldozatot nem kedveltél, füleimet fölnyitottad; égőáldozatot és bűnért való áldozatot sem kívántál.”

40. Zsoltár 7.

Valaminek más kárára Istennek való odaadása nem kedves előtte. Istennek soha sincsen haszna valami áldozatból. „Dicsérem az Istennek nevét énekkel és magasztalom hálaadással. Ez kedvesebb lesz az Úr előtt az ökörnél, a szarvas és hasadt körmű tuloknál.” (69. Zsoltár 31, 32) Isten előtt az Ő akaratának cselekvése a kedves. A keresztyén által végzett kedves dolog Isten azon felhívásának megszívlelése, amit Ő Pál apostol révén adott, hogy testét naponként állassa, vagyis hogy mindenkor résen álljon arra, hogy képességeit, amelyekkel bír és amelyek teste által működnek, szövetségének teljesítésével Isten dicsőségére fordítsa. Ez az ő „okos szolgálata”, amit örömmel kell végeznie.

Szeptember 7.

„Megváltotta lelkemet, a sírba szállástól, és egész valóm a világosságot nézi.” - Jób 33:28.

Jelenleg a beteg emberi faj abban a nyomorúságos és boldogtalan állapotban van, amint azt Jób látogatója, Elihu leírja. Lelke valóban a sírhoz közeledik és élete a pusztítókhöz, akik az emberi történelem legvégzetesebb csatájához készülődnek. Tehetünk-e valamit érettük az ő nyomorúságukban és félelmükben? Igen mivel Isten ígéjének felvilágosító és vigasztaló üzenetét vihetjük el nekik. Biztosíthatjuk őket arról, hogy Jehova elküldte az Ő Követét, hogy Isten ígéjét megmagyarázza, hogy megismerhessék az egyedül igaz Istent és Jézus Krisztust, az Ő Fiát, és hogy az élethez vezető országútra léphessenek. És ha ők most az Ő ígéje által Istenhez közelednek és váltságukat megtalálják és elfogadják, Jehova megkegyelmezhet nekik és mondhatja: „Szabadítsd meg őt, hogy ne szálljon a sírba!”

Szeptember 8.

„Ugyanazon a napon hozá ki az Úr az Izráel fiait Egyiptomnak földéről, az ő seregeik szerint.” - 2. Mózes 12:51.

Jehova, Izráel fiainak Egyiptom gazdasági összeomlása és elsőszülötteinek elpusztítása után való megszabadításáról szólva, ezt mondja: „Mert én vagyok az Úr, a te Istened, Izráelnek Szentje, a te megtartód, adtam váltságodba Egyiptomot, Kúst és Sébát helyetted.” (Ésaiás 43:3) Egyiptom részére egy szörnyű váltságár volt az, amelyen Isten az Ő jelképes népét megszabadította. Noha ez hajlandó volt szorongattatásának elhúzódásáért panaszkodni, mégis szabadulásának ideje egy nappal sem késett. Azon nap után, amelyen Jehova az ő ősatyjukkal, Ábrahámmal, szövetséget kötött, négyszázharminc év múlva hozta ki őket. Legyünk hát akkor türelmesek. Noha egyes, arra vonatkozó várakozásaink, hogy a bibliailag megjelölt időpontokban Jehova mit fog tenni, nem váltak valóra, mégis biztosak lehetünk arról, hogy a kinyilatkoztatott isteni terv helyes és az pontos időben fog megvalósulni. Szolgálatunkat illetőleg azonban többé nem tekintünk „időszámításokra.”

Szeptember 9.

„És kinyújtá Mózes az ő kezét a tengerre, az Úr pedig egész éjjel erős keleti széllel hajtá a tengert és szárazzá tevé a tengert, és kétfelé válának a vizek.” - 2. Mózes 14:21.

Jehova karja ma éppen olyan erős, mint amilyen erős volt Izráelnek a Vörös-tengernél való megszabadításakor. Ésaiás erre hivatkozva helyettünk mondja: „Nem te vagy-e az, aki szárazzá titted a tengert, a nagy mélység vizeit; aki a tenger fenekét a megváltottak részére úttá titted, hogy azon átkeljenek?” A nagyobbszerű szabadulás ideje eljött úgy az Úr elsőszülöttjei, mint mindazon emberek részére, akikért Jézus meghalt. Ezért tehetjük magunkévá az istenileg ihletett ezen könyörgést. „Kelj fel, kelj fel, öltsd fel erőd, ó Úr karja; kelj fel, mint a régi napokban, az ősi nemzetségekben. Nem te vagy-e az, aki levágtad Ráhábot és megsebesítetted a sárkányt?” Ezen szentírási imádság beteljesedésében bízva örömmel hirdetjük a közeli szabadulást.

Szeptember 10.

„Az Úr pedig megy vala előttük nappal felhőoszlopban, hogy vezérelje őket az úton, éjjel pedig tűzoszlopban, hogy világítson nekik, hogy éjjel és nappal mehessenek.” - 2. Mózes 13:21.

„Így vezérelted népedet, hogy magadnak dicső nevet szerezz”, írja Ésaiás. (63:14) Az Úr dicsősége a felhőben nyilvánul meg. Látván azt, hogy Isten jelenlétének és népe iránt való kegyének egy külső megnyilatkozása volt akkor, amikor őket Egyiptomból kivezette, sok íráshely azon reményre vezet bennünket, hogy az Úr a küszöbön levő nagy bonyodalomban az Ő jelenlétét és hűségesei iránt való kegyét külsőleg is meg fogja nyilatkoztatni. Egészen világos, hogy Isten az Ő munkáját teljes befejezésig akarja juttatni, és hogy az Ő hűségeseiből álló maradékát a gonosz hatalmak és hamis tanítások megint nem fogják szétszórni. Isten az ellenségtől való megvédésükben és az ő megtartásukban kinyilatkoztatja dicsőségét övéinek.

Szeptember 11.

„E napon kötött az Úr szövetséget Ábrahámmal, mondván: A te magodnak adom ezt a földet, Egyiptomnak folyóvizétől fogva a nagy folyóig, az Eufrátesz folyóvízig.” - 1. Mózes 15:18.

Vésse mindenki elméjébe jól, hogy amikor a mindenható Isten szövetséget köt, arról Ő sohasem feledkezik meg, hanem hogy annak gondoskodásai Istennek kellő idejében bizonyára valóra fognak válni. Krisztus születése előtt több mint kétezer évvel ígérte meg Jehova Ábrahámnak és az ő magvának Palesztina földjét. Noha Ábrahám még a sírban nyugszik és még nem jutott a föld birtokába, a jelképes jubileumi évek 1925-ben lejártak, és Ábrahám természet szerint való magvának hazájukba való visszatérése szemünk előtt megy végbe. Palesztinának a zsidók által újból való felépítése most folyamatban van, ami felette erős biztosítéka annak, hogy Isten Ábrahámnak tett ígéletét be fogja váltani. Ez egymagában fel kell, hogy keltse mindazok tiszteletteljes figyelmét, akik hiszik, hogy Jehova - Isten. Ez meg kell, hogy szilárdítsa hitüket.

Szeptember 12.

*„Áldjad én lelkem az Urat és egész bensőm az ő szent nevét.”
103. Zsoltár 1.*

A templomosztály tagjai, az Úr kedves vezetése alatt megtett útra visszatekintvén, így kiáltanak fel: „Áldjad én lelkem az Urat és minden jótéteményéről meg ne feledkezzél!” Ha nem is tudnak mindazon jótéteményekre visszaemlékezni, amelyekben részesítette őket, mindazonáltal nem kívánnak megfélemedezni azokról. A zsoltáros a fenti szavakban a földön levő és Isten közellétét és szolgálatának kiváltságát felismerő szolgálóosztály szívállapotát juttatja kifejezésre. Ez kifejezi, hogy az Úr hűséges szolgálata hogyan ösztönzi őket lelkesedésre és öröme. A szolgáló tökéletlen szervezetének korlátozása miatt nem tud tökéletes szolgálatot végezni és mindig a biztatás szükségét érzi. Isten gazdag jósága azonban minden szükséges segítségről gondoskodik számára, úgyhogy ajkáról dicséret árad.

Szeptember 13.

„Minden főpap ajándékok meg áldozatok hozatalára rendeltetik, amiért szükséges, hogy legyen valamije ennek is, amit áldozatul vigyen.” - Zsidók 8:3.

Áldozásra rendelte Jehova az újteremtényt? Nem! az újteremtény nem áldozik. Neki az ő szövetségét szorgalommal kell betöltenie, ami Isten akaratának cselekvéséből áll. Jehova Jézus Krisztust, a főpapot, rendelte arra, hogy a felszentelteket az ő áldozatának részeiként feláldozza. Az Istennek való áldozás tiszte Jézus Krisztusé. Az újteremténynek mint alpapnak feladata az, hogy mindenkor kész legyen Isten akaratát tenni. Ez az ő okos szolgálata. Ezt a szolgálatot kívánja meg tőle ésszerűen az ő szövetsége. Az ésszerű, okos szolgálat nem lehet áldozat annak részéről, aki azt végzi. Életbevágó és nagy fontosságú az a tény, hogy a Jézus Krisztusban minden újteremtény okos szolgálatot végez. Ezen szolgálat végzése pedig nem más, mint Isten parancsainak örömmel való engedelmeskedés.

Szeptember 14.

*„Nem tisztátalanságra, hanem szentségre hívott el minket az Isten.”
1. Thessalonika 4:7.*

A szentség, amelyre minket Jehova elhívott nem csupán egy olyan színvonal, amelyre az elme felemelkedhetik és azt helyeselheti, hanem egy olyan fok, amelyet el is kell érni. Az írás értelmében vett feltétlen és teljes szentséget kell a függöny innenső oldalán győzedelmeskedő keresztyénnek elérnie. Ez a gondolatban, szóban és cselekedetben való tisztaságot is jelenti ugyan, amennyiben ez a tökéletlen szervezetnél lehetséges, de ez ennél több. Ez a Jehova ügyének való teljes és feltétlen, a szeretettől indított odaadást jelenti. Ez nem más, mint a keresztyénnek mint az Úr tanújának szövetség-teljesítése. A keresztyén a függöny innenső oldalán megteheti azt, hogy az Ördög szervezetével ne érezzen együtt vagy azt valamiképpen ne támogassa; minden képességét, amivel rendelkezik, az Isten szervezetének támogatására szentelteti. Ha ezt teszi, eléri a szentség színvonalát.

Szeptember 15.

„Az Úr akarta őt megrontani s betegség alá vetni.” - Ézsaiás 53:10.

Amikor Istennek hű Fia, Jézus, a mi vétkeinkért való bűnázdozat munkáját végezte, megtöretett és oly szenvedés alá vettetett, amelyet senki más nem tudott volna elviselni. Nem Jézus szívfájdalmai vagy testi szenvedései tetszettek Jehovának. Jézusnak ezen fájdalom közepette tanúsított bizalomteljes és panasz nélkül való engedelmissége volt az, ami Jehova élénk tetszését kiváltotta; ez pedig nem nyilatkozhatott volna meg, ha Jehova nem engedte volna meg, hogy Jézus megrontassék és szenvedjen ezen a bűnös világon. Abban, hogy az Ő legdrágább Fiának engedelmisségét így megpróbálta és tökéletessé tette, Jehova részéről nem volt semmi szívtelenség, „mert illendő vala, hogy akiért minden és aki által minden, sok fiakat vezérelvén dicsőségre, az ő üdvösségük fejedelmét szenvedések által tegye (Jehova) tökéletessé.” - Zsidó 2:10.

Szeptember 16.

„Uram, nincs különbség előtted a sok között és az erő nélkül való között, hogy megsegítsed! Segély meg minket, ó mi Urunk Isteniünk, mert benned bízunk és a te nevedben jöttünk e sokaság ellen.”
2. Krónika 14:11.

Jehovának mindegy, hogy szabadítását sok vagy kevés által végzi. Jehova mindig megnyerte csatáit, még ha látszólag túlerőben voltak is ügyének ellenségei. Ez azért van, mert Ő, a Mindenható, nagyobb, mint mindazok, akik ellene és övéi ellen sorakozhatnak. Ez azért van, mert Jehova nem emberhez akarja a dicsőséget kötni, hanem a győzelem dicsőségét magának tartja fenn. Ezáltal Ő bölcsen megóvjá népét a vele szemben való dicsekvéstől. Ezt mondja ugyanis: „Az én tulajdon kezem segített nekem.” Ez a tény egyben nagyon fel kell hogy bátorítson minket, mivel - noha magunkban véve nincs erőnk, hogy egy nagy sokasággal szembeszálljunk - Jehova van mivelünk.

Szeptember 17.

„Az Úr öl és elevenít, sírba visz és visszahoz. - 1. Sámuel 2:6.

Édenben Luciferre lett bízva az embert illetőleg a halál hatalma. Az eset sürgőssége azonban arra készítette Jehovát, hogy beavatkozzon és Ádám ellen halálos ítéletet hozzon és azt végre is hajtsa rajta. Jehova az Ő igazságáért nevének és igéjének igazolásáért Ádámot a sírba jutatta. A mélyebb hangú húrokon ugyan dicsőítjük az Ő igazságának csodálatos megnyilatkozását, de a hit és öröm hangjain dicsérjük Őt az Ő irgalmasságáért és szeretetéért, amellyel a halottakat ismét visszahozni és megeleveníteni készül. Ő nem kímélte meg az Ő Fiát a haláltól, de az Ő hatalmának nagyságával ismét kihozta Őt a sírból. Ezáltal mindazok részére, akik sírjaikban vannak, váltságot szerzett és biztosítékot adott arra, hogy az Ő időinek teljességében ki fogja őket a koporsókból szólítani.

Szeptember 18.

„Prófétát támasztok nékik az ő atyjokfiai közül, olyat mint te, és az én igéimet adom annak szájába, és megmond nékik mindent, amit parancsolok néki.” - 5. Mózes 18:18.

Jehova nem fogja engedni, hogy az emberiség tapogatózó tömegei azon vak kísérleteikben, hogy az isteni akaratot megismerjék és a Legfelsőbb lényvel összhangba jöjjenek, mindörökre az időjósokhoz, a szemfényvesztőkhöz, bűvészekhez, halottidézőkhöz és Sátán birodalmának papságához forduljanak. Ő megígérte, hogy számukra egy igaz profétát fog támasztani, aki igazán Jehovát fogja képviselni és arra lesz hivatva, hogy Isten és ember között közvetítő legyen. Az Ő igéjét adta az Ő profétájának szájába. és minden tanulékonyt ki fog hozni a Gonosz és szolgálóinak ámtásaiból és az igazság pontos ismeretére fogja őket vezetni. A Krisztus, fej és test. Mózeshez hasonló, de Ő nagyobb próféta és közvetítő. Isten a keresztyén korszak alatt fokozatosan támasztotta az Ő profétáját. Nemsokára be fog telni e közvetítő testület taglétszáma és áldások jutnak a most olyannyira sötétségbe-jutott emberiséghez.

Szeptember 19.

„Hogy hirdessék a Sionon az Úrnak nevét és az ő dicséretét Jeruzsálemben.” - 102. Zsoltár 22.

Az az idő, amikor Isten alátekint a mennyből, hogy meghallgassa a foglyok kiáltásait, ugyanaz az idő, amikor a Sionban levőknek az Ő nevének tisztességét kell hirdetniük a földön. A keresztyénségnek nevezett vallásrendszer nem akarja Istent igazán imádni és az Ő nevét tisztelni. Éppen ellenkezőleg, ezen rendszer vezetői a maguk tisztességét hajhásszák. Ezt cselekedvén, sokaknak szenvedést okoztak. Isten alátekintett a mennyből és maga kezdi megtenni azt, amit az Ő állítólagos szolgálói nem tettek meg. Ő egy népet gyűjtött egybe az Ő neve számára. Az Ő szándéka most ugyanis az, hogy az Ő neve Sionban felmagasztaltasson, és hogy az Ő dicsérete Jeruzsálemből szétáradjon. Eljött most annak az ideje, hogy a Siont alkotó hűséges Szolga-osztálynak Isten neve tisztességét hirdetnie kell, ezt pedig nemsokára a nagy-sokaság dicsőítő énekének kell követnie.

Szeptember 20.

*„Mégis beiktattam az én királyomat az én szent hegyemen, Sionon!”
2. Zsoltár 6. - (angol szerint).*

Az emberek hiába álmodoznak arról, hogy a jelenlegi világhatalmak elhozhatják szívük vágyát, a békét és boldogság kormányzatát. Ugyanakkor a jelen gonosz világ uralkodó tényezői egyetemben Jehova és az ő Felkentje ellen tanácskoznak. Törekvéseik csődöt fognak mondani. Eljött az ideje annak, hogy Jehova trónra ültesse az ő királyát. Ő a „hegyre”, vagyis a királyság legmagasabb hatalmi állásába helyezte Őt. Mi tehát egy átmeneti időben élünk mostan; és micsoda csodálatos dolog is most a földön élni! Mily nagy kiváltság is az részünkre, hogy mi is hirdethetjük a bűnbeteg és szenvedő világnak, hogy a dicsőség királya trónjára ült és hogy azok az áldások, amelyekben reménykedtek, nemsokára az emberiségnek fel lesznek kínálva!

Szeptember 21.

„Én vagyok az Úr, a ti megszentelőtök.” - 3. Mózes 20:8.

A megszentelődés az írás értelmében egy szent célra való elkülönítést jelent. Istennek célja, nevezetesen Krisztus társörököseinek az Ő királyságában övele való együtturalkodásra az emberi faj minden családjának megáldása végett való kiválasztása, szent. Krisztus minden társának szentnek kell lennie. Krisztus szent volt, és mindenki, aki vele együtt van, ezen szent célra el kell hogy különíttessék. Azért mindenki, aki Jehova nagy tervének ezen részével kapcsolatban áll, ezen szent célra vagy munkára el kell hogy különíttessék, hogy teljesen megszentelődhessék. Erre persze Jehova senkit sem erőszakol. Mielőtt valakit a dicsőség, tisztesség és halhatatlanság állásába helyezne, az illető készséges és szívbeli együttműködését a reávonatkozó tervének ismeretével és azáltal vezeti be, hogy a remélhető örömeket és jutalmakat elé tárja.

Szeptember 22.

„A seregek Urát magát szenteljétek; Őt féljétek és Őt rettegjétek! És Ő szentélyetekké lesz.” - Ésaiás 8:13, 14. - (angol ford. szerint).

A szentély a szent hely, a Legfelségesebb rejteke és ezért Jehova felkent Szolgájának tökéletes menedékhelye. E Szolgosztály tagjai látják, hogy a seregek Urának parancsai teljesítésére egy serege van és hogy Ő a híveket és azokat, akik mindig készörömost képviselik Őt, meg fogja oltalmazni. Ezen felkentek csak Jehovát tették félelmükké és ők nem félnek mást, szentélyük pedig az Úr. Mivel ők az Ő szentélyében vannak, az Ő mindenható kezének árnyékában lakoznak és teljes biztonságban vannak. Mindenesetre nem tekintik magukat az ellenség támadásaival szemben érinthetetleneknek: ők tudják, hogy biztonságuk teljesen Jehova erejétől függ és hogy amíg az Ő rejtekében lakoznak és az Ő mindenható kezének árnyékában maradnak, biztonságban vannak. Ezért illő módon félik Jehovát és örömük telik az Ő nevének éneklésében.

Szeptember 23.

*„És vezeté őket egyenes útra, hogy lakóvároshoz juthassanak.”
107. Zsoltár 7.*

Az igazi keresztyéneknek, noha a világban vannak, nincs maradandó városuk itten. Az ő polgárságuk a mennyben van, mivel ügyeik a magasból irányíthatnak. Hosszú ideig ezen igazi szentek a babiloni rendszerek fogságában voltak. Ez egy pusztai állapot volt. Eljött Istennek ideje, hogy magához segítse azokat, akik vele áldozati szövetséget kötöttek. Ezen szentek, akik az igazságot és az ugyanazon drága hitből való társaságát éheztek és szomjúhozták, az Úrhoz kiáltottak, aki meghallgatta kiáltásukat. Ő azután kivezette őket a fogságból, hogy Isten királyságának áldott városa felé zárándokolhassanak. Most az igazi szentek a kapukon mennek át, azaz a királyság felé haladnak, és gyönyörűségük az Ő neve tisztességének éneklésében telik.

Szeptember 24.

„Ő tízezer szenttel jött ... Igen, Ő szereti a népet; minden szentje a te kezében van.” - 5. Mózes 33:2, 3. (Angol fordítás szerint)

Mózes megmondta Izráel népének, amely akkor őelőtte volt, hogy Jehova szereti őket és hogy az Ő szeretetének oka egyszerűen az, hogy szereti őket (Adhat-e alaposabb okot valaki arra, hogy valakit szeret?) és hogy meg akarja atyáiknak adott ígéretét tartani. Könnyű megérteni Istennek az Ő egyszülött Fia, Jézus iránt való szeretetét, de mi, akik Izráelhez hasonlítunk, nem igen találunk okokat arra, hogy Isten bennünket, szentjeit, szeressen. Mindazonáltal Ő szeret minket; és a természet szerint való Izráel iránt kifejezett szeretet-megnyilvánulások különös jelentőséggel azokra vonatkoznak, akiket a természet szerint való Izráel ábrázolt. Ezért a szentek rendületlenül bízhatnak abban, hogy Jehova őket kezében tartja, amikor arra törekednek, hogy azokat az ígéket hirdessék, amelyeket lábainál ülve kaptak.

Szeptember 25.

„Az Úr hadakozik vala Izráelért.” – Józsué 10:14.

Az Úr, mivel népének ügye valójában az Ő ügye volt, maga küzdött; és többen estek el a csodálatos jégesőtől, mint Izráel fiainak kardjától. Ez a győzelem koronázta meg Izráel napját. Ez arra emlékezteti a keresztyént, hogy a jelenlegi harc nem az ő harcuk, hanem hogy az valójában Istennek harca az Ördög szervezete ellen és hogy ezt a szervezetet Ő a kellő időben teljesen el fogja seperni. Boldogok vagyunk, hogy nem kell testi fegyverekkel küzdenünk, hanem hogy ez a hadviselés az igazságért való küzdelmet és azt jelenti, hogy a legnagyobb próbákban és ellentétes körülményekben erősen az Úr mellett állunk, azon teljes hittel, hogy ha őbenne maradunk, a végén övele fogunk győzedelmeskedni.

Szeptember 26.

„Áldott, aki jő az Urnak nevében; áldunk titeket, akik az Úr házából valók vagytok.” - 118. Zsoltár 26.

Az Úr nevében való jövetel E név dicsőségében és hatalmában való jövetelt jelenti. Jézus Krisztus, a Legfelségesebb végrehajtó tisztje és főpapja, az Ő Atyjának nevében és hatalmában jön az egyház és a nép megszabadítására. Nem lehet kétség aziránt, hogy a szabadulás ideje eljött. Az, aki minden hatalommal és joggal fel van ruházva, fogja Jehova tervét végrehajtani. Jehova a nagy Szabadító, aki Jézus Krisztus révén valósítja meg az Ő akaratát. A templomosztály hallja ezen igazságokat és igen örvend. A templomosztály, ama „hű és bölcs szolga”, akire a királyság érdekei bízottak, az Úr nevében és hatalmában jön. Ők együttesen felemelik hangjukat Jehova neve tisztességének éneklésére. Az Isten tervéről nyert ismeretüket továbbadják, és a föld ama emberei, akik őket meghallgatják, ezáltal megáldatnak. Áldottak azok, akik részt vesznek a bizonyágtevésben!

Szeptember 27.

„Fiaim, most ne tévelyegjete, mert az Úr választott titeket, hogy őelőtte állván, neki szolgáljatok, hogy szolgálói legyetek neki és jóillatot szerezte.” - 2. Krónika 29:11.

Csodálatos gondolat! Mi nem a világ szolgálivá tettünk, hanem Jehova az Ő fiait, a felkent Krisztust, azért választotta, hogy Őelőtte álljanak és Őt szolgálják; az ő szerető odaadásuk pedig mint édes illat száll őhöz. Isten fiait szorgalomra buzdítja és buzgóságot parancsol nekik. A hanyagságot nem szívleli. A szorgalom és a buzgóság Isten kegyei megértésének és a neki való szerető odaadás jele. Isten fiainak mostan, amíg a földön vannak, azon tanúságtevésben kell szorgalmatoskodniuk, hogy Jehova – Isten. Hogyha mindhalálíg hűek maradnak, Jehova szentélyébe fognak bejutni, hogy neki szolgáljanak és hogy az Ő szeretett Fiával a világ helyreállításának és megáldásának munkájában közösen részt vegyenek.

Szeptember 28.

„Minden fiaid az Úr tanítványai lesznek, és nagy lesz fiaid békessége.” – Ésaías 54:13.

Sionnak, Isten szervezetének fiai Jehova tanítványai. A zsoltárokból Ő ezen ígérettel bíztat minket: „Bölcsé teszek és megtanítlak téged az útra, amelyen járj.” (32. Zsoltár 8) E szavak nem egyedekre vonatkozhatók. Senkinek sem lehet igénye a becses ígéretekre, amíg az egyház tagjává nem válik. Jehova megígérte, hogy egyházát tanítani fogja. Ezzel a gondolattal az elménkben jusson eszünkbe, hogy Jehova az Ő egyházának az Ő nagy igazságát akkor nyilatkoztatja ki, amikor azt részére jónak látja. Senki sincs megbízva az írás magyarázatával, amely Jehova írott tanításait tartalmazza. Az Úr a maga magyarázója, és az általa választott eszközöket arra használja, hogy szervezetének gyermekei részére azokat a dolgokat hozzák, amiket Ő akar velünk közölni. Micsoda békesség és mennyire megnyugtató dolog azt tudnunk, hogy minket Jehova tanít!

Szeptember 29.

„Negyven esztendeig táplálta őket a pusztában, fogyatkozásuk nem vala, ruháik el nem nyűttenek és lábaik meg nem dagadának.”

Nehémiás 9:21.

Ez Isten azon hűségéről szóló tanúbizonyság, amellyel az Ő népének gyülekezetéről gondoskodott a pusztában. 1874 körül az egyház az Úr Jézus Krisztus második eljövételét és országának felállítását kezdte hirdetni. Ez persze Isten akaratával összhangban és az Úr parancsa szerint való volt. Akkor kezdték el a szentek lelkesedéssel és eréllyel a királyság felé való útjukat. 1914-ben Isten királyságának hegyéhez értek, ahonnan az újszövetség törvénye volt kihirdetendő. A közbeeső vándorlás ideje alatt szenvedett-e az egyház valamilyen hiányt? Az egyház ezen tapasztalata e bizonyágtételnek: „Fogyatkozásuk nem vala”, hű emlékműve. Azért hát ne rendüljön meg Isten jövődő gondoskodásába vetett hitünk sem!

Szeptember 30.

„Meggzabadítá az Úr azon a napon Izráelt az Egyiptomiak kezéből; ... És látá Izráel azt a nagy dolgot, amelyet cselekedék az Úr Egyiptomban; félé azért a nép az Urat.” - 2. Mózes 14:30, 31.

Miután Jehova Sátán hatalmának egyiptomi seregét a Vörös-tengerbe fullasztotta, a zsidók szabadulási éneket zengtek az Úrnak, Isten irgalmasságát magasztalván. Egy sokkal csodálatosabb értelmű ének fog elhangzani, amikor Jehova az emberiséget ki fogja szabadítani Sátán uralmának elnyomása alól és az országútra emeli őket, hogy azon szentségben a végtelen béke és boldogság felé zarándokoljanak. Akkor teljesebb értelemben fogják mondani ezt: „Kegyelmekkel vezérel a te megváltott népedet, hatalmaddal viszed be szent lakóhelyedre.” (2. Mózes 15:13) Akkor az emberek nagy hódolattal fogják Jehovát tisztelni szabadító tetteért. De Isten nagy prófétájára is, aki olyan, mint Mózes, szintén hallgatni fognak.

Október 1.

„A jégesőnek tárházát láttad-é, amit fenntartottam a szükség idejére, a harc és háború napjára?” - Jób 38:22, 23.

Jehova a természeti erők nagy készleteit raktározta fel, amelyeket természetfeletti úton használt fel és még fel akar használni az ő nevének dicsőítésére. Amikor Egyiptomot csapásokkal látogatta meg, hogy az Ő népét megszabadítsa, „mennydörgést támaszta és jégesőt, és tűz szálla le a földre.” (2. Mózes 9:23) Gibeon városánál, Izráel győzelméért harcolva, nagy szemű jégesőt bocsátott a kananeusokra, miáltal többet pusztított el, mint Izráel fiai fegyvereikkel. Jehova megint meg akarja tenni azt, amit Gibeon völgyében tett: és a csata és háború eme napjára tartogatja a jégeső tárházát. Elhatározta ugyanis, hogy „a jégeső fogja elseperni a hazugságok menedékét.” Bejutottál-e a jégeső tárházába, amióta Istennek temploma a mennyben ki lett nyitva? (Jelenések 11:19) Avagy visszatartottad-e kezedet?

Október 2.

„Az én Atyám a szőlőműves. Minden szőlővesszőt, amely énbennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz; mindazt pedig, amely gyümölcsöt terem megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen.”

János 15:1, 2.

Jehova a krisztusi szőlőtőt azért ültette, hogy az Ő nagy munkáját elvégezze a földön. A szőlőnek Ő maga viseli gondját. A gyümölcs, amit attól vár nem az úgynevezett jellem, sem pedig a lélek gyümölcse, hanem ez a gyümölcs a lélek gyümölcse bírásának természetes következménye, a szeretet. A szőlő fő hivatása az, hogy olyan gyümölcsöt teremjen, amelynek nedve Istent és embert megvidámít. (Bírák 9:13) Következésképpen Jehova azért ültette a szőlőt, a krisztusi társaságot, hogy Őt engedelmességével, annak dicséretére törekedvén, aki őket a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívta, felvidítsa és, hogy az embereket is megörvendeztesse azzal, hogy Jehova és az őket örökké boldoggá tevő ismeretét hozza meg nekik.

Október 3.

„Isten először a pogányokat látogatta meg, hogy egy népet válasszon ki magának az ő neve számára.” - Cselekedetek 15:14.

Jehovának mint az igazság, a bölcsesség, szeretet és hatalom Istenének nevét kétségbe vonták. Ő kijelenti, hogy az Ő nevét minden teremtmény előtt igazolni fogja. Mielőtt azonban ezt megtenné, azt akarja, hogy az Ő szándékáról bizonyosságot tegyenek a földön, mert Ő fel akarja hívni a figyelmet arra, hogy mit készül tenni. Ezért látogatja meg a pogányokat és választ közülük egy népet, akinek az Ő szellemét adja és akit azzal a joggal ruház fel, hogy az Ő nevében lépjen fel és az Ő ügyében szót emeljen. Manapság azok, akik a világot alkotják, Istennel nem törődnek. Most van itt Istennek a kellő ideje arra, hogy őket az Ő akaratára és szándékára figyelmeztessék. Kiket fog Ő ezen szolgálatra felhasználni? Azt a népet, akit Ő kihívott és az Ő szellemével felkent és aki az Ő neve számára rendelt nép. Ezek mindenkinél jobban vannak megtisztelve.

Október 4.

„Kelj fel, Uram, ne hatalmaskodjék el a halandó; ítéltesse meg a pogányok teelőtted! Rettentsd meg Uram, őket; tudják meg a pogányok, hogy halandók ők!” - 9. Zsoltár 20, 21.

A csata napról-napra mindjobban kitörőben van, és az emberek, különösen az Ördög szervezetében levő emberi uralkodó tényezők (és ők csakugyan azt hiszik, hogy ezt megtehetik) le akarják gyúrni az Úr ügyét. Amíg ők nyilván nem akarják észrevenni, hogy ők az Úr szemében csak porból való emberek, Istennek maradéka nem feledkezik meg arról, hogy „a nyáj pásztorai és nagyjai” csak hitvány kis emberkéek. Ezért nem kell, hogy őket emberfélelem törbe ejtse, hanem nekik bátran és megalkuvás nélkül kell úgy a vezetőknek, mint a vezetetteknek bizonyosságot tenniük. Ember nem fog felülkerekedni, hanem csakhamar Isten fog az Ő erejében az armagedoni bonyodalom közepette felkelni. Hatalmát és fölényét oly tiszteletparancsoló módon fogja kinyilvánítani, hogy a nemzetek meg fognak rémülni és el fogják ismerni, hogy porból való teremtmények.

Október 5.

„Hadd menjen be a dicsőség királya! Kicsoda ez a dicsőség királya? Az erős és hatalmas Úr, az erős hadakozó Úr.”

24. Zsoltár 7, 8.

Most jött el az ideje annak, hogy Sátán gonosz rendszere darabokra töressék. Az egyház tagjai a földön nem végzik ezt a romboló munkát. Nem ők azok, akik Sátánt meg fogják kötözni és az ő hatalmát megsemmisíteni. Vele szemben ők túl gyengék. Ki fogja akkor ezt a nagy munkát elvégezni? A dicsőség Királya. Kicsoda az? „A seregek Jehovája, Ő a dicsőség Király.” Ő a Mindenható, aki erősebb az erősnél, Sátánnál. Ő sohasem vesztett csatát. Istennek maradéka, látván, hogy a dicsőség Királya hogyan halad méltóságteljesen a győzelemre, a szenvedő emberiség megszabadítására, nem tudja az öröm és dicséret énekét magába fojtani. Jehova őket készeknek találja, hogy őket mint az ő tanúit arra használja, hogy országának dicsőségét az elnyomott emberiséggel tudassák.

Október 6.

„Amint meglátták az Izráel fiai, mondának egymásnak: Mán ez! mert nem tudják vala, mi az. Mózes pedig monda nékik: Ez az a kenyér, amelyet az Úr adott néktek eledelül.” - 2. Mózes 16:15.

Jehova Izráelt vándorlásának minden napján kenyérral látta el. Ez egy csodálatos gondoskodás volt, mégpedig „a pusztaság és a vermek földjén; ... a szárazság és a halál árnyékának földjén; ... egy olyan földön amelyen senki sem ment által és ahol senki sem lakott.” Jehova a „mennyei manából” adott nekik, és „mindennikük evett a Mindenható kenyérből.” De Jehova ennél csodálatosabb módon és sokkal nagyszerűbb és életbe vágóbb értelemben küldött alá a menyből kenyeret. Mert a zsidó atyák ettek ugyan a manából a pusztában, de meghaltak: ellenben az, aki az utóbbi kenyérből eszik, mindörökké fog élni. Az emberiség nem tudja, hogy mi az; az Úr Szolga-osztályának azonban az a kiváltsága, hogy az éhínségben sínylődő emberiséggel tudassa, hogy Jézus az „élő kenyér.”

Október 7.

„A táblák pedig Isten kezének csinálmányai valának, az írás is Isten írása vala, kimetszve a táblákra.” - 2. Mózes 32:16.

A mózesi törvény tábláinak minden része Jehovától származott. Ő az az egyetlen Törvényadó, aki képes üdvözíteni és elpusztítani. Istennek ujja a kőtáblákra mindent azon ígéknek megfelelően írt fel, amelyeket az Úr Izráelnek a hegyen az ő oda való gyülekezésük napján a tűz belsejéből mondott. A törvénynek a kőre való felírása nem eredményezte azt, hogy valami abból Izráel szívébe is beíródott. Eljön azonban az idő, amikor Jehova az Ő törvényét az ő belsejükbe fogja írni és nem lesz szükségük arra, hogy a törvény írott részeit tartalmazó imaszíjakat viseljenek vagy, hogy azokat házaik ajtófélfáira vagy kapuira írják. Ő el fogja a kőszívet venni és az emberiségnek hússzívet fog adni és az ő törvényét szíveikbe fogja írni. Ő akkor Istenükké lesz; ők pedig az Ő népe lesznek mivel az Ő törvénye fog szíveik érzelmeiben trónolni és azokat meg is fogják tartani.

Október 8.

„Ímé, én angyalt bocsátok el teelőtted, hogy megőrizzen téged az útban és bevigyen téged arra a helyre, amelyet elkészítettem. ... az én nevem van őbenne.” - 2. Mózes 23:20, 21.

Jehova az Ő természetszerinti népével, Izráellel való minden dolgában angyalokat használt fel követi vagy helyettesi minőségben. Ő a fenti szövegben megígérte, hogy az Izráel szemei számára láthatatlan végrehajtó tisztje lesz az ő vezetőjük és oltalmazójuk, hogyha ők engedelmeskedni fognak neki. Ő ezzel azt árnyékolja elő, hogy az Ő mennyei követői hűségesen törődnek a szellemi Izráel érdekeivel. Ők az egyház hivatalos barátai. Hogyha az Úr kicsinye a Király üzenetének hirdetésében foglalatoskodik, teljesen nyugodt és biztos lehet az Úrban, mivel az Ő hivatalos védangyala megy vele, hogy megoltalmazza őt.

Október 9.

„Mikor a Felséges örökséget osztott a népeknek; mikor szétválasztá az ember fiait, megszabta a népek határait, Izráel fiainak száma szerint.” - 5. Mózes 32:8.

Az Úr előretudja övéit és gondoskodik róluk. Ő előretudta Ábrahám természetes magvát; és mivel őket az emberiség részére eljövendő jobb dolgok előárnyékolására akarta felhasználni, szemét egy „tejjel-mézzel folyó” földre vetette, „amely minden nemzet dicsősége.” Az ő kedvükért az év egyik végétől a másik végéig gondját viselte annak. (5. Mózes 11:12) Ő úgy rendezte el a nemzetek lakhelyeit, hogy azt a földet Izráel bírhatta. Ő ezt azért tette, mivel Izráelt a föld minden népei felett különös kincséül választotta. Ugyanez az Isten egy különös lakóhelyet készített a szellemi Izráel, az újteremtmény részére, amely lakóhely a világmindenség dicsősége. Ő nem fogja megengedni azt, hogy valaki őket megakadályozza abban, hogy ezen helyet megkapják.

Október 10.

„Hogy örvendhessünk a te szabadulásodban, és a mi Istenünk nevében zászlót lobogtassunk.” - 20. Zsoltár 6.

A nyomorúság ideje eljött. Isten segítségére lesz az Ő népének az Ő templomának szentélyéből. Ő meg fogja erősíteni őket Sionból. Ők az Ő szolgálatába lépnek az Ő nevének dicsőségére. Az Ő nevében mennek a csatába és az ő zászlóikat lobogtatják. A zászló egy olyan eszköz, amely azok fellelkesítésére való, akik részére az ki van bontva és akik köréje gyűlnek. Ez egyben az ellenség kihívásának az eszköze is. A felkentek ebben az időben tisztán látják, hogy a gonosz erőivel való nagy és végső leszámolás gyorsan közeledik. Az ő kiváltságuk, hogy ebben a Jehova nevére való tanúskodás által szintén részt vehetnek. Az Ő nevében lobogtassák hát zászlóikat és legyenek bátor kedvűek. Ha ezt teszik, azt fogják tapasztalni, hogy az Ő szolgálatában az Urban és az ellenséggel szemben megerősödnek. Zászlóik köré fognak gyűlni és egymást Jehova nevének tiszteletére fogják buzdítani.

Október 11.

„Viszont mikor (széljegyzet szerint: ismét) behozza az ő elsőszülöttjét a világba, így szól: És imádják őt az Istennek minden angyalai.”

Zsidók 1:6.

A Kő kiválasztása, a világ alapjának felkenetése és lefektetése akkor történt, amikor Jézus a Jordánban alámerítkezett. A „kipróbált” Kőnek Sionban kicsinyben való lefektetése három és fél évvel később történt, amikor Jézus a zsidóknak királyukként mutatta be magát. Döntő tehát a bizonyíték, hogy Istennek felkent Királya a Kő és hogy a Kőnek lefektetése nem más mint a Királynak azoknak való bemutatkozása, akik felett neki uralkodnia kell. Mindennek teljes beteljesedése napjainkban jött el. Jézus mint a legfelségebb Isten papja és mint felkent Király 1914-ben kezdette el működését. 1918-ban eljött az Ő templomába, amikor Jehova Őt az összes, magukat szellemi izraelitáknak vallóknak mint Királyt felajánlotta. Ez a szegletkőnek Sionban való teljes elhelyezését jelenti.

Október 12.

„Az Istentől vagytok ti a Jézus Krisztusban, ki lett nékiünk Istentől bölcsesség, igazság, szentség, és váltság.” - 1. Korinthus 1:30.

Jehova Jézus Krisztust kétféleképpen tette számunkra bölcsességgé, mégpedig oktatás és példa által. Az Úr Jézus mint Jehova szócsöve (Logosz) oktatásokat ad. Ő azonban illő módon példát is hagyott nekünk, hogy az Ő nyomdokait kövessük. A mi igazolásunk Jehovától Jézus betudott érdeme révén jut hozzánk, aki mint Főpap mutat be minket Istennek. Így lett Ő a mi igazságunkká. Jehova az igazoltakat szellemével nemzi és a Krisztus testébe való befogadás által felkeni. Így szenteli őket a maga használatára. A felkentek rögtön Jézus Krisztusba kerülnek. Így tétetett Ő szentségünké. Jézus nyomdokainak bölcs és hív követése által az Ő képmására fogunk átalakulni, és Jehova minket általa az első feltámadásban életre fog kelteni. Így lett Jézus Váltságunkká.

Október 13.

*„Akkor változtatom majd a népek ajkát tisztává, hogy mind segítségül hívják az Úr nevét, hogy egy akarattal szolgálják Őt.”
Sofóniás 3:9.*

„Az egész világ a Gonoszban helyzetetett” (1. János 5:19, régi Károli-fordítás); és ahogyan ő a Gonosz szól, úgy szól az is. Az uralkodótényezők a hazugság és vallásos képmutatás ajkával szólnak a néphez. Az emberek a gyűlölet, harag, félelem, gőg, rosszakarat, irigység, hiúság és a hamis vallás ajkával szólnak egymáshoz. Szenteskedő ajakkal Istenhez jönnek és Őt szólítják ugyan, ajkuk azonban tisztátalan és idegen neki, mivel szívük eltávolodott Tőle. Miután Jehova haragjának tüze megemésztí Sátánnak látható földi szervezetét, az Úr királysága meg fogja tisztítani a népet és ajkukat, egymás közt való érintkezésüknek módját, tisztává fogja tenni, azáltal, hogy mindnyájukat az igazság ismeretére fogja hozni. Jehovát ismerni, szeretni és őszintén szolgálni fogják.

Október 14.

*„Nem engedé, hogy valaki nyomorgassa őket, sőt királyokat is megfenyített miattuk, mondván: Meg ne illessétek az én felkentjeimet és az én prófétáimnak ne ártsatok!”
105. Zsoltár 14, 15.*

Ez volt Jehova eljárási módja Ábrahámnak és a prófétáknak idejétől fogva mindmáig. Ő azokat, akiket felkent és prófétáivá, szócsöveivé tett, amíg munkáikat végezték, megőrizte. Az ő felkent osztályának, a krisztusi társaságnak, a keresztyén korszak alatt való megőrzése nem kevésbé volt csodálatos. Jehova még a föld hatalmas királyait sem kímélte meg a méltó büntetéstől, ha azok igazságtalanul bántották azokat, akiket Ő becézve szeme fényének tekintett. Istennek feltáruzó igéje mutatja, hogy az Ő felkent szócsöveinek ebben az időben, mielőtt az Armageddon kitörne, a világrend irányítóinak bizonyosságot kell tenniük. Nem kell ezen földi hatalmasságok szigora és külső méltósága előtt megfélemleniük, mivel Isten meg akarja büntetni a hatalmasokat és királyokat, de hű tanúit megoltalmazza.

Október 15.

„És hallám az Urnak szavát, aki ezt mondja vala: Kit küldjek el és ki megyen el néküink? Én pedig mondek: Imhol vagyok én, küldj el engemet!” - Ésaías 6:8.

Pál felteszi a kérdést: „De hogyan prédikáljanak, ha nem küldettek?” Isten küldi el az igazság követéit. Amikor Ésaías az Urat a templomban látta, így kiáltott fel: „Jaj nékem, elvesztem!” Úgy látszik, hogy annak a tisztátalanságnak, amit bevallott, valami köze volt az ő ajka által kimondott vagy, jobban mondva, ki nem mondott szavakhoz. Felismerte, hogy neki Istent kellett volna dicsérnie, amint azt a szeráfok tették. Megbánó felkiáltása megtisztuláshoz vezetett. Ésaías ajka az oltárról vett parázssal meg lett tisztítva. Ez azt mutatja, hogy a Szinitő munkájának megfelelően, aki 1918 óta megtisztítja Lévi fiait, ajkaik megtisztítottak; azaz a templomosztály azon tény felismerésére ébredt, hogy az Úr képviselőjében nagyobb tevékenységet kell kifejtenie. Erre ők lelkesen azon készségüknek adtak kifejezést, hogy elküldessenek.

Október 16.

„Mondá az Úr az én Uramnak: Ülj az én jobbomon, amíg ellenségeidet zsámolyul vetem a te lábaid alá!” - 110. Zsoltár 1.

Jehova Jézust elvette a földről, ellenségei működésének teréről, és a mennyben a legkegyeltebb állásba ültette. Az ellenség, Sátán, zavartalanul folytatta gyalázatos üzelmeit. Ez azonban az Atya terve szerint csak egy megszabott ideig volt megengedve. Jézus természetesen figyelemmel kísérte az ellenség törekvéseit, azonban neki Atyjára türelmesen várakoznia kellett, amíg a cselekvés kellő ideje el nem jött. Ő mennyen-földön minden hatalommal rendelkezett, de azt nem volt szabad az Ördög ellen érvényesítenie, amíg a tette való utasítás el nem jött Jehovától. 1914-ben a megszabott idő letelt, és akkor Jehova az Úr Jézust arra hatalmazta fel, hogy az Ördögöt és angyalait a mennyből a földre, Istennek lábzsámolyára vesse. Nemsokára az armageddoni csatában fog győzedelmeskedni, és az Úr azután az emberi nem helyreállításának nagyszerű munkájához fog látni.

Október 17.

„Annakokáért vallást tesztek rólad a pogányok között és dicséretet énekelek a te nevednek.” - Róma 15:9.

Az apostol ezt a zsoltárból idézi. Ezt a próféciát valójában a földön levő Szolgaosztály tölti be mostan, aki bizonyosságot tesz a nemzeteknek. Jehova nevét Pál és más kortársai magyarázták meg a zsidóknak és a pogányoknak. De az a nagy bizonyosság, amiről a zsoltáros beszél és amit Pál apostol idéz (18. Zsoltár 20), kétségtelenül a Krisztus második jelenléte alatt adandó bizonyosságra és ugyanarra az időre és üzenetre vonatkozik, amelyet Jézus említett meg, amikor ezt mondotta: „Az ország eme evangéliuma minden nemzetnek fog hirdettetni bizonyoságképen.” (Máté 24:14) Most van e prófécia teljes beteljesedésének ideje. A „hű és bölcs szolgáló” osztálynak adatott most a kiváltság, hogy a föld nemzeteinek Isten nevének dicsőségét zengje és így mint az Ő tanúi szolgálják Őt.

Október 18.

*„És parancsoltam felszentelt vitézeimnek és elhívtam erőseimet haragomnak véghezvitelére, akik énbennem büszkén örvendenek.”
Ésaiás 13:3.*

Ezek Jézus vére által vannak felszentelve, azaz Isten szent céljaira elkülönítve, az Úr által erősekké téve, Istennek fegyverzetét hordozván, és egy olyan vezér katonái, aki nem ismer hátrálást. Ezek arra vannak elhívva, hogy Fejükkal Isten bosszúállásának hirdetésében egyesüljenek. Ők Jehova nagyságában örvendeznek, ugyanakkor a maguk és embertársaik kicsinységét mélységesen átérzik. Tisztán hangzik fülükben Jehova parancsa: „Tűzzetek ki zászlót a magas hegyen!” Ez a Királyt és országát tudtul adó üzenet hangoztatását jelenti. „Kiáltsatok nekik hangosan, intsetek kezetekkel, hogy bemehessenek a nemesek kapuin!” Vagyis: használjátok hangotoknak és kezeteknek erejét az evangéliumnak a halló-fülűeknek való komoly és világos hirdetésére!

Október 19.

Lásd az előszót!

„Isten mindeneket engedetlenség (angol szerint: hitetlenség) alá rekesztett, hogy mindeneken könyörüljön.” - Róma 11:32.

Ha Jehova tervének különböző mozzanatait tekintjük, így kiáltunk fel Pál apostol szavaival: „Ó, Isten gazdagságának, bölcsességének és tudományának mélysége! Mely igen kikutathatatlanok az ő ítéletei és kinyomozhatatlanok az ő utai!” A zsidók évszázadok óta hitetlenkévé lettek, hogy Istennek drága irgalmasságai a királyságbeli kegyek és alkalmak révén a pogányokra is kiáradhassanak. Isten nincs kötelezve semmire a zsidókkal szemben, mégis Ő úgy rendezte, hogy azon irgalmasságai, amelyekben azokat részesíti, akiket az Ő királyságába a pogányok közül kihív Izráelre visszaszálljanak, amikor Ő elfogja venni vakságukat. Most kezdődött el az az idő, hogy az Izráel iránt való irgalmasság a királyságbeli osztály révén megnyilvánuljon. Isten irgalmasságait vettük, tegyük jót övelük „szóljunk vigasztaló szavakat Jeruzsálem szívéhez!”

Október 20.

„Annak pedig, aki titeket a bűntől megőrizhet és az ő dicsősége elé állíthat feddhetetlenségben nagy örömmel, ... dicsőség, nagyság, erő és hatalom.” - Júdás 24, 25.

Valószínűleg a mi őrangyalaink, akik minket mint üdvösség örökösait szolgálták, lesznek azok, akik minket a függönyön túl először fognak üdvözölni. Boldog egy találkozás lesz ez! Ezek az angyalok fognak minket kétségtelenül kioktatni arra, hogy hogyan fogunk Jehova előtt megjelenni, mivel nekik bemenetelük van a mennyei udvarokba. Azután jutunk az „elsőszülöttek seregéhez, akik be vannak írva a mennyekben”, amikor a mi „mindenekfelett szerelmetes” vőlegényünkkel fogunk találkozni. Végül a legfelségesebb esemény, annak megadása következik, amit „Jehovától kértünk”, mert az Úr Jézus fogvatkozás és hiba nélkül fog minket Isten trónusa elé vezetni és mi „szemlélni” fogjuk Jehovának, ama nagy, erős és szerető Istennek „szépségét”, aki minket az eleséstől megőrzött és mint tökéletes jellemeket támasztott fel.

Október 21.

„A világ bolondjait választotta ki magának Isten, hogy megszegyenítse a bölcseket; ... és a semmiket, hogy megsemmisítse a valamiket.” - 1. Korinthus 1:27, 28.

Olykor ezt kérdezik: Miért van az, hogy alacsonyműveltségű és közönséges élethivatású emberek, akiknek semmi különös befolyásuk nincsen az emberek között, állítják, hogy az igazság üzenetét hozzák? És miért van továbbá az, hogy amikor ezt teszik, azt oly világosan és kézzelfoghatóan teszik, hogy a tanult teológusokat, akik magukat az Úr követőinek vallják, megfutamítják és megszegyenítik? Erre válaszolván, Isten igéje mondja, hogy ez azért van, mivel Jehova őket választotta és igéjét számukra adta, az Ő szelleme pedig, mely elméjükben és szívükben működik, teszi őket az Úrban bátrakká és erősekké és arra képesekké, hogy a most kinyilatkoztatott igazságot világosan megmagyarázzák: Jehova mondja, parancsolja nekik: „Mondd meg nekik mindazt, amit én parancsolok néked!” - Jeremiás 1:17.

Október 22.

*„Zászlót emel a pogányok előtt és összegyűjti Izráel elszéledt fiait.”
Ésaiás 11:12.*

A zászló a szabadulás jele. Ez a szövegvers azt mutatja, hogy amikor a föld lakosai nyomorúságban és zavarban lesznek, amikor a viszonytagságok viharai fogják a népet verni és ők bánkódni és segítségért az Urhoz fognak kiáltani, Jehova zászlót fog kitűzni a nemzetek népei számára. Ez a zászló Krisztus és az emberiség megszabadítására és megáldására rendelt királyságának üzenete. Ő a világosság és igazság megtestesülése, aki az ellenséget a falhoz szorítja és nemsokára tudtára fogja adni a világnak az igazság teljes győzelmét. Most Ő az igazság zászlaját emeli fel azok érdekében, akik az igazság után vágyódnak, hogy az biztonságban vezethesse őket a sötét mocsarakon keresztül az igazság ösvényeire és világosságára. Áldottak a szentek, akiket Ő mostan az örömhír terjesztésére használ!

Október 23.

„Megőrzi az Úr a te ki- és bemeneteledet mostantól fogva mindörökké.” - 121. Zsoltár 8.

Jehova Isten ezzel az Ő gyermekeit az Őbenne való bízásra és arra buzdítja, hogy maradjanak az Ő szeretetében és, hogy erősen megtartsák azt, amijük van. Ésszerű dolog egy olyan időre tekinteni, amikor nem lesz megengedve többé, hogy tévedés vakítsa el Istennek népét, és remélni, hogy az Úr Jézus jelenléte alatt, amikor azért fog megjelenni, hogy tulajdonába lépjen, lesz ez az idő. A zsoltáros határozottan erre az időre utal, amikor ezt mondja: „Nem pihen meg a gonoszság pálcája az igazak részén, hogy rosszra ne nyújtsák ki kezeiket az igazak.” (125. Zsoltár 3) Evégett Jehova különösképpen őrzi 1918 óta az ő Szolga-osztályát, mert akkor a nagy ellenkező, a mennyből kivettétvén, a földre jött és nagy haraggal teljes. Attól az időtől kezdve Jehova megőrzi őket, amint a szolgálatra ki- és bemennek.

Október 24.

„Nevedet ellenségeidnek megjelentsd, hogy előtted reszkessenek a népek.” - Ésaías 64:1.

Mi egy rettenetes és csodálatos időbe léptünk be mostan. A mindenható Isten nagy csatájának órája mindegyre közeledik. Sátán úgy látszik keveset vagy éppen semmit sem tanult előbbi tapasztalataiból. Az általa elvakított nemzetek ügyet sem vetnek Jehovára, az Ő igéjére vagy az Ő cselekedeteire. Ezért a nemzeteket el fogja pusztítani. Igazságát és hatalmát ismeretessé fogja tenni. Akkor minden nemzet meg fog jelenlététől rémülni. Akkor sokan fognak emlékezni azokra a szavakra, amelyeket az Ő szolgálival mondatott. Várható, hogy most azok a sötét órák is el fognak jönni, amikor az ellenség látszólagosan felül fog kerekedni. Isten ilyesmit megengedhet, hogy az Ő népének hitét megpróbálja. Ez persze Istennek gyermekét ne kedvetlenítse el, hanem Ábrahámhoz hasonlóan legyen erős a hitben és folytassa Isten dicsőítését. Jehovában és az Ő hatalmának erejében való teljes bizalommal végezze az Ő szolgálatát, az Ő parancsainak engedelmeskedvén.

Október 25.

„Ha valakinek közületek nincsen bölcsessége, kérje Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül adja; és megadatik neki.” - Jakab 1:5.

Jehova az „egyedüli bölcs Isten.” Szellemtől-szülöttjeinek mondja: „Ne légy bölcs a magad szemében!” „Fiam, figyelmezz az én bölcsességemre!” Az őszinte keresztyén, aki ezen tanács megtartását és a bölcsességben való nevededést óhajtja, arra van tanítva, hogy imában forduljon Jehovához, azzal a hittel, hogy meghallgatásra fog találni, ha Jézus Krisztus érdeme által hittel fogja Őt kérni; azután pedig Isten ígését kell tanulmányoznia és szorgalommal ki kell tárnia elméjét és szívét, hogy ismeretet nyerjen abból. Minden kérdésre, amely az ő útjára vonatkozólag elméjében felmerül, az Urnak a bibliában lefektetett szabályainak megfelelő feleletet fog találni. És ha magát Jehova parancsainak és megszabott utasításainak engedelemmel aláveti, az isteni színvonalnak megfelelően bölcsé fogja tenni őt. „A bölcsek tisztességet örökölnek.” - Példabeszédek 3:35.

Október 26.

„Aki angyalait széllé teszi: szolgáit lángoló tűzzé.” - 104. Zsoltár 4.

Isten teremtette az angyali lényeket. Bizonyára szeretetreméltó szellemi teremtmények, tekintetre kedvesek és mennyei Atyjuk dicsőséges képmásai ezek, úgyhogy méltán tetszett neki, hogy az Ő színének szemlélésére bemenetelt adjon nekik. A kinyilatkoztatott írás mutatja, hogy Ő angyalait mint követeit vagy futárjait azon fontos megbízással küldi el, hogy az Ő ügyét képviseljék és hogy mint végrehajtó tisztjei az Ő szent akarátának végrehajtásánál ténykedjenek. Egykor egy angyalt küldött, hogy Mózesnek mint lángoló tűz jelenjék meg és hogy a jövőendő szabadulás üzenetét közölje vele. Az ember szívét örömmel kell, hogy eltöltse, hogy az angyalok nem csupán mesebeli lények, hanem olyan hatalmas teremtmények, akik Isten utasításait hivatali minőségben hajtják végre, és hogy azoknak az embereknek, akik Istennek szentelik magukat, az a kiváltságuk, hogy ezen láthatatlan és hatalmas lények által felhasználtassanak.

Október 27.

*„A te hatalmad pálcaját kinyújtja az Úr Sionból, mondván:
Uralkodjál ellenségeid között!” - 110. Zsoltár 2.*

A pálca itt nem más, mint a Jehova szeretett Fiának adott jogos hatalom jogara. Jehova 1914-ben nyújtotta ki Sionból, az ő szervezetéből, az Ő pálcaját, mire Jézus Krisztus, a Király, felkelt és jogos hatalmát felvette és uralkodását elkezdte, amikor még ellenségei hatalmat gyakoroltak, noha az erre való joguk megszűnt. Ez szükségképen a mennyei harc megkezdődését jelezte, amelyben az egyik fél Isten hű Fia és angyalai, a másik fél pedig Sátán, a Sárkány, és angyalai. Ez a mindenható Istennek harca a mennyben az Ördög ellen, amelyben Istennek haderőit az ő szeretett Fia vezeti. A cél az ellenség leigázása és hogy Jézus Krisztusnak, a Királynak, lábzsámolyává tétessenek. „Annakokáért örvendeztetek egek”, és fogjatok hozzá szentek a földön, az örvendezéshez!

Október 28.

*„És senki sem veszi magának e tisztességet, hanem akit Isten hív el,
miként Áront is.” - Zsidók 5:4.*

Jehova Jézust Melkhisedek rendje szerint való pappá hívta el vagy nevezte ki. A mi Üdvözítőnk tehát a királyi papság Feje. Ő nem önmagát helyezte ebbe az állásba. „Krisztus nem maga dicsőítette meg magát azzal, hogy főpap lett, hanem az, aki így szólott hozzá: Én Fiam vagy te, ma szültelek téged.” Melkhisedek a Legfelségesebb papja volt és azt ábrázolta, aki a lévita papságnál feljebbvaló és aki Ábrahámnak igazi megáldója. Ő ezért alkalmas jelképe az isteni terv nagy végrehajtójának. Az egyház a Fő érdeménél fogva része a Melkhisedek-papságának. Isten őket ezen tiszteletreméltó állásba hívta. Jelenlegi kötelességeiknek hűséges teljesítése arról biztosítja őket, hogy ők mind örökké tagjai lesznek ezen dicső papi rendnek.

Október 29.

„Őrállókat is rendeltem fölélük, mondván: Figyeljete a kürtnek szavára!” - Jeremiás 6:17.

Az összes felszenteltek, szellemtől-szülöttek között, akik Jehovának Jeruzsálem által jelképezett szervezetét alkotják a földön, van egy hű „maradék”-osztály, akik eljárásuk miatt őrállóknak neveztetnek. Ezek azok, akik teljesen az Úrnak szentelték magukat és akiknek szíve az Ő országának felállításához van kötve. Ők nem sokat törődnek a szokásokkal és a napi formaságokkal, mivel tudják, hogy ezek nem készítik el őket a királyságra. Ők az Úr mozdulatait lesik és az Istennel kötött szövetségük szorgalmas teljesítésével vannak elfoglalva, hogy Őt dicsőíthessék és elnyerhessék tetszését. Ők azon „ifjak” osztályához tartoznak, akik „látják”, hogy mit tesz és mit akar tételni Jehova. Őket önzetlenül szellemi testvéreiknek jóléte érdeklí és figyelmeztetésükre megfújják Isten igéjének kürtjét.

Október 30.

*„Enyém a bosszúállás, én megfizetek, ezt mondja az Úr.”
Róma 12:19.*

Jehovának van egyedül joga büntetni. Az Ő szelleme egy keresztyént sem jogosít fel arra, hogy Krisztus testében bárkit is elítéljen vagy üldözzön és zaklasson. De még az Úr népének egyetlen gyülekezete sincs feljogosítva arra, hogy büntessen. Jehova ezt a hatalmat magának tartotta fenn. Hogyha tehát megvan a bizonyítéka annak, hogy valakit az Úr szelleme szült és felkent, mindenki óvakodjék attól, hogy azt a testvért elhamarkodva megbüntesse. Példának okáért, ha valaki egy testvért meg akarna alázni vagy tétlenségre akarna kárhozatni, az ilyen nem az Úr szellemét tanúsítja. Az Úr ugyanis ezt mondotta: „Meg ne illessétek az én felkentjeimet!” A lefokozás vagy az előléptetés Jehovától jön.
- 75. Zsoltár 8.

Október 31.

„Az Úr ... figyelt és hallgatott, és egy emlékkönyv íraték őelőtte azoknak, akik félik az Urat és becsülik az ő nevét.” - Malakiás 3:16.

1918-ban az Úr az Ő templomába jött és megkezdte az Ő „tulajdonát”, amely a templomosztály, előkészíteni. Ezen idő után az emberek milliói jutottak az igazság üzenetével érintkezésbe. Igen sokan fejezték ki Isten igazságos országa után való vágyakozásukat, miáltal kimutatták, hogy az Urat félik. Az ő szívük vágyát az Úr - amint a szöveg mutatja - megfigyelte; és egy emlékkönyv lett felfektetve azokról, akik félik az Urat és becsülik az Ő nevét. Ez az osztály nem lehet a templomosztállyal azonos, mert a templomosztály van megbízva azzal, hogy Isten országának üzenetét másokhoz vigye, hogy becsülhessék Isten nevét és Őt féljék. Hogyan lehet valaki mármost az Urhoz hű és odaadó, ha nem használja fel a felkínált alkalmakat, hogy a Jehova nevét megszentelő bizonyosság-tevésben részt vegyen?

November 1.

*„Neveztetvén az Istentől Melkisedek rendje szerint való főpapnak.”
Zsidók 5:10.*

Jehova Melkisedeket származásra való tekintet nélkül főpapjává nevezte ki a földön. Ez a papság „apa nélkül, anya nélkül, nemzetség nélkül” való volt, mivel „sem napjainak kezdete, sem életének vége nincs.” Melkisedek a „felséges Isten főpapja”-nak lett nevezve. A főpap fővégrehajtót vagy legfelsőbb tisztet jelent. Melkisedek ezért Isten legfőbb tisztjét, a Logoszt, a felkent Jézust és a dicsőséges Jézus Krisztust árnyékolta elő, mivel a Logosz volt Isten teremtésének kezdete és nincs teremtésének idejéről feljegyzés. Ő mindenkor Jehova fővégrehajtója volt, aki őt a „Melkisedek rendje szerint való főpapnak” szólította. Munkája nemcsak a millenniumi korszakra szorítkozik, hanem Ő mindörökké Jehova főtisztje lesz.

November 2.

*„Megáldom azokat, akik téged áldanak, és aki téged átkoz,
megátkozom azt: és megáldatnak tebenned a föld minden
nemzetségei.” - 1. Mózes 12:3.*

Ebben a szövegrészben Ábrahám Jehovát ábrázolja, akitől minden teremtmény megáldása származik. Ez Jehova azon szándékának feltétlen kinyilatkoztatása, hogy egy magot hozzon létre, aki által a föld minden nemzetségét, még magát Ábrahámot is megáldja. Az a pusztta tény, hogy ebben az isteni akarat kifejezését találjuk, határozott bizonyítéka annak, hogy az betű és szellem szerint meg fog valósulni, tekintet nélkül arra, hogy Isten teremtményei közül bárki mit is fog tenni. Az ábrahámi ígélet egyoldalú szövetség, ami azt jelenti, hogy annak Jehova részéről való megvalósítása független attól, hogy valaki más mit tesz. Az Jehova dolga. Isten az Ő szavát és esküjét adta, az Ő szava pedig vitathatatlan.

November 3.

*„Az Úr ad vala szólóniok az örömhírt vivő asszonyok nagy
csapatának.” - 68. Zsoltár 12.*

Jehova, miután a háborúskodó nemzeteknek szünetet és csendet parancsolt, amíg az Elizeus-munka el kell, hogy végeztessék, az Ő ígéletét, azt az üzenetet adta, hogy Krisztus királysága most felállítatik és a Király áldásosztás végett jelen van. Mit tegyen a felkentek csapata ezen általa adott üzenettel? Az írás felelete ez: „Az Úr szólott, ki ne prófétálna?” Hogyan tarthatjuk magunkat akkor vissza az ige hirdetésétől? Hogyan tisztázhatjuk magunkat felelősségeink tekintetében, ha a királyságnak ezen evangéliumát nem prófétáljuk vagy prédikáljuk az egész világon bizonyosságul a nemzeteknek? A hirdetés nem várokozik egyedekre: az „hirdettetik majd”, mondta Jézus. Szívleljük meg hát a dolgot és ragadjuk meg örömmel az alkalmat, hogy az örömhírt-vivő asszonyok Elizeus-csapatával hirdessük azt az ígét, amit Jehova és nem ember adott. Mint bölcs-szüzek hirdessük azt örömmel!

November 4.

*„Az Atya nem ítél senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta.”
János 5:22.*

Az ítélet bírói döntést jelent. Akire az ítélet van rábízva, hatalmának és tekintélyének kell minden fél kihallgatására, határozat vagy döntés hozatalára és annak végrehajtására lennie. Jehova minden ítéletet az Ő Fiára bízott. A Fiú mint a föld új Királya hatalmát és tekintélyét felvette és a királyoknak és a nemeseknek parancsol. Az Ő bírói döntése azok ellen, akik az Ő királyságának útjába állnak, kiirtás lesz. Isten templomában a dicsőség trónján ülve, egyben a templomosztály tagjait is megítéli és megtisztítja. A millennium alatt a föld népeit fogja ítélni. Ügyeiket ki fogja hallgatni, mint bíró el fogja dönteni, hogy mi történjen, ki fogja hirdetni a határozatot és azt foganatosítani fogja. Az Ő ítélezéséből a föld lakói igazságot, jogot fognak tanulni. A győzedelmes szentek ebben a tiszteletreméltó munkában rész fognak venni.

November 5.

„Ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod és az ő magva között: az neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod.” - 1. Mózes 3:15.

Istennek kezdettől fogva az volt a szándéka, hogy az Ő szeretett Fiát használja fel az Ő hűtlen, hitszegő fia munkáinak lerontására. Jehova szerzett ellenségeskedést Sátán kígyószerű szervezete és Istennek az asszony által jelképezett szervezete között. Egymagában Istennek az a kijelentése, hogy elhatározta a gonosz megsemmisítését, Sátán ellenséges érzületét nagy lángra lobbantotta; Isten egyidejűleg lefektette azt a szabályt, hogy szolgálóinak, az asszony magvának, a nagy Ellenkezőt vagy mindazt, ami csak hozzája tartozik, nem szabad szeretniük. „Aki ... a világ (kígyórendszer) barátja akar lenni, az Isten ellenségévé lesz.” Isten az Ő igazi barátai és az Őt szeretők lábai alatt fogja végül Sátánt megtörni. - Róma 16:20.

November 6.

„És adok néked oly bírákat, mint régen, és oly tanácsosokat, mint kezdetben, s akkor azt mondják te néked: ez igaz város, ez hív város.” - Ésaías 1:26.

Eredetileg Isten a templomot mint igaz szőlőtőt plántálta. Jehova igéje volt az ő ítéletüknek mértéke, és az Ő ihletett tanúinak, a prófétáknak és apostoloknak iratai, volt tanácsuk kútforrása. A későbben keletkezett felekezeti rendszer, idegen szőlőtőkévé fajult el, melyet az Úr el nem ismert. A magát Isten városának nevező keresztyénség hűtlen pásztorai és nagyjai Isten igéjének tanácsát és ítéletét megvetették. Ennek következményei alatt az igaz keresztyének mint mások is szenvedtek. Most azonban itt van a helyreállítás ideje. Az Illés-munka befejeződött és igéjének ítéleteit és tanácsait Jehova az Ő városában, Sionban, eredeti tekintélyükbe helyreállította. Az egyháznak adott ígéret: „Tanítóid többé nem rejtik el magukat, hanem szemekkel látni fogod tanítóidat”, teljesülni fog. Most Sion az igazság hű városa (erődítménye).

November 7.

„Megjelentettem a te nevedet az embereknek, akiket e világból nékem adtál.” - János 17:6.

Az izraeliták bűnbeestek és a világrendszer részeivé lettek. Jézus üzenetet hozott Atyjától azoknak, akik magukat Isten népének vallották. Azok részére, akiknek halló fülük volt, az Ő igéi az élet igéi lettek. Ők Jehováé voltak, aki őket Jézusnak és tanítványainak adta, Jézus pedig megjelentette nekik az Ő Atyjának nevét és tervét, amit kellő időben teljesen megértettek. Ők ugyanabba a viszonyba kerülnek Istennel, amelynek Jézus örvendett. Ők a királyságra vonatkozó szövetségnek részeseivé lettek. Az egész templomosztály mostan ennek, az Atyával való viszonynak örvend. Mindenki, aki híven megtartja Jehovának igéjét, az Ő szent akaratát teszi és mindig is az Ő rejtékében fog lakozni. Istennek kifejezett akarata most az, hogy a templomosztály minden tagja menjen ki és a halló-fülűeknek jelentse meg az Ő nevét. Nem lehet egyebet tenni.

November 8.

„Én hirdettem, és megtartottam, és megjelentettem, és nem volt idegen isten közöttetek; és (angol szerint: ezért) ti vagytok az én tanúim, így szól az Úr, hogy én Isten vagyok.” - Ésaías 43:12.

Itt van a nap, amikor az Úr az Ő Jehova-nevét dicsőségessé és fenségessé fogja minden nemzet szemei előtt tenni. Ő el fogja az Ő rendkívüli munkáját végezni, „hogy megtudják az emberek, hogy „Te, akinek neve Jehova, a Legfelségesebb vagy az egész föld felett.” Az Ő tudtul adott szándéka az volt, hogy neki a földön mielőtt a korszakok nagy bevégződése eljönne, hű bizonyágtétel végett megfelelő tanúi legyenek. Ezen célból különítette el az Ő népét minden idegen istentől és adta először nekik az Ő nevét tudtul. Tanúit a vele való meghitt viszonyba vonta, azáltal, hogy terveit kijelentette nekik, az üdvösség ruháiba öltöztette őket és megmutatta nekik az Ő munkáinak erejét. Ezáltal ők arra képesített tanúivá lettek, hogy teljes illetékességgel szólhassanak.

November 9.

„Mivel Énókh szüntelen Istennel járt vala, nen találtakék sehol, mert az Isten felragadá Őt.” - 1. Mózes 5:24.

Jehova tudja, hogy miként szabadítsa ki a kegyest a kísértésből. (2. Péter 2:9) Énókh, mivel hitt Istenben, egy kimagasló jelenség volt az ő képmutató és hitetlen korában. Ő a földön Istennek tanúja volt. Sátán, az Ördög kezében volt a halál hatalma, és ő kétségtelenül megölte volna Énókhot, de Isten ezt megakadályozta. Az Ördög nem juttatta Énókhot halálba, sem pedig nem jutott ősatyja, Ádám örökségének gyümölcse, a betegség folytán a sírba, sem pedig Jehova nem sújtotta halállal valami gonosztettéért. Amíg életvirágában volt és miközben Istennel járt és készörömet szabta magát Isten igazságos törvényéhez, az Úr azzal fejezte ki Énókh hite iránt való tetszését, hogy a kísértés színteréről elragadta őt; hogy hova, senki sem tudja.

November 10.

„Azért támasztottalak téged, hogy megmutassam tebenned az én hatalmam, és hogy hirdessék az én nevemet az egész földön.”

2. Mózes 9:16.

Jehova Isten volt az, aki Egyiptom zsarnok uralkodójának szívét megkeményítette. Isten azon irgalmassága, hogy a csapások között szünetet tartott, Fáraó szívét meg kellett volna puhítsa, a hatás azonban éppen ellenkező volt. Fáraó ugyanis hasznot akart húzni Jehova türelméből és szívét Isten irgalmával szemben megkeményítette. Ennek következménye az volt, hogy Izráel szabadulása elhalasztódott. Jehova azonban felhasználta az alkalmat, hogy hatalmát felmagasztalja, és noha fájdalmasan, de meggyőzően bebizonyítsa, hogy az ég és föld igazi Istenének a neve Jehova. Istennek népe a földön most ne kedvetlenedjék el, mivel Sátán szolgálói tovább is csak megkeményítik szíveiket és az egyház és a nép szabadulása látszólagosan késik. Jehova ezt megengedi, hogy jeleit és csodáit megsokasítsa a földön és hogy az armageddoni csata közepette annál inkább megmutassa, hogy Ő Isten.

November 11.

„Az Úr a te jobbod felől: megrontja az ő haragja napján a királyokat.” - 110. Zsoltár 5.

Szembenálló erők seregei az ütközetek legnagyobbikára, az armageddoni csatára sorakoznak. Jehova van az Ő hadi fővezérének jobbján, a legteljesebb támogatását nyújtva neki. Az ellenség leverésének munkáját Ő végzi, és Jézus Krisztust mint az Ő nagy Karját és Erejét használja eközben arra, hogy az ellenség rendíthetetlennek látszó sorait áttörje és szétüsse. Ezáltal azok, akik az emberiséget évszázadok óta fogságba vitték, fogságba jutnak. Közben Jehova az ő Szolgaosztályát állította az Ő felszenteltjeinek élére a függöny innenső oldalán. Ők nem harcolnak testi fegyverrel; az ő feladatuk a csatában az, hogy barát és ellenség füle hallatára ezt énekeljék: „Dicsérjétek az Urat, mert az ő irgalmassága mindörökké tart!”

November 12.

„Avagy nem az Isten választotta-e ki e világ szegényeit, hogy gazdagok legyenek hitben és örökösei az országnak, amelyet azoknak ígért, akik Őt szeretik?” - Jakab 2:5.

Ez nem azt jelenti, hogy valakinek szegénynek kell lennie, hogy Jehova kiválaszthassa, hanem azt, hogy valami egyébvel kell bővelkednie. Más tekintetben kell gazdagnak lennie. A hit gazdagságát kell bírnia. Hogy valakinek hite lehessen, istenfélőnek kell lennie, mert „az Úr félelme a bölcsesség kezdete.” Az azután következő természetes lépés az, hogy az Úr megismerésére törekedjék. Amint valaki, az Úr ígéjének ismeretében gyarapodik, az abban való bizalma is gyarapodni fog. Így fog az ő hite gazdagodni. Hogyha aztán bőséges hite van, mondhatjuk róla, hogy a hitben gazdag. Hogyha a királyság örökösévé lesz, ezen hitgazdagságoknak gyarapodniuk kell. Az ő kincse akkor aztán, amiben gyönyörűsége telik, az Úr akaratának cselekvése. Erre irányul szeretete és hajlandósága. Micsoda nagy leereszkedés Jehova részéről az, hogy e világ szegényeit választja és teszi az Ő megígért országának örökösévé.

November 13.

*„Minthogy pedig fiak vagytok, kibocsátotta az Isten az ő Fiának lelkét (szellemét) a ti szíveitekbe, ki ezt kiáltja: Abba, Atya!”
Galatab. 4:6.*

Az atya-szó életadót jelent. Ha valaki megérti, hogy élete van, örvendő szívvel mond hálát és köszönetet az életadónak. Az atya, az életadó, és a fiú között való eszményi viszony kedves és áldott viszony. Mindkét részről tökéletes a kölcsönös bizalom. Igazi baráti közösség van közöttük. Egymásnak örvendenek. Mi Istennek fiaivá lettünk, mivel Jehova Jézus Krisztus drága vére alapján minket ingyen igazolt és szellemével nemzett, miáltal a fiak házába fogadott bennünket, hogyha persze szövetségünket betöltjük, a reménységben mindvégig örvendezünk. Így bízvást és örvendő mondhatjuk: „Jehova, te vagy az én Atyám; és örömmel teszem a te akaratodat!” A Úrnak ezen szelleme arra hajt bennünket, hogy komolyan vizsgáljuk azt, hogy mit tehetünk az Ő nevének dicsőítésére.

November 14.

„Tebenned bíznak, akik ismerik a te nevedet mert nem hagytad el, Uram, akik keresnek téged.” - 9. Zsoltár 11.

Amióta az Úr az Ő templomába jött, ítélkezik a földön a nemzetek felett. A nyomorúság ideje itten van, és Isten hű tanúinak az Ő szent nevét kell hirdetniük. Ez a zsoltár erre az időre vonatkozik. Sátán a maradék ellen, akik megtartják Istennek parancsolatait, hadra kel és nagyon dühös reájuk. De mivel ők az Úr népe, Jehova oltalmában nyugszanak. Ők ismerik Jehova nevét és reájuk vonatkozó szándékát, és bizalmukat Őbeléje vetik. Tudják, hogy nem hagyja el őket, mivel mindig megtartja szövetségét. Egymást intik és emlékeztetik, hogy a Legfelségesebb rejtekében, minden ártalomtól menten vannak. Örömmel éneklük szerte az Ő nevének tisztességét; és miközben ezt teszik, mindjobban megértik az Istennek való szolgálat áldott kiváltságát.

November 15.

„Mert a Siont választotta ki az Úr, azt szerette meg (angol szerint: kívánta meg) magának lakhelyül.” - 132. Zsoltár 13.

Ha valamit Jehova kíván, az annyit jelent, hogy az a kellő időben meg is lesz. Ő a kellő időben megalapította Siont az Ő hű Fiában, Jézusban, és lakhelyül választotta azt, mivel megkívánta annak. A lakhely a kormányzat székhelyét vagy állandó működési helyét jelenti. Ilyen Sion is, mert az Jehova szervezete az isteni terv különböző intézkedéseinek végrehajtására. Ezért mondja az Úr prófétája költői nyelven, hogy azon kormányzat, amely a földön az új rendet be fogja hozni, és amely minden dolgot a mennyben és a földön egy fő alá fog hozni, Sion lesz. Ezért az egyház most, földi tapasztalatainak csúcspontján, nincsen kétségben Istennek minden teremtményeit illető céljai tekintetében, hanem bizonyos benne, hogy végül Jézus Krisztussal, a Fővel, együttállhat a Sion hegyén.

November 16.

„Meggzabadít engem az Úr minden gonosz cselekedettől és megtart az ő mennyei országára, akinek dicsőség örökkön örökké. Ámen.”

2. Timótheus 4:18.

A keresztyénnek szüntelenül harcolnia kell a világ szentségtelen befolyásai ellen. Barátjai félreértik, ellenségei szándékosan hamisan állítják be. Időnként látszólag magára-hagyatottnak látja magát: mindenki elhagyta őt az Uron kívül. De neki tovább kell küzdenie, azon bizonyosság által megvigasztalva, hogy az igaznak valóban sok háborúságon kell átmennie, ezek azonban nem fogják a hűségest legyűrni, hanem Jehova mindazokból ki fogja szabadítani, hogyha megérik az idő arra. Mert Jehova hű a szövetség reaeső részéhez. Mivel az Ő országára és dicsőségére elhívott bennünket, mindazokat, akik érzelmeik legfőbb helyére Őt ültették és akik mindvégig az Ő tetszésére és dicsőítésére törekednek, a leghevesebb küzdelemben is meg fogja tartani. Bátorság tehát! Az egyház a csata utolsó mozzanatához közeledik.

November 17.

„Mert akit az Úr szeret, megdorgálja, megostoroz pedig mindent, akit fiává fogad.” - Zsidók 12:6.

Jehova szeretete olyan ritka fajta, amely nem retten vissza a dorgálástól és a megsebzéstől, hogyha ezáltal a szeretett a helyes útra hozható. Amikor a testi Izráelt a hetven éves fogságba akarta küldeni, nem átallotta ezt mondani: „Lelkem hön szeretettjét az ő ellenségeinek kezeibe adtam.” Az egész keresztyén korszak alatt Jehovának azon kicsinyei, akiket kiválasztott, hűségük és szeretetük megpróbáltatásán mentek keresztül. Útjuk a könnyek völgyén át vezetett. De minden próbáltatás és könny között, ami útjukat kísérte, Jehova szerető hatalmát abban gyakorolta, hogy szomorúságukat és könnyeiket örömmre fordította, miáltal megmutatta nekik, hogy ők az Ő fiai. Az Ő szeretete tervezte mindezt.

November 18.

„Az ő akarata szült (nemzett) minket az igazságnak igéje által, hogy az ő teremtményeinek valami zsengeje legyünk.” - Jakab 1:18.

Ez a nemzés (szülés) egy szerződéshez hasonlít. Ugyanakkor, amikor valaki igazoltatik és mint a mi Urunk áldozatának része fogadtatik el, a szent szellem által fogamzva lesz. Isten számára az akarás az Ő hatalmának gyakorlását jelenti: ezért Istennek hatalma vagy az Ő igéje által működő akarata végzi el a nemzést. Az Ő igéje vezeti Krisztushoz azt, aki az igazság ismeretére vágyódik. Az ilyen kiváltságának tartja, hogy Isten akaratának cselekvésére szentelje magát. Isten akaratának tevésére való önkéntes vállalkozása és Jézus Krisztus érdemébe vetett hite alapján elfogadtatik és igazoltatik. Istennek akarata pedig az, hogy az ilyennek az emberi életre való joga megszűnjön, és hogy az élet újsága, vagyis a szellemi fokon való élet kezdődjék el benne. A nemzés vagy fogamzás kezdetet jelent, és az újteremtés Jehova akarata működésének eredménye-képen veszi kezdetét.

November 19.

„Hálákat adván az Atyának, ki alkalmasakká tett minket a szentek örökségében való részvételre a világosságban.” - Kolossé 1:12.

Jehova a világosságok Atyja. Milyen sokfélék lehetnek ezek a világosságok, azt halványan azáltal képzelhetjük el, hogy az emberek ezer meg ezerféle festékszint tudtak előállítani, minden szín a világosság egy-egy árnyalatát képviseli. Csodálatos és szerfelett elragadó lehet az a világosság, amelyben Jehova lakozik! A világosság eme helyén készített örökséget szentjeinek. Egy ember sem közeledhet ehhez a világossághoz, oly sugárzó az: Jehova azonban szentjei részére lehetővé tette a világosságban való örökségük elvételét azáltal, hogy most őket a sötétségből az Ő drága Fiának országába vitte át. Amikor meg földi pályájuk véget ér, örökségükbe azáltal fogja bejuttatni, hogy mint a világosság isteni jellemeit fogja őket feltámasztani. Adjunk hálát hát az Atyának és „járjunk” hűségesen „a világosságban, mint ahogy Ő is világosságban van!”

November 20.

„Az Úr ... megelégtíti a te szádat jó dolgokkal, úgyhogy ifjúságot megújul, mint a sasé.” - 103. Zsoltár 2, 5. (Angol fordítás szerint)

Dániel próféta napjainkra mutatva írta: „Boldog, aki várja és megéri az ezerháromszáz és harmincöt napot!” Nem vagyunk-e boldogok? Nem elégtette-e meg az Úr a mi szánkat jó dolgokkal, az Ő igéjének legdrágább dolgaival? Mennyivel inkább vált, valóra Istennek ígérete, amióta az Úr eljött az Ő templomába és annak hű tagjait az Ő örömébe való belépésre szólította fel! Szükség volt arra, hogy azok ereje, akik az Illés-munkában foglalatostkodtak, megújuljon, hogy az előttük levő buzgó Elizeus-munka kívánalmainak megfelelhessenek. Jehova alkalmas módon megújította erőnket. Világosabb értelmet adott; kiválasztott igéjét szánkba adta és minket ismét ifjakká, erőteljesekké és a sashoz hasonlóan éles szemüekké tett. Ne áldja-e hát lelkünk és egész bensőnk Istent Sionból?!

November 21.

„Erős torony az Úrnak neve, ahhoz folyamodik az igaz, és bátorságos leszén.” - Példabeszédek 18:10.

A hű izraelitáknak Jehova neve az Ő szövetségének kiegészítő része volt. Az, aki ebben a névben bízott és hű volt, az ellenség támadásával szemben biztonságban volt. Isten nevében bízni annyit jelent, mint Jehova akaratát tenni, és azok, akik az Ő nevében bíznak, az Ő akaratát teszik. Isten ígéretei bizonyosak. A szorongattatás idején az a tény, hogy Istennek gyermeke Jehovával szövetségben van, számára erős torony, biztos menedékhely. Istennek szolgálja ennek tudatában teljes bizalommal végzi szolgálatát és nem fél attól, hogy baj érheti. Örvendezve mondja: „Isten által dicsekedem az Ő igéjével: az Istenben bízom, nem félek: ember mit árthatna nékem?” (56. Zsoltár 5) Az Úr gondoskodott gyermekei számára szolgálati alkalmakról, és teljes oltalmat rendel részükre, amíg Őt szolgálják. Ő megjutalmazza azokat a hűeket, akik dicsőítik az Ő nevét.

November 22.

Lásd az előszót!

„Nincsen hatalmasság, hanem csak Istentől; és amely hatalmasságok vannak, az Istentől rendeltettek.” - Róma 13:1.

A Legfelségesebb az a név, amelyet Jehova az egész teremtésre vonatkozó szándékának jelzésére vesz fel. Ez reá, mint minden hatalmasság és uraság legfelsőbb uralkodójára mutat. Őbenne lakozik minden hatalom és tekintély. Minden, amivel valamely teremtmény bír, a Legfelségesebb akaratából van és annak van alávetve. Világos tehát, hogy „amely hatalmasságok vannak” nem bírnának hatalommal, hacsak Jehova nem rendelte vagy engedte volna meg azt számukra. Ő mindenek felett van. Nincsen hasonló hozzá, és semmi hatalom sem akadályozhatja meg Őt akaratának érvényesítésében. A Legfelségesebb-név mindenek felett való fensőbbiséget tulajdonít Annak, akinek minden kormányzat, hatalmasság és teremtmény alá kell, hogy vettessék. Ő a nagy isteni terv szerzője, elkészítője, végrehajtója és befejezője. Ő egyben az újteremtésnek, a Krisztusnak is a feje.

November 23.

„Olyanná teszi lábaimat, mint a szarvasé, és az én magas helyeimre állít engem.” - 18. Zsoltár 34.

A biztos lábú szarvas a hegycsúcsok legmagasabb és legmeredekebb részeire mászik fel és nyugodtan és méltósággal tekint a messzeségekre anélkül, hogy a legkevésbé is szédülne. Hasonlóképpen van most a keresztyén, akit Jehova megtisztelt: látja, hogy mennyire meg van tisztelve és fel van magasztalva azzal, hogy Jehova tanújává tétetett: ez azonban nem szédíti meg őt, mert Istenben és nem emberekben bízik. Magas helyéről letekint a földnek egymással háborúskodó elemeire és látja, miként vonulnak fel az Ördög erői az Armageddonra. Nyugodt, bizalom- és méltóságteljes; lábai pedig biztosan és szilárdan állnak, akárcsak a szarvaséi. Noha minden amit tesz, gyenge és földi edényben van, jól tudja, hogy ereje Jehovától, pajzsától és oltalmától jön.

November 24.

„Cselekedeteinek erejét tudtul adva az ő népének.” - 111. Zsoltár 6.

Az ő népe a Krisztusnak, Isten újteremtésének tagjai. Ezen kegyelteknek és hűségeseknek az a kiváltságuk, hogy Jehovának mások érdekében való cselekedeteinek erejét láthatják. Ennek okának kell lennie. A zsoltáros megmondja az okot: „Hogy nekik adhassa a nemzetek örökségét.” (6. vers. angol fordítás szerint) A legnagyobb áldás, amit valaki kaphat az, hogy a mennyei királyság tagjává lehet. A felkent osztály tagjainak azonban mindig eszükben kell tartaniuk, hogy mielőtt Isten mennyei erőre és dicsőségre magasztalná őket, örömmel engedelmeskedniük kell és hitüket az Urnak való szerető és örvendő odaadással kell kimutatniuk. Ezért a „szolga”-osztály most látja, hogy milyen nagyfontosságú dolog a keresztyénre nézve az, hogy az Úr szolgálatában buzgón tevékenykedjék.

November 25.

„Hasonlóvá tevé számat az éles kardhoz.” - Ésaías 49:1, 2.

A „szolga”-osztálynak nyíltan kell megmondania az igazságot, amely éles kardként és az Úr ellensége ellen irányított hegyes nyílként hat. De senkise adjon ennek olyan értelmet, hogy a nyers és fenyegető beszédre fel van jogosítva. Jehova „szolga”-osztályának tagjai az igazságot az Úr szellemében szölik. Az igazság maga, amely olyan éles, mint a kétélű kard és olyan, mint a hegyes nyíl, elvégzi Istennek akarátát. Világos tehát, hogy a tanúságtevők nem használnak testi fegyvereket a romboló munka elvégzésére. Mindazonáltal a „hű és bölcs szolga”-osztály nyíltan fog szólani Sátán gonosz szervezetéről és arról, hogy Jehova - Isten, akinek szervezete teljes szabadulást fog hozni. Jehova választott Szolgájának minden tagja ezen hirdetésben, amint arra alkalom nyújtatik, részt fog venni.

November 26.

„Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé, sem gyász, sem kiáltás.” - Jelenések 21:4.

Jehova Isten a Krisztus által fog az emberekkel lakozni, és ők az Ő népe lesznek, Ő pedig Istenük lesz. A Messiás országa Istennek országa lesz, mivel az az Ő tervének megvalósítása lesz. Az országban a föld népeire bizonyos próbáltatások várnak ugyan, de ha engedelmességet tanulnak, Jehova el fogja törölni könnyeiket. A föld azon emberei, akik feltétlenül meg fognak hódolni az új kormányzat előtt, az új és szent városban polgárságot fognak nyerni. Jehovát pedig Istenüknek és magukat az Ő népének fogják felismerni. Azok, akik a szentség útján fognak járni, végül az országút (magas út) végére fognak érni, teljesen helyre fognak állíttatni és azon felséges halleluja-kórus tagjai lesznek, amely mindörökké dicséretet fog Jehovának zengeni.

November 27.

„Hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket.” - 1. Péter 2:9.

Minden keresztyén egykor sötétségben volt, mint ahogy a világ is sötétségben van: Jehova azonban a sötétségből valóban csodálatos világosságra hozta ki őket, amennyiben ezen világosságban olyan dolgokat látnak meg, amelyeket a természeti ember nem tud felfogni. Mindenesetre az a pusztá tény, hogy az egyház tagja kihozatott a sötétségből, nem jelenti azt, hogy nem lesz többet harca a sötétség hatalmaival. Elméje most csatatérré lett: és neki e világ sötétségének urai, hatalmasságai és vezérei ellen kell küzdenie. Fel kell használnia Jehova azon dolgait, amelyeket a világosságban való megmaradására rendelt és így kell a világosságban járnia. Ezen világosság sugarait magáról vissza kell tükröztetnie és másokra vetnie, mert minden, ami Jehovával, a világosság forrásával összhangban van, úgy kell hogy ragyogjon, mint Ő.

November 28.

„A mi Urunk Istenünk nevében járunk örökkön-örökké.”

Mikeás 4:5.

Ezek a szavak az Ő népének azon megmásíthatatlan elhatározását fejezik ki, hogy egy bizonyos időtől fogva ők az ő Atyjuk nevében fognak mindörökké járni. Ez az idő akkor lesz, amikor a felkentek a Legfelségesebb rejtekében lesznek és a Mindenható kezének árnyékában fognak maradni. Látják, hogy eljött az idő Jehova számára, hogy mindazok elpusztítására, akik vele és az ő népével ellenkeznek, tette keljen. Attól az időtől fogva, a felkentek igazságban járhatnak, tudván azt, hogy Isten nem fogja megengedni, hogy az Ő hűségeseit a Gonosz ámítása megzavarja. Mostantól fogva Isten felkentjei ellen alakított egyetlen intézmény sem fog célt érni. Egy ideig ugyan győzelmeseknek tetszhetnek, de mégsem fognak győzni. Nagy szükség van most teljes biztosítékra, amiről Isten kegyesen gondoskodott is. Mindenki, aki Őt szereti, hirdesse hát bátran az ő szent nevének tisztességét mostantól fogva mindörökké.

November 29.

„Az Úr, a te Istened, közötted van; erős Ő, megtart; örül terajtdal örömmel, hallgat az ő szerelmében, énekléssel örvendez néked.”

Szofóniás 3:17.

Jehova, amióta szellemét az Ő szolgálóira és szolgálóleányaira kitöltötte és amióta az „Adonáj” az Ő templomába jött, egy különös értelemben van az Ő népe között. A gonosz Sárkány bántaná azokat, akik Isten parancsait megtartják, de Jehova úgy oltalmazza őket, mint ahogy Jeruzsálemet hegyek veszik körül, és megígéri, hogy idejekorán megszabadítja őket. Jehovának irántuk való szeretete nem tüntető, látszólagos. Ez a mély szeretet úgy folyik, mint a folyó. Ő hallgat, míg szeretetének tervei ki nem bontakoznak. Akkor fog örvendezni, amikor azok gyümölcsöket hoznak. Akkor a mennyben és a földön mindenki örvendezni fog, még maga az Atya is, aki annyira fog örüdni, hogy énekelni fog. Akkor Isten lesz „mindenben minden”, mindenkinek mindene. Akkor minden mint Isten családja örökre egyé lesz.

November 30.

„Minden népet ütközetre gyűjtök Jeruzsálemhez; ... és a város fele számkivetésbe megy, de a nép maradéka nem gyomláztat ki a városból.” - Zakariás 14:2.

A föld minden nemzete Sátán szervezetéhez tartozik. Jehova őket Jeruzsálem, az Ő szervezete ellen gyűjti, mivel Ő saját ármításait választotta eszközül ellenük, eldöntvén, hogy az ő pusztulásuk ideje eljött. Amint egykor Józsué írta: „Az Úr megkeményítette szíveiket, hogy Izráel ellen hadra keljenek, hogy végképen elpusztíthassa őket és hogy semmi kegyelmet ne kaphassanak.” Az azok ellen való támadás nyomása alatt, akik az Úr oldalára állottak, egy rész, és kétségtelenül a nagyobb rész, az ellenség kezébe esik. A maradék ellenben, nem fogja hagyni a Jehovának való átadásban megingatni magát. Ők az Ő oltalmát fogják bírni és meg fognak szabadulni. Ügyeljünk hát cselekedeteinkre, hogy azok mindig Jehovának legyenek szentelve.

December 1.

*„Ítéletre indulok hozzátok és gyors tanú leszek a szemfényvesztők ... és azok ellen, akik ... nem félnek engem, azt mondja a seregeknek Ura.”
Malakiás 3:5.*

Jehova ítéletre közeledett a névleges szellemi Izráel; a keresztyénség ellen, amennyiben az Ő Fia, az Úr, akit ők állítólag várnak, eljött az Ő templomába, hogy megtisztítsa azt. Az ítélet nem szorítkozik azonban csak az ellenképes papokra, „Lévi Fiaira”. Az az egész vallásrendszerre, amely magát az Urról nevezi, terjed ki. A szemfényvesztők, a paráznák, a hamisan esküvők, a munkások, az özvegyek és árvák megrövidítői és az idegenek szorongatói szenteskedő módon ajkaikkal az Úrhoz közelednek, de szívük távol van tőle. Ők megtagadták az Urat és az emberiséget megáldó országának eljövetelét és nyíltan az Ördög tervéhez szegődtek, amely emberi erő szövetség által akarja üdvözíteni az emberiséget. Az Úr nem késlekedik, hanem gyors tanú lesz ellenük.

December 2.

„Ha azok a napok meg nem rövidítenének, egyetlen ember sem menekülhetne meg, de a választottakért megrövidítenek majd azok a napok.” - Máté 24:22.

Sokan kifejezték a háború hirtelen megállása felett való csodálkozásukat. Jehova akarta azt megállítani. Alkalmos időben az Úr intézkedett, hogy a föld különböző részein bebörtönözött szolgálai kiszabadulhassanak, hogy előkészületeket tehessenek az Elizeus-munkára, a föld nemzeteinek való bizonyágtételre. Ezen tény felismerése meg kell, hogy indítsa minden keresztyén szívét. Az a tény, hogy a nagy Jehova Isten és az Úr Jézus, a királyok Királya, közbelépett és megállítva a hadakozó nemzeteket békét parancsolt, hogy a keresztyének egy maroknyi kis csapatának alkalmat adjon arra, hogy bizonyágtévék legyenek, sokkal csodálatosabb, semmint azt szavakban ki lehetne fejezni. Ez meg kell, hogy minden keresztyént alázzon és arra kell, hogy indítsa, hogy a mindvégig való szolgálatra magát felövezze.

December 3.

„Hálákat adok néked, Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcssek és az értelmesek előtt, és a kisdedeknek megjelentetted.” - Máté 11:25.

Jehova titkai azokéi, akik Őt félik. Azok el vannak rejtve a világi értelemben vett bölcssek és értelmesek előtt, Jehova úgy rendezte, hogyha valaki bölcs akar lenni az Úr dolgaiban, a világ szemében bolondnak kell lenni, és olyannak kell lennie, mint a csecsemőnek, az ige tejét vévén. Ilyeneknek nyilatkoztatja ki az Úr az Ő szelleme által a mély dolgokat, a királyság titkait. Ez hálára kell hogy indítson minket. Az is következik azonban, hogy a nagyobb ismerettel több felelősség jár. Ezen titkok ismerete mindenkitől, akinek azok ki lettek jelentve, képességeinek Annak dicsőségére való fordítását kívánja meg, aki ezt a kiváltságot adja neki. Áldott a keresztyén osztályrésze, hogy most, amikor azokat „az istentelenek közül senki sem érti”, a királyság titkait megértheti.

December 4.

„Imádkozzál titkon Atyádhoz. És a te Atyád, aki titkon néz téged, meg fog fizetni néked.” - Máté 6:6 (Czeplédy-fordítása szerint)

Hogyha egy földi uralkodótól valami különös kegyet akarsz kapni, nem fogsz egy nyilvános népgyűlést összehívni és nem fogod az ő jelenlétükben az uralkodóhoz intézett kéréseidet hangosan tudtul adni. Előnyösebbnek fogod látni a nála való külön kihallgatásodat, hogy kérésedet jobban és közvetlenül terjeszthesd eléje. Mivel az imádságokat Jehovához intézzük, az igazi imádság az a kérés, amit titkon terjesztünk Jehova Istenhez Jézus Krisztus nevében. A mások jelenlétében mondott hosszú imádságok és szenteskedő nyilvános imádkozás, amit mások is láthatnak, általában azt a célt szolgálják, hogy az imádkozóra és nem Istenre irányítsák a figyelmet. Bizonyosak lehetünk abban, hogy Jehova nem hallgatja meg az ilyen imákat. Ne felejtsük el, hogy Jehova akkor is lát és hall minket, ha titkon fordulunk imádságos lelkülettel Őhöz.

December 5.

*„Egy Bárány áll vala Sion hegyén, és ővele száznegyvennégy ezeren, akiknek homlokán írva vala az ő Atyjának neve.”
Jelenések 14:1.*

Jehovának az ő homlokukra írott neve ezt jelenti: Ezek Jehova-istenéi és az a tisztességük, hogy az Ő nevét mások elé vihetik. Ők a Sion-hegyén vannak, amely Isten szervezete. Az itt leírt osztály az egyháznak azon földön levő utolsó tagjai, akik azon tiszteletbeli állásra hívtak, hogy Jehova nevét hirdessék. Ők Jézus Krisztussal, a Királlyal együtt állnak ott, ami azt jelenti, hogy Őt készsörömmel támogatják; a zsoltáros így írja le őket: „A te néped készséggel siet a te sereggyűjtésed napján.” (110. Zsoltár 3) Az Úr kegyesen részesíti őket az Ő tervének meglátásában: és a hű maradék, a tőle nyert kegyet értékelve, örömmel lép az Ő szolgálatába. Hogyha hűek lesznek, mostantól fogva mindörökké szolgálni fogják Őt.

December 6.

„Így vezérletted népedet, hogy magadnak dicső nevet szerezzél.”

Ésaiás 63:14.

Isten azért vezette ki az Ő népét Egyiptomból, hogy nevet szerezzen magának. Ő nemsokára meg fogja az Ő legfelsőbb hatalmát minden nemzetnek mutatni. Istennek népe most a csatába indul, tudva, hogy Ő lesz az ő erősségük. Vannak idők, amikor az út sötétnek látszik és az ellenség látszólagosan Isten felkentjei fölé kerekedik. Ez a hit próbája, Isten nem fogja megengedni mostantól fogva, hogy az ellenség diadalmaskodjék. Az a tény, hogy eljött az idő, hogy magának nevet szerezzen, határozott bizonyíték arra, hogy az ellenségnek kudarcot kell vallania. Isten felkent tanúi ugyan nem állnak elő vakmerően, azt hirdetve, hogy a győzelemre mennek, de az ő kiváltságuk az, hogy feltétlen biznysággal hirdessék, hogy Jehova győzni fog. Az Ő nevének becsülete van kockán. Nagy kiváltság most részükre annak megengedése, hogy az Ő oldalára állhatnak, az Ő nevéről tanúskodhatnak és az Ő győzelmében részt vehetnek.

December 7.

„Mikor visszahozta az Úr Sionnak foglyait, olyanok voltunk, mint az álmodók.” - 126. Zsoltár 1.

Jehova Jézust felkente a szent szellemmel, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessen. Ezzel összhangban 1874-ben Őt mint a nagy Cyrust vagy Napot küldötte el, hogy hozzon „szabadulást a foglyoknak” a misztikus Babilonból. Ők szabadulás után áhítoztak és mohón ragadták meg az alkalmat, hogy Babilont elhagyják és hogy felmenjenek az Úr házának építésére. Akkor szüntette meg Jehova Sion fogságát. A zsoltáros előre megírta az örömeiket, amelyet ők most énekelhetnek: „Akkor megtelt a szánk nevetéssel, nyelvünk pedig vigadozással. Akkor így szóltak a pogányok: Hatalmasan cselekedett ezekkel az Úr! Hatalmasan cselekedet velünk az Úr, azért örvendezzünk.” Ami akkor legelőször örvendeztette meg a keresztyének szívét, azon nagy igazság kinyilatkoztatása volt, hogy Jehova a föld minden nemzetsége számára helyreállítási áldásokról gondoskodott.

December 8.

*„Ezt az Isten feltámasztá harmadnapon, és megadá, hogy Ő megjelenjék nyilván, nem az egész népnek, hanem az Istentől eleve választott bizonyságoknak, nékiünk.”
Apostolok cselekedetei 10:40, 41.*

Jehova nem tette ki a feltámadott Jézust azon nép szentségtelen bámulatának, amely három nap előtt megfeszítését követelte, sem pedig a papoknak és az akkori fővallásoskodóknak nem mutatta meg Őt. Így Ő nem akarta őket Jézus feltámadásáról meggyőzni és ezáltal tanúivá tenni. Jehova Jézust arra hatalmazta fel, hogy azon kevés hűségesnek nyilatkoztassa meg magát, akiket ezáltal a többi emberek javára tanúivá tett. Ez Jehova eljárási módját szemlélteti, amely abban áll, hogy a helyeseket tünteti ki és teszi az emberek előtt sokféle munkáinak illetékes és szavahihető tanúivá. Az Ő tanúi sohasem a hatalmasok, az előkelők vagy a büszkék közül valók. Nem választ gonosz embereket az Ő képviselőjére. Az Ő tanúi jelenleg, amiként a hajdani apostolok, a szelídek és tanulékonyak, akiket a szeretet indít az Ő szolgálatára.

December 9.

„Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, aki az ő nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által.” - 1. Péter 1:3.

Jézus, az újteremtés feje, az Ő mennyei Atyjának szelleme által a Jordán folyónál lett nemzve. Mivel e nemzés egy új élet kezdetét jelenti, az újteremtés itt vette kezdetét. Három és fél éven át tanítványait tanította. Noha ők teljesen fel voltak szentelve, természetesen nem lehettek újteremtményeké, amíg a nagy váltságdíj nem lett bűnázdatképpen az isteni igazságnak bemutatva. Amikor Jézus a halálból feltámadt és a mennybe ment, ez be lett mutatva: ezen bemutatásnak és az isteni elfogadásnak bizonyítéka pünkösdkor adatott meg, amikor a szent szellem kiöntetett a tanítványokra. A tanítványok csak akkor lettek igazolva és fogamzva az élet reménységére.

December 10.

„Isten ... készített nékik várost.” – Zsidók 11:16.

Isten az Ő tervének kibontakozása folyamán egyes embereket, akik között volt Ábrahám is, azzal tisztelt meg, hogy az őmellette való tanúskodás kiváltságát adta nekik. Ezek az emberek tökéletlenek voltak, de az emberiség számára becsületesen jobb állapotokat kívántak. Noha abban a világban voltak ugyan, amely felett Sátán istenként uralkodott, mégis a legkevésbé sem éreztek vele együtt. Ők olyan kormányzat után vágyakoztak, amely felett a menny igazságos Istene uralkodik. Ők nyíltan Isten mellé állottak és semmiféle üldözés sem tudta őket újtuktól eltéríteni. Hithűségük miatt Isten nem szégyellte magát Istenüknek nevezni. Arról gondoskodott, hogy az ő polgárságuk az új földön legyen, amely felett az új ég lesz, amelynek Krisztus lesz a feje.

December 11.

„Isten kegyelmi ajándéka pedig az örökélet a mi Urunk Krisztus Jézusban.” – Róma 6:23.

Úgy látszik, hogy Jehovának világosan lefektetett szabálya az, hogy senkit sem kényszerít az élet elfogadására, ellenben gondoskodik arról az útról, amelyen örökélethez lehet jutni, amit aztán kegyelmi ajándék gyanánt kínál fel. Nem lehetséges semmiféle adomány anélkül, hogy annak feltételeit az elfogadó ne ismerné és azokkal egyetértve azokat el ne fogadná. Ezen ténnyel összhangban a szeretet nagy Istene úgy rendezte a dolgot, hogy az Ő alkalmas idejében minden ember az isteni igazság ismeretére fog hozatni, hogy ezáltal alkalma legyen az általánosan felajánlott feltételek mellett az életet elfogadni. Ti, igazságszeretők, mondjatok köszönetet minden jó és tökéletes dolog Adományozójának az élet eme ajándékáért! Vigyétek el az igazságot akik most azt bírjátok, másoknak, hogy ők is örülhessenek az örökélet tekintetében tett gondoskodásnak!

December 12.

„Körülvettek engem mind a pogányok (nemzetek), de az Úr nevében elvesztém őket.” - 118. Zsoltár 10.

Az Úr szolgálói az ellenségtől körülvéve látják magukat. Ők azonban nem ijednek meg. Jehova nevében, azaz az Ő ígéreteinek és szövetségének erejében, a csatába mennek, és lám Jehova megsemmisíti az ellenséget. Megengedi nekik, hogy részt vegyenek a győzelemben. Ez nem azt jelenti, hogy Istennek népe maga fogja a pusztítás munkáját végezni, hanem azt, hogy Isten fogja népének megszerezni a győzelmet és mindazokat elpusztítani, akik Vele és az Ő munkáival szembe szállnak. Minden nemzet, azaz Sátán minden szervezett hatalma, el akarja pusztítani a felkenteket. Az ellenségnek darabokra való zúzása után Isten meg fogja menteni a népet és meg fogja nekik az élet útját mutatni. Így fogja az Ő nevét igazolni. Hogy az embereknek alkalmuk legyen megtudni, hogy Ő mit akar tenni. Isten most megparancsolja felkentjeinek, hogy tanú legyenek a földön és hogy az Ő nevének tisztességét zengjék.

December 13.

„Örvendezvén örvendezek az Urban, örüljön lelkem az én Istenemben, mert az üdvnek ruháival öltöztetett fel engem, az igazság palástjával vett engem körül.” - Ésaías 61:10.

Az üdv ruhái és az igazság palástja Jehováé, amelyeket Ő az Ő hű Fiának, a Vőlegénynek ad át, hogy azokkal az Ő menyasszonyának előrelátható tagjait felöltöztesse. Azoknak társasága, akik helyeselteknek bizonyultak, amióta a nagy Ötvös megkezdte Lévi ellenjelképes fiainak megtisztítását, most szép csatarendben áll az isteni helyeslés, kegy és oltalom ezen öltözeteiben. Ez egy nagy öröm ideje részükre; és az ő örömük nem önmagukban, hanem Jehovában van, aki oly igen megtisztelte őket. Ők azzal akarják az ő Jótevőjüknek értékelésüket kifejezni, hogy a nekik adott hivatali ismertető jegyekre méltók igyekeznek lenni. Istennek felmagasztalásai vannak szájukban.

December 14.

„Ímé, én elküldöm néktek Ilyést, a prófétát, mielőtt eljön az Urnak nagy és félelmetes napja.” - Malakiás 4:5.

Jehova elküldte Illést. Ezen ténynek megfelelően a helyreállítás 1874-ben elkezdődött. A helyreállítás ugyanis nemcsak az embernek az ő eredeti tökéletes állapotára való visszaállításából áll Jézus ezt mondta: „Ilyés bizony eljő előbb, és mindent helyreállít.” (Máté 17:11) Illés az egyháznak 1918 előtt a függöny innenső oldalán végzett munkáját ábrázolta. 1874 körül kezdődött meg az isteni terv nagy alapigazságainak helyreállítása. Ugyanezt a dolgot Ezsdrás idejében az Úr házában az aranyedényeknek helyreállítása jelképezte. Az egyház a Király, Jézus Krisztus felügyelete alatt egy helyreállítási munkát végzett: úgyhogy most a régen elrejtett nagy alapigazságok mind helyre lettek állítva. Hogy az emberek elfogadhassák Jehova életadományát, először az igazság pontos ismeretére kell jutniuk.

December 15.

„Mert ímé, új egeket és új földet teremtek, és a régiek ingyen sem említetnek, még csak észbe sem jutnak.” - Ésaías 65:17.

Istennek tudtul adott szándéka az új egek meglántálása és a föld alapjának lefektetése: ezt pedig az Ő szervezete Sion által teszi. Ő az Ő ember számára látható és láthatatlan királyságát, amely az emberek felett uralkodni fog és közöttük igazságot fog meghonosítani, akarja felállítani. Ezt a munkát pedig Sion által fogja elvégezni, amelyet népének nevez. Ezen munka közben a még földön levő maradékának meghagyta, hogy az új világrend bevezetéséről tanúskodjanak. Üzenetét szájukba adta, hogy ajkaik mindenfelé az Ő dicséretét szólhassák. Hogy bátran vihessék szét az igazság üzenetét, arról biztosítja őket, hogy az Ő hatalmas kezének oltalmazó árnyékában vannak.

December 16.

„Nyissátok meg nékem az igazságnak kapuit, hogy bemenjek azokon és dicsérjem az Urat!” - 118. Zsoltár 19.

A kapu egy város falában levő átjáró út. A város kormányzatot jelképez. A föld új kormányzata 1914-ben született meg, mert Jehova akkor helyezte a Békefejedelem vállaira a kormányzatot. Az új kormányzatnak vagy városnak szentírási neve Sion. Róla mondja a próféta: „Falaidat Üdvösségnek és kapuidat Dicséretnek fogod hívni.” 1918 óta azok, akik az Urat azáltal akarják szolgálni, hogy a nép előtt rámutatnak arra az útra, amely a királyságba vezet, Őhöz áramoltak, hogy nyissa meg nekik a szolgálat útját. Jehova kitérte a kapukat, amelyek a szolgálat útjait megnyitják. Ők pedig azáltal léptek azokra, hogy nyilvánosan hirdetik az Ur dicséretét. Ők így hozzák az Úrnak az igazság áldozatát.

December 17.

„Meváltom őket a Seol hatalmából! Megmentem őket a haláltól! Hol van a te veszedelmed oh halál?! Hol van a te romlásod oh Seol?! Megbánás elrejtetett én előlem.” - Hóseás 13:14.

Azon váltságdíj érdeménél fogva, amelyről Jehova az Ő engedelmes Fiában, Jézusban gondoskodott, a halálból való megváltás biztosítva van. Nemsokára a halhatatlanok, a Krisztus, fő és tagok, meg fogják a halottak újból való életre hozatalának nagy munkáját kezdeni. Az Úr a koporsókból ki fogja hozni az ottan alvó milliokat és így a sir romlását, elpusztítását fogja előidézni. Ezek közül sok millió, ajkaikon örömeikkel, fog őhöz jönni. Ő a halál felett való győzelmet fogja megszerezni számukra az életre való helyreállítás által. Amikor az Ő uralkodása be fog fejeződni, a halál meg fogja kapni az ő csapását, az ő kegyelemdöfését. El fog nyeletteni a győzelemben. Mondjuk el tehát ezeket a jó híreket a föld gyászolóinak, hogy szíveik a nyomorúság ezen idejében megvigasztalódhassanak. A mi kiváltságunk az, hogy ezt megtegyük.

December 18.

„Az én ívemet helyeztetem a felhőkre, s ez lesz jele a szövetségnek közöttem és a föld között.” - 1. Mózes 9:13.

A szivárvány Jehovának műve, aki esőt bocsát és a napsugarakat a köd- és nedvesség-fátyolán átengedi. Ezt tette azon „örökkévaló szövetség” jelévé, amely „Isten és minden testből való élő állat (lény) között, amely a földön van”, kötött. Ezen szövetség alapján parancsolta meg Isten, hogy minden test élete szentnek tekintessék. Ő ezt mondta ugyanis: „De a ti véreteket, amelyben van a ti életetek, számon kérem: számon kérem minden állattól, azonképpen az emberektől, kinek-kinek atyjafiától számon kérem az ember életét.” A nemzetek, akik mind Nóétól és fiától származtak, gyakran látták a békés szivárványt, de annak figyelembevétele nélkül az emberi élet szentségét semmibe vették, amit az emberiségnek az Isten szövetsége szerint meg kellett volna őriznie. A múlt véres háborúival és egy új háborúra való készülődésükkel, amely minden háború között a legvéresebb lesz, „áthágták a törvényeket, a rendelést megszegték, megtörték az örök szövetséget, ezért átok emészti meg a földet.” - Ésaías 24:5, 6.

December 19.

„Örvendeznek tebenned, akik szeretik a te nevedet.” - 5. Zsoltár 12.

Ez a szöveg, egy imádság, hogy Jehova állítsa meg ellenségeinek továbbhaladását, hogy az Ő neve igazoltathasson és hogy mindazok, akik Jehova nevét szeretik, örvendezhessenek őbenne. Ez egy alkalmas imádság a mai felkentek számára. Az idő itt van, amikor Isten igazolni fogja az Ő nevét; és ezt tudva, a mi imádságainknak és szolgálatunknak mindig összhangban kell lennie ezzel a gondolattal. Néha úgy látszik, mintha az ellenség győzedelmeskedhetik, és a felkentek egy időre elbátortalanodnak. Akkor felkiáltanak az Úrhoz, hogy az ellenség álljon meg és romlása jöjjön el, és hogy azok, akik szeretik az Úr nevét, örvendezhessenek őbenne. Az Ő rejtekébe hozta és az Ő hatalmas kezének árnyéka alá helyezte őket. Egymást arra szólítják fel, hogy megértésüket Jehova tisztességének, jó hírnevének és dicsőségének örömmel való hirdetésével fejezzék ki.

December 20.

„Ne félj, mert én veled vagyok; ne csüggedj, mert én vagyok Istened; megerősítelek, sőt megsegítelek és igazságom jobbjával támogatlak.” - Ésaías 41:10.

Micsoda egy vigasztaló és erősítő bátorítás ez! Mennyire elúzi a félelmet és csüggedést! Jehova velünk van. Áldott gondolat! És miért? Mivel Őt tettük Istenünké, akit mi imádunk: mi az Ő szolgálói vagyunk. Ő választott minket és nem vetett el. Ő minket a föld végeiről vett és annak széleiről hívott. Azért hívott el minket, hogy tanúi legyünk. Már az Ő igazságossága hűségre és az Ő tanúiképpen való megtartásunkra indítja Őt. Hogyha nem lenne támogatónk és oltalmazónk, mi nem tudnánk a gyűlölettel-teljes ellenségek ezen világában megállni. De az ő igazságának jobb keze fenntart minket.

December 21.

„Énekeljete az Urnak új éneket, mert csodadolgokat cselekedett; megsegítette Őt az ő jobbkeze és szentséges karja.” - 98. Zsoltár 1.

Az Úr Jézus Krisztus Jehova nagy végrehajtó tisztje az isteni terv kivitelére. Ezért Ő Jehovának a Legfelségesebbnek jobb keze és szentséges karja. Krisztus az a Valaki, akit Jehova arra használ fel, hogy az egyház számára győzelmet szerezzen: a Sárkány ellen vívott mennyei harcban ugyancsak Ő volt Istennek az a jobb keze és karja, aki győzelmet szerzett. A földön a fenevad az Ördög szervezete, és a Bárány között folyó harcban Ő Istennek az a hatalmas végrehajtó tisztje, aki diadalt arat. Az Ördög és szervezete felett való győzelem teljes lesz, és kivívása után Jehova nagy végrehajtó tisztjével a száznegyvennégy ezer elhívott, választott és hű is együtt lesz. A győzelem Istené, amelyet Ő a kellő időben az Ő „szentséges karja”-val nyer meg. Az eljövendő győzelemben vetett hittel énekeljük az Úr dicséretét az egész földön!

December 22.

„Eledelt ad az őt félőknek; megemlékezik az ő szövetségéről örökké.” - 111. Zsoltár 5.

Jehova szeretete és az ő szövetségéhez való hűsége intezte azt úgy, hogy „amelyek régen megírtak, a mi tanulságunkra írtak meg.” Nem úgy intézkedett, hogy az Ő fiai háztartásának minden élelem egyszerre legyen kiszolgáltatva. Ő arról a szükség szerint gondoskodott. „Megadod eledelünket a kellő időben”, írja a próféta. Amint azonban a teljes nap mindegyre közelebb jött, Jehova nagyobb fényt vetett az Ő igéjére, miáltal azok ellátását is megnövelte, akik félik Őt. A háztartást a fiak házának feje révén élélmezte, mert minden dolog az Atyától és a Fiú által van. Senki se áltassa magát azon hittel, hogy az Úr őt különösképpen hatalmazta fel azzal, hogy a hit háznépét az írás kifejtésével maga táplálja, mivel az írások nem képezik külön, személyes magyarázat tárgyát.

December 23.

„Lássátok, milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten fiainak neveztetünk. A világ azért nem ismer minket, mert nem ismerte meg Őt.” - 1. János 3:1.

Micsoda egy áldott kiváltság Jehova, az örök Isten által szerettetni! Hogyan fejezzük ki az Ő, irántunk tanúsított azon rendkívüli szeretetének nagyrabecsülését, hogy minket az isteni család fiává nemzett és azoknak nevez? A szeretet szeretetet nemz. „Hogyha Isten ennyire szeretett minket, nekünk is szeretnünk kell egymást!” Olyan szeretet kell hogy legyen bennünk testvéreink iránt, amely arra késztesse minket, hogy életünket is letegyünk értük, hogy a mindhalálig való hűség kimutatásában és az élet koronájának elnyerésében segítségükre legyünk. És „mivel Isten így szeretett minket” és mivel Ő mutatta meg először az újteremtés és öközötté való ezen kölcsönös szeretetben az Ő szeretetét, Istent mindenk felett kell szeretnünk. Hogyan tehetjük meg ezt? „Az az Isten szeretete, hogy megtartjuk az ő parancsolatait: az ő parancsolatai pedig nem nehezek.” - 1. János 3:23.

December 24.

„Lásd, levettem rólad a te álnokságodat és ünnepi ruhákba öltöztetlek téged!” - Zakariás 3:4.

Azokat a porlepte ruhákat, amelyeket a hűségesek a misztikus Babilon fogságából való visszatérés útján viseltek, most, amikor az Úr az Ő templomába jött, nem fogják hordani. Azok nem illenek az egyházhoz a Vőlegény jelenléte alatt. Sátán rosszakarattal mutatott rá a Jósua, a főpap (Zakariás 3:1) által jelképezett hű egyház ezen szennyes ruháira és ezzel vádolta őt. Az Úr megdorgálta Sátánt és hűséges követői által ezt mondta az egyházra vonatkozólag: „Vegyétek le róla (Jósuáról, az egyházzól) a szennyes ruhákat ... és ünnepi ruhákba öltöztetlek téged.” Ez a hűségeseket mint csoportot ábrázolja, amely az igazság palástját kapja, amikor az Úr az Ő templomába jön. Az igazság palástjának elnyerését egy olyan idő jelzi, amikor minden hű pap, aki a nagy Főpap alatt van, örvendezik.

December 25.

„Ezért ad jelt néktek az Úr maga: Imé, a szűz fogan méhében és szül fiat, s nevezi azt Immánuelnek.” - Ésaías 7:14.

Jehova Isten több mint hétszáz évvel előbb megígérte, hogy az eljövendő szabadulást egy jellel fogja jelezni. A jel az volt, hogy az Úrnak egy szűz szolgáló leánya Isten ereje folytán szeplőtlenül fog foganni és fiat fog szülni, akinek neve Immánuel azt fogja jelezni, hogy Isten vele van és, hogy az emberiség ügyét felkarolja. A kellő időben megadta Jehova ezt a jelt az ő Fiának emberré való megszületése által, a mennyei angyalok pedig énekben dicsőítették Istent és megmagyarázták a jelt a szerény pásztoroknak. Ez volt odáig az emberi történelem legnagyobb eseménye. Most azonban az első nagy eseményből egy sokkal nagyobb esemény ismerhető fel. Tudniillik a tiszta Sion fogant, és 1914-ben egy fiúgyermeket szült, aki az új nemzet. Ez a küszöbön levő szabadulás jele, és Jehova felkentjei ujjongva hirdetik az egész világnak az örömhírt.

December 26.

„Neved és emlékezeted után vágyott a lélek.” - Ésaías 26:8.

A föld nagy nyomorúságának idejében, amikor Babilon nagy városa kezd széthullani, Jehova hű népe Őbenne talál biztos menedékhelyet. Az ő lelkük vagy lényük Őutána vágyik. Nincs semmi más életcéljük, mint az, hogy az Ő akaratát tegyék és az Ő nevének dicsőítésére törekedjenek. Megemlékeznek mindarról, amit értünk a múltban tett és amit ez utolsó napokban való felbátorításukra és vezetésük végett megíratott. Mivel boldogok, folyton Őhöz folyamodnak erőért és további szolgálati alkalomért. Szívük vágya az, hogy abban a nagy munkában, amit Jehova most a földön végez, részt vehessenek és dicsőséget hozhassanak az Ő nevére. Azok, akik igazán az Urnak szentelték magukat, nemcsak arra fognak törekedni, hogy a szolgálatban részt vegyenek, hanem testvéreiket is az ezen boldog szolgálatban való részvételre fogják buzdítani.

December 27.

„Hála az Istennek, aki a diadalmat adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által.” - 1. Korinthus 15:57.

Jehova maga, az Ő ügyének és népének győzelmében bizonyos. A győzelem a vele szembenálló fél leverését, az igazság diadalát, az Ő nevének és becsületének igazolását jelenti. Azok megáldatását fogja eredményezni, akik a győző mellé állnak. Ez a legnagyobb örömet és a zsákmányban való részesedést jelenti azoknak, akik a harcban részt vesznek és a győző oldalán vannak. Isten hatalmának Jézus Krisztus által való működése a testvérek nagy vádolóját a mennyből levetette. Istennek maradéka Jézus Krisztus által, azzal, hogy osztatlanul hű marad Jehova szervezetéhez, győzedelmeskedik manapság a fenevad és annak képe és jele és nevének száma felett. Jézus Krisztus által Jehova a halál felett való győzelmet is megszerzi az első feltámadás által. Hát ne vegyük-e elő hárfánkat és ne énekeljünk?

December 28.

„Ha elfogadjuk az emberek bizonyágtételét, az Isten bizonyágtétele nagyobb.” - 1. János 5:9.

Ki volt az igazságnak igazabb és hüebb bizonyágtéveje, mint Jehova, a legfelségesebb Isten maga? Ha elfogadjuk azon emberek bizonyágtételét, akik az Urat szolgálják és szolgálták, mégis Isten bizonyágtétele mindig nagyobb. Teremtésének nagy látható művei az Ő mindenhatóságának és gazdag bölcsességének ugyan hallgató, mégis ékesen-szóló bizonyágai, amelyek minket arra is segítenek, hogy azokat a láthatatlan dolgokat is megértsük, amiket Ő alkotott. Ihletett igéjében írott bizonyágot adott nekünk. Elküldte az Ő egyszülött Fiát a mennyből, hogy az emberek között az Ő „hű és igaz” tanúja legyen. Jehova sohasem hagyta a világot meggyőző bizonyág nélkül. Milyen jelentőségteljesek eszerint az apostol szavai: „Amint Ő van, úgy vagyunk mi is e világon” tudniillik bizonyágtéve tanúk. (1. János 4:17) Legyen tehát „bizodalmunk ... az ítélet napjához és mint „Istennek követői” híven tegyünk bizonyágot. - Efézus 5:1.

December 29.

„Szeretlek Uram, én erősségem! Az Úr (Jehova) az én kősziklám, váram és szabadítom.” - 18. Zsoltár 2, 3.

A szabadító megmentőt jelent, egy olyan valakit, aki mások segítségére jön és aki megvédi és megtartja őket a veszedelem, az ínség vagy halál állapotában, abból kivonja és a nyugalom, biztonság és áldás állapotába helyezi őket. Az egész világegyetemben senki sem érdemli meg a Szabadító, Üdvözítő nevet úgy mint Jehova. Ő méltán és jogosan veszi magának ezt a nevet amikor ezt mondja: „Én vagyok a te Urad Istened, Izráel Szentje, a te Üdvözítőd ... én, csak én vagyok az Úr: rajtam kívül nincs más üdvözítő”. E szavak különösen a szellemi Izraelre, az újteremtésre vonatkoznak, ezek azonban azt is mutatják viszont, hogy az emberiség számára nem lehetséges örök üdvösség Jehován kívül. Az Úrnak csak egy csatornája van a földön, amely az emberiség közelgő szabadulását mostan tudtul adja; ez a csatorna pedig az Ő felkent szentjeiből, az Ő Szolgaosztályából áll. Ezek szeretik Őt, és Ő az ő Szabadítójuk Krisztus által.

December 30.

„Megkoronázod az esztendőjt jóvoltoddal és a te nyomdokaidon kövérség fakad.” - 65. Zsoltár 12.

Az „esztendő” nyilván azt az időszakot jelenti, amikor Istennek jósága mindenkinek meg fog nyilatkozni; vagyis amikor mindenki meg fogja ismerni a mi Istenünk dicsőségét, jóságát és szerető kedvességét. Amikor ez az esztendő, azaz a millennium véget ért, az meg lesz koronázva: koronája pedig maga Isten lesz, aki a jóság tökéletes kifejezése. Akkor a Dávid által mondott prófécia egészen be lesz teljesevde és az Úr nyomdokain minden teremtménye számára kövérség, azaz áldás és öröm fog fakadni. Most az Úr templom-osztálya hit által látja a dicső jövőt. Ők ezt a látványt nem fojthatják magukba, hanem kiváltságukat azzal munkálják, hogy Istenről tanúskodnak. Ők azon jósról beszélnek az embereknek, amelyet Ő az emberiség számára tartogat.

December 31.

„Ki ne félne téged, Uram, és ki ne dicsőítené a te nevedet? Mert csak egyedül vagy szent.” - Jelenések 15:4.

Amikor a föld népei meglátják majd, hogy a hosszú sötét éjszakának vége szakadt, mikor megtudják, hogy a Gonosz erő teljesen megtöretett és az emberiség a szolgaságból megszabadult, amikor az emberek tudomást fognak szerezni megváltásukról és arról, hogy ott áll előttük az élet megszerzésének útja és amikor tudják, hogy mindezeket Isten szerezte az emberek számára, akkor a sokaság így fog felkiáltani: „Ki ne félne téged, ó Urunk, és ki ne dicsőítené a te nevedet?!” Jehova a sötétségből hívta el az Ő népét és adta nekik az Ő szellemét. A világ érdekében megmutatja nekik, hogy mit fog Ő tenni. Istenhez való hűségük, bizalmuk és szeretetük szerint lépnek az Ő szolgálatába. Isten szerető jóságának megbecsülését azzal mutatják meg, hogy minden alkalmat megragadnak az Ő neve tisztességének éneklésére, hogy mások is megtudhassák, hogy Ő a Legfelségesebb, hogy királyát trónjára ültette és az Ő országát felépíti.

„MenjeteK el ti is a szőlőbe.”

„Az arató jutalmat nyer és termést gyűjt.” - János 4:36.

Mindazok, akik e könyv tartalma iránt érdeklődéssel viseltetnek és az ebben közölt rövid szövegmagyarázatokat „alkalmas időben való eledelnek” tekintik, arra érzik indíttatva magukat, hogy az igazság szolgálatába szegődjenek és az „ó- és új táplálékot” másoknak a „hitháznépe közül valóknak” is elvigyék. Az Úr szolgálatában való tevékenységük buzgóságuk mértéke szerint fog megnyilatkozni és az igazság terjesztésére fordított idejüket, befolyásukat és az ezen szolgálatra felhasznált eszközöket is az fogja meghatározni. Mi nagy kiváltságunknak tekintjük, hogy mindazokkal, akiknek szívét a szeretet nagymértékben hevíti, és mindazokkal is, akiknek szívében a szeretet kisebb lánggal ég, de akik a nagy Pásztor nevében és ügye érdekében valamit tehetnek, mindnyájukkal együtt működhetünk. Ezen cél érdekében mindenkivel közölni kívánjuk, hogy egy igen kedvező alkalom nyílt meg, amely alkalom keretében arra való tekintet nélkül, hogy van vagy nincsen megfelelő pénzbefektetési ereje, a munkában mindenki munkatársunkká lehet. Kitűnő Traktátusokkal rendelkezünk, melyeket gondos osztogatás végett ingyenesen küldünk. Ezenkívül a biblia tanulmányozásában segítséget nyújtó elsőrangú segédkönyveink vannak, melyeket a legalacsonyabb áron szállítunk.

Az Őrtorony- Biblia- és Traktátus Társulat

Ez egy fontos vallásos könyvek, folyóiratok és más, a biblia tanulmányozásánál nélkülözhetetlen könyvek kiadásával foglalkozó társulat címe. „Az Őrtorony” című folyóirat lelkes olvasói által az annak idején mindenkinek örömet jelentő „örömhír” terjesztésére létesített kassza segítségével révén úgymondván önköltségi áron lesznek az iratok oly helyekre és egyénekhez is, ahova és akikhez misszionárius vagy evangélista el nem juthat, elküldve. Oly bibliakutatók, akik „Az Őrtorony” című folyóiratot komoly érdeklődéssel kívánák olvasni, de valamilyen szerencsétlenség, testi gyengeség vagy öregség következtében nincsenek abban a helyzetben, hogy előfizetési árát beküldjék, kívánságukra *ingyenesen* kapják azt. Bibliákat a Társulat eredeti árukon szállít. A biblia tanulmányozásában segítséget nyújtó könyveinket minden szegénynek, aki helyzetét vázolja a könyvek portómentesen visszaküldését megígéri, olvasás céljából díjmentesen kikölcsönözzük. A Társulat kasszája tisztán önkéntes adományokból tartatik fenn. Ezen célból azonban sohasem lesz hivatalos gyűjtés rendezve. Oly hálás szíveknek, akik az igazság megismeréséből maguk is áldást merítettek, szíves adománya, s ami teljesen az ő elhatározásuktól függ, a mi Urunk Jézus Krisztus által kedves illatáldozat Isten előtt.

Ingyenes szétosztás céljából vagy ismerősök részére szolgáló ingyenes iratokat az alábbi címen lehet beszerezni:

ŐRTORONY- BIBLIA- ÉS TRAKTÁTUS TÁRSULAT
Magdeburg, Leipzigerstr. 11-12. Németország

Amerikában:

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY

117 Adamstr., Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Az Őrtorony

és Krisztus jelenlétének hírnöke kéthetenként megjelenő 16 oldal terjedelmű folyóirat.

Előfizetési ára Amerikában egy évre: 1,5\$, Magyarországon: 4,50 P, Csehszlovákiában: 24 Kc, Romániában: 140 Lei.

E folyóirat az *Őrtorony- Biblia- és Traktátus Társulat* által az egész világon a keresztyén tudomány, a bibliai oktatás terjesztésére létesített legfontosabb eszköz.

E folyóirat a keresztyén reménység egyetlen igaz alapjának - „az ember Jézus Krisztus drága vére által mindenkinek érdekében megszerzett váltságdíj”-nak védelmére kel. Továbbá azon ígéret bebizonyítását tűzte ki feladatául, hogy az Egyháznak az Úrhoz való hasonlóság és az isteni természetben való osztályrészesség a reménysége: hogy az Egyháznak jelenleg a szenteknek jövőbeli munkájára való elkészítése és a világon Isten mellett való tanúskodás a feladata; hogy a világnak csakis azon alkalomnak és áldásoknak felismerésében lehet reménye, amely áldásokat Isten Krisztus országában mindannak helyreállítása által, ami Ádám által elveszett, vissza fog adni.

Az *Őrtorony* minden pártoktól, szektáktól és emberi hitvallásoktól független. Fejtegetéseit szigorúan a bibliához, az igazságnak Isten által kinyilatkoztatott igéjéhez törekszik mérni. Nem merev, dogmatikus álláspontot foglal el, hanem bizalommal Isten biztos ígéreteiből indulván ki, fejtegetéseinek Isten csálhatatlan igéjének világánál való megvizsgálására szólít fel. Megrendelését az előző lapoldalon közölt címen lehet eszközölni.